

سرشناسه: گرچی، علی اصغر، گردآورنده

عنوان: کتاب ۹۶؛ بیانات رهبر معظم انقلاب حضرت آیت الله
العظمی امام خامنه‌ای در روز اول فروردین سال ۱۳۹۶ در حرم مطهر حضرت
ثامن الحجج علیه السلام به انضمام پیام نوروزی معظم له و معیارهای انتخاب اصلح در
انتخابات ریاست جمهوری

تکرار و نام بدیدآورنده: به کوشش علی اصغر گرچی
مشخصات نشر: قم؛ مؤسسه فرهنگی ولاء منتظر علیه السلام، ۱۳۹۶
مشخصات ظاهری: ۱۱۲ ص

بهاء: ۵۰۰۰۰ ریال؛ ۵-۸۱-۵۵۵۱-۶۰۰-۹۷۸-۹۷۸ ISBN:

وضعیت فهرست نویسی: فیبا

یادداشت: عنوان دیگر: بیانات رهبر معظم انقلاب حضرت آیت الله العظمی امام خامنه‌ای در روز
اول فروردین سال ۱۳۹۶ در حرم مطهر حضرت ثامن الحجج علیه السلام
یادداشت: کتابنامه بصورت زیرنویس

موضوع: خامنه‌ای، سیدعلی، رهبر جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۱۸ - پیام‌ها و سخنرانی‌ها
موضوع: خامنه‌ای، سیدعلی، رهبر جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۱۸ - دیدگاه درباره
انتخابات

رده‌بندی کنگره: ۱۳۹۶، ۲ ک ۴ گ / ۱۶۹۲ DSR

رده‌بندی دیوپی: ۹۵۵/۰۸۴۲

شماره کتابشناسی ملی: ۴۲۴۶۱۲۹

کتاب ۹۶

بیانات رهبر معظم انقلاب حضرت آیت الله العظمی
امام خامنه‌ای علیه السلام در اول فروردین سال ۱۳۹۶
در حرم مطهر حضرت ثامن الحجج علیه السلام
به انضمام: پیام نوروزی معظم له و
معیارهای انتخاب اصلح در انتخابات ریاست جمهوری

به کوشش: علی اصغر گرجی همدانی

انتشارات
ولاء منتظر

کتاب ۹۶

بیانات رهبر معظم انقلاب حضرت آیت الله العظمی امام خامنه‌ای علیه السلام
در اول فروردین سال ۱۳۹۶ در حرم مطهر حضرت ثامن الحجج علیه السلام
به انضمام پیام نوروزی معظم له و معیارهای انتخاب اصلح در انتخابات ریاست جمهوری

به کوشش:	به کوشش: علی اصغر گرجی همدانی
طرح جلد:	حسین ونکی فراهانی
ناظر چاپ:	محمدصادق زارع
چاپ:	اول / ۱۳۹۶
شمارگان:	۱۰۰۰ جلد
شابک جلد:	۹۷۸-۶۰۰-۵۵۵۱-۸۱-۵
قیمت:	۵۰۰ تومان

جهت هماهنگی پخش با شماره ۰۹۱۲۷۴۷۹۲۰۶ تماس حاصل فرمایید.

تقدیم به

بہانہ آفرینش عالم هستی؛

سرور قلب پیامبر اعظم ﷺ؛

ملاع حریم ولایت؛

شفیعہ محشر؛

حضرت زہرای مرضیہ ع؛

وتمام شہیدانی کہ با اقتلا بہ مادرشان جان خود را فدای ولایت کردند.

بخش اول: تبریک بهار (پیام نوروزی امام خامنه‌ای)

بخش دوم: حرف دل انقلاب (سخنرانی امام خامنه‌ای در حرم مطهر رضوی)

- ۲۰..... اهمیت سال ۹۶ از دو جهت
- ۲۱..... درخشش ملت در دو عرصه انقلابی و دینی
- ۲۱..... دو فایده مهم در اجتماعات انقلابی و دینی مردم
- ۲۲..... سه نیاز ملی مهم در سال ۹۶
- ۲۳..... «اقتصاد» و «انتخابات»، دو محور اصلی بحث
- ۲۳..... اقتصاد، اولویت فوری کشور است
- ۲۳..... اهداف دشمن در فشار اقتصادی
- ۲۴..... اهمیت بحث در مورد اقتصاد
- ۲۵..... **فصل اول: ضرورت توجه به دو نکته مهم**
- ۲۵..... **نکته اول: سوء استفاده دشمن از مشکلات اقتصادی**
- ۲۵..... خدمات نظام اسلامی به مردم
- ۲۶..... نمونه‌هایی از خدمات نظام اسلامی
- ۲۸..... شاخصه‌های مدیران کارآمد و مدیران ناکارآمد
- ۲۹..... **نکته دوم: توجه به ثروت**
- ۲۹..... ثروت کشور از لحاظ نیروی انسانی جوان
- ۳۰..... ثروت کشور از لحاظ منابع طبیعی سرشار
- ۳۱..... **فصل دوم: بحثی پیرامون اقتصاد کشور**

- آن چه در حوزه مادی برای ملت ایران می خواهیم؟ ۳۱
- چگونگی رسیدن به این پیشرفت های مادی؟ ۳۱
- رکود و بی کاری، دو خلأ بزرگ اقتصادی کشور..... ۳۳
- نگاهی به اقدامات اقتصادی مسئولین..... ۳۴
- نگاهی به آینده اقتصادی کشور..... ۳۵
- تکیه مردم و مسئولین بر تولید ملی..... ۳۵
- آثار و فواید توجه به تولید ملی..... ۳۶
- امکانات لازم برای رشد تولید ملی..... ۳۷
- اولین امکانات برای تولید ملی: نیروی انسانی..... ۳۸
- دومین امکانات برای تولید ملی: مهارت کار..... ۳۸
- سومین امکانات برای تولید ملی: سرمایه..... ۳۸
- صندوق توسعه ملی چیست؟..... ۳۹
- چهارمین امکانات برای تولید ملی: ابزار کار..... ۴۰
- الزامات تولید ملی..... ۴۲
- اولین الزام برای تولید ملی: مدیریت کارآمد و متعهد..... ۴۲
- دومین الزام برای تولید ملی: دخالت مردم در کار تولید..... ۴۲
- سومین الزام برای تولید ملی: صادرات..... ۴۳
- چهارمین الزام برای تولید ملی: امنیت سرمایه..... ۴۴
- پنجمین الزام برای تولید ملی: احساس مسئولیت آحاد مردم..... ۴۴
- توجه به دو مسئله مهم واردات و قاچاق..... ۴۵
- واردات بی رویه کالا..... ۴۶
- قاچاق کالا..... ۴۶
- فصل سوم: بحثی پیرامون انتخابات..... ۴۹

- انتخابات، یکی از ارکان مردم‌سالاری دینی ۴۹
- اولین خواسته، انتخابات پرشور ۵۰
- مُزقانون و حفاظت از آراء مردم ۵۰

بخش سوم: یک حادثه شیرین (توصیه‌های امام خامنه‌ای پیرامون انتخابات)

فصل اول: کلیات ۵۲

۱. یک حادثه شیرین ۵۲
۲. حمایت از معیارها ۵۳
۳. نقش رئیس‌جمهور بسیار مهم است ۵۳
۴. امضاء خلاف نباشد ۵۴
۵. همراه با شور و شوق باشد ۵۴
۶. فضا سالم باشد ۵۵
۷. اختلاف نشود ۵۵
۹. تعبیر به برنده و بازنده غلط است ۵۶
۱۰. مراقبت از نقشه‌های دشمن ۵۶

فصل دوم: اهمیت انتخابات ۵۷

۱. مظهر آزادی و اقتدار ۵۷
۲. تکلیف شرعی و وظیفه عمومی ۵۷
۳. حق مردم است ۵۷
۴. انتخاب بالاترین مقام اجرائی کشور ۵۷
۵. تحکیم نظام ۵۸
۶. سرمایه‌گذاری عظیم ملت ۵۹
۷. لازمه پیشرفت و صیانت از کشور ۶۰
۸. ناامید کردن دشمن ۶۰

۹. تثبیت اقتدار ملی ۶۱
۱۰. دارای تأثیرده‌ها ساله ۶۲
۱۱. سرمایه‌گذاری عظیم ملت ۶۳
- فصل سوم: وظایف مردم در انتخابات ۶۵**
- بایدها ۶۵**
۱. حضور حداکثری ۶۵
۲. حضور پر شور و نشاط ۶۵
۳. حضور آگاهانه ۶۷
۴. ایجاد فضای علاقه‌مندی و شوق ۶۷
۵. فضا را گرم و سالم نگه دارند ۶۷
۶. شناخت اصلح ۶۸
۷. عمل به تشخیص ۶۸
۸. بدانند آنچه بکارند می‌دروند ۶۹
۹. احساس مسئولیت کنند ۷۰
۱۰. همه شرکت کنند ۷۰
۱۱. بدنبال حجت بین خود و خدا باشند ۷۱
۱۲. انتخاب رئیس‌جمهور با رأی زیاد ۷۱
۱۳. در مقابل قانون تمکین کنند ۷۲
۱۴. شأن کسی را که انتخاب شد نگه دارند ۷۲
- نبایدها ۷۳**
۱. پرهیز از کدورت و نفرت بیجا در انتخابات ۷۳
۲. به زبان‌های بی‌تقوا و ناامیدکننده اعتنا نکردن ۷۴
۳. تخریب نکنند ۷۴

۷۴. ۴. دچار وسوسه نشوند.....
۷۵. ۵. تحت تأثیر شایعات قرار نگیرند.....
۷۶. ۶. فریب دورنگی‌ها را نخورند.....
۷۶. ۷. نگذارند کدورت‌ها باقی بماند.....

فصل چهارم: وظایف نامزدها در انتخابات.....

بایدها.....

۷۸. ۱. انگیزه کار داشته باشند.....
۷۸. ۲. مسابقه برای خدمت باشد.....
۷۹. ۳. اهل مبارزه با مشکلات باشند.....
۷۹. ۴. با انصاف عمل کنند.....
۸۰. ۵. متکی به واقعیت صحبت کنند.....
۸۰. ۶. صداقت داشته باشند.....
۸۰. ۷. در چارچوب قانون حرف بزنند.....
۸۰. ۸. حقوق آحاد مردم را رعایت کنند.....
۸۱. ۹. تسلیم قانون باشند.....

نبایدها.....

۸۱. ۱. در ارزیابی توان خود اشتباه نکنند.....
۸۱. ۲. ارزش‌ها را ندیده نگیرند.....
۸۲. ۳. از جاده انصاف خارج نشوید.....
۸۲. ۴. تخریب نکنند.....
۸۲. ۵. وحدت ملی را خدشه دار نکنند.....
۸۳. ۶. وعده‌های نامعلوم ندهند.....
۸۳. ۷. تبلیغات پرخرج نکنند.....

۸. فضا را متشنج نکنند ۸۳
۹. اذهان عمومی را تخریب کردند ۸۳
۱۰. سیاه‌نمایی نکنند ۸۴
۱۱. طوری حرف بزنند که شرمنده نشوند ۸۴
۱۲. آب در آسیاب دشمن نریزد ۸۴
۱۳. مردم را نگران نکنید ۸۵

فصل پنجم: ویژگی‌های اصلح ۸۶

۱. ایمان و اعتقاد به خدا، انقلاب، قانون اساسی و مردم ۸۶
۲. تدین، تعهد، آمادگی و توانائی انجام کار بزرگ مدیریت عالی اجرایی کشور را داشته باشد ۸۶
۳. انسانی شایسته، وارسته، باعزم، مؤمن، انقلابی و با همت جهادی باشد ۸۷
۴. مهذب به اخلاق باشد، به حاشیه‌ها نپردازد و وعده بی‌مبنا ندهد ۸۸
۵. بتواند در عرصه مادی و معنوی کشور را پیش ببرد ۸۸
۶. اهل استقامت و ایستادگی باشد ۸۸
۷. به دین مردم اهمیت بدهد ۸۹
۸. وابسته و دلبسته به نظام باشند ۸۹
۹. پایبند به انقلاب و ارزش‌ها باشد ۸۹
۱۰. شعارهای انقلاب را زنده کند ۹۰
۱۱. با حکمت و دارای برنامه باشد ۹۰
۱۲. برای ریشه کنی فقر و فساد عزم جدی داشته باشد ۹۱
۱۳. توانایی، نشاط و حوصله لازم را داشته باشد ۹۱
۱۴. بتواند نیازهای جامعه را برآورده سازد ۹۲
۱۵. بتواند برای بازکردن گره مشکلات، ایستادگی، عزت ملی و آینده کشور تلاش کند ۹۲
۱۶. دورو و دورنگ نباشد ۹۲

۱۷. قدر مردم را بداند و با مردم صمیمی باشد ۹۳
۱۸. شجاع و با کفایت باشد ۹۳
۱۹. به اقتصاد مقاومتی معتقد باشد ۹۳
۲۰. اهل تجمل و اشرافی‌گری نباشد ۹۴
۲۱. کار اجرایی بلد باشد و بتواند بار سنگین اداره کشور را بردوش بکشد ۹۵
۲۲. توانایی مدیریت اجرایی کشور را داشته باشد ۹۵
۲۳. همتش بر حفظ عزت و حرکت کشور در جهت هدف‌های انقلاب باشد ۹۶
۲۴. بتواند با امانت کامل بار سنگین ریاست جمهوری را بردوش بکشد ۹۶
۲۵. حرف غریبی‌ها را تکرار نکند ۹۶
۲۶. به فکر بدست آوردن دل مستکبران نباشد ۹۷
۲۷. در تبلیغات مواضع عزت آفرین داشته باشد ۹۷
۲۸. در تبلیغات ریخت و پاش نداشته باشد ۹۸
۲۹. برای تبلیغات از بیت‌المال و پول‌های مشتبه استفاده نکند ۹۸
۳۰. شعارهایی بدهد که منطبق با واقعیات کشور باشد ۹۸
۳۱. نقاط قوت رئیس‌جمهورهای قبلی را داشته باشد و نقاط ضعف آن‌ها را نداشته باشد ۹۸

فصل ششم: وظایف رسانه‌ها ۱۰۰

بایدها ۱۰۰

۱. بر سطح آگاهی و تحلیل مردم بیافزاید ۱۰۰
۲. سه وظیفه عمده: نقد و نظارت، اطلاع‌رسانی و تبادل آراء ۱۰۱
۳. مردم را به انتخاب اصلح تشویق کنید ۱۰۱
۴. از انتخابات مانند یک نعمت الهی پاسداری کنید ۱۰۱
۵. انتقاد، منطقی و واقع‌بینانه باشد ۱۰۲
۶. رسانه‌های اینترنتی هم خود را به قانون مقید کنند ۱۰۳

- ۱۰۳..... ۷. به یکدیگر حسن ظن داشته باشیم.
- ۱۰۴..... **نبایدها**
- ۱۰۴..... ۱. به خواست دشمن کمک نکنیم.
- ۱۰۵..... ۲. ذهن مردم را مشغول مسائل فرعی نکنید.
- ۱۰۵..... ۳. مردم را نسبت به انتخابات دلسرد نکنید.
- ۱۰۵..... ۴. اعتماد به نفس مردم نباید شکسته شود.
- ۱۰۶..... ۵. از اختلافات جزئی و غیراصولی صرف نظر شود.
- ۱۰۶..... ۶. نقاط برجسته ملت تضعیف نشود.
- ۱۰۷..... ۷. هر خبری گفتنی نیست.
- ۱۰۷..... ۸. هتک آبروی افراد جایز نیست.
- ۱۰۷..... ۹. تهمت به نظام، گناهی بالاتر از تهمت به افراد است.
- ۱۰۸..... ۱۰. یکدیگر را متهم نکنید.
- ۱۰۹..... ۱۱. غیبت در رسانه‌ها و وبلاگ.
- ۱۱۰..... ۱۲. هوجبگیری رسانه‌ای ممنوع!
- ۱۱۰..... ۱۳. از بی‌احترامی به شورای نگهبان پرهیز شود.

بسم الله الرحمن الرحیم
 علی بن ابی طالب
 خلیفه الله و وصی رسوله
 محمد بن عبد الله

مقدمه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

امام جواد علیه السلام: «نِعْمَةٌ لَّاشْكُرْ كَسَيِّئَةٍ لَّا تُعْفَرُ»

بی شک یکی از بزرگترین نعمت‌هایی که خداوند متعال در دوران معاصربه ما ارزانی نموده، نظام شکوهمند انقلاب اسلامی است. موجودیت و بقاء این نظام ارزشمند به برکت نعمت عظمای «ولایت فقیه»، این هدیه آسمانی و بی بدیل بوده و هست، و بعد از رحلت جانگداز معمار کبیر انقلاب اسلامی، ما مفتخریم که خداوند بر ما منت نهاد و فقیهی آگاه و مدیر مدبری از سالله پاک زهرا علیها السلام را به عنوان رهبر و امام امت برگزید. سال‌هاست که این رهبر حکیم و با درایت، در طلیعه سال نو شمسی، با نگاه نافذ و بصیرت الهی خویش نقشه راه سال پیش رو را بر ما می‌نماید تا در فراز و نشیب‌های روزگار به بیراهه کشیده نشویم و از آفات فتنه‌ها در امان بمانیم.

در طلیعه سال ۱۳۹۶ هم این امام فرزانه در حرم مطهر رضوی نکاتی کلیدی و سرنوشت‌سازی را خطاب به آحاد مردم و مسئولین کشور بیان فرمودند که بدون شک، شکرگزاری این نعمت عظیم جز با عمل به این رهنمودها محقق نخواهد شد؛ لذا تلاش شده تا با فصل‌بندی و عنوان‌گذاری سخنان حکیمانه معظم له، امکان بهره‌مندی بهتر از این بیانات گهربار فراهم گردد.

همچنین با توجه به در پیش رو بودن انتخابات، رهنمودهایی از ایشان را در رابطه با انتخابات در بخش سوم کتاب قرار دادیم، تا بتوانیم با معیار قرار دادن آن‌ها انتخابی در شأن نظام و ملت ایران داشته باشیم. إن شاء الله

بخش اول: تبریک بهار (پیام نوروزی امام خامنه‌ای)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

یا مقلب القلوب و الابصار، یا مدبر اللیل و النهار، یا محوّل الحول و الاحوال، حوّل حالنا الی احسن الحال
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى فاطمةَ و آبیها و بعلها و بنیها

میلاد مبارک حضرت فاطمه زهرا، صدیقه کبری علیها السلام را و عید نوروز را به همه شما هم میهنان عزیز تبریک عرض می‌کنم. عیدتان مبارک باشد هم میهنان عزیز، ملت بزرگ ایران، جوانان عزیز، قشرهای گوناگون مردم! و بویژه تبریک عرض می‌کنم به خانواده‌های عزیز شهیدان و جانبازان و ایثارگران و همچنین به همه ملت‌هایی که با عید نوروز آشنا هستند و آن را گرمی می‌دارند.

خدای متعال را بر این فرصت سپاس می‌گویم که یک بار دیگر توفیق داد عید نوروز را به شما ملت عزیز ایران تبریک عرض کنم؛ امیدواریم که سال بسیار خوب و مبارک و بابرکتی و همراه با امنیت و رفاهی در انتظار ملت ایران باشد و سال ۹۶، إن شاء الله سال خوشی برای همه ملت ایران و برای مسلمانان جهان باشد؛ همه خانواده‌های ایرانی، همه ایرانیان عزیز إن شاء الله در این سالی که در این لحظه آغاز شد، مشمول لطف و رحمت و برکت الهی باشند.

اگر بخواهیم یک ارزیابی ای بکنیم از سالی که گذشت - سال ۹۵ - باید بگویم آن سال هم مثل همه سال‌های دیگر شادی‌ها و غم‌هایی داشت، تلخی‌ها و شیرینی‌هایی داشت؛ منظور تلخی‌ها و شیرینی‌های مربوط به ملت است، مسائل شخصی مورد نظر نیست. هم شیرینی داشتیم در سال گذشته، شادی داشتیم که این شادی‌ها مربوط است به عزت ملی، امنیت ملی، همت جوانان در میان ملت ایران و حرکات مؤمنانه فراگیر در همه جای کشور؛ هم تلخی‌هایی داشتیم که عمدتاً مربوط به مسائل اقتصادی و

اجتماعی است که اشاره‌ای به آنها خواهم کرد.

عزت ایران و ملت عزیزمان در سال ۹۵ در سراسر سال مشهود بود؛ از آغاز سال تا پایان سال. دشمنان ما در همه جای دنیا اعتراف کردند به اقتدار ملت ایران، به عظمت ملت ایران؛ هویت ملت ایران خودش را در سراسر قضایای گوناگون این سال نشان داد. با یک بی‌احترامی‌ای که از سوی رئیس‌جمهور آمریکا نسبت به جمهوری اسلامی ایران شد، مردم، پُرشور و با حمیت و غیرت در روز بیست و دوم بهمن پاسخ آن را دادند؛ در روز قدس، در ماه مبارک رمضان، اجتماع عظیم مردم، هویت و هدف‌های این کشور را به همه دنیا نشان داد.

امینت کشور در این محیط پُرتلاطم منطقه‌ای بلکه بین‌المللی، یک شاخص بسیار عمده و بزرگی برای ملت ایران بود. امروز اطراف ما، کشورهایی که همسایگان ما هستند؛ از شرق کشور و جنوب شرقی کشور، تا شمال غربی کشور، کشورها دچار ناامنی هستند، منطقه دچار ناامنی است، ملت ایران بحمدالله در طول سال یک امنیت پایدار را تجربه کرد.

همت جوانانه‌ای که من اشاره کردم، ناشی از مشاهده و اطلاع از فعالیت‌های هزاران گروه جوان در سرتاسر کشور است، که به فعالیت‌های پُرشور خود، چه در زمینه‌های علمی، چه در زمینه‌های فرهنگی، چه در زمینه‌های ورزشی، چه در زمینه‌های تولیدی، سرگرم هستند و اشتغال دارند، کارهای نو و ابتکارهای نوی را دارند ارائه می‌دهند و برای آینده کشور ذخیره فراهم می‌کنند.

حرکات مؤمنانه‌ای که اشاره کردم، مراد، جلسات دینی پُرشور و گرم و گیرایی است که در سرتاسر سال وجود داشت؛ مربوط به مسائل ائمه علیهم‌السلام، مربوط به مسائل مهم دینی، از اعتکاف‌ها و عبادت‌ها و ماه رمضان و پیاده‌روی اربعین و جلسات مهم عاشورا و دهه محرم؛ اینها نقاط مثبت و شادی‌آفرین کشور ما و برای ملت ما است.

تلخی‌ها و سختی‌ها عمدتاً مربوط به مشکلات اقتصادی و معیشتی مردم است؛

طبقات متوسط و ضعیف در طول سال درگیر این مشکلات بودند و همچنان هستند؛ چون از وضع مردم مطلع هستم، لذا تلخی را با همه وجود حس می‌کنم؛ تلخی کام مردم، بخصوص مردم ضعیف و فرودست و طبقات ضعیف که مربوط به مسائل اقتصادی و مشکلات اقتصادی است، مثل گرانی، مثل بی‌کاری، مثل آسیب‌های اجتماعی که آنها هم عمدتاً منشأ اقتصادی دارند؛ مثل تبعیض‌ها و نابرابری‌ها.

خب، همه ما مسئولیم؛ هم پیش‌خدا متعال، هم پیش ملت بایستی پاسخگو باشیم. من در سال «اقدام و عمل» - که سال ۹۵ بود- از مسئولین محترم خواستم که ستادی برای اقدام و عمل تشکیل بدهند و تشکیل دادند؛ کارهای خوبی هم خوشبختانه انجام گرفت که گزارش آن را به ما دادند؛ لکن آنچه انجام گرفته است، با آنچه مورد انتظار مردم و مورد انتظار ما است، فاصله زیادی دارد. در سخنرانی توضیح خواهم داد که بعضی از شاخص‌ها و آمارهایی که ارائه می‌شود از مقامات مسئول، آمارهای مثبتی است؛ بعضی هم که از طرف خود مسئولین ارائه می‌شود، آمارهای منفی است؛ اینها را در مجموع بایستی مشاهده کرد.

اقتصاد مقاومتی یک مجموعه است؛ این مجموعه اگر فقط در زیر نام اقتصاد مقاومتی مورد توجه قرار بگیرد، ممکن است چندان منشأ اثر نباشد؛ من علاج را در این می‌بینم که این مجموعه را به نقاط مهم تقسیم کنیم و برای هر نقطه کلیدی و مهمی یک فصلی از زمان را قرار بدهیم، و از مسئولین و افراد شاخص و از آحاد مردم بخواهیم که همه همت خود را بر روی آن نقاط کلیدی متمرکز کنند؛ به نظر من علاج در این است که این نقطه کلیدی را امسال درست شناسایی کنیم. به اعتقاد من این نقطه کلیدی عبارت است از تولید، تولید داخلی؛ و اشتغال و عمدتاً اشتغال جوانان؛ اینها آن نقاط کلیدی اصلی است. اگر ما توانستیم روی این دو نقطه متمرکز بشویم و کارها را بر این اساس برنامه‌ریزی و دسته‌بندی بکنیم، تصور این است که کار به میزان زیادی جلو خواهد رفت و موفقیت‌های چشمگیر و محسوسی پیش خواهد آمد. من در سخنرانی

عظیم‌ترین
تولید

إن شاء الله خصوصیاتی را که بر این دو نقطه کلیدی و اساسی مترتب است توضیح خواهم داد؛ لذا من شعار امسال را «اقتصاد مقاومتی: تولید - اشتغال» قرار می‌دهم؛ یعنی اقتصاد مقاومتی عنوان کلی است، بعد تولید و اشتغال؛ این مجموع نقاطی است که بایستی همه بر روی آن متمرکز بشوند. مطالبه من و مطالبه مردم از مسئولین عزیز و محترم این است که بر روی این دو نقطه متمرکز بشوند و کارها را با برنامه ریزی انجام بدهند و إن شاء الله در پایان سال نتایج آن را بتوانند به مردم گزارش کنند.

امیدواریم که همه شما در تحت عنایات حضرت بقیة الله عنه السلام و با دعای ارواح مطهر شهیدان و امام بزرگوار، سال شاد و خوش و همراه با امنیت و رفاهی را برخوردار باشید و با خود داشته باشید.

والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

رحمة
عظیمه
صلوات
توسعه

📖 بخش دوم: حرف دل انقلاب (سخنرانی امام خامنه‌ای در حرم مطهر رضوی)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

«و الحمد لله رب العالمين و الصلوة و السلام على سيدنا و نبينا ابى القاسم المصطفى محمد و على آله الاطيبين الاطهرين المنتجبين الهداة المهديين المعصومين سيما بقية الله في الارضين. اللهم صل على فاطمة و ايها و بعلها و بنيا عدد ما احاط به علمك، اللهم صل على وليك على بن موسى الرضا عدد ما احاط به علمك، صلاة دائمة بدوام ملكك و سلطانك، اللهم سلم على وليك على بن موسى الرضا عدد ما احاط به علمك سلاماً دائماً بدوام مجدك و عظمتك و كبرياتك. اللهم كن لوليك الحجة بن الحسن صلواتك عليه و على آباءه في هذه الساعة و في كل ساعة ولياً و حافظاً و قائداً و ناصراً و دليلاً و عيناً حتى تسكنه ارضك طوعاً و تمتعه فيها طويلاً»

يك سال ديگرو يك بار ديگر خدای متعال اين توفيق را به ما داد كه در زيرسايه بقعه مباركه على بن موسى الرضا عليه السلام در جمع شما برادران و خواهران حضور پيدا كنيم و ضمن همدلی و هم‌زبانی با اين آحاد جمعيت عظيم و مؤمن و پُرشور، مطالبی را در زمينه مسائل کشور، مسائل انقلاب، مسائل اصلی و اساسی در میان بگذاريم. خدای متعال را بر اين توفيق سپاسگزارم. جمع پُرشور متراكمی كه در اين رواق مطهر و در اطراف اين محل، اعم از مجاوران مشهد مقدس و زوار محترمی كه به جاذبه امام بزرگوار، به اين منطقه و به اين استان و به اين شهر تشریف آورده‌اند، همه مايلند و همه مشتاقند كه سخن دل انقلاب و نظام را در زمينه مسائل گوناگون بشنوند. بنده در فرصتی كه امروز هست، قهراً به بخشی از آنچه لازم است گفته بشود، می‌توانم بپردازم و اميدوارم مورد هدايت الهی و رضای الهی و مقبول درگاه الهی باشد.

اهمیت سال ۹۶ از دو جهت

برادران و خواهران عزيز! امسال سال مهمی برای کشور است؛

✓ هم به جهت نیاز کشور به یک تحرک مهم اقتصادی که إن شاء الله مسئولین کشور به آن بیندیشند و بپردازند،
 ✓ و هم از جهت در پیش بودن انتخابات ریاست جمهوری و انتخابات شوراهای شهر و روستا که آن هم در جای خود بسیار مهم است.

درخشش ملت در دو عرصه انقلابی و دینی

در سال ۹۵ - سال گذشته - با وجود اینکه کشور دچار مشکلات اقتصادی بود، ولی ملت ایران از دو جهت خوش درخشید؛

✓ هم از جهت پایبندی به مسائل انقلاب و ارزش های انقلاب و نظام اسلامی که مظهر آن پُرشور بودن راهپیمایی عظیم بیست و دوم بهمن و اجتماعات مردم در مورد مسائل مربوط به انقلاب بود که نشان دهنده پایبندی و شور و هیجان و دل بستگی ملت ایران به مسائل انقلاب بود؛

✓ جهت دوم، پایبندی مردم به مسائل ایمانی و دینی بود. امسال به گزارش مورد اطمینانی که از سراسر کشور در ماه مبارک رمضان، در ماه محرم و ماه صفر و بقیه مراسم دینی داده شد، شور و حضور و دل بستگی مردم به مسائل ایمانی، از همیشه بیشتر بود.

دو فایده مهم در اجتماعات انقلابی و دینی مردم

هم در قضایای مربوط به انقلاب، هم در قضایای مربوط به مسائل دینی و ایمانی، حضور مردم و بُروز همت های بلند مردم از همیشه بیشتر بود. این خیلی مهم است از این جهت که:

✓ اولاً سمت و سوی حرکت ملت ایران را و هویت ملت ایران را به رخ دوست و دشمن می کشد. نه راهپیمایی بیست و دوم بهمن مربوط به یک سلیقه سیاسی است و نه جلسات محرم و ماه رمضان و اعتکاف و راهپیمایی اربعین مربوط به یک سلیقه سیاسی است، [بلکه] مربوط به همه ملت ایران و مربوط به همه

سلاطین گوناگون کشور است. پس این نشان می‌دهد که سمت و سوی حرکت ملت ایران، سمت و سوی انقلابی و دینی است؛ مربوط به هر سلیقه سیاسی که باشند. [پس] هویت ملت ایران را به رخ دوست و دشمن کشید. این یک ✓ دوم اینکه اجتماع عمومی مردم و وحدت ملی را هم به همه نشان داد. وقتی شما این سال ۹۵ را از آغاز تا انجام نگاه کنید، همه قضایا این دو نشانه مهم را نشان می‌دهد: هم همبستگی مردم را در مسائل اساسی زندگی با وجود اختلاف نظرها در مسائل فرعی و سیاسی گوناگون نشان می‌دهد - اما در جهت اصلی که جهت نظام و جهت انقلاب است، مردم همسو و هم‌جهتند - این یک، و بعد دل‌بستگی مردم را نشان می‌دهد به انقلاب و به نظام و به مسائل دین و ایمان؛ این در دنیا خود را نشان داده است، این به رخ دشمن و دوست کشیده شده است؛ این [مربوط به] سال ۹۵.

البته حوادث تلخ در طول سال وجود داشت که آخرین آن، قضیه همین آتش‌نشانان جان‌باخته عزیز بود که فداکاری کردند و حادثه تلخی بود. حوادث تلخ همیشه هست، عمده این است که همت مردم و اراده مردم و جهت حرکت مردم، مزه‌بخش و نشانه پیشرفت باشد که این بحمد الله وجود داشت.

سه نیاز ملی مهم در سال ۹۶

- من عرض می‌کنم که این نیاز ملی، امسال هم به قوت خود باقی است. امسال هم ملت ایران، ✓ هم باید اتحاد ملی خود را نشان بدهند، ✓ هم باید پابندی خود به انقلاب و نظام و مباحث و مسائل دینی را نشان بدهند و اثبات کنند، ✓ هم باید سمت و سوی حرکت خود را به رخ دشمنان ایران و دشمنان جمهوری اسلامی و دشمنان ملت ایران بکشند؛ به این مناسبت بحث امروز را بنده انتخاب کرده‌ام.

«اقتصاد» و «انتخابات»، دو محور اصلی بحث

بحث امروز دربارهٔ دو موضوع است: یک مسئله راجع به مسائل اقتصادی کشور است که البته دور از اصطلاحات اهل فن، آنچه را به نظر می‌رسد مردم عزیزمان خوب است بدانند و به آن توجه کنند و در آن جهت حرکت کنند و مطالبهٔ آنها از ما مسئولین باشد، در بحث اقتصادی عرض می‌کنم؛ *إن شاء الله* در بحث مربوط به انتخابات هم - که موضوع دوم بحث امروز من است - مطالبی را به عرض خواهم رساند.

اقتصاد، اولویت فوری کشور است

برادران و خواهران عزیز! مسئلهٔ اقتصاد، مسئلهٔ اولویت‌دار کشور است؛ نه فقط امسال، که چند سال است این مسئله در رأس اولویت‌های فوری کشور قرار دارد و نیاز به تحرک اقتصادی به شکل صحیح و با برنامه‌ریزی صحیح، در این چند سال محسوس بوده است و کارهایی هم شده است که من اشاره خواهم کرد.

✓ اولویت امروز ملت ایران، مسئلهٔ اقتصادی است

و توجه کنید که:

✓ اولویت دشمن هم مسئلهٔ اقتصادی است؛ یعنی امروز دشمنان جمهوری اسلامی برای اینکه بتوانند اهداف خودشان را در مورد ایران و ایرانی و جمهوری اسلامی محقق کنند، دنبال راهکارهای اقتصادی، و یا به تعبیر درست‌تر، دنبال ضربه‌زدن اقتصادی به ملت ایرانند.

اهداف دشمن در فشار اقتصادی

هدف دشمن این است که:

✓ بتواند با فشار اقتصادی، ملت ایران را نسبت به نظام اسلامی و جمهوری

اسلامی دلسرد و دلزده کند

✓ و بین ملت ایران و نظام اسلامی فاصله بیندازد

✓ و هدف‌های خودش را از این راه دنبال کند.

البته من به شما عرض کنم دشمنِ نادانِ بی‌ایمان ما سال‌ها است که این تلاش را می‌کند برای جدا کردن ملت از نظام، [ولی] موفق نشده است؛ بعد از این هم به حول و قوه الهی موفق نخواهد شد.

❖ خب، دشمن توفیق پیدا نمی‌کند؛ اما ما موظفیم این بحث را طرح کنیم؛

✓ برای اهمیت آن،

✓ برای توجه مسئولان به آن،

✓ برای ایجاد پیوندها و ارتباطات همکاری میان مردم و مسئولان در زمینه

اقتصاد؛

چون مسئله اقتصاد، مسئله معیشت مردم، مسئله بسیار مهمی است و من مقداری در این زمینه‌ها عرایضی خواهم کرد؛ [البته] به طور اجمال در پیام اول سال، دیروز به عرض ملت ایران رساندیم، امروز یک مقداری مسئله را باز می‌کنم.

اهمیت بحث در مورد اقتصاد

امام سجاد علیه السلام در دعا به خدای متعال عرض می‌کنند: «وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ تَنَاوُلِ الْإِسْرَافِ وَمِنْ فَقْدَانِ الْكَفَافِ» این نشان‌دهنده اهمیت مسئله اقتصادی است که امام سجاد از خدای متعال درخواست می‌کند و به خدای متعال پناه می‌برد. از اسراف و از اینکه منابع معیشتی، به قدر کافی در اختیار مردم وجود نداشته باشد،

☑ این نشان‌دهنده اهمیت مسئله اقتصاد است. پس باید در این زمینه بحث

کنیم.

بسم
عظیم
تو
حکیم

فصل اول: ضرورت توجه به دو نکته مهم

ولیکن قبل از آنکه وارد بحث اصلی بشوم، دو نکته را مایلم حتماً مورد تأکید قرار بدهم و به شما عزیزانی که تشریف دارید و کسانی که این صحبت را بعداً می‌شنوند:

نکته اول: سوء استفاده دشمن از مشکلات اقتصادی

نکته اول؛ دشمن در تبلیغات وسیع خود تلاش می‌کند که:

✓ کمبودهای معیشتی و اقتصادی کشور را به نظام اسلامی و به جمهوری اسلامی

نسبت بدهد؛

این نقشه دشمن است.

✓ آن‌ها می‌خواهند این جور وانمود بکنند که نظام اسلامی قادر نبوده است و قادر

نیست مشکل اقتصادی ملت ایران را و مشکلات اساسی ملت ایران را حل

کند و گروه‌ها را باز کند؛

یک سوء استفاده این جوری می‌خواهند بکنند برای کوبیدن نظام اسلامی.

✓ این حرف ناشی از بغض و عداوت و کینه آنها به نظام اسلامی است. این یک

حرف خلاف واقع است،

خدمات نظام اسلامی به مردم

خدماتی که نظام اسلامی و جمهوری اسلامی به ایران و ملت ایران در این مدت کرده

است، یک خدمات برجسته و فوق‌العاده است.

✓ اگر وضع ملت را و وضع کشور را مقایسه کنیم با قبل از دوران اسلامی یعنی در

دوران طاغوت، آن وقت معلوم می‌شود که چه خدمات بزرگ و ارزشمندی را

نظام اسلامی تقدیم کرده است.

بله، ضعف‌هایی وجود دارد؛

✓ این ضعف‌ها مربوط به مدیریت ماها است، این مربوط به کمبودها و ناتوانایی‌های مدیرانی است که در بخش‌های مختلف مشغول کار بوده‌اند؛
 ❖ اما نظام اسلامی توانایی‌هایی را در خود پرورش داده و مدیرانی را تربیت کرده است که توانسته‌اند کارهای بسیار بزرگی را در طول این سی و چند سال برای کشور انجام بدهند؛ آن‌هم درحالی‌که در این سی و چند سال، ملت از همه طرف در فشار تحریم و فشار اقتصادی دشمنان بوده است.

نمونه‌هایی از خدمات نظام اسلامی

من چند نمونه را عرض می‌کنم. البته این‌ها فقط نمونه‌هایی است که من می‌گویم والا آن فهرست خدمات نظام جمهوری اسلامی، یک فهرست بسیار طولانی‌تر از این حرف‌ها است. ببینید!

جمعیت کشور از اول انقلاب تا امروز دو برابر شده است. یعنی از حدود چهل میلیون به نزدیک به هشتاد میلیون رسیده است، اما آنچه اتفاق افتاده و آن کارهایی که در زمینه‌های مختلف انجام گرفته است، بحث دو برابر و سه برابر نیست، [بلکه] ارقام فوق‌العاده و بسیار چشمگیری است.

❖ در زمینه‌های زیرساختی، کارهایی در کشور شده است که حقیقتاً از نظر معیار و مقیاسی، [که] انسان با کشورهای دیگر می‌سنجد، بسیار بزرگ و عظیم است. از باب مثال:

✓ راه‌های کشور در این مدت، شش برابر شده است؛

✓ ظرفیت بنادر کشور در این مدت، بیست برابر شده است؛

✓ سدهای مخزنی کشور - که آب شرب و آب کشاورزی را تأمین می‌کنند - سی برابر شده است؛

✓ تولید برق کشور، چهارده برابر شده است؛

✓ صادرات غیر نفتی کشور، ۵۷ برابر شده است؛

قبل از انقلاب، [یعنی] در دوران طاغوت، صادرات کشور تقریباً منحصر بود به نفت و یک مختصری اشیاء تولیدی دیگر که در جنب صادرات نفتی، تقریباً هیچ بود؛ امروز صادرات غیر نفتی ۵۷ برابر افزایش پیدا کرده است

✓ تولید محصولات پتروشیمی سی برابر؛ و

✓ تولید محصولات فولادی پانزده برابر [شده است]؛

این‌ها کارهای زیرساختی است؛ هر کشوری بخواهد تحرک پیدا کند، پیشرفت اقتصادی پیدا کند، به این چیزها احتیاج دارد؛ این کارها در دوران انقلاب انجام گرفته است.

❖ در زمینه علم و فناوری، از اول انقلاب [تا کنون]،

✓ تعداد دانشجویان ۲۵ برابر شده است؛

اول انقلاب، همه دانشجویان کشور دوپست و خرده‌ای هزار [نفر] بود، امروز نزدیک پنج میلیون دانشجو در کشور مشغول تحصیل هستند؛

✓ مقالات علمی ۱۶ برابر [شده]؛ و فعالیت‌های علمی و فناوری فراوان دیگر.

✓ در زمینه توسعه اجتماعی و انسانی، شاخص‌ها بسیار بالا است.

✓ در زمینه خدمات - خدمت‌رسانی - به مردم - مثل برق و گاز و تلفن و آبادی روستاها - آمارها بسیار خوب و مزده بخش است.

✓ در زمینه فعالیت‌های نظامی، آمارها فوق‌العاده است؛

کشوری که قبل از پیروزی انقلاب، از لحاظ نظامی وابسته محض به خارج از کشور بود - آن هم به دشمنانی مثل آمریکا - امروز از لحاظ پیشرفت‌های نظامی، آن چنان چشمگیر است که چشم دشمن را هم می‌زند، او را هم خشمگین و نگران و عصبانی می‌کند.

☑ این‌ها همه اش هنر نظام اسلامی است؛ این‌ها کارهایی است که نظام اسلامی

کرده است. عرض کردم که اگر این فهرست را بخوایم بگویم، یک فهرست بسیار طولانی است و کار از این‌ها برتر و بالاتر است.

❑ البته انقلاب متوقف نمی‌شود، پیشرفت متوقف نمی‌شود؛ کارهای زیادی وجود دارد که باید انجام بگیرد و به حول و قوه الهی انجام خواهد گرفت و در سیاست‌های کلی نظام اسلامی [هم] به آن کارهایی که باید در آینده انجام بگیرد، تصریح شده است و ذکر شده است که چه کارهایی باید انجام بگیرد.

شاخصه‌های مدیران کارآمد و مدیران ناکارآمد

❖ خب، ضعف‌هایی هم داشته‌ایم که کم نبوده؛

✓ بنده از ضعف‌های فعالیت‌های مسئولین کشور - از جمله خود این حقیر - در

سطح عموم ملت ایران و در طول سال‌ها، آگاهم؛

✓ ضعف‌های زیادی وجود داشته که این مربوط به مدیریت‌های ما است، مربوط

به حرکت عمومی نظام اسلامی نیست.

❑ ما هر جا یک «مدیریت انقلابی»، «فعال»، «پُرتحرک» داشتیم، کار پیش رفته

است؛

❑ هر جا «مدیریت‌های ضعیف»، «بی‌حال»، «ناامید»، «غیرانقلابی»، و «بی‌تحرک»

داشتیم؛ کارها یا متوقف مانده است، یا انحراف پیدا کرده است.

این مسئله‌ای است که وجود دارد؛ یک اشکالی و یک ضعفی است که وجود دارد؛

❖ باید مدیرانمان ان شاء الله

✓ پُرانگیزه‌تر باشند،

✓ کارآمدتر باشند،

✓ تلاش بیشتری را انجام بدهند،

و به حول و قوه الهی همین جور هم خواهد شد.

❖ من به طور قاطع عرض می‌کنم که اگر مدیریت در بخش‌های مختلف کشور،

✓ متدین باشد،

✓ انقلابی باشد،

✓ و کارآمد باشد،

همه مشکلات کشور حل خواهد شد؛ ما مشکل غیرقابل حلی در کشور نداریم.

یک نکته این بود که عرض شد.

نکته دوم: توجه به ثروت های عظیم کشور

❖ نکته دوم این است که:

✓ ظرفیت های کشور بسیار بالا است؛

✓ ما توانایی هایمان، استعدادمان در کشور خیلی زیاد است؛

یعنی اگر ما امیدواری هایی را به آینده ابراز می کنیم و می گوئیم که این کارها باید انجام بگیرد، یا می گوئیم این کارها انجام خواهد گرفت، این با تکیه بر ظرفیت ها و توانایی های بالقوه کشور است.

✓ ما کشورمان، هم از لحاظ «نیروی انسانی»، هم از لحاظ «نیروهای طبیعی» -

نیروهای زیرزمینی، روی زمینی و امکانات گوناگون- جزو کشورهای ثروتمند

محسوب می شود.

ثروت کشور از لحاظ نیروی انسانی جوان

از لحاظ نیروی انسانی همین طور که عرض کردیم:

✓ پنج میلیون دانشجو، یک ثروت عظیمی برای کشور است؛ علاوه بر این،

✓ ما حدود ده میلیون فارغ التحصیل دانشگاهی داریم؛

که اینها می توانند کارهای مختلف را انجام بدهند.

✓ ما ۳۳ میلیون جوانی که در سن کار باشد - یعنی بین پانزده سال و چهل سال

سن داشته باشد- در کشور داریم؛

یعنی یک کشور جوان [هستیم] که دارای این توانایی است که بتواند کار کند.

برطبق [عقیده] اهل نظر و اهل فن، بهترین زمان [کارایی] انسان دارای توان کار -مرد و زن- بین پانزده سال و چهل سال است و ما از این جهت، در کشور وضعمان بحمدالله بسیار خوب است و ۳۳ میلیون از جمعیت کشور در این سنین قرار دارند، که می‌توانند کار کنند، می‌توانند بارهای سنگین را بردوش خودشان حمل کنند.

ثروت کشور از لحاظ منابع طبیعی سرشار

❖ در منابع زیرزمینی [هم] در دنیا پیشرفته هستیم.

من یک وقتی عرض کردم که:

✓ جمعیت کشور در حدود یک صدم جمعیت دنیا است؛ اما تقریباً همه منابع اصلی ما از یک صدم بیشتر است؛ بعضی دو صدم است، بعضی سه صدم است، بعضی پنج صدم است؛ یعنی ما از لحاظ منابع، دستمان باز است.

در همین جلسه اول سال -یکی دو سال قبل- گفتم که:

✓ ما از لحاظ منابع نفت و گاز بر روی هم، در دنیا اولیم؛

یعنی بهترین کشور و ثروتمندترین کشور در همه دنیا از لحاظ منابع نفت و گاز بر روی هم [ما هستیم]، گفتم که ما در درجه اول قرار داریم.

✓ اخیراً آماری به بنده دادند و معلوم شد که ما از لحاظ تنها گاز هم در دنیا اولیم، یعنی هیچ کشوری به قدر کشور ما نفت و گاز ندارد، و درخصوص گاز، هیچ کشوری در دنیا به قدر ما گاز ندارد که امروز یکی از منابع مهم انرژی است

☑ خب این کشور، کشور ثروتمندی است؛ بیخود نیست که دشمنان ما - [یعنی] قدرت‌های سلطه‌گر، آمریکا و امثال آن- چشم طمع دوخته‌اند به این کشور و می‌خواهند این کشور را زیر سلطه در بیاورند. البته این آرزوی همیشگی آن‌ها است و این آرزو برآورده نخواهد شد و این آرزو را قطعاً به گور خواهند برد.

فصل دوم: بحثی پیرامون اقتصاد کشور

خب، وارد بحث مربوط به اقتصاد بشویم، وقت محدود است و من باید بتوانم همه آنچه را که می‌خواهم عرض بکنم، ولو کوتاه، عرض بکنم.

آنچه در حوزه مادی برای ملت ایران می‌خواهیم؟

❖ ببینید، ما برای کشورمان و برای ملت مان چه می‌خواهیم؟ ما می‌خواهیم ملت و

کشور به کجا برسد؟

✓ ما برای ملت ایران امنیت ملی می‌خواهیم؛

✓ عزت ملی می‌خواهیم؛

✓ سلامت عمومی می‌خواهیم؛

✓ رفاه عمومی می‌خواهیم؛

✓ پیشرفت همه جانبه می‌خواهیم؛

✓ استقلال از قدرت‌های سلطه‌گر جهانی می‌خواهیم؛

✓ شکوفایی استعدادها می‌خواهیم؛

✓ رها شدن و نجات یافتن از آسیب‌های اجتماعی - مثل اعتیاد و فساد و امثال

این‌ها - می‌خواهیم؛

☑ این‌ها را برای کشور می‌خواهیم؛ این‌ها چیزهایی است که ما در زمینه مسائل

مادی برای کشورمان دنبال می‌کنیم و می‌خواهیم. آن وقتی ملت به آسایش

خواهد رسید که این مواد برای او در داخل کشور تأمین بشود.

چگونگی رسیدن به این پیشرفت‌های مادی؟

❖ خب چگونه می‌شود این‌ها را به دست آورد؟ «عزت ملی»، «امنیت ملی»،

«اقتدار ملی»، «پیشرفت همه جانبه» چه جور به دست می‌آید؟

من عرض می‌کنم:

❖ بدون اینکه کشور یک اقتصاد قوی داشته باشد، این‌ها به دست نمی‌آید. نیاز ما:

✓ اقتصاد قوی؛

✓ تولید قوی؛

✓ همراه با مدیریت قوی است؛

نیازمان این است:

❖ یک اقتصاد قوی و مطمئن و متکی به خود که:

✓ دستمان به سمت دیگران دراز نباشد؛

✓ بتوانیم انتخاب کنیم؛

✓ بتوانیم حرکت کنیم؛

✓ بتوانیم اقدام کنیم؛

✓ بتوانیم روی قیمت نفت اثر بگذاریم؛

✓ پول ملی را ارزشمند کنیم؛

✓ قدرت خرید مردم را بالا ببریم؛

❖ بدون یک اقتصاد قوی این جوری،

✓ نه به یک عزت مستمری خواهیم رسید،

✓ نه به یک امنیت مستمری خواهیم رسید؛

❖ این چیزها را باید تأمین کنیم. اهمیت اقتصاد این است.

✓ و البته بدون اتحاد ملی هم به دست نمی‌آید؛

✓ بدون پیوند عمومی ملت با نظام هم این خواسته‌ها به دست نمی‌آید؛

✓ بدون فرهنگ انقلابی هم به دست نمی‌آید؛

✓ بدون مسئولان «شجاع» و «فعال» و «پُرکار» هم این خواسته‌ها تأمین نخواهد شد.

عظیم‌ترین
توسعه

همه اینها را لازم داریم و باید تأمین کنیم و می‌توانیم تأمین کنیم. [پس] یکی از مشکلات عمده کنونی ما مسئله اقتصاد است.

خب، اقتصاد مقاومتی را مطرح کردیم و گفتیم؛ دوستان و فعالان مسئول در قوه مجریه و بقیه دستگاه‌های کشور، با علاقه این مسئله را دنبال کردند و برنامه‌ریزی‌هایی کردند، کارهایی را انجام دادند.

خب این کارها خوب است و من به بعضی [از آن‌ها] هم اشاره خواهم کرد.

رکود و بی‌کاری، دو خلأ بزرگ اقتصادی کشور

❖ لکن آنچه امروز برای ما مشهود است و مقابل چشمان می‌بینیم، [این است که] خلأهای اقتصادی ما خلأهای بزرگی است.

✓ یکی مسئله بیکاری است؛ بخصوص بیکاری جوانان و بخصوص بیکاری جوانان تحصیل کرده. این یک خلأ است، یک حفره است. این را باید تأمین کرد.

✓ مسئله معیشت طبقات ضعیف [مهم است]؛ ما اطلاعات را دائماً دنبال می‌کنیم و از وضع مردم در بخش‌های مختلف کشور مطلع می‌شویم؛ مردم از لحاظ معیشت دچار مشکلند. مسئله بی‌کاری هست، مسئله سختی معیشت هست؛ و مشکلات گوناگونی که در زمینه فرهنگی و اجتماعی به دنبال این‌ها می‌آید

خب، عرض کردیم که دشمن هم بر روی همین‌ها تمرکز می‌کند و روی این‌ها تبلیغات می‌کند.

✓ صاحب‌نظران اقتصادی، آن کسانی که در زمینه مسائل اقتصادی صاحب نظرند، مشکل عمده را در «رکود» و «بی‌کاری» می‌بینند؛ حق هم با آن‌ها است. یکی مسئله بیکاری است، یکی مسئله رکود تولید و کمبود تولید در داخل کشور است.

خب این‌ها در اقتصاد مقاومتی هست؛ منتها اقتصاد مقاومتی یک مجموعه است. اگر ما بتوانیم این مجموعه را تجزیه کنیم و در هر فرصت زمانی، بر روی بخشی از مسائل مهم آن تکیه بیشتری در کشور انجام بگیرد، مطمئناً خواهیم توانست نتایج خوبی از آن بگیریم.

نگاهی به اقدامات اقتصادی مسئولین

❖ در سال ۹۵ کارهای خوبی انجام گرفت. حق این است که به تلاش‌هایی که مسئولان محترم انجام داده‌اند بپردازیم و از آن‌ها قدردانی بکنیم. در اوائل سال گذشته که بنده در همین جلسه اول سال تأکید زیادی بر روی کارگاه‌های کوچک و متوسط کرده بودم، مسئولین تصمیم گرفتند که به کارگاه‌های کوچک و متوسط کمک کنند؛ پانزده هزار میلیارد تومان بودجه گذاشتند برای اینکه مثلاً حدود بیست هزار کارگاه کوچک را تحرک ببخشند و فعال کنند و از رکود خارج کنند؛ اقدام هم کردند، البته یک قدری دیر شد، لکن بالاخره اقدام شروع شد و انجام گرفت.

خب این اقدام، اقدام خوبی بود منتها در هر کار خوبی، آنچه لازم است، نظارت و استمرار است. اگر چنانچه نظارت لازم و توجه و دقت لازم در ادامه کار انجام نگیرد، کار به سرانجام نمی‌رسد؛ یا به سرانجام مطلوب نمی‌رسد.

من توضیح خواستم از کسانی که دست‌اندرکار این قضیه بودند و از طرق مختلف، از لحاظ میدانی تفحص کردم، [فهمیدم] خب کار پیش رفته است؛ منتها نه به آن اندازه‌ای که هزینه شده. کار پیشرفت‌هایی داشته است؛ منتها آن‌جوری که مورد نظر است و باید پیش می‌رفت و انجام می‌گرفت، انجام نگرفته است. باید کاری کنیم که تدابیر مسئولان و سیاست‌های اجرایی مسئولان بتواند به نتایج نهایی برسد.

❖ امروز مشکلات ما در زمینه بخشی از شاخص‌ها، مشکلات زیادی است.

بعضی از شاخص‌ها خوب است؛

✓ فرض بفرمایید که شاخص تورم کاهش نشان می‌دهد که این خوب است، اما شاخص بی‌کاری افزایش نشان می‌دهد یعنی بی‌کاری بیشتر شده است. این‌ها آمارهای رسمی خود مسئولین است.

✓ یا رشد اقتصادی، مثبت نشان می‌دهد؛ اما رشد سرمایه‌گذاری، منفی است؛ که این یکی از عیوب اساسی و بزرگ است.

✓ یا مثلاً در بعضی از بخش‌ها - مثل بخش نفت - پیشرفت داریم، [اما] در بعضی از بخش‌های دیگر - مثل بخش معدن، مثل مسکن - عقب‌رفت داریم. یعنی آمارهای رسمی انسان را قانع نمی‌کند به اینکه حرکت عمومی به سمت رفع مشکلات اقتصادی است.

نگاهی به آینده اقتصادی کشور

خب، حالا از گذشته عبور کنیم، به آینده نگاه کنیم. آنچه بنده در مورد آینده به عنوان نقطه اولویت دار و کلیدی به آن نگاه می‌کنم، عبارت است از تولید؛ تولید ملی، تولید داخلی.

تکیه مردم و مسئولین بر تولید ملی

❖ توصیه بنده، خواسته بنده، مطالبه بنده، تکیه بر روی تولید داخلی است. تولید داخلی یک کلیدواژه است. این‌ها را عرض می‌کنیم تا:

✓ اولاً چون در محضر ملت ایران این حرف‌ها دارد گفته می‌شود، مسئولین محترم به این توجه کنند و روی آن تکیه کنند،

✓ ثانیاً افکار عمومی مردم هم در همین جهت مطالبه‌گر باشد؛ مطالبات مردم هدایت بشود به این سمتی که مورد توجه و مورد تعرض امروز ما است.

❖ من این جور احساس می‌کنم که:

✓ اساس کار فعلاً برای این برهه از اقتصاد کشور، مسئله تولید ملی و تولید داخلی

است. این یک کلیدواژه است،

✓ سرفصل‌های متعددی از این مسئله ناشی می‌شود.
 ✓ اگر ما توانستیم تولید داخلی را رونق بدهیم، اشتغال به وجود می‌آید و مشکل بیکاری - که یکی از مصیبت‌های امروز کشور ما بیکاری جوانان است و نرخ بیکاری، بالا است - برطرف خواهد شد یا کاهش پیدا خواهد کرد.

آثار و فواید توجه به تولید ملی

❖ من اینجا چند خصوصیت را ذکر کرده‌ام که البته این ده مورد هرکدام فصل مُشبعی بحث لازم دارد، من ناچارم فقط به [گفتن] فهرست اکتفا کنم.
 ۱. یکی از سرفصل‌ها اشتغال است.

۲. یکی از سرفصل‌هایی که از تولید به دست می‌آید، شکوفایی استعدادها و ابتکار جوان‌ها است. وقتی که بازار تولید گرم باشد و رونق داشته باشد، استعداد جوان‌ها شکوفا می‌شود و ابتکارهایی را به میدان می‌آورند.

۳. سوم، مصرف نشدن ارز با اهمیت؛ که ارز کشور - که دارای اهمیت است - برای کالاهای مصرفی، مصرف نخواهد شد، هزینه نخواهد شد.

۴. بعد، به کار افتادن پس‌اندازهای راکد [برای] آن‌هایی که پس‌انداز دارند؛ اگر در کشور تولید رونق پیدا بکند، پس‌اندازهایی که راکد هستند، به گردش می‌افتند و خودشان برای کشور تولید ثروت می‌کنند.

۵. جهش صادرات؛ اگر تولید باشد، صادرات هم جهش پیدا خواهد کرد و باز برای کشور ایجاد ثروت و تولید ثروت خواهد کرد.

۶. یک فایدهٔ دیگر، کم‌رنگ شدن مسابقهٔ به رخ کشیدن مارک‌های خارجی [است]. امروز یکی از بلاهای اجتماعی و اخلاقی بزرگ ما این است که مارک‌های خارجی را به رخ هم می‌کشیم؛ این لباس، این کفش، این کیف، این محصول، مال فلان کارخانهٔ معروف خارجی است. بنده به رخ دیگری می‌کشم،

او به رخ دیگری می‌کشد؛ یک مسابقه‌ای در این مورد به راه می‌افتد؛ ما در واقع، این بلای فرهنگی و این مشکل فرهنگی را به وسیله رونق تولید می‌توانیم در کشور کم کنیم یا جلوییش را بگیریم.

۷. یکی از فواید تولید، از بین رفتن یا کم شدن مشکلات و ناهنجاری‌های اجتماعی است؛ بیکاری موجب فساد است، موجب تأخیر ازدواج است، موجب اعتیاد است؛ اگر بی‌کاری وجود نداشته باشد، این‌ها هم از بین می‌رود؛ تولید می‌تواند علاج این‌ها هم محسوب بشود.

۸. ایجاد نشاط ملی؛ خود تولید در کشور وقتی راه بیفتد، یک نشاط عمومی و ملی به وجود می‌آورد که این خودش یک عامل مهمی در پیشرفت کشور است.

۹. ظرفیت‌های معدنی کشور - که امروز متأسفانه خیلی در این زمینه عقب هستیم - به کار می‌افتد و می‌توانیم از منابع خدادادی که خدای متعال به این ملت بخشیده است، استفاده کنیم.

این چند عنوان و سرفصل است؛ اگر شما فکر کنید، باز سرفصل‌های دیگری هم پیدا می‌کنید؛ این‌ها همه نتایج و آثار و فواید رونق تولید در کشور است.

امکانات لازم برای رشد تولید ملی

❖ خب، ما یک کلمه می‌گوییم: «تولید»، «تولید ملی»، «تولید داخلی» اما خب

امکاناتی لازم دارد؛ آیا ما این امکانات را داریم یا می‌توانیم به دست بیاوریم؟

کجای جواب بنده این است که: «بله. ما این امکانات را امروز هم داریم؛ بعضی را بالفعل داریم، بعضی را می‌توانیم به دست بیاوریم. این امکانات عمدتاً:

۱. نیروی انسانی است؛

۲. مهارت است؛

۳. سرمایه است و

۴. ابزار کار لازم و پیشرفته است؛

این‌ها چیزهایی است که برای یک تولید موفق در یک کشور مورد نیاز است.»
من معتقدم که:

- ✓ ما بعضی از این وسایل و امکانات را الان بالفعل در کشور داریم،
- ✓ بعضی را هم می‌توانیم در کشور به وجود بیاوریم، بدون این‌که دشواری زیادی داشته باشد.

اولین امکانات برای تولید ملی: نیروی انسانی

❖ اما نیروی انسانی؛ عرض کردیم که ۳۳ میلیون [نفر] از جمعیت کشور در سنین کارند؛ یعنی سنشان از پانزده سال تا چهل سال است. البته آن کسانی که توانایی کار دارند بیشترند، یعنی از پانزده سال تا ۶۵ سال - که ۶۵ سال را مثلاً دوران ازکارافتادگی به حساب می‌آورند - ۵۵ میلیون [نفر] جمعیتند؛ اما آن که جوان محسوب می‌شود و می‌تواند در میدان کار فعالیت کند، لااقل ۳۳ میلیون نیروی کارند.

دومین امکانات برای تولید ملی: مهارت کار

❖ ما ده میلیون تحصیل‌کرده دانشگاهی داریم، نزدیک به پنج میلیون دانشجو داریم؛ این‌ها ثروت است برای کشور. کسانی که مطلع بودند، به ما اطلاع دادند که تعداد متخصصین مهندسی در کشور ما جزو اولین ردیف‌های تعداد مهندسین در کشورهای دنیا - حتی در کشورهای پیشرفته و بزرگ - است؛ یعنی امکانات از لحاظ انسانی، این قدر بسیار است.

سومین امکانات برای تولید ملی: سرمایه

❖ سرمایه؛ یکی از چیزهایی که برای تولید لازم است، سرمایه است. غالباً گفته می‌شود که: «ما سرمایه لازم برای این‌که تولیدکننده را بتوانیم به تولید وادار کنیم نداریم!»

که «بنده این را قبول ندارم. علاوه بر امکانات شخصی - که اشخاص خودشان امکاناتی دارند - دولت توانسته است صندوق توسعه ملی را به وجود بیاورد.»

صندوق توسعه ملی چیست؟

من یک توضیحی دربارهٔ صندوق توسعه ملی بدهم: این جزو سیاست‌هایی بود که از چند سال قبل از این، در ضمن سیاست‌های کلی گنجانده شد و دولت‌ها اجبار پیدا کردند که صندوق توسعه ملی را در برنامه‌هایشان بگنجانند.

صندوق توسعه ملی چیست؟ معنای صندوق توسعه ملی این است که از درآمد نفت کشور - نفتی که بدون این که ارزش افزوده‌ای تولید کند، از چاه درمی‌آوریم و می‌فروشیم - هر سال یک درصدی کنار گذاشته بشود که وابستگی اقتصاد کشور به نفت کم بشود. گفتیم: «اول بیست درصد، بعد بر این بیست درصد، هر سال اندکی [یعنی] سه درصد اضافه می‌شود؛ اگر این سه درصدها را تاکنون بنا بود اضافه بکنیم، امسال بایستی ۳۶ درصد از درآمد نفت، صرف صندوق توسعه ملی می‌شد یعنی نگره‌داری می‌شد در صندوق توسعه ملی که کشور از وابستگی به نفت به این اندازه نجات پیدا می‌کرد. و این وقتی پیش برود، در ظرف چند سال دیگر، نفت بکلی از اقتصاد کشور جدا خواهد شد که این برای کشور یک فرصت بزرگ و یک فوز عظیم است.

❖ یکی از بدبختی‌های کشور ما و بعضی از کشورهای دیگر، این است که:

✓ اقتصادشان وابسته به نفت است؛

✓ اختیار نفت هم دست کشورهای تولیدکننده نفت نیست، دست

مصرف‌کننده‌ها است، دست قدرت‌های جهانی است؛

✓ آن‌ها هستند که قیمت می‌گذارند، بالا می‌برند، پایین می‌آورند؛

✓ در واقع تولیدکننده نفت در این مورد، در مقابل قدرت‌ها منفعل است.

که اگر کشوری بتواند اقتصاد خودش را از نفت جدا بکند و دارای نفت هم باشد،

این کشور قطعاً پیشرفت چندبرابر خواهد کرد. این صندوق توسعه ملی به این منظور به وجود آمد.

البته در سال ۹۴، مسئولین دولتی گفتند: «درآمدهای نفتی کم شده است. هم فروش کم بوده، هم قیمت نازل بوده است». درخواست کردند، اظهار ضرورت کردند که از اختیارات رهبری استفاده کنند که آن بیست درصد اضافه نشود، فقط بیست درصد را بگیرند، ما هم قبول کردیم و این اجازه را به دولت دادیم که بتوانند فقط بیست درصد را در صندوق ذخیره کنند.

❖ این صندوق برای این است که:

- ✓ به بخش خصوصی - یعنی به تولیدکننده داخلی - پول بدهد و به او توانایی بدهد تا بتواند کار تولید را راه بیندازد؛ این شد سرمایه. یعنی توانمند کردن بخش خصوصی از طریق صندوق توسعه ملی، یک چیز خیلی لازمی است.
- ✓ صندوق توسعه ملی را به عنوان یک فرصت برای کشور باید به حساب آورد؛ این فرصت می‌تواند در خدمت تولید قرار بگیرد و باید در خدمت تولید قرار بگیرد؛ یعنی تولیدکننده داخلی می‌تواند از این صندوق با سیاست‌ها و برنامه‌ریزی درست دولت‌ها استفاده کند. نیروی انسانی آن‌جور، سرمایه هم این‌جور [تأمین می‌شود]

چهارمین امکانات برای تولید ملی: ابزار کار

❖ ابزار کار؛ بعضی می‌گویند: «ما ابزارهای مدرن نداریم! ابزارهای پیشرفته نداریم!»
 بکنده عرض می‌کنم: جوان ایرانی که می‌تواند غنی‌سازی اورانیوم را در ظرف مدت کوتاهی از سه ونیم درصد به بیست درصد برساند - که این کار بسیار بزرگی بود که در کشور انجام گرفت؛ و من این را در سخنرانی عمومی گفته‌ام که عمده مشکل غنی‌سازی اورانیوم، بین همان سه درصد یا سه ونیم درصد با بیست درصد است؛ وقتی کشوری این توانایی را پیدا کرد که غنی‌سازی اورانیوم را به بیست

درصد برساند، براحتی می‌تواند تا ۹۹ درصد برود؛ عمده مشکل در اینجا است؛ این قطعه مشکل کار را، جوانان دانشمند ما، در مدت کوتاهی که ما شاهد بودیم [گذرانند] و توانستند این راه را طی کنند و غنی‌سازی را از سه‌ونیم درصد به بیست درصد برسانند- آن جوانی که می‌تواند این جور حرکت علمی عظیمی را انجام بدهد، یا می‌تواند در ساخت موشک و هواپیما با وجود تحریم‌های بسیار سخت بین‌المللی کاری بکند که افسر صهیونیست، مدیر نظامی صهیونیست می‌گوید من با ایرانی‌ها دشمنم، اما نمی‌توانم خودم را از تحسین کاری که این‌ها کردند باز بدارم، [این‌ها] کار بزرگی انجام دادند؛ خب جوانی که می‌تواند آن جور موشک درست کند، آن جور هواپیما درست کند، آن جور سلاح نظامی درست کند، سلاح پیشرفته درست کند، دشمن را بترساند، می‌تواند غنی‌سازی اورانیوم را از سه‌ونیم درصد به بیست درصد برساند، این جوان نمی‌تواند ماشین را برای تولید خودرو یا فلان موضوع دیگر پیشرفت بدهد و پیش ببرد؟ چرا نمی‌تواند؟»

جوان ما توانایی‌اش را دارد؛ نیروی انسانی ما، مغز متفکر و فعال جوان باسواد با استعداد و تحصیل کرده ایرانی، آماده است برای این کارها؛ خیلی کارها را می‌توانیم انجام بدهیم. میدان را باز کنیم برای جوان‌ها، جوان‌ها بسیاری از گره‌های بزرگ و مشکل ما را می‌توانند حل کنند و باز کنند. دانشگاه‌های ما تشنه همکاری با دستگاه‌های صنعتی ما هستند.

بنده از چند سال قبل، همکاری صنعت و دانشگاه را توصیه کردم، البته مقداری هم انجام گرفته؛ در بخش‌های نظامی خیلی خوب انجام گرفته است، در بعضی از بخش‌های دیگر همین جور. دانشگاه‌های ما می‌توانند کمک کنند؛ [این] هم برای دانشگاه‌ها خوب است، هم برای پیشرفت علم خوب است، هم برای صنایع ما خوب است. بنابراین ما در تولید، مشکلی از لحاظ امکانات نداریم؛ هم نیروی انسانی را داریم، هم می‌توانیم ابزار کار پیشرفته تهیه کنیم، هم سرمایه‌گذاری می‌توانیم بکنیم به وسیله

صندوق توسعه ملی و امثال اینها و ثروت های خود مردم. بنابراین تولید، عملی است؛ امکانات تولید در کشور وجود دارد.

الزامات تولید ملی

اما الزاماتی هم هست؛ یک وظایفی است که همه ما باید به عهده بگیریم:

- ✓ هم آحاد ملت؛
- ✓ هم مسئولین دولتی؛
- ✓ هم مسئولین قضائی؛
- ✓ هم مسئولین قوه مقننه؛

یک وظایفی دارند، الزاماتی دارند؛ این الزامات را اگر انجام بدهند، تولید [رونق می گیرد]. من حالا مقداری از این الزامات را عرض می کنم؛ من می گویم، برای این که این افکار عمومی مردم نسبت به این مسئله آگاه بشوند و بدانند؛ ما بن بست نداریم؛ ما راهی که نتوانیم حرکت کنیم و پیش برویم نداریم؛ ما می توانیم پیش برویم، یک خرده بایستی به خودمان تحرک ببخشیم.

اولین الزام برای تولید ملی: مدیریت کارآمد و متعهد

❖ یکی از الزامات، مدیریت کارآمد و متعهد و متدین است. مسئولان بالای کشور،

برای بخش هایی که به تولید ارتباط پیدا می کند:

- ✓ مدیریت های کارآمد بگذارند؛
- ✓ مدیریت های بانشاط، با حال؛
- ✓ مدیریت های علاقه مند، پُرانگیزه، قوی؛

یکی از الزامات این است که [این] دست مسئولان ارشد کشور است.

دومین الزام برای تولید ملی: دخالت مردم در کار تولید

❖ یکی از کارها، دخالت دادن مردم در کار تولید است؛ مردم باید در کار تولید

[دخالته داده بشوند].

ما سیاست‌های اصل ۴۴ را که چند سال پیش ابلاغ کردیم، همهٔ کسانی که در مسائل اقتصادی صاحب‌نظر بودند گفتند: «این یک انقلاب در کار سیاسی است»؛ خب همین را دنبال کنند؛ مردم را دخالت بدهند.

جمهوری اسلامی در کار جنگ و دفاع از کشور - که معمولاً کار جنگ و دفاع از کشور و دفاع از مرزها کار دولت‌ها است، کار مردم نیست؛ کار ارتش‌ها است، کار دولت‌ها است - با مدیریت درست و با گزینش‌های صحیح توانست مردم را بسیج کند، وارد این میدان کند و جنگ را ببرد. وقتی مردم در کار دفاع از مرزها وارد میدان شدند - کاری که مربوط به دولت‌ها و مربوط به ارتش‌ها است - توانستند پیش بروند؛ بسیاری از برجستگان نظامی ما، مردمی و بسیجی‌اند؛ بسیجی بودند و بسیجی هم مبارزه کردند، بسیجی هم شهید شدند؛ خب کار اقتصاد به طریق اولی [همین‌طور است].

کار اقتصاد یک کار مردمی است؛ اگر در زمینهٔ مسائل اقتصادی مردم را در میدان وارد بکنیم و مردم نقش‌آفرین بشوند در میدان اقتصاد و میدان تولید، یقیناً پیش خواهد رفت. این هم یکی دیگر از الزامات.

سومین الزام برای تولید ملی: صادرات

❖ یکی از الزامات، صادرات است که مسئولین دولتی باید فعال بشوند. گزارشی به دست من رسید از مسئولین دولتی که متأسفانه عمدهٔ صادرات کشور ما، بلکه عمدهٔ معاملات تجاری ما از صادرات و واردات، با پنج یا شش کشور است؛ خب این خطا است، این خلاف اقتصاد مقاومتی است. ما در بندهای اقتصاد مقاومتی روی این هم تکیه کرده‌ایم. یکی از سیاست‌های اقتصاد مقاومتی همین است؛ گسترش صادرات و گسترش طرف‌های صادراتی ما. اینکه ما به پنج کشور یا شش کشور اکتفا بکنیم و خودمان را محدود بکنیم [صحیح نیست]، این تحرک مسئولین را لازم دارد؛ چه در سیاست خارجی، چه

در بخش های دیگر.

چهارمین الزام برای تولید ملی: امنیت سرمایه گذاری

❖ یکی دیگر، امنیت سرمایه گذاری است؛ که این کار ضابطین قوه قضائیه و کار نیروهای امنیتی است؛ باید کاری کنند که امنیت سرمایه گذاری محفوظ باشد. یکی از کارهای مهم، ثبات سیاست ها است؛ قوانین، قوانین دائماً در تغییر نباشد؛ که این کار، کار مجلس شورای اسلامی است. اولاً مقررات و زوائد دست و پاگیر را بردارند، ثانیاً ثبات در قوانین ایجاد کنند و هر روز یک قانون جدیدی نیاورند که نتواند [سرمایه گذاری شود].

این مسئله امنیت اقتصادی و امنیت سرمایه گذاری که عرض کردم، خیلی مهم است. گاهی ما در این زمینه ها کوتاهی کرده ایم. فرض بفرمایید در یک نقطه ای از کشور، یک سرمایه گذاری و یک سروصدایی به پا می شود، صداوسیما هم وارد می شود و تبلیغات می کنند، مردم [هم] می آیند طلا و خانه و پول و همه چیزشان را خرج می کنند و صرف سرمایه گذاری می کنند، بعد معلوم می شود در آن تقلب بوده است! خب این خلاف امنیت اقتصادی است. بایستی امنیت تولید را حفظ کرد. بنابراین، این ها چیزهایی است که جزو الزامات حتمی برای تولید است.

پنجمین الزام برای تولید ملی: احساس مسئولیت آحاد مردم

❖ یکی از مسائل بسیار مهم در مسئله تولید داخلی، احساس مسئولیت آحاد مردم است. حالا بنده طرف مردم، من خواسته های مردم و مطالبات مردم را عرض می کنم، اما این را هم مردم عزیز ما بدانند که کار، فقط به عهده مسئولین نیست، [بلکه] کار به عهده خود مردم هم هست. اینکه ما روی تولید داخلی تکیه می کنیم، خب حتماً مصرف داخلی هم مورد توقع است. چرا مردم به مصرف تولیدات داخلی کم توجهی می کنند؟ البته خوشبختانه در این اواخر یک

توسعه
کلیمه
عظیمه
برتر

کارهایی دارد انجام می‌گیرد؛ بعضی از فروشگاه‌ها فقط تولید داخلی را عرضه می‌کنند.

✓ مصرف‌کننده ایرانی برای آن چیزهایی که در داخل تولید می‌شود، ارجحیت قائل باشد و دنبال اسم خارجی و مارک خارجی و نام خارجی ندوند؛ یکی از توقعات این است.

✓ یکی از توقعات این است که جوان‌های عزیز ما واقعاً دنبال کار باشند و بی‌حالی و بی‌مسئولیتی وجود نداشته باشد. یکی از کارهایی که واقعاً برعهده عموم مردم است، همین مسئله احساس مسئولیت است؛ باید احساس مسئولیت بکنند.

✓ یک نمونه از بی‌مسئولیتی، این است که در کار برخی از اجناس و اقلام صادراتی - که در این زمینه به ما خبر می‌رسد - بعضی از صادرکننده‌ها کاری می‌کنند که آن مشتری بیرون کشور را نسبت به تولید داخلی ما بدبین می‌کنند؛ مثل اینکه فرض کنید ما در جعبه پرتقال، آن [زدیف] رو، پرتقال درشت و خوب بچینیم، آن زیر پرتقال پوسیده و ریز بگذاریم. آنچه در صادرات ما انجام می‌گیرد، بایستی نماینده و نمودار حُسن عمل و صحت عمل ایرانی باشد؛ اگر چنانچه این جور عمل نکنیم، بی‌مسئولیتی است. [وقتی] جنس نامرغوب را بفرستیم، خب معلوم است که بازار صادراتی از بین خواهد رفت. بنده از کارآفرینان کشور دعوت می‌کنم که وارد میدان تولید و کار بشوند و ان شاء الله در این زمینه کار انجام بدهند.

توجه به دو مسئله مهم واردات و قاچاق

❖ دو مسئله مهم در زمینه تولید وجود دارد:

✓ یکی مسئله واردات است،

✓ یکی مسئله قاچاق است.

واردات بی‌رویه کالا

من قبلاً هم این را گفته‌ام، تذکر داده‌ام، الان هم مجدداً عرض می‌کنم:

✓ واردات کالاهایی که در داخل به قدر کافی تولید می‌شود، بایستی به صورت یک حرام شرعی و قانونی شناخته بشود؛ آنچه در داخل تولید می‌شود، از خارج وارد نشود.

اینکه ما نگاه کنیم بینیم کالاهای مصرفی ما، از خوراک گرفته تا پوشاک، تا وسایل منزل، تا کیف و کفش بعضی از بانوان، تا وسایل مدرسه و دفتر و قلم و امثال این‌ها از خارج بیاید، این مایه شرمندگی است! انسان احساس شرم می‌کند؛ هم در مقابل تولیدکننده داخلی احساس شرم می‌کند، هم در مقابل آن کسی که این جنس را از بیرون برای ما می‌فرستند.

با این امکاناتی که در کشور هست، نگذاریم این راه به این شکل ادامه پیدا بکند، واقعاً جلوی واردات به معنای واقعی کلمه گرفته بشود. بعضی از اجناس اساسی هست که در داخل قابلیت تولید دارد؛ اما در عین حال وارد می‌شود، در حالی که می‌شود در اینجا تولیدش کرد؛ ولو امروز نداریم و امروز تولید نمی‌شود؛ اما قابل تولید کردن است.

بنده چند سال قبل از این شنیدم که علوفه را وارد می‌کنند. گفتیم: «خب علوفه که وارد کردنی نیست، با این همه مراتع و مزارع و مانند اینها»؛ گفتند: «علوفه احتیاج به فلان جنس دارد که این جنس در داخل کشور تولید نمی‌شود.» گفتیم: «خب تولید کنید! یک جنس کشاورزی را - حالا بنده یادداشت دارم و اسمش هم مشخص است، نمی‌خواهم حالا بخصوص اسم بیاورم - می‌توان تولید کرد و در داخل قابل تولید است، خب تولید کنید که مجبور نباشید علوفه گوسفندان خودتان را از خارج وارد بکنید.» [پس] یکی مسئله واردات است که خیلی مهم است.

قاچاق کالا

❖ یکی [هم] مسئله قاچاق است. قاچاق کالاها بسیار مهم است.

توسعه
عظیم
توسعه

✓ گفته می‌شود ۱۵ میلیارد دلار صرف قاچاق می‌شود؛ این عدد، حداقلی است که امروز گفته می‌شود؛ این خیلی رقم بالایی است؛ تا ۲۰ میلیارد و ۲۵ میلیارد هم گفته می‌شود!

✓ این‌ها ضربه به اقتصاد کشور است؛ جلوی قاچاق باید گرفته بشود.

✓ البته آن کسانی که مسئول مبارزه با قاچاقند، سوراخ دعا را گم نکنند! ما می‌گوییم بروید با باندهای قاچاق مبارزه کنید. من می‌گویم از مبادی رسمی کشور که جنس قاچاق وارد می‌شود، آن کسی که مأمور این کار است، خیانت نمی‌کند، [بلکه] کوتاهی می‌شود، خیانت نیست.

✓ به بنده گزارش دادند که از فلان بندر - یک بندر مشخصی - در روز مثلاً سه هزار تا پنج هزار کانتینر وارد کشور می‌شود. از مجموع این سه هزار یا پنج هزار، فقط ۱۵۰ کانتینر بازدید می‌شود! خب چرا؟ بقیه بازدید نمی‌شود و می‌آید؛ وقتی داخل انبار رفت، معلوم می‌شود که جنس قاچاق است که وارد شده است؛ [آن‌هم] از مبادی رسمی کشور!

✓ حالا آنچه از مرزهای غیررسمی وارد می‌شود که بحث دیگری است؛ یا از مناطق آزاد همین‌جور؛ باید جلوی اینها گرفته بشود؛ و می‌توانیم.

✓ من به رئیس‌جمهور محترم همین را گفتم و تذکر دادم که آن کسانی که صاحب نظر و مطلعند، گفتند که ما می‌توانیم وسایلی بیاوریم که همین کانتینر را بدون اینکه احتیاج به توقف داشته باشد، در حال عبور بازدید کند؛ خب این ابزار را به وجود بیاورند؛ اگر لازم است بخرند یا وارد کنند یا تولید کنند. ما می‌توانیم جلوی قاچاق را بگیریم. بنابراین یکی از مسائل مهم قاچاق است.

✓ مقصود ما این است، نه چیزهای جزئی؛ اینکه بروند در بازار رضای مشهد سراغ فلان فروشنده انگشتر نقره که «توقاچاق وارد کردی» یا دم مرز، مثلاً فرض کنید [بروند سراغ] فلان خانواده را که با یک مختصر جنس کوچکی که از این طرف

مرز به آن طرف [می‌برد]، زندگی‌اش دارد می‌گذرد، مسئله این‌ها نیست؛ مسئله، آن حرکت عظیم قاجاق است.

وقت گذشت و صحبت ما خیلی طولانی شد؛ من مسئله اقتصادی را همین‌جا تمام کنم. البته در این زمینه حرف‌های گفتنی و لازم زیاد است که خوب آنچه باید به مسئولین گفته بشود به آنها گفته‌ایم و این‌شاء‌الله باز هم خواهیم گفت. و همین مطالبی هم که عرض کردیم، به نظر ما قابل توسعه دادن و توضیح دادن و باز کردن و روشن کردن است و کسانی که اهل این کارها هستند باید انجام بدهند.

عظیم قاجاق
توسعه

فصل سوم: بحثی پیرامون انتخابات

❖ اما مسئله انتخابات؛ برادران و خواهران عزیز!

✓ انتخابات در کشور ما بسیار مهم است،

✓ نه فقط انتخاب ریاست جمهوری؛ انتخابات مجلس هم همین جور است،

انتخابات شوراها هم همین جور است.

انتخابات، یکی از ارکان مردم‌سالاری دینی

❖ انتخابات، یکی از دو رکن مردم‌سالاری دینی است.

✓ مردم‌سالاری دینی روی دو ستون ایستاده است؛ یکی از این دو ستون رأی مردم

است، انتخابات است.

✓ ما به برکت انتخابات به دنیا فخر می‌فروشیم.

❖ دشمنان برای کوبیدن ملت ایران و جمهوری اسلامی، انتخابات ما را ندیده

می‌گیرند و متهم می‌کنند. این نشان می‌دهد انتخابات خیلی مهم است.

انتخابات بسیار مهم است.

✓ مایه عزت ملی است؛

✓ مایه تقویت ملت ایران است؛

✓ مایه آبروی ملت ایران است.

البته در باب انتخابات إن شاء الله من باز هم صحبت خواهم کرد؛ آنچه امروز در [بارۀ] مسئله انتخابات عرض می‌کنم این است که این یک پدیده اقتدارآفرین است؛ مردم دنیا، صاحب‌نظران دنیا در مقابل فکر مردم‌سالاری دینی که در دنیا مطرح شد، مجذوب شدند. در مقابل مکاتب گوناگون مثل لیبرالیسم و کمونیسم و

فاشیسم و امثال این‌ها، امام بزرگوار مردم‌سالاری دینی را که همان جمهوری اسلامی است، وارد میدان کرد و ملت‌ها را و خواص را در همه‌امکنه عالم، در همه کشورهای دنیا مجذوب خود کرد. این مردم‌سالاری دینی متکی است به انتخابات و باید در انتخابات واقعاً ملت ایران بدرخشد.

اولین خواسته، انتخابات پرشور

آنچه من عرض می‌کنم در درجه اول برای این حقیر مهم است، شرکت عمومی در انتخابات است و [این‌که] همه آحادی که می‌توانند رأی بدهند و مشمول قانونند وارد انتخابات بشوند و انتخابات را پرشور کنند؛ این اولین خواسته و مهم‌ترین خواسته ما است.

مُرّ قانون و حفاظت از آراء مردم

❖ آنچه در مورد انتخابات من عرض می‌کنم این است که در امر انتخابات مُرّ قانون باید عمل بشود؛ مُرّ قانون باید عمل بشود.

✓ نتیجه انتخابات ملت هرچه شد، این معتبر است، این قانون است
 ✓ بنده در انتخابات‌ها دخالت نمی‌کنم؛ هیچ‌وقت به مردم نگفته‌ام و نمی‌گویم این کس را انتخاب کنید، آن کس را انتخاب نکنید.
 ✓ فقط یک جا بنده دخالت می‌کنم و آن جایی است که کسانی بخواهند در مقابل رأی مردم و انتخاب مردم بایستند و با مزاحمت در مقابل رأی مردم، رأی مردم را بشکنند.

✓ هرکس بخواهد با نتیجه آراء ملت در بیفتد، بنده در مقابلش می‌ایستم. در سال‌های گذشته و انتخابات‌های گذشته هم همین جور بوده؛ در سال ۷۶ در سال ۸۴ در سال ۸۸ در سال ۹۲؛ بعضی مقابل چشم مردم بوده و مردم مطلع شده‌اند؛ بعضی راه هم مردم مطلع نشده‌اند؛ اما این حقیر در جریان قرار گرفته‌ام. در همه این سال‌هایی که شمردم، کسانی بودند که می‌خواستند در مقابل

توسعه علم و ادب
 علی بن ابی‌طالب
 علیه السلام

انتخابات بایستند؛ که در سال ۸۸ آشکار شد و آمدند در میدان اردوکشی کردند، و در آن سال‌های دیگر جور دیگری [بود]. در همه این سال‌ها بنده ایستادم و گفتم نتیجه انتخابات مردم هرچه هست باید تحقق پیدا کند؛ این آنجایی است که من در امر انتخابات دخالت می‌کنم و در مقابل مخالفین و معارضین انتخابات می‌ایستم؛ اما در بقیه امور دیگر نه، باید مَر قانون عمل بشود؛ مردم تشخیص بدهند و حرکت کنند.

و من پیش بینی ام این است که:

- ✓ به توفیق الهی انتخابات ما انتخابات پُرشوری خواهد بود،
- ✓ انتخابات فراگیری خواهد بود.

✓ امیدواریم إن شاء الله نتیجه انتخابات هم - چه در شوراها، چه در مورد ریاست جمهوری - چیزی باشد که موجب رضای الهی و سعادت ملت ایران باشد.

✓ و من می‌گویم انتخابات را خوب برگزار کنید؛ ملت سرافراز خواهد شد، ملت با انتخابات خوب پیش خواهد رفت و دشمن هم به توفیق الهی هیچ غلطی نمی‌تواند بکند.

➤ پروردگارا! آنچه گفتیم و شنیدیم، برای خودت و در راه خودت قرار بده و آن را به کرمت از ما قبول کن.

➤ پروردگارا! ارواح طیبه شهیدان ما و روح مطهر امام بزرگوار را با ارواح مطهر شهدای صدر اسلام محشور بفرما.

➤ پروردگارا! این ارواح مطهره و منوره را از ما راضی کن.

➤ پروردگارا! قلب مقدس ولی عصر (ارواحنا فداه) را از ما راضی بفرما؛ ما را سربازان این راه قرار بده.

➤ پروردگارا! همه ما را، زندگی ما و عمر ما را، ختم به خیر بفرما؛ برای این حقیر و هرکسی که علاقه مند است، شهادت را به عنوان آخرین پله زندگی ما قرار بده.

والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

سید علی خامنه‌ای
رئیس‌جمهور

بخش سوم: یک حادثه شیرین (توصیه‌های امام خامنه‌ای پیرامون انتخابات)

فصل اول: کلیات

حضرت آیت الله العظمی امام خامنه‌ای علیه السلام در طول ۲۸ سال اخیر همواره به اقتضای جایگاه رهبری جمهوری اسلامی ایران در سخنرانی‌های ایام منتهی به انتخابات، شاخص‌هایی را برای شناخت نامزد اصلح، برای مردم بیان می‌کند که به برخی از آن‌ها اشاره می‌شود:

۱. یک حادثه شیرین

نکته اول این است که انتخابات در ذات خود برای جوان‌ها، برای مرد و زن و برای قشرهای مختلف، یک حادثه شیرین است؛ چون میدان حضور است و احساس می‌کنند که می‌توانند رأی و اراده خودشان را به نحوی اعمال کنند. نباید بگذارند این حادثه شیرین تلخ شود. دشمنان ملت ایران سعی می‌کنند این حادثه شیرین را تلخ کنند. دیدید که در چند روز گذشته چندجا حرکات مذبحخانه‌ای کردند و دست به انفجاراتی زدند؛ این برای این است که فضای انتخابات تلخ شود. ما همیشه افتخار کرده‌ایم که انتخابات ایران در دوران انقلاب، در نهایت امنیت و سلامت برگزار شده است. در خیلی جاهای دنیا، روز انتخابات، مردم به جان هم می‌افتند؛ دعوا می‌کنند؛ خونریزی می‌شود؛ آدمکشی می‌شود. افتخار ما این بوده است که در امنیت و آرامش کامل، دو نفر فیک پای صندوق رأی می‌روند؛ یکی به این آقا رأی می‌دهد، یکی به آن آقا رأی می‌دهد. دشمن می‌خواهد این محیط امن و امان از بین برود. خود افراد، خود آحاد مردم، خود دست‌اندرکاران ستادهای انتخاباتی نامزدها، به دشمن با قاطعیت «نه» بگویند؛ نگذارند از طریق آنها انتخابات تلخ شود. این که خود نامزدها در یکدیگر خدشه

کنند، داستان دیگری است که الان وقت مطرح کردن آن نیست؛ اما دست اندرکاران، علاقه‌مندان و هواداران - که یکی از زید طرفداری می‌کند، یکی از عمرو، یکی از بکر- مراقب باشند به همدیگر تعرض نکنند. شما به این آقا علاقه داری، طبق علاقه و تشخیص خودت عمل کن؛ آن دیگری هم علاقه و تشخیص دیگری دارد؛ شما به او چه کار داری؟ او هم طبق علاقه خودش عمل کند. بنابراین نباید به یکدیگر تعرض کنند و فضا را تلخ نمایند. این نکته را من به کسانی که دست‌اندرکار تبلیغات نامزدهای مختلف هستند - یکی از زید تبلیغ می‌کند، یکی از عمرو تبلیغ می‌کند؛ یکی از این، یکی از آن - مؤکداً توصیه می‌کنم که هر کدام کار خودشان را بکنند؛ به همدیگر کار نداشته باشند. (۱۳۸۴/۳/۲۵)

۲. حمایت از معیارها

البته بدیهی است که رهبری از فرد خاصی حمایت نمی‌کند؛ از معیارها حمایت می‌کند. ما دنبال این هستیم که این معیارها تحقق پیدا کند. بنده دنبال این هستم که شخصی سرکار بیاید و قوه مجریه را اداره کند که خود را خدمت‌گزار مردم بداند و توانایی داشته باشد و به آرمان‌های امام و نظام اسلامی معتقد و پایبند باشد و حقیقتاً عدالت و مبارزه با فساد برای او حائز اهمیت باشد. (۱۳۸۴/۲/۱۱)

۳. نقش رئیس‌جمهور بسیار مهم است

رئیس‌جمهور در کشور ما نقش بسیار مهمی دارد؛ تبلیغات بیگانه می‌خواهد عکس این را نشان دهد. آن‌ها دشمنانه حرف می‌زنند. رئیس‌جمهور یکی از مؤثرترین، و در دستگاه اجرایی مؤثرترین عنصر برای حل مسائل کشور است. در میان مسؤولان کشور، هیچ مسؤولی به قدر رئیس‌جمهور در قانون اساسی ما امکانات و توانایی‌ها و عرصه عظیم خدمت‌گزاری ندارد. بودجه کشور و همه مسؤولان طراز اول اجرایی کشور در اختیار اوست؛ اوست که می‌تواند کشور را آباد کند و از لحاظ علمی و صنعتی و مسائل انسانی و یا از لحاظ امنیت، کشور را به پیش ببرد؛ کفایت و توانایی‌های اوست که می‌تواند زندگی را در کام مردم شیرین

کند. آنچه مورد نیاز ملت و کشور است، رئیس‌جمهور کارآمد و باکفایت است. مسؤولیت‌های حساس و تاریخی امروز بر دوش رئیس‌قوهٔ مجریهٔ ماست. قانون همه چیز را در اختیار رئیس‌قوهٔ مجریه قرار داده است. (۱۳۸۴/۲/۱۱)

۴. امضاء خلاف نباشد

کسانی که به عنوان نامزد انتخابات به مردم معرفی می‌شوند، معنایش این است که این‌ها صلاحیت دارند و این معرفی، امضای صلاحیت این‌هاست. دستگاه‌ها بایستی مراقب باشند که این امضاء بیهوده، خلاف و دروغ نباشد. این دروغ گفتن به مردم است؛ هم رد کردن آدم صالح، هم پذیرفتن آدم ناصالح؛ هر دو بد و هر دو خلاف است. دستگاه‌ها مراقب باشند که این خلاف‌ها انجام نگیرد. (۱۳۸۲/۱۰/۱۸)

۵. همراه با شور و شوق باشد

نکته اول این است که آنچه امروز در سطح کشور در زمینه انتخابات جریان دارد، همان چیزی است که برای ملت ایران و برای سرنوشت این کشور، امری لازم و ضروری و مطلوب است. شور و شوق انتخابات، همه جا را فرا گرفته است و همه احساس می‌کنند که در این امر بزرگ، سهمیم و شریکند. ملت احساس می‌کند که آینده امور اجرایی کشور در دستان اوست؛ زیرا یک نفر را در رأس قوهٔ مجریه می‌فرستد. آینده سازندگی کشور، اداره کشور، روابط کشور، فرهنگ کشور، اقتصاد کشور، مسائل اجتماعی، مسائل انسانی، همه و همه از همین جا آغاز می‌شود. یک دوره دیگر به دنبال دوره‌های گذشته - که بحمدالله با موفقیت همراه بوده است - در پیش است. مردم احساس می‌کنند که در این قضایا سهیمند. این، درست همان چیزی است که ما آن را از خدای متعال می‌خواستیم و دشمن مایل نبود و در دل از آن ناراحت بود و می‌خواست این‌گونه نباشد. دشمن می‌خواست که انتخابات در ایران با استقبال عمومی مواجه نشود؛ اما امروز عکس آنچه دشمن می‌خواهد، در صحنه مشهود است. همه منتظر روز جمعه‌اند. همه منتظرند که بتوانند به آن کسی که مورد علاقه‌شان است و به تشخیص آنها اصلح است، رأی

تو کلید تو
عظمت تو
بر من

بدهند. این، چیز خیلی خوب و برجسته‌ای است. (۱۳۷۶/۲/۳۱)

۶. فضا سالم باشد

آخرین نکته‌ای که در باب انتخابات عرض می‌کنم، این است که فضای انتخابات باید سالم باشد. نباید عده‌ای با قلم و بیان و مطبوعات، و عده‌ای هم با ابراز مخالفت با فلانی یا طرفداری از این نامزد یا آن نامزد، فضا را آلوده کنند. کسانی که به اسلام احترام می‌گذارند، کسانی که قدر و ارزش جمهوری اسلامی را ارج می‌نهند، کسانی که از ما حرف شنوی دارند، در هر جای کشور هستند، از همین اول کار مراقب باشند. کارشکنی نسبت به دیگران، لجن‌پراکنی علیه این نامزد یا آن نامزد، بدگویی کردن و افشاگری‌های بی‌پایه و اساس نسبت به اشخاص، همه این‌ها کارهای ممنوع و ضد ارزش و خلاف مشی جمهوری اسلامی و خلاف حق است. از این کارها اجتناب کنند. (۱۳۸۰/۲/۱۱)

۷. اختلاف نشود

مبادا به خاطر علاقه‌مندی یک دسته به یک نامزد ریاست جمهوری و دسته دیگری به یک نامزد دیگر، بین آحاد مردم شقاق و اختلافی پیدا شود. چه مانعی دارد؟ قانون همین را خواسته است که مردم طبق سلاطین خودشان بگردند و انتخاب کنند.

۸. موجب نگرانی

یکی از کارهایی که بنده -چه در تبلیغات انتخابات مجلس و چه در انتخابات ریاست جمهوری- همیشه نگران آن هستم، این است. نه خودشان تبلیغات پُرخرج کنند، نه به طرفدارانشان اجازه دهند. بعضی افراد ممکن است بگویند به ما ربطی ندارد؛ این کار پُرخرج را دیگران می‌کنند. شما بگویید نکنند. خوشبختانه آن‌گونه که اطلاع پیدا کردم، ساعت‌های فراوانی برای نامزدها وقت گذاشته‌اند که از طریق تلویزیون و رادیو با مردم حرف بزنند... خیلی خوب؛ این بهترین تبلیغات است. رادیو و تلویزیون همه جا وجود دارد؛ چه نیازی هست که برای تبلیغات گوناگون رنگینی که بعضی جاها

می‌کنند، پول زیادی مصرف شود که احیاناً بعضی افراد هم نتوانند خودشان آن خرج را کنند و مجبور باشند از کسانی بگیرند و خدای نکرده وام‌دار شوند؟ (۱۳۸۰/۲/۲۸)

۹. تعبیر به برنده و بازنده غلط است

بدیهی است در هر انتخاباتی، یک عده‌ای به نتیجه مطلوب خودشان نمی‌رسند. من نمی‌خواهم اسمش را بگذارم بازنده انتخابات؛ نباید تعبیر برنده و بازنده و این واژه‌ها و اصطلاحات غربی مادی را به کار برد؛ اگر برای خدا و برای انجام تکلیف وارد می‌شویم، برد و باخت وجود ندارد. (۱۳۹۲/۲/۱۶)

۱۰. مراقبت از نقشه‌های دشمن

یکی از راه‌ها هم این است که سعی کنند در ایام انتخابات، سر مردم را به یک چیز دیگری گرم کنند؛ یک حادثه‌ای پیش بیاورند، یک ماجرائی درست کنند؛ یک ماجرای سیاسی، یک ماجرای اقتصادی، یک ماجرای امنیتی. البته این هم جزو نقشه‌های دشمن است، اما بنده مطمئنم که ملت ایران بسیار بصیرتر و باهوش‌تر از این است که با یک چنین ترفندهای خصمانه دشمنان یا عوامل دشمنان فریب بخورد؛ نه، **إن شاء الله** انتخابات باذن الله، به حول و قوه الهی، به فضل پروردگار، انتخابات خوب و پرشوری خواهد شد. (۱۳۹۱/۱۰/۱۹)

عظیم‌ترین
توسعه

فصل دوم: اهمیت انتخابات

۱. مظهر آزادی و اقتدار

انتخابات ریاست جمهوری را یک حادثه کوچک نگیرید. همه انتخابات‌های کشور همین‌طور است؛ اما انتخاب ریاست جمهوری مهمتر است. انتخابات ریاست جمهوری، مظهر آزادی و قدرت انتخاب و رشد ملت ایران است. حضور مردم در انتخابات، یکی از مهمترین مظاهر اقتدار ملی است. (۱۳۸۰/۲/۲۸)

۲. تکلیف شرعی و وظیفه عمومی

مسئله فقط یک مسئله سیاسی و فردی و اخلاقی محض نیست؛ یک مسئله همه‌جانبه است. انتخابات با سرنوشت مردم سروکار دارد؛ بخصوص انتخابات ریاست جمهوری که سپردن قوه اجرائیه کشور به دست یک نفر و یک مجموعه است که کشور را برای مدت چند سال اداره کنند؛ اینقدر انتخابات اهمیت دارد. (۱۳۸۸/۱/۱)

۳. حق مردم است

در حقیقت انتخابات و حضور مردم در صحنه انتخاب رئیس‌جمهور، نمایندگان مجلس و یا سایر انتخاب‌هایی که می‌کنند، هم حق مردم است، هم تکلیفی بردوش آن‌هاست. در نظام اسلامی، مردم تعیین‌کننده‌اند. این هم از اسلام سرچشمه می‌گیرد. (۱۳۸۰/۳/۱۴)

۴. انتخاب بالاترین مقام اجرائی کشور

امروز موضوع انتخابات ریاست جمهوری مطرح است. شرکت در انتخابات یک وظیفه عمومی برای آحاد ملت ایران است. شما برای این‌که دریابید؛ چرا این مشارکت

وظیفه است، دوره دارید: یکی این که بدانید رأی شما به کسی که توفیق پیدا خواهد کرد از طرف شما منتخب شود، در روحیه او، در عملکرد او، در توانایی های او، در حیثیت جهانی او و در قدرت فعالیت او در داخل، چقدر اثر می گذارد! بدانید که حضور شما، بسیار تعیین کننده است. شما کسی را که تشخیص می دهید برای تصدی بالاترین مقام اجرایی کشور و در رأس قوه مجریه کشور مناسب است، انتخاب می کنید. این، همان حضور مردمی است که هنر بزرگ انقلاب اسلامی بوده است و در این کشور، تا قبل از انقلاب اسلامی، در طول تاریخ و در طول قرن ها، سابقه نداشته است. این، یک راه. راه دوم این است که ببینید دشمنان از دو، سه ماه قبل - بلکه بیشتر- تاکنون، هر کدام که بلندگویی و بوقی در دست دارند، شروع به تبلیغات کرده اند تا شاید بتوانند کاری کنند که انتخابات ریاست جمهوری خلوت باشد. هر کدام در هر گوشه دنیا قد علم کرده اند. یک عده با پول آمریکا رادیو راه می اندازند؛ یک عده با پول عراق؛ یک عده با پول دیگری و دیگری. همین گروهک های ضدانقلاب؛ همین دشمنان حقیر که رادیوهایی از قبیل رادیوهای کشورهای گوناگون منعکس کننده افکار آن هاست - علاوه بر وسایلی که خودشان دارند- به میدان آمده اند و شلتاق می کنند تا شاید بتوانند ملت ایران را تحت تأثیر قرار دهند و اگر برایشان ممکن شود، هر چه بتوانند از آرای ریاست جمهوری و حضور شرکت کنندگان در انتخابات بکاهند.

(۱۳۷۲/۳/۱۴)

من به مردم توصیه می کنم که این کار را کوچک نشمرند. مسئله این است که امروز إن شاء الله مدیر اجرایی کشور انتخاب خواهد شد. در نظام جمهوری اسلامی، ریاست جمهوری شأن مهمی است. بازوی اجرایی نظام، دولت و رئیس جمهور است. مردم نشان داده اند که هر کاری ممکن بوده و می توانسته اند، برای نظام کرده اند؛ نظام هم باید هر کاری می تواند، برای مردم بکند. (۱۳۸۰/۳/۱۸)

۵. تحکیم نظام

حضور شماست که نظام را تحکیم میکند، پایه های نظام را مستحکم می کند، آبروی

ملت ایران را زیاد میکند، استقامت کشور را در مقابل دشمنی‌ها زیاد میکند و دشمن را از طمع ورزیدن به کشور و از فکر ضربه زدن و توسعه و فساد و فتنه منصرف می‌کند. این یک مسئله بسیار مهم است؛ پس مسئله اول، شرکت در انتخابات است. (۱۳۸۸/۲/۲۲)

۶. سرمایه‌گذاری عظیم ملت

انتخابات در کشور ما یک حرکت نمایشی نیست. پایه نظام ما همین انتخابات است. یکی از پایه‌ها، انتخابات است. مردم‌سالاری دینی با حرف نمی‌شود؛ مردم‌سالاری دینی با شرکت مردم، حضور مردم، اراده مردم، ارتباط فکری و عقلانی و عاطفی مردم با تحولات کشور صورت می‌گیرد؛ این هم جز با یک انتخابات صحیح و همگانی و مشارکت وسیع مردم ممکن نیست. این مردم‌سالاری، عامل پایداری ملت ایران است. اینکه شما توانسته‌اید در طول این سی سال از نهیب ابرقدرت‌ها نترسید، اینکه ابرقدرت‌ها هم غیر از نهیب نتوانستند ضربه اساسی به شما بزنند، اینکه جوانان کشور در ورود به میدان‌های گوناگون این شجاعت و اخلاص را نشان می‌دهند، ناشی از مردم‌سالاری دینی است؛ این را باید خیلی قدر بدانیم. انتخابات سرمایه‌گذاری عظیم ملت ایران است؛ مثل اینکه شما سرمایه سنگین و عظیمی را در بانک می‌گذارید، بانک با آن کار می‌کند و شما از سودش استفاده می‌کنید؛ انتخابات یک چنین چیزی است. ملت ایران سرمایه‌گذاری عظیمی را می‌کند، سپرده‌گذاری بزرگی را انجام می‌دهد و سود آن را می‌برد. آراء یک‌ایک شما مردم سهمی است از همان سرمایه‌گذاری و سپرده‌گذاری. هر رأیی که شما در صندوق می‌اندازید، مثل این است که یک بخشی از پول آن سپرده را دارید تأمین می‌کنید. یک رأی هم اهمیت دارد. هرچه انتخابات پرشورتر باشد، عظمت ملت ایران بیشتر در چشم مخالفان و دشمنانش دیده خواهد شد؛ برای ملت ایران حرمت بیشتری خواهند گذاشت؛ دوستان شما هم در دنیا خوشحال می‌شوند. عظمت ملت ایران را حضور مردم در انتخابات نشان می‌دهد؛ انتخابات این است. بنده همواره در درجه اول در انتخابات سعیم بر این است که به مردم عرض کنم حضور شما در این

انتخابات مهم است. این، تصدیق و تأیید و مستحکم کردن نظام جمهوری اسلامی است. مسئله فقط یک مسئله سیاسی و فردی و اخلاقی محض نیست؛ یک مسئله همه‌جانبه است. انتخابات با سرنوشت مردم سر و کار دارد؛ بخصوص انتخابات ریاست جمهوری که سپردن قوه اجرائیه کشور به دست یک نفر و یک مجموعه است که کشور را برای مدت چند سال اداره کنند؛ این قدر انتخابات اهمیت دارد. (۱۳۸۸/۱/۱)

۷. لازمه پیشرفت و صیانت از کشور

مسئله انتخابات ریاست جمهوری هم مطرح است؛ این خودش میدان عظیم و خیلی خوبی است. مسئله اول، مشارکت است. در زمینه مشارکت مردم، هر طور که می‌توانید، روی خانواده‌ها و دوستانتان کار کنید. مشارکت، یکی از اساسی‌ترین مسائل است. حضور مردم برای پیشرفت و صیانت کشور لازم است. نه این که اگر عده زیادی شرکت نکردند، این‌ها به نظام «نه» گفته‌اند؛ به هیچ وجه این طوری نیست. آن‌هایی که به خاطر «نه» گفتن به نظام نمی‌آیند، درصد خیلی کمی‌اند. یک عده به خاطر بی‌حالی نمی‌آیند؛ یک عده به خاطر بی‌حوصلگی نمی‌آیند؛ یک عده روز جمعه کار دیگری دارند و نمی‌آیند؛ این‌ها را شما راه بیندازید. والا کسانی که معتقد به نظام و قانون اساسی نیستند و دلشان برای بیگانگان و نفوذ آنها پر می‌زند و منتظر آمدن بیگانگان هستند، درصد بسیار کمی‌اند. خیلی‌ها ممکن است پای صندوق‌ها نیایند؛ به خاطر این که حوصله‌اش را ندارند، وقتش را ندارند، درست اهمیت قضیه را نمی‌دانند، متوجه تأثیر رأی خودشان نیستند یا به کسی که به او اطمینان و اعتماد کنند، نرسیده‌اند؛ یا کسی را هم که شناخته‌اند، نپسندیده‌اند؛ لذا نمی‌آیند. تلاش شما باید این باشد که مشارکت را به معنای حقیقی کلمه حداکثری کنید. (۱۳۸۴/۳/۵)

۸. ناامید کردن دشمن

وظیفهٔ آحاد عظیم ملت هم این است که در این حادثهٔ بسیار مهمی که به سرنوشت کشور مربوط می‌شود، دلسوزانه و مسؤولانه شرکت کنند. در هر نوبت از انتخابات ریاست

جمهوری - البته انتخابات دیگر نیز همین طور است؛ منتها انتخابات ریاست جمهوری مهمتر است - بوق های تبلیغاتی دشمنان پیشاپیش مشغول سمپاشی و آلوده کردن و زهرآگین نمودن فضا می شوند تا شاید بتوانند به انتخابات لطمه ای بزنند. شما و همه ملت عزیز ایران بدانید - و می دانم که می دانید - دشمن چشم دوخته است که انتخابات ریاست جمهوری، انتخابات بی رونقی شود. برای آنها این مهم است. (۱۳۸۰/۲/۱۱)

در اوایل امسال، مسئله مهمی در مقابل مردم ماست که آن، مسئله انتخابات ریاست جمهوری است. من از همه ملت ایران تقاضا می کنم که با روشن بینی و هوشمندی و تیزبینی خود به این مسئله به صورت یک مسئله ملی و تاریخی نگاه کنند و آن را دست کم نگیرند. (۱۳۷۶/۱/۱)

۹. تشبیت اقتدار ملی

مسئله اصلی ای که امروز در نظر دارم عرض کنم، مسئله انتخابات است که مسئله بسیار مهمی است. انتخابات را یک حادثه کوچک نگیرید. همه انتخاب های کشور همین طور است؛ اما انتخاب ریاست جمهوری مهمتر است. انتخابات ریاست جمهوری، مظهر آزادی و قدرت انتخاب و رشد ملت ایران است. برای یک ملت - مثل بعضی از ملت هایی که شما می بینید با همه باد و بروتی که دارند - ننگ است که در انتخابات ریاست جمهوری اش، سی و پنج درصد یا چهل درصد حائزان شرایط شرکت کنند. پیداست که مردم به نظام سیاسی خود نه اعتماد دارند، نه اعتنا می کنند و نه امید دارند. با بعضی از شهروندان آمریکایی، قبل از همین انتخابات اخیرشان مصاحبه کرده بودند و گفته بودند به چه کسی رأی می دهید؟ گفته بودند چه فایده، چه فرقی می کند؛ به هیچ کس! همین طور هم شد؛ عملاً سی و چند درصد شرکت کردند. در ایران اسلامی، هفتاد درصد، هفتاد و پنج درصد، هشتاد درصد واجدان شرایط شرکت کردند. این خیلی افتخار است؛ این نشان دهنده آن است که این ملت روی پای خودش ایستاده و به مسائل خودش نگاه می کند و می خواهد در این مسئله تصمیم بگیرد. حضور مردم در

سید علی خامنه ای
رئیس روحانی
جمهوری اسلامی ایران

انتخابات، یکی از مهمترین مظاهر اقتدار ملی است. این که ما ابتدای سال عرض کردیم که امسال را سال اقتدار ملی بدانید و دنبال آن باشید، وظیفه همه ماست که این کار را بکنیم؛ منتها هر کدام به سهم خودمان. یکی از پایه‌های اقتدار ملی همین است که مردم پای صندوق‌های رأی بروند و رأی بدهند و رئیس‌جمهور را انتخاب کنند. (۱۳۸۰/۲/۲۸)

انتخابات، مظهر اقتدار ملی است. اگر ملت عزیز ایران بتواند در این انتخابات، آرای فراوان خود را به میدان آورد و حضور مردمی، حضور چشمگیری باشد، این بزرگترین مظهر اقتدار و عزت ملی است. (۱۳۸۰/۱/۱)

همه باید شرکت کنند؛ این یک وظیفه است؛ هم وظیفه اسلامی است، هم وظیفه میهنی و ملی است هم وظیفه سیاسی است هم وظیفه اخلاقی است؛

در قانون اساسی ما، رئیس‌جمهور مقام والایی است. در قانون اساسی، هم وظایف سنگینی بر دوش رئیس‌جمهور گذاشته شده - که در اصول مختلف آن مطرح گردیده است - هم اختیارات و امکانات زیادی در اختیار رئیس‌جمهور است. در مجموعه نظام قانون اساسی ما، این اختیارات و امکانات و وظایف، منحصر به فرد است. رئیس‌جمهور اختیارات فراوانی دارد: قوه مجریه و بودجه کشور و وزارتخانه‌های گوناگون در اختیار اوست. (۱۳۸۰/۲/۲۸)

۱۰. دارای تأثیر ده‌ها ساله

همان طور که عرض کردیم، یک انتخاب خوب، یک انتخاب درست، نه فقط در طول چهار سال، گاهی در طول ده‌ها سال تأثیراتش برای کشور باقی میماند. برای انتخاب خوب باید فکر کرد، باید معیارها را شناخت.

انتخابات ریاست جمهوری را شما در ظرف یک روز انجام می‌دهید، اما اولاً کسی را یا کسانی را برای مدت چهار سال بر سر نوشت کشور و جریان‌های عمده کشور حاکم می‌کنید؛ ثانیاً دامنه تأثیر آن به همان چهار سال هم محدود نمی‌ماند. گاهی اوقات

دولت‌ها کارهایی می‌کنند که تأثیرات آن تا سال‌ها باقی می‌ماند؛ چه کارهای خوب، چه خدای نکرده کارهای غیر خوب؛ تأثیر آن منحصر نمی‌ماند به آن چهار سال؛ مثل یک جریانی ادامه پیدا می‌کند. پس شما در یک روز یک حرکتی می‌کنید، یک انتخابی می‌کنید، یک اقدامی می‌کنید که تأثیر آن در کوتاه‌مدت، در چهار سال، و در بلندمدت، گاهی در چهل سال باقی می‌ماند؛ اینقدر انتخابات مهم است. (۱۳۹۲/۲/۲۵)

انتخابات یک حادثه مهم است؛ چون مردم اختیار کشور را برای مدت چهار سال به دست انسانی خواهند داد؛ و اوست که می‌تواند در این مدت بودجه و درآمد و نیروی انسانی و سازمان‌های کشور را به کار بگیرد؛ یا درست، یا خدای نکرده نادرست؛ یا کامل، یا خدای نکرده ناقص؛ یا همراه با صحت عمل، یا خدای نکرده دچار شائبه‌های سوء عمل؛ یا با توجه به نیازهای مردم، متوجه به باز کردن گره‌های زندگی مردم، متوجه به رفع مشکلات انبوهی که وجود دارد، یا خدای نکرده بی‌اعتنایی به این‌ها. پس انتخابات از این جهت بسیار مهم است که ملت ایران می‌خواهد اداره کشور را برای چهار سال به دست انسانی بسپرد که از لحاظ قانونی اختیارات بسیار وسیعی دارد، امکانات بی‌نظیری در اختیار دارد و می‌تواند ملت و کشور را چهار سال و یا حتی بیش از چهار سال جلو ببرد؛ و می‌تواند متوقف نگه دارد یا خدای نکرده به عقب برگرداند. (۱۳۸۴/۳/۱۴)

من توصیه‌ام به مردم در درجه اول این است که بیایند وارد میدان انتخابات شوند، صندوق‌های رأی را پر رونق کنند. خود این صفوفی که ایستادند، ممکن است زحمت هم داشته باشد؛ در هوای سرد؛ یک ساعت -کمتر، بیشتر- اما این مجاهدت است، این جهاد است؛ این زحمت پیش خدای متعال اجر دارد. بروند رأی بدهند. (۱۳۸۶/۱۱/۲۸)

۱۱. سرمایه‌گذاری عظیم ملت

انتخابات سرمایه‌گذاری عظیم ملت ایران است؛ مثل این که شما سرمایه سنگین و عظیمی را در بانک می‌گذارید، بانک با آن کار می‌کند و شما از سودش استفاده

می‌کنید؛ انتخابات یک چنین چیزی است. ملت ایران سرمایه‌گذاری عظیمی را می‌کند، سپرده‌گذاری بزرگی را انجام می‌دهد و سود آن را می‌برد. آراء یکایک شما مردم سهمی است از همان سرمایه‌گذاری و سپرده‌گذاری. هر رأیی که شما در صندوق می‌اندازید، مثل این است که یک بخشی از پول آن سپرده را دارید تأمین می‌کنید. یک رأی هم اهمیت دارد. هرچه انتخابات پرشورتر باشد، عظمت ملت ایران بیشتر در چشم مخالفان و دشمنانش دیده خواهد شد؛ برای ملت ایران حرمت بیشتری خواهند گذاشت؛ دوستان شما هم در دنیا خوشحال می‌شوند. عظمت ملت ایران را حضور مردم در انتخابات نشان می‌دهد. (۱۳۸۸/۱/۱)

بیت
عظمت تو
حکیم تو

فصل سوم: وظایف مردم در انتخابات

☑ بایدها

۱. حضور حداکثری

در زمینه مشارکت مردم، هر طور که می‌توانید، روی خانواده‌ها و دوستانتان کار کنید. مشارکت، یکی از اساسی‌ترین مسائل است. حضور مردم برای پیشرفت و صیانت کشور لازم است. نه این‌که اگر عده زیادی شرکت نکردند، اینها به نظام «نه» گفته‌اند؛ به هیچ وجه این طوری نیست. آنهایی که به خاطر «نه» گفتن به نظام نمی‌آیند، درصد خیلی کمی‌اند. یک عده به خاطر بی‌حالی نمی‌آیند؛ یک عده به خاطر بی‌حوصلگی نمی‌آیند؛ یک عده روز جمعه کار دیگری دارند و نمی‌آیند؛ اینها را شما راه بیندازید. والا کسانی که معتقد به نظام و قانون اساسی نیستند و دلشان برای بیگانگان و نفوذ آنها پر می‌زند و منتظر آمدن بیگانگان هستند، درصد بسیار کمی‌اند. خیلی‌ها ممکن است پای صندوق‌ها نیایند؛ به خاطر این‌که حوصله‌اش را ندارند، وقتش را ندارند، درست اهمیت قضیه را نمی‌دانند، متوجه تأثیر رأی خودشان نیستند یا به کسی که به او اطمینان و اعتماد کنند، نرسیده‌اند؛ یا کسی را هم که شناخته‌اند، نپسندیده‌اند؛ لذا نمی‌آیند. تلاش شما باید این باشد که مشارکت را به معنای حقیقی کلمه حداکثری کنید. (۱۳۸۴/۳/۵)

۲. حضور پر شور و نشاط

شرکت در انتخابات، یک عمل صالح است؛ این عمل صالح را باید با شوق و بوقت انجام داد. بسیاری از کارها هست که زمان آن در یک برهه خاص است؛ انتخابات ریاست جمهوری از این قبیل است. امروز اگر ما ایرانی‌ها اقدام به انتخاب کردیم، امکانی

را برای خود و کشورمان به وجود آورده‌ایم. اگر من ایرانی امروز این عمل صالح را انجام ندهم، این طور نیست که فردا یا پنج روز دیگر یا ده روز دیگر بشود این را انجام داد؛ نه، تا چهار سال دیگر این عمل صالح قابل انجام دادن نیست. (۱۳۸۴/۳/۲۷)

در هر نوبت از انتخابات ریاست جمهوری - البته انتخابات دیگر نیز همین طور است؛ منتها انتخابات ریاست جمهوری مهمتر است - بوق‌های تبلیغاتی دشمنان پیشاپیش مشغول سمپاشی و آلوده کردن و زهرآگین نمودن فضا می‌شوند تا شاید بتوانند به انتخابات لطمه‌ای بزنند. شما و همه ملت عزیز ایران بدانید - و می‌دانم که می‌دانید - دشمن چشم دوخته است که انتخابات ریاست جمهوری، انتخابات بی‌رونقی شود. برای آن‌ها این مهم است. در درجه اول، دشمن مایل است که انتخابات بی‌رونق شود البته در درجه دوم ممکن است کسی را بر کسی ترجیح دهند؛ اما آن درجه بعدی است؛ نقطه مقابل آن، برای دلسوزان نظام و شخص این جانب، در درجه اول این مهم است که انتخابات، انتخابات پُرونق و پُرشوری شود و آحاد عظیم مردم، شرکت در انتخابات را وظیفه خودشان بدانند. (۱۳۸۰/۲/۱۱)

توجه کنید که ما در اوایل سال، انتخابات بسیار مهم ریاست جمهوری را همه باید تلاش کنند که این انتخابات، پُرشور برگزار شود. این انتخابات، نشان‌دهنده واقعی حضور مردم در صحنه سیاسی کشور باشد. هر انتخاباتی که پُرشور شود، کشور را بیمه می‌کند. انتخابات ریاست جمهوری سال گذشته، پُرشور برگزار شد. اقبال مردم زیاد بود و به میزان زیادی کشور را بیمه کرد، دشمن را مأیوس نمود و مواردی از توطئه‌های سیاسی را که آن‌ها داشتند خنثی کرد.

امروز هم صرف نظر از این که چه کسی از صندوق رأی بیرون خواهد آمد، چه کسی انتخاب خواهد شد و چه کسانی مسؤولیت را بردوش خواهند گرفت - این در درجه دوم است باید همه در انتخابات شرکت کنند. من در انتخابات ریاست جمهوری هم همین را به مردم گفتم. این که چه کسی انتخاب شود، مسئله اول نیست؛ مسئله دوم است. مسئله اول این است که مردم، همه در انتخابات شرکت کنند؛ پُرشور شرکت کنند، آگاهانه شرکت

عظیم‌ترین
توطئه

کنند، فکر کنند، تحقیق کنند و آن کسی را که می‌خواهند، انتخاب کنند. انتخابات، خودش مهم است. حضور مردم در انتخابات مهم است. (۱۳۷۷/۷/۱۵)

۳. حضور آگاهانه

انتخابات دارد نزدیک می‌شود. مردم باید آگاهانه پای صندوق‌های رأی بروند و انتخاب کنند. همان‌طور که عرض کردیم، انتخابات جلوه بسیار زیبا و جذاب مشارکت عمومی است؛ مؤثرترین وسیله برای این است که هر فردی بتواند آرمان‌ها و خواست‌ها و مطلوب خود را در قالب اجرایی قرار دهد و آن را به تحقق نزدیک کند. (۱۳۸۴/۲/۱۱)

۴. ایجاد فضای علاقه‌مندی و شوق

فضای کشور را باید فضای علاقه‌مندی و شوق به این انتخابات کرد تا مردم بدانند می‌خواهند کار بزرگی انجام دهند. دولتی سرکار بیاورند که برای راه رسیدن به آرمان‌ها یک قدم بلند بردارد؛ اساس قضیه این است. (۱۳۸۳/۱۰/۱۹)

۵. فضا را گرم و سالم نگه دارند

به همه برادران و خواهران و همه ملت عزیز ایران سفارش می‌کنم که فضای انتخابات را، هم گرم و هم سالم نگه دارند. کسانی که به یک نامزد انتخاباتی علاقه‌مندند، مراقب باشند به خاطر علاقه به او، نامزد دیگر را تخریب نکنند؛ این بین مردم اختلاف و تقار ایجاد می‌کند؛ علاوه بر این که تخریب اساساً کار درستی نیست و فایده‌ای هم ندارد. کسی که با تخریب یک نامزد انتخاباتی می‌خواهد آراء او را کم کند، به مقصود خودش دست پیدا نمی‌کند؛ هم یک کار غلط و خلاف منطق و در موارد بسیاری خلاف شرع انجام می‌گیرد، هم فایده‌ای گیرا و نمی‌آید. فضا را سالم نگه دارید. شما از نامزد خودتان حمایت کنید، دیگران هم از نامزد خودشان حمایت کنند و به او رأی دهند. در پیدا کردن نامزد مورد نظر دقت کنید. به کسی گرایش پیدا کنید که به دین مردم، به انقلاب مردم، به دنیای مردم، به معیشت مردم، به آینده مردم و به عزت مردم اهمیت می‌دهد. بحمدالله میدان برای آزمودن و دیدن و شناختن باز است؛ ملت ما هم

هشیار است. (۱۳۸۴/۳/۱۴)

۶. شناخت اصلح

در انتخابات مردم سعی کنند صالح‌ترین را انتخاب کنند. آن کسانی که نامزد ریاست جمهوری می‌شوند و در شورای نگهبان صلاحیت آن‌ها زیر ذره بین قرار می‌گیرد و شورای نگهبان صلاحیت آن‌ها را اعلام می‌کند، این‌ها همه‌شان صالح‌اند؛ اما مهم این است که شما در بین این افراد صالح، بگردید و صالح‌ترین را پیدا کنید. این جا جایی نیست که من و شما بتوانیم به حداقل اکتفاء کنیم؛ دنبال حداکثر باشید؛ بهترین را انتخاب کنید. (۱۳۸۸/۲/۲۲)

نکته بعدی در باب انتخابات این است که مردم باید به فکر شناخت اصلح باشند؛ چون امر کوچکی نیست. مسئله انتخابات، مسئله سپردن سرنوشت بخش عمده امکانات کشور به یک نفر و یک مجموعه است. سرنوشت مسائل اقتصادی، مسائل فرهنگی، روابط خارجی و مسائل گوناگون دیگر تا حدود زیادی به این قضیه وابسته است. (۱۳۸۰/۲/۱۱)

مردم باید به فکر شناخت اصلح باشند؛ چون امر کوچکی نیست. مسئله انتخابات، مسئله سپردن سرنوشت بخش عمده امکانات کشور به یک نفر و یک مجموعه است. سرنوشت مسائل اقتصادی، مسائل فرهنگی، روابط خارجی و مسائل گوناگون دیگر تا حدود زیادی به این قضیه وابسته است. درست است که قوای دیگر هم هر کدام وظایفی دارند، اما مهمترین مسائل و فعالیت‌هایی که در بخش‌های مختلف کشور به جریان می‌افتد، به قوه مجریه مربوط است که سرنوشت آن در این انتخابات معلوم می‌شود. (۱۳۸۰/۲/۱۱)

۷. عمل به تشخیص

خوشبختانه امروز وسیله تشخیص هم در اختیار مردم است. خب، این صدا و سیما است؛ برنامه‌ها را ضبط می‌کند، برنامه‌ها را پخش می‌کند، حرف‌ها را نشان

می‌دهد، شخصیت‌ها را نشان می‌دهد؛ مردم می‌توانند نگاه کنند، به یک نتیجه‌ای برسند؛ این نتیجه ممکن است درست باشد، ممکن است نادرست باشد؛ ممکن است زید به یک نتیجه برسد، عمرو به یک نتیجه برسد؛ خوب، طبعاً یکی‌اش درست است، یکی‌اش غلط؛ اما خدای متعال به هر دو اجر خواهد داد. وقتی انسان نگاه کرد و ملاحظه کرد و تشخیص داد و بر اساس تشخیص خود محض رضای خدا عمل کرد، خدای متعال به انسان اجر می‌دهد. این وظیفه ماها است - همه آحاد مردم - که نگاه کنیم بینیم واقعاً به چه نتیجه‌ای می‌رسیم، بر طبق آن نتیجه عمل کنیم.

این حرف‌ها هم که فلانی، رهبری، این بنده حقیر، طرفدار زید است یا طرفدار عمرو است، از آن حرف‌هایی است که همیشه بوده و واقعیت هم ندارد؛ اکثر آلهائی هم که می‌گویند، می‌دانند که واقعیت ندارد. از کجا می‌دانند که بنده طرفدار چه کسی‌ام؟ کسی که از من نمی‌شنود؛ نه در گذشته شنفته است، نه تا حالا شنفته، نه بعد از این خواهد شنفت. حدسیاتی می‌زنند؛ این حدسیات هرچه گفته نشود، هرچه بر زبان آورده نشود، بهتر است؛ نمی‌دانند که بنده هم یک رأی دارم مثل بقیه. آن روز من در جمع برادران دانشجوی پاسدار این را گفتم: ممکن است نظر شما به یک نفری باشد، نظر من به یک نفر دیگر باشد؛ چه اشکالی دارد؟ شما یکی را پسندید، من یک کس دیگر را پسندم؛ هیچ اشکالی ندارد. شما یک شناختی از زید دارید که من آن شناخت را از او ندارم؛ هیچ مانعی ندارد. اینجور نیست که هرچه شما فهمیدید، بنده هم باید همان را بفهمم؛ یا هرچه من فهمیدم، شما هم باید همان را بفهمید؛ نه، این‌ها تشخیص‌ها است. آنچه که بین ما و خدا حجت است، این است که بتوانیم درست تشخیص دهیم. (۱۳۹۲/۳/۸)

۸. بدانند آنچه بکارند می‌دروند

نکنه بعدی این است که آحاد ملت ما باید بدانند آن چه بکارند، می‌دروند. بعضی ممکن است در رأی‌گیری شرکت نکنند؛ بعد بگویند چرا فلان کار نشد. شما باید شرکت می‌کردید و آن کسی را که فکر می‌کنید می‌تواند این کار را انجام دهد و

می‌پسندید، انتخاب می‌کردید تا آن‌طور که می‌خواهید، بشود. نمی‌شود ما در انتخابات شرکت نکنیم؛ بعد نتیجه انتخابات احیاناً آن‌طور که ما می‌پسندیم، نشود؛ سپس بگوییم چرا نشد!

این معنایش این نیست که اگر ما کسی را نپسندیدیم، با او بد اخلاقی کنیم، برخورد تند و سخت و غلط بکنیم؛ نه. آن کسانی که خودشان را صالح می‌دانند، برای خودشان اهلیت قائلند، وارد میدان شوند. ما هم که می‌خواهیم انتخاب کنیم، نگاه کنیم، حقیقتاً با معیارهایی که معتقدیم و بین همه ماها مشترک است، بسنجیم. شاید بشود گفت که بین همه ایرانی‌ها - معتقدین به انقلاب - این معیارها تقریباً مشترک است. در هر کسی که این معیارها را مشاهده کردیم، کوشش کنیم، تلاش کنیم، کار کنیم - کار سالم - که انتخابات به سمت انتخاب یک چنین کسی برود. (۱۳۹۱/۷/۲۴)

۹. احساس مسئولیت کنند

در قانون اساسی ما، رئیس‌جمهور مقام والایی است. در قانون اساسی، هم وظایف سنگینی بر دوش رئیس‌جمهور گذاشته شده - که در اصول مختلف آن مطرح گردیده است - هم اختیارات و امکانات زیادی در اختیار رئیس‌جمهور است. در مجموعه نظام قانون اساسی ما، این اختیارات و امکانات و وظایف، منحصر به فرد است. رئیس‌جمهور اختیارات فراوانی دارد: قوه مجریه و بودجه کشور و وزارتخانه‌های گوناگون در اختیار اوست. حقاً و انصافاً جا دارد که آحاد مردم نسبت به این قضیه احساس مسئولیت کنند. (۱۳۸۰/۲/۲۸)

۱۰. همه شرکت کنند

در انتخابات، همه سلیقه‌ها و جریان‌های معتقد به جمهوری اسلامی باید شرکت کنند؛ این، هم حق همه است، هم وظیفه همه است. انتخابات مال یک سلیقه خاص، مال یک جریان فکری و سیاسی خاص نیست. همه کسانی که به نظام جمهوری اسلامی و به استقلال کشور معتقدند، به آینده کشور اهمیت میدهند، دلشان برای منافع

عظیم‌ترین
توسعه‌یافته

ملی می‌سوزد، باید در انتخابات شرکت کنند. روگرداندن از انتخابات، مناسب کسانی است که با نظام اسلامی مخالفند. (۱۳۹۲/۱/۱)

۱۱. بدنبال حجت بین خود و خدا باشند

همه ملت ایران و خود نامزدهای محترم توجه کنند که هرکدام از این چهار نفری که به خواست خدا و به سلامتی اکثریت آرا را چه در مرحله اول و چه در مرحله دوم به خود اختصاص داد، او رئیس جمهور قانونی است. البته ملت باید تلاش خود را بکند، باید زحمت بکشد و دنبال اصلح بگردد. من مکرر عرض کرده‌ام که مسئله، مسئله دین و خدا و ادای تکلیف است. همچنان که اصل انتخابات یک تکلیف الهی است، انتخاب اصلح هم یک تکلیف الهی است. قبلا هم گفتیم که تفاضل و لو کم باشد، در این قضیه بسیار است. باید بگردید، بین خودتان و خدا حجت پیدا کنید؛ یعنی بتوانید از راهی بروید که اگر خدای متعال پرسید شما به چه دلیل به این فرد رأی دادید، بتوانید بگویید به این دلیل. بین خودتان و خدا، دلیل و حجتی فراهم کنید و بعد با خیال راحت بروید رأی بدهید. مردم باید این کار را بکنند و ما هم از خدا می‌خواهیم و دعا و آرزو می‌کنیم که خدای متعال دل‌های مردم را به سمت نامزد اصلح آنکه واقعاً صلاحیتش بیشتر است هدایت کند. (۱۳۷۶/۲/۳۱)

انسان فکرمی‌کند؛ به کسی می‌رسد و می‌گوید: خدایا! نتیجه تحقیقات من این است. من طبق حجت درونی خودم که عقل و تفکر است و براساس مشورتی که با دیگران داشته‌ام، رأی می‌دهم. خدای متعال قبول می‌کند؛ ولو این تشخیص، درست نباشد. (۱۳۸۴/۳/۱۴)

۱۲. انتخاب رئیس جمهور با رأی زیاد

مسئله مهمی در مقابل مردم ماست که آن، مسئله انتخابات ریاست جمهوری است. من از همه ملت ایران تقاضا می‌کنم که با روشن بینی و هوشمندی و تیزی خود به این مسئله به صورت یک مسئله ملی و تاریخی نگاه کنند و آن را دست کم نگیرند.

البته در شروع انتخابات، بخصوص در تبلیغات، هر کسی و هر جمعیتی گزینه‌ای دارند؛ کسی را می‌خواهند انتخاب کنند و او را بر دیگران ترجیح می‌دهند. این‌جا، جای خطرناکی است و میدانی است برای این‌که خدای نکرده صفات بد در انسان بروز پیدا کند. این، خطری در راه انتخابات است که یک تجربه بزرگ محسوب می‌شود. همه با همت؛ اما با حسن خلق و روشن بینی و امید و روی خوش و دل خوش با این قضیه مواجه شوند؛ آرای زیادی را در صندوق‌ها بریزند و رئیس جمهور را با رأی بالایی إن شاء الله انتخاب کنند تا دولت و رئیس جمهور آینده، دستشان باز باشد و بتوانند با پشتوانه عظیم آرای ملت، کشور را بسازند و دیگرانی که در بیرون از مرزها همیشه منتظرند تا نقص کوچکی در ملت ما بینند و آن را چند برابر بزرگ کنند، آن‌ها هم از این‌که بتوانند این کار را انجام دهند، مأیوس شوند. (۱۳۷۶/۱/۱)

۱۳. در مقابل قانون تمکین کنند

در مسئله انتخابات و غیرانتخابات، همه باید تسلیم رأی قانون باشند؛ در مقابل قانون تمکین کنند. آن حوادثی که در سال ۸۸ پیش آمد - که برای کشور ضرر داشت و ضایعه آفرین بود - همه از همین ناشی شد که کسانی نخواستند به قانون تمکین کنند؛ نخواستند به رأی مردم تمکین کنند. ممکن است رأی مردم برخلاف آن چیزی باشد که من شخصی مایل به آن هستم؛ اما باید تمکین کنم. آنچه که اکثریت مردم، اغلیت مردم آن را انتخاب کردند، باید همه تمکین کنند؛ همه باید زیر بار بروند. این که وقتی آنچه که اتفاق افتاده است، برخلاف میل ما شد، مردم را به شورش خیابانی دعوت کنیم. که این در سال ۸۸ اتفاق افتاد. یکی از خطاهای جبران ناپذیر است. این تجربه‌ای شد برای ملت ما، و ملت ما همیشه در مقابل یک چنین حوادثی خواهد ایستاد. (۱۳۹۲/۱/۱)

۱۴. شأن کسی را که انتخاب شد نگه دارند

کسی که در این میان، حائز اکثریت آراء خواهد شد، رئیس جمهور همه ملت ایران است؛ فقط رئیس جمهور آن کسانی که به او رأی داده‌اند، نیست. یعنی همه ملت ایران

باید او را رئیس جمهور بدانند و خودشان را موظف بدانند که مقام ریاست جمهوری او را حفظ کنند و شأن او را نگه دارند. البته او هم باید متقابلاً خود را موظف بداند که حقوق همه آحاد مردم را - چه آنهایی که به او رأی دادند، چه آنهایی که به او رأی ندادند، چه آنهایی که رقیب انتخاباتی او بودند - رعایت کند. (۱۳۹۲/۳/۸)

❑ نبایدها

۱. پرهیز از کدورت و نفرت بیجا در انتخابات

ممکن است تشخیص یک آقائی با تشخیص یک آقای دیگر مخالف باشد؛ هیچ اشکالی ندارد. این را من به همه بگویم: ممکن است شما به یکی از نامزدها علاقه مند شوید، رفیقان به یک نامزد دیگر؛ این موجب نشود که شما در مقابل هم قرار بگیرید. برای انتخابات و برای گزینش عالی‌ترین مقام اجرائی در کشور - که بسیار هم حساس است، بسیار هم مهم است - سازوکارهای درستی وجود دارد؛ سازوکار قانون. هیچ مانعی ندارد که شما به یکی علاقه مند باشید، بنده به یکی دیگر علاقه مند باشم؛ شما به او رأی دهید، من به دیگری رأی دهم؛ بالاخره اکثریتی هست، اقلیتی هست، ضابطه‌ای هست، قانونی هست؛ برطبق آن عمل خواهد شد. آحاد مردم با هم کدورت بیجا درست نکنند، به خاطر اینکه این به آن علاقه مند است، این به آن علاقه مند است؛ خوب، باشند. (۱۳۹۲/۳/۶)

داریم. همه مراقب باشند. هم مردم، هم مسئولان، هم عناصر سیاسی - که بهانه‌ها موجب چرکین شدن دل‌های مردم از یکدیگر نشود. انتخابات برگزار شود، رقابت‌های انتخاباتی در جای خود صورت گیرد، مردم آزادانه رأی خود را در صندوق‌ها بریزند؛ در حالی که هیچ‌گونه نفاق و نفرت و جدایی هم وجود نداشته باشد. این ممکن است. عده‌ای تصور می‌کنند که انتخابات بدون کدورت و نفرت و بدگویی به یکدیگر امکان برگزاری ندارد! این طور نیست؛ می‌توان انتخابات سالم و پُرشوری برگزار کرد. (۱۳۸۰/۱/۱)

۲. به زبان های بی تقوا و ناامیدکننده اعتنا نکردن

دشمن کار خودش را دارد می‌کند؛ علیه کسی، علیه کسانی، و بیشتر از همه علیه خود انقلاب و نظام و انتخابات لجن‌پراکنی می‌کند. البته حنجره‌های بی‌تقوایی هم در داخل وجود دارد. در داخل، متأسفانه زبانهای بی‌تقوا، قلم‌های بی‌تقوا و حنجره‌های بی‌تقوایی هستند که همان حرف‌های دشمن را که به قصد نومید کردن و افسرده کردن مردم گفته می‌شود، تکرار می‌کنند؛ آحاد مردم به این‌ها نباید اعتنائی کنند. فردای این ملت، فردای روشنی است. فردای این انقلاب، فردای عزت‌مدارانه‌ای است. فردای این کشور و این ملت، فردائی است که ان شاء الله به توفیق الهی برای همه الگو خواهد شد. (۱۳۹۲/۳/۶)

۳. تخریب نکنند

به همه برادران و خواهران و همه ملت عزیز ایران سفارش می‌کنم که فضای انتخابات را، هم گرم و هم سالم نگه دارند. کسانی که به یک نامزد انتخاباتی علاقه‌مندند، مراقب باشند به خاطر علاقه به او، نامزد دیگر را تخریب نکنند؛ این بین مردم اختلاف و نقار ایجاد می‌کند؛ علاوه بر این که تخریب اساساً کار درستی نیست و فایده‌ای هم ندارد. کسی که با تخریب یک نامزد انتخاباتی می‌خواهد آراء او را کم کند، به مقصود خودش دست پیدا نمی‌کند؛ هم یک کار غلط و خلاف منطق و در موارد بسیاری خلاف شرع انجام می‌گیرد، هم فایده‌ای گیرا و نمی‌آید. فضا را سالم نگه دارید. شما از نامزد خودتان حمایت کنید، دیگران هم از نامزد خودشان حمایت کنند و به او رأی دهند. (۱۳۸۴/۳/۱۴)

۴. دچار وسوسه نشوند

بعضی‌ها در شناخت اصلح دچار وسواس و دغدغه زیاد می‌شوند. شما تلاش خود را بکنید؛ مشورت خود را بکنید؛ از کسانی که فکر می‌کنید می‌توانند شما را راهنمایی کنند، راهنمایی بخواهید؛ به هر نتیجه‌یی که رسیدید، عمل کنید و رأی بدهید؛ اجر شما را خدای متعال خواهد داد. ما مأموریم که به آنچه می‌فهمیم و به آنچه تکلیف الهی

تشخیص می‌دهیم، عمل کنیم؛ مطابق با واقع شد یا نشد، اجر ما محفوظ است. اجر کسی که عامل به تکلیف است، پیش خدای متعال محفوظ است. (۸۴/۳/۳)

بعضی‌ها هستند که خیلی وسوسه می‌کنند - آیا این، آیا آن؟ آیا این، آیا آن؟ - آخرش هم یا مجبور می‌شوند به طاق جفت و استخاره متوسل شوند و یا اصلاً از خیر رأی دادن می‌گذرند. نه، انسان فکر می‌کند؛ به کسی می‌رسد و می‌گوید: خدایا! نتیجه تحقیقات من این است. من طبق حجت درونی خودم. که عقل و تفکراست - و بر اساس مشورتی که با دیگران داشته‌ام، رأی می‌دهم. خدای متعال قبول می‌کند؛ ولو این تشخیص، درست نباشد. بنابراین نباید وسوسه کرد. معیارها، معیارهای روشنی است. (۱۳۸۴/۳/۳)

۵. تحت تأثیر شایعات قرار نگیرند

رهبری، یک رأی بیشتر ندارد. بنده حقیر مثل بقیه مردم، یک رأی دارم؛ این رأی هم تا وقتی که در صندوق انداخته نشود، هیچ کس از آن مطلع نخواهد بود. حالا ممکن است آن کسانی که صندوق دست آن‌ها است، بعد باز کنند، خط این حقیر را بشناسند، بفهمند بنده به چه کسی رأی دادم؛ اما تا قبل از رأی دادن، کسی مطلع نخواهد شد. اینچنین نیست که کسی بیاید نسبت بدهد که رهبری نظرش به فلان است، به بهمان نیست. اگر چنین نسبتی داده شد، این نسبت درست نیست. البته این روزها با این وسائل عجیب رسانه‌ای کنونی. این پیامک‌ها و امثال اینها. متأسفانه حرف‌های گوناگون، نسبت‌های گوناگون به اشخاص گوناگون، رواج دارد. گاهی ممکن است یک نفر هزاران پیامک بفرستد. برای من گزارش دادند که ممکن است در ایام انتخابات، روزی چند صد میلیون پیامک رد و بدل شود. مراقب باشید، تحت تأثیر این چیزها قرار نگیرید؛ نگاه کنید، تشخیص بدهید، اصلح را بشناسید و برای ادای تکلیف، اسم او را به صندوق رأی بیندازید. البته هر کسی و یا فعالان سیاسی می‌توانند دیگران را هم با نظر خودشان همراهی کنند. این اشکالی ندارد. اما از حقیر کسی چیزی در این زمینه نخواهد شنید. در عین حال مردم می‌توانند به همدیگر بگویند، سفارش کنند، تأکید کنند،

توصیه کنند، یکدیگر را توجیه کنند و به هم کمک کنند برای شناخت اصلح. به هر حال آنچه که ملاک عمل است، رأی آحاد مردم است. (۱/۱/۱۳۹۲)

۶. فریب دورنگی‌ها را نخورند

البته باید هوشیاری بخرج داد؛ باید هوشیاری بخرج داد. از دوروها و دورنگ‌ها و ظاهر باطن مختلف‌ها بایستی ترسید. خیلی اوقات، در طول تاریخ، اسلام از این دورنگی‌ها، یکی نبودن ظاهر و باطن اشخاص، ضربه خورده است. حالا روایت هم در این زمینه زیاد هست. این را باید مواظبت کرد. شما مردم هوشیاری هستید؛ این را چه امثال من بدانیم، چه ندانیم، چه بگوییم، چه نگوییم، تاریخ ما، انقلاب ما، حوادث این بیست و نه سال ثابت کرده است؛ نه فقط به خود ما، به دنیا ثابت کرده. لذا به نام شما و ملت شما و مردم شما و امام شما افتخار می‌کنند. (۱۳۸۶/۱۱/۲۸)

جوسازی و تبلیغات دروغین و براق و رنگین نباید انسان را از شناخت حقیقت دور بدارد. (۱۳۸۴/۳/۵)

۷. نگذارند کدورت‌ها باقی بماند

مطلب دوم این است که اختلاف نظرهایی که در دوران انتخابات پیش می‌آید، ممکن است کدورت‌هایی را بین بعضی از برادران و خواهران به وجود بیاورد؛ نگذارید این کدورت‌ها باقی بماند. فرض کنید یکی از شما دورفیق، طرفدار یک نفر هستید؛ دیگری هم طرفدار یک نفر دیگر. در مقام بحث و مجادله، شما می‌خواهی حرف خودت را ثابت کنی؛ او هم می‌خواهد حرف خودش را ثابت کند؛ لذا ممکن است از هم کدورت پیدا کنید. این کدورت‌ها روز جمعه باید زیر خاک دفن شود و تمام گردد. کسی که روز جمعه با انتخاب مردم برگزیده شد، او دیگر رئیس جمهور همه است؛ چه کسانی که به او رأی داده‌اند، چه کسانی که به دیگری رأی داده‌اند، چه حتی کسانی که فرصت نکردند رأی بدهند؛ چون بعضی در حال سفرند، بعضی بیمارند، بعضی مریض دارند، بعضی گرفتار کارهای شخصی‌اند. کدورت‌هایی که در دوران انتخابات به وجود می‌آید، باید در روزی

بیت
عظیم
توسعه

که انتخابات برگزار شد، فراموش شود. برادران و دوستانی که در ستادهای مختلف کار می‌کنند، اگر کدورتی از هم پیدا کردند. آن‌هایی که با هم مرتبطند. کدورت‌ها را کنار بگذارند و مسئله تمام شود. (۱۳۸۴/۳/۲۵)

سید علی حسینی
مؤلف

فصل چهارم: وظایف نامزدها در انتخابات

☑ بایدها

۱. انگیزه کار داشته باشند

چهره‌های گوناگونی که به عنوان نامزد وارد عرصه انتخابات می‌شوند، به این موضوع توجه کنند. این ملت، تشنه کار است؛ کارِ نکرده زیاد هست؛ میدان هم برای کار در کشور ما بی‌نهایت است. آنچه مردم به آن علاقه دارند و عاشق آن هستند، این است که رئیس‌جمهوری سرکار بیاید که مهمترین انگیزه او کار برای این ملت باشد و در زمینه‌های اقتصادی، زیربنایی، فرهنگی، علمی، اخلاقی، سیاست خارجی و سایر زمینه‌ها کار کند و نشاط و شور و انگیزه کار داشته باشد؛ این هم با ایمان امکان‌پذیر است. نامزدهای انتخاباتی به این نکته توجه کنند. مردم مایلند از زبان نامزدها بشنوند که اینها می‌خواهند چه کار کنند. نامزدها مشخص کنند که می‌خواهند چه کار کنند؛ برنامه‌ها و هدف‌ها و راهبردهایشان را برای مردم مشخص کنند. (۱۳۸۸/۱۰/۱۹)

۲. مسابقه برای خدمت باشد

انتخابات در کشور ما باید مسابقه‌ای برای خدمت باشد، نه مسابقه‌ای برای کسب قدرت. انتخابات اسلامی این‌گونه است. در منطق اسلامی، قدرت و عزت و آبرو و خوشنامی و امکانات، فقط و فقط برای خدمت به مردم و حرکت دادن خود و جامعه و کشور در راه نظام مقدس اسلامی و رسیدن به آرمان‌های بلندی است که انسان‌ها نیازمند آنند. این مسند، مسابقه برای خدمت و زحمت‌کشی است. هرکس که آماده است تا بیش از دیگران زحمت بکشد و توقعی را که مسؤولان کشورهای دیگر از مقام و موقعیت خود دارند، نداشته باشد، داخل این میدان شود. نباید کسانی تصور کنند که

رسیدن به ریاست یا فلان مقام. همچنان که در دنیا معمول و رایج است. باید با برخورداری های فراوان همراه باشد. ما باید فاصله خود و رفتار علوی را کم کنیم و تا آن جایی که می توانیم، جد و جهد نماییم. یکی از اولین قدم ها در این راه، همین است. افزون طلبی برای مسؤولان ممنوع است. مشی اشرافی گرایانه برای مسؤولان کشور، نقطه ضعف به شمار می آید. (۱۳۸۰/۲/۱۱)

۳. اهل مبارزه با مشکلات باشند

نکته بعدی این است که مردم از دعوای سیاسی و اختلافات سیاسی و من خوبم و تو بدی خسته اند؛ مردم این چیزها را دوست نمی دارند. در کشور کارهای زیادی هست که باید انجام بگیرد؛ کارهای زیادی هم انجام گرفته است. مشکلات فراوانی وجود دارد که باید برطرف شود؛ گره هایی هست که باید باز شود. در کشور باید فساد ریشه کن شود؛ تبعیض نباشد؛ به طبقه مستضعف و محروم - بخصوص مستضعفین بی دست و پا- به طور ویژه توجه شود؛ این ها وظایف اسلامی ماست؛ وظایفی است که قانون اساسی بر دوش همه مسؤولان کشور گذاشته است؛ هیچ کس نمی تواند خود را از این کارها برکنار بدارد. دعوای لفظی، شعارهای لفاظی گونه، اسم از مفاهیم مبهم و بی سروته آوردن، مشکل مردم را حل نمی کند؛ مردم احتیاج دارند به این که در میدان عمل و کار، بالجن هایی که نمی گذارد این دریاچه مصفا طراوت لازم را داشته باشد، مبارزه شود. کسی که سرکار می آید. هر کس باشد، هر شعاری داده باشد، هر حرفی در مقام ادعا به مردم زده باشد. اولین وظیفه اش این است که برای گره گشایی مشکلات مردم آستین همت بالا بزند؛ همکاران خودش را از کسانی که مؤمن به حق مردم و مؤمن به کارآیی نظام جمهوری اسلامی هستند، انتخاب کند؛ وارد میدان عمل شود و برای مردم کار کند. (۱۳۸۴/۳/۲۵)

۴. با انصاف عمل کنند

نکته آخر در باب انتخابات این است که نامزدهای محترمی که تاکنون نام نویسی کرده اند و مشغول تبلیغات و اظهاراتی هستند. اگرچه حالا وقت قانونی هم نرسیده، اما

تبلیغات می‌کنند؛ اشکالی ندارد. سعی کنند با انصاف عمل کنند. اثبات و نفی‌شان با توجه به حق و صدق باشد. چیزهایی را که انسان می‌شنود، باور نمی‌کند که از زبان نامزدها و آن کسانی که دنبال این مسئولیت‌ها هستند، از روی صدق و صفا خارج شده باشد. (۱۳۸۸/۲/۲۲)

۵. متکی به واقعیت صحبت کنند

آقایانی که در تلویزیون به عنوان نامزد ظاهر می‌شوند وظایف سنگینی دارند؛ باید مراقب باشند. حرفی که از دهان انسان خارج می‌شود، باید واقعی، صمیمی، متکی به اطلاعات درست و برآمده از زبان صادق و راستگو باشد. (۱۳۹۲/۳/۸)

۶. صداقت داشته باشند

با مردم با کمال صداقت حرف بزنند؛ هرچه عقیده‌شان هست، به مردم بگویند. اگر بخواهند در دل مردم اثر بگذارند، این صداقت، بیشتر در دل مردم اثر می‌گذارد. (۱۳۸۰/۲/۲۸)

۷. در چارچوب قانون حرف بزنند

آنچه که در چارچوب قانون اساسی است و امکانات مملکت از امکان آن حکایت می‌کند، آن را به مردم بگویند. (۱۳۸۰/۲/۲۸)

۸. حقوق آحاد مردم را رعایت کنند

کسی که در این میان، حائز اکثریت آراء خواهد شد، رئیس‌جمهور همه ملت ایران است؛ فقط رئیس‌جمهور آن کسانی که به او رأی داده‌اند، نیست. یعنی همه ملت ایران باید او را رئیس‌جمهور بدانند و خودشان را موظف بدانند که مقام ریاست جمهوری او را حفظ کنند و شأن او را نگه‌دارند. البته او هم باید متقابلاً خود را موظف بداند که حقوق همه آحاد مردم را - چه آن‌هایی که به او رأی دادند، چه آن‌هایی که به او رأی ندادند، چه

آن‌هایی که رقیب انتخاباتی او بودند. رعایت کند. (۱۳۹۲/۳/۸)

۹. تسلیم قانون باشند

در مسئله انتخابات و غیرانتخابات، همه باید تسلیم رأی قانون باشند؛ در مقابل قانون تمکین کنند. آن حوادثی که در سال ۸۸ پیش آمد - که برای کشور ضرر داشت و ضایعه آفرین بود - همه از همین ناشی شد که کسانی نخواستند به قانون تمکین کنند؛ نخواستند به رأی مردم تمکین کنند. ممکن است رأی مردم برخلاف آن چیزی باشد که من شخصی مایل به آن هستم؛ اما باید تمکین کنم.

آنچه که اکثریت مردم، اقلیت مردم آن را انتخاب کردند، باید همه تمکین کنند؛ همه باید زیر بار بروند. این که وقتی آنچه که اتفاق افتاده است، برخلاف میل ما شد، مردم را به شورش خیابانی دعوت کنیم - که این در سال ۸۸ اتفاق افتاد. یکی از خطاهای جبران ناپذیر است. این تجربه‌ای شد برای ملت ما، و ملت ما همیشه در مقابل یک چنین حوادثی خواهد ایستاد. (۱۳۹۲/۱/۱)

❑ نباید‌ها

۱. در ارزیابی توان خود اشتباه نکنند

ما عرض کردیم سلاقی مختلف و هر کسی که احساس می‌کند توانایی دارد، بیاید وسط میدان؛ توده مردم و جمعیت عظیم ده‌ها میلیونی ملت هم این‌شاء‌الله وارد میدان خواهند شد؛ اما در محاسبه، آن کسانی که داوطلب می‌شوند، اشتباه نکنند؛ بدانند مدیریت اجرائی کشور یعنی چه. نه در ارزیابی نیازی که کشور به یک قدرت اجرائی دارد، اشتباه کنند، نه در ارزیابی توان خودشان اشتباه کنند. اگر چنانچه ارزیابی درستی انجام دادند، بیایند توی میدان؛ ملت هم نگاه می‌کند، انتخاب می‌کند. (۱۳۹۲/۲/۷)

۲. ارزش‌ها را ندیده نگیرند

در تبلیغاتشان ارزش‌های نظام را ندیده نگیرند. (۱۳۸۰/۲/۲۸)

۳. از جاده انصاف خارج نشوید

کسانی که برای انتخابات خود را نامزد می‌کنند، بدانند که انتخابات یک وسیله‌ای است برای بالا بردن توان کشور، برای آبرومند کردن ملت؛ انتخابات فقط ابزاری برای قدرت‌طلبی نیست. اگر بناست این انتخابات برای اقتدار ملت ایران باشد، پس نامزدها بایستی به این اهمیت بدهند و این را در تبلیغاتشان، در اظهاراتشان و در حضورشان رعایت کنند.

مبادا نامزدها در اثنای فعالیت‌های انتخاباتی خودشان جوری رفتار کنند و حرفی بزنند که دشمن را به طمع بیندازند. رقابت‌ها را منصفانه کنند، حرف‌ها را منصفانه کنند، از جاده انصاف خارج نشوند. خوب، به طور طبیعی هر نامزدی حرفی دارد و حرف مقابل خود را رد می‌کند؛ این رد و ایراد فی نفسه اشکالی ندارد؛ اما مشروط بر این که تویش بی‌انصافی نباشد، کتمان حقیقت نباشد. میدان برای همه باز است؛ بیایند در میدان انتخابات خود را بر مردم عرضه کنند. اختیار با مردم است؛ مردم هر جوری که فهمیدند، تشخیص دادند، هشیاری آن‌ها به آن‌ها کمک کرد، إن شاء الله همان جور عمل خواهند کرد. (۱۳۸۸/۱/۱)

۴. تخریب نکنند

همدیگر را تخریب نکنند و از دادن آمارهای سست پرهیزند. اگر قرار شد به مردم آماری بگویند و حرفی بزنند، آمارهای دقیق ارائه کنند. (۱۳۸۰/۲/۲۸)

این‌جور نباشد که برای اینکه مردم به ما متوجه شوند، همه آنچه ماورای ما است، تخریب کنیم؛ چه نامزدهای دیگر، چه واقعیت‌های جامعه. (۱۳۹۲/۳/۸)

۵. وحدت ملی را خدشه دار نکنند

وحدت ملی را خدشه دار نکنند. طوری نباشد که به خاطر جذب یک دسته یا یک گروه، حرفی بزنند که وحدت ملت خدشه دار شود. (۱۳۸۰/۲/۲۸)

۶. وعده‌های نامعلوم ندهند

وعده‌هایی که معلوم است نمی‌توانند به آنها عمل کنند، به مردم ندهند. (۱۳۸۰/۲/۲۸)

۷. تبلیغات پُرخرج نکنند

نه خودشان تبلیغات پُرخرج کنند، نه به طرفدارانشان اجازه دهند. بعضی افراد ممکن است بگویند به ما ربطی ندارد؛ این کار پُرخرج را دیگران می‌کنند. شما بگویید نکنند. (۱۳۸۰/۲/۲۸)

۸. فضا را متشنج نکنند

من به همه کسانی که نامزد انتخابات ریاست جمهوری هستند و طرفداران آنها صمیمانه عرض می‌کنم که فضای کشور را فضای دشمنی و تقار و تشنج و اختلاف نکنند. البته ملت این طور نیستند؛ گروهی هستند که اگر مجموعشان را بشمریم، به چند هزار نفر نمی‌رسند. بالاخره هر کس طرفدارانی دارد. این‌ها فضای روزنامه‌ها و دستگاه‌های ارتباط جمعی را متشنج می‌کنند. فضا باید دوستانه باشد؛ هر کس حرف‌های خودش را بزند و برنامه‌های خودش را بگوید و کاری را که خودش می‌تواند بکند، بیان کند؛ به دیگران چه کار دارند؟ فضا را متشنج نکنند؛ فضا را برادرانه و صمیمانه بکنند. (۱۳۸۴/۳/۳)

۹. اذهان عمومی را تخریب کردند

گاهی انسان حرف‌های عجیب و نسبت‌های عجیبی می‌شنود. این حرف‌ها مردم را نگران می‌کند؛ کسی را هم به گوینده این حرف‌ها دل‌بسته و علاقه‌مند نمی‌کند! نامزد‌های محترم توجه داشته باشند: اذهان عمومی را تخریب نکنند. این همه نسبت خلاف دادن به این و آن، تخریب کننده اذهان مردم است؛ واقعیت هم ندارد؛ خلاف واقع هم هست. بنده که از همه این آقایان اوضاع کشور را بیشتر می‌دانم و بهتر خبر دارم، می‌دانم که بسیاری از این مطالبی که بعنوان انتقاد درباره وضع کشور و وضع اقتصاد و این‌ها

می‌گویند، خلاف واقع است؛ اشتباه می‌کنند. إن شاء الله اشتباه است. (۱۳۸۸/۲/۲۲)

۱۰. سیاه‌نمایی نکنند

نامزدهای محترم در این برنامه‌های عمومی، خب زبان به نقد و انتقاد باز می‌کنند؛ این حق آنها است؛ منتها توجه کنند که انتقاد باید به معنی عزم و نیت برای پیمودن آینده‌ی پرتلاش و افتخارآمیز باشد، نه به معنای سیاه‌نمایی و منفی‌بافی و بی‌انصافی؛ به این نکته توجه کنند. من به هیچ کس نظر ندارم. من به برادرانی که می‌خواهند اطمینان این مردم را به سمت خودشان جلب کنند، نصیحت می‌کنم که منصفانه حرف بزنند؛ انتقاد کنند، لیکن انتقاد به معنای سیاه‌نمایی نباشد؛ به معنای انکار کارهای بسیار برجسته‌ای نباشد که چه در این دولت، چه در دولت‌های قبلی انجام گرفته است و کسانی مثل خود آنها سر کار آمده‌اند و شب و روز تلاش کرده‌اند و آن کارها را انجام داده‌اند. انتقاد به معنای انکار جهات مثبت نیست؛ انتقاد این است که انسان کار مثبت را بگوید، نقص و ضعف را هم بگوید. (۱۳۹۲/۳/۱۴)

۱۱. طوری حرف بزنند که شرمنده نشوند

من به نامزدهای گوناگون عرض می‌کنم جوری حرف بزنید که اگر در خرداد سال آینده نوار امروز شما را جلوی خودتان گذاشتند یا پخش کردند، شرمنده نشوید؛ جوری وعده بدهید که اگر چنانچه آن وعده را بعداً به رخ شما کشیدند، مجبور نباشید تقصیر را گردن این و آن بگذارید که نگذاشتند، نشد. کاری را که می‌توانید انجام دهید، وعده بدهید. (۱۳۹۲/۳/۱۴)

۱۲. آب در آسیاب دشمن نریزید

دشمنان ایران و ایرانی می‌دانند که مایه‌ی ایستادگی و اقتدار این ملت و اراده‌ی مستحکم او، همین ایمان اسلامی او بود؛ می‌خواهند این را از او بگیرند. آن‌ها تبلیغات جهانی را در همین جهت سازماندهی می‌کنند. ما باید هوشیار باشیم؛ مسئولین ما باید هوشیار

باشند؛ نامزدهای انتخابات باید هوشیار باشند. مبادا نامزدهای انتخابات ریاست جمهوری در تبلیغات خود برای دل خوشی دشمنان حرفی بر زبان جاری نکنند. رضایت خدا را باید در نظر گرفت، رضایت اولیاء را باید در نظر گرفت. آن چیزی را باید معیار قضاوت قرار داد که مایهٔ ایستادگی ملت است، مایهٔ استحکام ملت است، مایهٔ استقامت مردم است و او پایبندی محکم به اسلام است. (۱۳۸۸/۳/۳)

۱۳. مردم را نگران نکنید

نامزدهای محترمی که تاکنون نام‌نویسی کرده‌اند و مشغول تبلیغات و اظهاراتی هستند. سعی کنند بانصاف عمل کنند. اثبات و نفی‌شان با توجه به حق و صدق باشد. چیزهایی را که انسان می‌شنود، باور نمی‌کند که از زبان نامزدها و آن کسانی که دنبال این مسئولیت‌ها هستند، از روی صدق و صفا خارج شده باشد. گاهی انسان حرف‌های عجیب و نسبت‌های عجیبی می‌شنود. این حرف‌ها مردم را نگران می‌کند؛ کسی را هم به گویندهٔ این حرف‌ها دل بسته و علاقه‌مند نمی‌کند! نامزدهای محترم توجه داشته باشند: اذهان عمومی را تخریب نکنند. این همه نسبت خلاف دادن به این و آن، تخریب‌کنندهٔ اذهان مردم است؛ واقعیت هم ندارد؛ خلاف واقع هم هست. بنده که از همهٔ این آقایان اوضاع کشور را بیشتر می‌دانم و بهتر خبردارم، می‌دانم که بسیاری از این مطالبی که بعنوان انتقاد دربارهٔ وضع کشور و وضع اقتصاد و این‌ها می‌گویند، خلاف واقع است؛ اشتباه می‌کنند. إن شاء الله اشتباه است. امیدواریم که خداوند متعال برای این ملت خیر و صلاح و آبادانی کامل را مقدر فرموده باشد. (۱۳۸۸/۲/۲۲)

فصل پنجم: ویژگی‌های اصلح

۱. ایمان و اعتقاد به خدا، انقلاب، قانون اساسی و مردم

نامزد انتخابات اولاً باید به خدا و به این انقلاب و به قانون اساسی و به این مردم ایمان و اعتقاد داشته باشد؛ ثانیاً دارای روحیه مقاوم باشد. این ملت اهداف بلندی دارد، کارهای بزرگی دارد، تسلیم نیست، کسی نمی‌تواند با این ملت با زبان زور حرف بزند. کسانی که در رأس قوه اجرایی قرار می‌گیرند، باید کسانی باشند که در مقابل فشارهای دشمنان مقاوم باشند؛ زود نترسند، زود از میدان خارج نشوند؛ این یکی از شرط‌های لازم است. (۱۳۹۲/۲/۷)

در رأس کار باید کسانی قرار بگیرند که ایمانشان به اسلام و انقلاب و ارزش‌های اسلامی و انقلابی در حد کافی باشد؛ در ارزش‌های اسلام تردید نداشته باشند و توان و نشاط و قدرت تحرک و پی‌گیری‌شان متناسب با این همه کاری باشد که جمهوری اسلامی دارد، تا این شاء الله کشور جلو برود. (۸۳/۱۲/۲۷)

در این انتخابات سعی کنید در درجه اول انسان‌های مؤمن و با ایمان را انتخاب کنید. تبلیغات دشمنان و پیروان آنها در راستای کم‌رنگ کردن ایمان در جامعه است. می‌گویند ایمان چیست؟! پاسخ این است که اگر ایمان نباشد، لیاقت و کارایی هم به کار نخواهد آمد. فردی که لایق‌تر است اگر ایمان نداشت، بیشتر دزدی می‌کند و لطمه می‌زند. اگر ایمان داشت، لیاقت و عرضه و کاردانیش برای مردم مفید خواهد بود. بنابراین مردمان با ایمان، بالیاقت، کاردان و امین را انتخاب کنید و مراقب عملکرد آنها باشید. (۱۳۸۱/۱۲/۶)

۲. تدین، تعهد، آمادگی و توانائی انجام کار بزرگ مدیریت عالی اجرایی کشور را

داشته باشد

مدیریت عالی اجرایی در کشور، کار بزرگی است، کار مهمی است. یک کلمه حرف اثر می‌گذارد؛ یک اقدام کوچک یا بزرگ از سوی مجریان درجه یک کشور. رئیس جمهور، وزرا. اثر می‌گذارد؛ دستگاه اجرایی اینجور است. خدمت آنها، برای کشور تأثیرات عمیق دارد؛ خدای نکرده کوتاهی و تقصیر آنها، تأثیرات منفی زیادی دارد. این‌ها موجب می‌شود که من و شما که می‌خواهیم انتخاب کنیم، دقت کنیم.

تعهد را، تدین را، آمادگی را، توانایی‌ها را بسنجیم؛ طبق تشخیص عمل کنیم. اگر من و شما که می‌خواهیم رأی بدهیم، با نیت صادق و خالص و برای انجام وظیفه و برای آینده کشور وارد میدان شویم و بخواهیم تصمیم بگیریم، ان شاء الله خدای متعال هم در این صورت دل‌های ما را هدایت خواهد کرد. خدای متعال دل‌ها را ان شاء الله هدایت می‌کند، به شرط این که آحاد مردم حقیقتاً درصدد این باشند که وظیفه‌شان را انجام دهند.

رئیس جمهور، هم باید کاری باشد، هم باید مردمی باشد، هم باید مقاوم باشد، هم باید ارزشی باشد، هم باید باتدبیر باشد، هم باید پایند به قوانین و مقررات باشد. مجری قانون است. هم باید درد مردم را احساس کند، هم باید طبقات مختلف مردم را ببیند؛ این‌ها خصوصیات است که در انتخاب آن کسی که ما می‌خواهیم کلید اجرایی کشور را به او بسپریم، نقش دارد. (۱۳۹۲/۲/۱۶)

۳. انسانی شایسته، وارسته، باعزم، مؤمن، انقلابی و با همت جهادی باشد

هدف ملت ایران چگونه تأمین خواهد شد؟ با دو عامل، این هدف تأمین میشود: یک عامل این است که انتخابات، انتخابات گرم و پرشوری باشد؛ افراد زیاد شرکت کنند، مردم با شور و شوق شرکت کنند، بیایند پای صندوق‌ها. دوم اینکه این انتخابات منتهی شود به انتخاب یک انسان شایسته وارسته باعزم مؤمن انقلابی با همت جهادی. با این دو چیز، مقصود ملت ایران حاصل می‌شود. (۱۳۹۲/۲/۲۵)

۴. مهذب به اخلاق باشد، به حاشیه‌ها نپردازد و وعده بی‌مبنا ندهد
 رابعاً باید تهذیب اخلاقی داشته باشد؛ نپرداختن به حواشی. این‌ها چیزهای لازمی
 است. بنده توصیه‌ام به همه دولت‌ها همیشه همین بوده است. می‌دانید من از دولت‌ها و
 از رؤسای جمهور در طول این سال‌های متمادی همواره حمایت کردم؛ توصیه هم کردم، در
 موارد متعدد و زیادی از آنها توضیح هم خواستم. تکیه این بوده است که برای مردم هزینه
 درست نکنند، مشکل درست نکنند، دغدغه‌آفرینی نکنند، مردم را دچار تشویش و
 نگرانی نکنند؛ البته وعده بیخود و بی‌مبنا هم ندهند، در باغ سبزه‌های بی‌منطق هم باز
 نکنند؛ منطقی، معقول، منطبق با واقعیت و با توکل به خدای متعال حرکت را پیش ببرند؛
 إن شاء الله در آینده هم باید همین جور باشد. (۱۳۹۲/۲/۷)

۵. بتواند در عرصه مادی و معنوی کشور را پیش ببرد

دنبال یک فرد اصلاحی می‌گردید که بتواند کشورتان را با همین سرعت، بلکه بیش از
 این، پیش ببرد؛ هم در عرصه مادی، هم در عرصه معنوی. شما دنبال انتخاباتید، برای
 اینکه کسی یا کسانی، دولتی، رئیس‌جمهوری بتواند عزت شما را بالا ببرد، استقلال
 شما را عمیق‌تر کند، وضع زندگی شما را بهتر و مرفه‌تر کند، گره‌ها را باز کند، امید و شور و
 شوقی در کشور به وجود آورد؛ اما دشمن شما درست بعکس، مایل است انتخاباتی
 انجام بگیرد. حالا که بنا است انجام بگیرد؛ البته اگر می‌توانستند کاری کنند که
 انتخابات انجام نگیرد، آن کار را می‌کردند؛ اما حالا که بالاخره چاره‌ای ندارند و
 انتخابات انجام خواهد گرفت. که برای آینده کشور این محسنات را نداشته باشد؛ بلکه
 کشور را به سمت وابستگی، به سمت ضعف، به سمت عقب‌ماندگی در صحنه‌های
 گوناگون حرکت دهد؛ کشور را به عقب بکشاند، به عقب براند؛ آنها هدفشان این است.
 (۱۳۹۲/۲/۲۵)

عظیم‌ترین
 حکیم‌ترین

۶. اهل استقامت و ایستادگی باشد

کسانی سرکار بیایند که مصداق: «انّ الذین قالوا ربّنا الله ثم استقاموا» باشند؛ اهل

استقامت، اهل ایستادگی باشند؛ زرهی پولادین از یاد خدا و از توکل به خدا بر تن خودشان بپوشند و وارد میدان شوند. شعارها را نگاه کنید، ببیند شعارهایی که تعیین می‌کنند، چه جور شعارهایی است؟ گاهی بعضی‌ها البته اشتباه می‌کنند. برای جلب آراء، شعارهایی می‌دهند که این شعارها از حدود قدرت و اختیاراتشان بیرون است؛ اینها را مردم هوشمند ما می‌توانند بشناسند، مراقبت کنند، دقت کنند. آنچه که برای مردم لازم است، آنچه که فوریت بیشتری دارد، آنچه که با واقعیات و امکانات کشور سازگار است، آنچه که به افزایش قدرت درونی ملت می‌انجامد، آنها را در شعارهایشان بگنجانند؛ این یکی از معیارها است. (۱۳۹۲/۲/۲۵)

۷. به دین مردم اهمیت بدهد

در پیدا کردن نامزد مورد نظر دقت کنید. به کسی گرایش پیدا کنید که به دین مردم، به انقلاب مردم، به دنیای مردم، به معیشت مردم، به آینده مردم و به عزت مردم اهمیت می‌دهد. (۱۳۸۴/۳/۱۴)

۸. وابسته و دل بسته به نظام باشند

آن کسانی که وارد میدان می‌شوند، باید کسانی باشند که در خود توانایی کشیدن این بار را بیابند؛ صلاحیت‌هایی را هم که در قانون اساسی است و شورای محترم نگهبان بر روی آنها تکیه خواهد کرد، در خودشان ملاحظه کنند و واقعاً وابسته و دل بسته به نظام و قانون اساسی باشند؛ بخواهند قانون اساسی را اجرا کنند؛ چون رئیس جمهور سوگند می‌خورد که قانون اساسی را اجرا کند؛ قسم دروغ که نمی‌شود خورد. (۱۳۹۱/۱۰/۱۹)

۹. پایبند به انقلاب و ارزش‌ها باشد

هرکسی می‌آید، پایبند به انقلاب، پایبند به ارزشها، پایبند به منافع ملی، پایبند به نظام اسلامی، پایبند به عقل جمعی، پایبند به تدبیر باشد. اینجوری باید این کشور را

اداره کرد. (۱۳۹۲/۱/۱)

۱۰. شعارهای انقلاب را زنده کند

به کی رأی بدهند؟ شاخص این است که شعارهای انقلاب بایستی به وسیلهٔ مسئولین و منتخبین ما روز به روز زنده تر شود. این شاخص است. ربطی به جناح بندی ها ندارد، ربطی به اسم ها ندارد. علاج دردهای این ملت و وسیلهٔ رسیدن به آرمان های این ملت، شعارهای انقلاب است؛ اینها باید حفظ شود. آن کسانی که با این شعارها به معنای حقیقی کلمه مخالفند، دشمن این شعارهايند؛ اینها نباید در مراکز تصمیم گیری واقع بشوند. بین ملتند، باشند. آحاد ملت، هر کسی هر عقیده ای داشته باشد، اشکال ندارد؛ اما آن کسی که عقیده اش این است که این ماشین باید راه نیفتد، این را نمی شود پشت زل گذاشت. یک آدمی که عقیده اش این است که از این جا باید این اتومبیل حرکت نکند، این شخص را پشت فرمان خودرو بگذاریم، هیچ وقت این اتومبیل حرکت نخواهد کرد. باید کسی را بگذاریم که معتقد به این حرکت باشد، معتقد به این راه باشد، معتقد به آن هدف باشد، معتقد به توانایی های ملی باشد، معتقد به اسلام، معتقد به انقلاب باشد و شاخص ها را قبول داشته باشد. این آن نقطهٔ حساس است. (۱۳۸۶/۱۱/۲۸)

عظیم گریز
چلپوش

۱۱. با حکمت و دارای برنامه باشد

انسان های با تدبیری باشند، با حکمت باشند. ما در سیاست خارجی گفتیم «عزت و حکمت و مصلحت»؛ در ادارهٔ کشور هم همین جور است، در مسائل داخلی هم همین جور است، در اقتصاد هم همین جور است؛ باید با برنامه، با حکمت، با تدبیر، با نگاه بلندمدت و همه جانبه، با یک هندسهٔ صحیح کارها را مشاهده کنند، نگاه کنند، وارد میدان شوند.

روزمره فکر کردن در مسائل اقتصادی، مضر است؛ تغییر سیاست های اقتصادی به طور دائم، مضر است. در همهٔ بخش ها، بخصوص در اقتصاد. تکیه کردن بر نظرات غیر

کارشناسی، مضر است؛ اعتماد کردن به شیوه‌های تزریقی اقتصادهای تحمیلی شرق و غرب، مضر است. سیاست‌های اقتصاد باید سیاست‌های «اقتصاد مقاومتی» باشد. یک اقتصاد مقاوم باید اقتصادی باشد که در ساخت درونی خود مقاوم باشد، بتواند ایستادگی کند؛ با تغییرات گوناگون در این گوشه دنیا، آن گوشه دنیا متلاطم نشود؛ این چیزها لازم است. (۱۳۹۲/۲/۷)

۱۲. برای ریشه کنی فقر و فساد عزم جدی داشته باشد

اصلح یعنی چه کسی؟ یعنی کسی که همین هدف‌ها را دنبال کند؛ یعنی کسی که همین دردها را بداند و حس کند؛ یعنی کسی که برای ریشه کنی فقر و فساد عزم جدی داشته باشد؛ یعنی کسی که به حال قشرهای محروم و مستضعف دل بسوزاند. اصلح کسی است که هم به ترقی و پیشرفت کشور و توسعه اقتصادی و غیراقتصادی بیندیشد؛ هم زیرتوهمات مربوط به توسعه، آن چنان محو و مات نشود که از یاد قشرهای مظلوم و ضعیف غافل بماند. اصلح کسی است که به فکر معیشت مردم، دین مردم، فرهنگ مردم و دنیا و آخرت مردم باشد. (۱۳۸۴/۲/۱۷)

۱۳. توانایی، نشاط و حوصله لازم را داشته باشد

مردم باید دنبال رئیس جمهوری باشند که این توانایی، این شادابی، این قدرت، این احساس مسؤلیت و این آمادگی به کار در او وجود داشته باشد. (۱۳۸۳/۱۱/۱۰)

اصلح کسی است که بتواند این بارِ عظیم را بردوش بگیرد؛ هرکسی نمی‌تواند این بار را بردوش بگیرد؛ نشاط و حوصله و همت و قدرت لازم و هوشمندی لازم دارد. البته هرکس صلاحیتش در مراکز قانونی تأیید شود، صالح است؛ اما باید در بین صالح‌ها گشت و صالح‌تر را پیدا و او را انتخاب کرد. این، هنر شما مردم است. (۱۳۸۴/۲/۱۷)

اگر خدای متعال توفیق دهد که رئیس جمهور کارآمد با کفایت پُرنشاط شادابی که علاقه به مردم و علاقه به عدالت و علاقه به رفع فساد و تبعیض برای او در درجه اول برنامه‌ها قرار داشته باشد، سرکار بیاید، من به شما عرض بکنم که بسیاری از مشکلات

اساسی این کشور . چه مسائل داخلی و چه مسائل خارجی . حل خواهد شد.
(۱۳۸۳/۱۲/۲۷)

۱۴. بتواند نیازهای جامعه را برآورده سازد

اصلح کسی است که با نیازی که شما برای جامعه می فهمید، تطبیق کند و بتواند
نیازهای جامعه را برآورده سازد. (۱۳۸۴/۳/۳)

۱۵. بتواند برای بازکردن گره مشکلات، ایستادگی، عزت ملی و آینده کشور

تلاش کند

مردم نگاه کنند به اظهارات داوطلبان محترمی که در این میدان وارد شدند، ما هم
نگاه می کنیم؛ تشخیص بدهیم، ترجیح بدهیم، ببینیم آن کسی که می تواند برای
انقلاب، برای کشور، برای آینده، برای عزت ملی، برای باز کردن گره مشکلات، برای
ایستادگی قدرتمندانه و عزتمندانه در مقابل جبهه معاندان، و برای الگو کردن جمهوری
اسلامی در چشم مستضعفان عالم، بیشتر و بهتر تلاش کند، کیست؟ ممکن است
تشخیص یک آقایی با تشخیص یک آقای دیگر مخالف باشد؛ هیچ اشکالی ندارد.
(۱۳۹۲/۳/۶)

رئیس جمهوری انتخاب شود که بتواند گره های زندگی مردم را در دوران کنونی باز
کند؛ وظایف این دوره را بشناسد و با قوت و اقتدار به آن عمل کند. إن شاء الله مردم کاری
کنند که خدای متعال رئیس جمهوری با این توانایی ها و با این رویکردها برای این کشور
مقدر کند. (۱۳۸۴/۲/۱۱)

۱۶. دور و دورنگ نباشد

البته باید هوشیاری بخرج داد؛ باید هوشیاری بخرج داد. از دوروها و دورنگ ها و
ظاهر باطن مختلف ها بایستی ترسید. خیلی اوقات، در طول تاریخ، اسلام از این
دورنگی ها، یکی نبودن ظاهر و باطن اشخاص، ضربه خورده است. حالا روایت هم در

این زمینه زیاد هست. این را باید مواظبت کرد. شما مردم هوشیاری هستید؛ این را چه امثال من بدانیم، چه ندانیم، چه بگوییم، چه نگوییم، تاریخ ما، انقلاب ما، حوادث این بیست و نه سال ثابت کرده است؛ نه فقط به خود ما، به دنیا ثابت کرده؛ لذا به نام شما و ملت شما و مردم شما و امام شما افتخار می‌کنند. (۱۳۸۶/۱۱/۲۸)

۱۷. قدر مردم را بدانند و با مردم صمیمی باشد

آنچه برای رئیس جمهور آینده بسیار مهم است، رئیس جمهوری که قدر مردم را بداند؛ با مردم صمیمی باشد؛ برای مردم مجاهدت کند؛ برای مردم کار و تلاش کند؛ ظرفیت‌های کشور را آن‌چنان به کار بگیرد که مردم بتوانند از این ظرفیت‌ها در همه جا بهره‌مند شوند؛ رئیس جمهوری که اعماق کشور و روستاهای دورافتاده برای او با تهران تفاوتی نداشته باشد؛ حق مردم شهرهای بزرگ و کوچک در نظر او یکسان باشد؛ بتواند برای رفع تبعیض و پُر کردن شکاف میان ثروتمندان و فقرا تلاش و کار کند؛ رئیس جمهوری شجاع، با تدبیر و مؤمن به هدف‌های انقلاب و نظام باشد. (۱۳۸۳/۱۲/۲۷)

۱۸. شجاع و با کفایت باشد

إن شاء الله خدای متعال کمک کند و دل‌های مردم را هدایت کند تا فرد با کفایت، شجاع، با اخلاص، دارای روح مردمی، شاداب و با نشاط، مؤمن به هدف‌ها و ارزش‌های انقلاب، مؤمن به مردم، مؤمن به نیروی مردم و معتقد به حق مردم را انتخاب کنند؛ این مهمترین بخش مشارکت عمومی مردم در امسال است. در همه چیز مشارکت عمومی مهم است، و این از جمله کلیدی‌ترین است. (۱۳۸۴/۱/۱)

۱۹. به اقتصاد مقاومتی معتقد باشد

روزمره فکر کردن در مسائل اقتصادی، مضر است؛ تغییر سیاست‌های اقتصادی به طور دائم، مضر است. در همه بخش‌ها، بخصوص در اقتصاد. تکیه کردن بر نظرات غیر کارشناسی، مضر است؛ اعتماد کردن به شیوه‌های تزریقی اقتصادهای تحمیلی شرق و

غرب، مضر است. سیاست‌های اقتصاد باید سیاست‌های «اقتصاد مقاومتی» باشد. یک اقتصاد مقاوم باید اقتصادی باشد که در ساخت درونی خود مقاوم باشد، بتواند ایستادگی کند؛ با تغییرات گوناگون در این گوشه دنیا، آن گوشه دنیا متلاطم نشود؛ این چیزها لازم است. رئیس‌جمهوری که می‌خواهد این کشور بزرگ را اداره کند، این راه پرافتخار را به کمک مردم و برای مردم طی کند، باید اینچنین خصوصیتی داشته باشد. (۱۳۹۲/۲/۷)

۲۰. اهل تجمل و اشرافی‌گری نباشد

بهترین کیست؟ بهترین، آن کسی است که درد کشور را بفهمد، درد مردم را بداند، با مردم یگانه و صمیمی باشد، از فساد دور باشد، دنبال اشرافی‌گری خودش نباشد. آفت بزرگ ما اشرافی‌گری و تجمل‌پرستی است؛ فلان مسئول اگر اهل تجمل و اشرافی‌گری باشد، مردم را به سمت اشرافی‌گری و به سمت اسراف سوق خواهد داد.

یکی از اساسی‌ترین کارها برای اینکه ما جلوی اسراف را بگیریم این است که مسئولین کشور، خودشان، کسانشان، نزدیکانشان و وابستگانشان، اهل اسراف و اهل اشرافی‌گری نباشند. چطور می‌توانیم اگر خودمان اهل اسراف باشیم، به مردم بگوییم اسراف نکنید؛ «اتأمرون الناس بالبرّوتسنون انفسکم»؛ «یا ایها الذین امنوا لم تقولون ما لا تفعلون. کبر مقتا عند الله ان تقولوا ما لا تفعلون». اولین کار این است که ما مسئولین کشور را، افرادی انتخاب کنیم که مردمی باشند، ساده‌زیست باشند، درد مردم را بدانند و خودشان از درد مردم احساس درد کنند. این هم به نظر من شاخص مهمی است. (۱۳۸۸/۲/۲۲)

آن کسانی که امروز با مردم حرف می‌زنند، آنچه که توانایی انجام آن را دارند و مردم به آن احتیاج دارند، آن را با مردم در میان بگذارند؛ قول بدهند با عقل و درایت عمل خواهند کرد؛ اگر برنامه‌ای در هر موردی از مسائل دارند، آن برنامه را برای مردم ارائه کنند؛ قول بدهند که با پشتکار و ثبات قدم در این میدان پیش خواهند رفت؛ قول بدهند که از همه ظرفیت‌های قانون اساسی برای اجرای وظیفه بزرگ خودشان استفاده خواهند کرد؛

قول بدهند که به مدیریت اوضاع کشور خواهند پرداخت؛ قول بدهند که به مسئله اقتصاد. که امروز میدان چالش تحمیلی بر ملت ایران از سوی بیگانگان است. بخوبی خواهند پرداخت؛ قول بدهند حاشیه‌سازی نمی‌کنند؛ قول بدهند دست کسان و اطرافیان خود را باز نخواهند گذاشت. (۱۳۹۲/۳/۱۴)

۲۱. کار اجرایی بلد باشد و بتواند بار سنگین اداره کشور را بر دوش بکشد

اداره مملکت و کار اجرائی، کار کوچکی نیست. کارهای بزرگ و بارهای سنگینی بر دوش مجربان سطوح بالاست. ممکن است کسانی که در سطوح دیگری کار می‌کنند، ابعاد این سنگینی را هم بعضاً تشخیص ندهند که چقدر این بار سنگین است. آن کسانی که وارد میدان می‌شوند، باید کسانی باشند که در خود توانایی کشیدن این بار را بیابند؛ صلاحیت‌هایی را هم که در قانون اساسی است و شورای محترم نگهبان بر روی آنها تکیه خواهد کرد، در خودشان ملاحظه کنند و واقعاً وابسته و دل‌بسته به نظام و قانون اساسی باشند؛ بخواهند قانون اساسی را اجرا کنند؛ چون رئیس‌جمهور سوگند می‌خورد که قانون اساسی را اجرا کند؛ قسم دروغ که نمی‌شود خورد. کسانی که این را احساس می‌کنند، در آن میدان می‌آیند؛ کسانی هم که نه، قصد ندارند در این صحنه حاضر شوند، در صحنه انتخاب کردن و کمک به پرشور شدن انتخابات شرکت خواهند کرد. (۱۳۹۱/۱۰/۱۹)

۲۲. توانایی مدیریت اجرایی کشور را داشته باشد

ما عرض کردیم سلائق مختلف و هر کسی که احساس می‌کند توانایی دارد، بیاید وسط میدان؛ توده مردم و جمعیت عظیم ده‌ها میلیونی ملت هم إن شاء الله وارد میدان خواهند شد؛ اما در محاسبه، آن کسانی که داوطلب می‌شوند، اشتباه نکنند؛ بدانند مدیریت اجرائی کشور یعنی چه. نه در ارزیابی نیازی که کشور به یک قدرت اجرائی دارد، اشتباه کنند، نه در ارزیابی توان خودشان اشتباه کنند. اگر چنانچه ارزیابی درستی انجام دادند، بیایند توی میدان؛ ملت هم نگاه می‌کند، انتخاب می‌کند. (۱۳۹۲/۲/۷)

۲۳. همتش بر حفظ عزت و حرکت کشور در جهت هدف‌های انقلاب باشد همان طور که عرض کردیم، یک انتخاب خوب، یک انتخاب درست، نه فقط در طول چهار سال، گاهی در طول ده‌ها سال تأثیراتش برای کشور باقی می‌ماند. برای انتخاب خوب باید فکر کرد، باید معیارها را شناخت. من این‌شاء‌الله در آینده مطالبی عرض خواهم کرد؛ اما اجمالاً معیار اصلی این است که کسانی سرکار بیایند که همتشان بر حفظ عزت و حرکت کشور در جهت هدف‌های انقلاب باشد. آنچه ما در این سال‌های طولانی از خیرات و برکات به دست آورده‌ایم، به برکت هدف‌های انقلاب بوده است؛ هر جایی که ما کم آوردیم، عقب ماندیم، شکست خوردیم، به خاطر غفلت از هدف‌های انقلاب اسلامی و هدف‌های اسلامی بوده است. (۱۳۹۲/۲/۲۵)

۲۴. بتواند با امانت کامل بار سنگین ریاست جمهوری را بر دوش بکشد من و شما باید نگاه کنیم ببینیم در بین این صالح‌ها کدام صالح‌ترند، کدام بیشتر به درد مردم می‌خورند، کدام بیشتر می‌توانند این بار سنگین را بر دوش بکشند و با امانت کامل این راه را ادامه دهند و پیش ببرند؛ این را باید من و شما نگاه کنیم، ببینیم، بشناسیم. از افرادی که ممکن است ما را هدایت کنند، راهنمایی کنند، کمک بخواهیم. (۱۳۹۲/۲/۲۵)

عظیم‌ترین
توسعه‌ی
توسعه

۲۵. حرف غربی‌ها را تکرار نکند

جوان‌های ما، اهل فکر ما، اهل فرهنگ ما تأمل کنند؛ مسئولین کشور به سمت سیاست‌های اسلامی حرکت کنند. اینی که یا مسئولان ما، یا در دوره‌های انتخابات مثل وضع کنونی، نامزدهای انتخاباتی ما برای جلب توجه دیگران حرف‌های غربی‌ها را تکرار کنند، این هیچ امتیازی محسوب نمی‌شود. امتیاز این نیست که ما آن چیزی را بگوییم که غرب می‌پسندد. این‌ها کسانی‌اند که با فکر ایرانی، فکر اسلامی، هویت اسلامی و ایرانی مخالفند. (۱۳۸۸/۲/۲۶)

۲۶. به فکر بدست آوردن دل مستکبران نباشد

کسانی با رأی ملت سرکار نیابند که در مقابل دشمنان بخواهند دست تسلیم بالا ببرند و آبروی ملت ایران را ببرند. کسانی سرکار نیابند که بخواهند با تملق‌گویی به غرب، به دولت‌های غربی، به دولت‌های زورگو و مستکبر، به خیال خودشان بخواهند برای خودشان موقعیتی در سطح بین‌المللی دست و پا کنند. این‌ها برای ملت ایران ارزشی ندارد. کسانی سرکار نیابند که دشمنان ملت ایران طمع بورزند که به وسیله آن‌ها بتوانند صفوف ملت را از هم جدا کنند، مردم را از دینشان، از اصولشان، از ارزش‌های انقلابی‌شان دور کنند. ملت باید آگاه باشد. اگر کسانی بر سر کار بیایند که در مراکز گوناگون سیاسی یا اقتصادی به جای اینکه به فکر ادامه راه امام و ارزش‌ها و اصول ترسیم شده به وسیله امام باشند، به فکر به دست آوردن دل فلان قدرت غربی و فلان مستکبر بین‌المللی باشند، برای ملت ایران مصیبت خواهد بود. این آگاهی برای ملت لازم است. (۱۳۸۸/۲/۲۸)

سخن‌های
عظیم
و
جلیق
و
توانمندی

قول بدهند که به منافع بیگانگان، به بهانه‌های گوناگون، بیش از منافع ملت ایران اهمیت نخواهند داد. بعضی با این تحلیل غلط که به دشمنان امتیاز بدهیم تا عصبانیت آنها را نسبت به خودمان کم کنیم، عملاً منافع آنها را بر منافع ملت ترجیح می‌دهند؛ این اشتباه است. عصبانیت آنها ناشی از این است که شما هستید، ناشی از این است که جمهوری اسلامی هست، ناشی از این است که امام در اذهان مردم و در برنامه‌های این کشور زنده است، ناشی از این است که روز ۱۴ خرداد - روز رحلت امام - مردم در سرتاسر کشور به جوش و خروش می‌آیند؛ عصبانیت آنها مربوط به این چیزها است. عصبانیت دشمن را باید با اقتدار ملی علاج و جبران کرد. (۱۳۹۲/۳/۱۴)

۲۷. در تبلیغات مواضع عزت‌آفرین داشته باشد

در تبلیغات انتخاباتی، در شعارهای انتخاباتی، آنچه که اهمیت دارد، این است که مواضع عزت‌آفرین و صحیح و عاقلانه و حکیمانه انقلاب و نظام تثبیت شود. مبادا در

شعارهایمان، ما به زید و عمرو در خارج از این مرزها یا آدم‌هایی در داخل مرزها، چراغ سبز نشان دهیم. (۱۳۹۲/۳/۶)

۲۸. در تبلیغات ریخت و پاش نداشته باشد

نکته دیگر این است که رفتار داوطلبان در ریخت‌وپاش و خرج و تبلیغات زیاد از اندازه لازم می‌تواند ماها و آحاد مردم را نسبت به آنچه که بعداً پیش خواهد آمد، آگاه و هشیار و بیدار کند. (۱۳۹۲/۳/۶)

۲۹. برای تبلیغات از بیت‌المال و پول‌های مشتبه استفاده نکند

آن کسی که یا از بیت‌المال هزینه می‌کند، یا از پول مشتبه به حرام بعضی‌ها استفاده می‌کند، نمی‌تواند اطمینان مردم را جلب کند؛ به این چیزها خیلی باید توجه کرد. (۱۳۹۲/۳/۶)

۳۰. شعارهایی بدهد که منطبق با واقعیات کشور باشد

شعارها را نگاه کنید، ببیند شعارهایی که تعیین می‌کنند، چه جور شعارهایی است؟ گاهی بعضی‌ها. البته اشتباه می‌کنند. برای جلب آراء، شعارهایی می‌دهند که این شعارها از حدود قدرت و اختیاراتشان بیرون است؛ اینها را مردم هوشمند ما می‌توانند بشناسند، مراقبت کنند، دقت کنند. آنچه که برای مردم لازم است، آنچه که فوریت بیشتری دارد، آنچه که با واقعیات و امکانات کشور سازگار است، آنچه که به افزایش قدرت درونی ملت می‌انجامد، آنها را در شعارهایشان بگنجانند؛ این یکی از معیارها است. (۱۳۹۲/۲/۲۵)

۳۱. نقاط قوت رئیس‌جمهورهای قبلی را داشته باشد و نقاط ضعف آن‌ها را

نداشته باشد

این را همه بدانند که آنچه ما برای رئیس‌جمهور آینده نیاز داریم، عبارت است از امتیازاتی که امروز وجود دارد، منهای ضعفهایی که وجود دارد. این را همه توجه کنند؛

رئیس جمهور هر دوره‌ای باید امتیازات کسی و ممکن‌الحصول رئیس جمهور قبلی را داشته باشد، ضعف‌های او را نداشته باشد. هر کسی بالاخره نقاط قوتی دارد و نقاط ضعفی دارد. رؤسای جمهور - چه رئیس جمهور امروز، چه رئیس جمهور فردا- نقاط قوتی دارند و نقاط ضعفی هم دارند. همه ما همین جوریم؛ نقاط قوتی داریم، نقاط ضعفی داریم. آن چیزهایی که امروز برای دولت و برای رئیس جمهور نقاط قوت محسوب می‌شود، اینها باید در رئیس جمهور بعدی وجود داشته باشد، اینها را باید در خود تأمین کند؛ آن چیزهایی که امروز نقاط ضعف شناخته می‌شود - که ممکن است شما بگوئید، من بگویم، دیگری بگوید- این نقاط ضعف را باید از خود دور کند. یعنی ما در سلسله دولت‌هایی که پشت سر هم می‌آیند، باید رو به پیشرفت باشیم، رو به تعالی و تکامل باشیم، تدریجاً بهترین‌های خودمان را بفرستیم. (۱۳۹۲/۱/۱)

رئیس
جمهور
عظیم
پایه
توان

بایدها

۱. بر سطح آگاهی و تحلیل مردم بیافزایید

مطبوعات در کشور ایران و در نظام جمهوری اسلامی، کجای کارند؟ که هستند و چه هستند؟ آیا زاید و سربراری هستند؟ زینت‌المجالسی هستند؟ یا نه؛ یک عنصر حقیقی و مؤثر و اجتناب‌ناپذیر و سازنده‌اند؟ نظر ما، البته، معطوف به نکته دوم و جمله اخیر است. ما معتقدیم که مطبوعات برای نظام جمهوری اسلامی، یک مقوله تجملاتی و تشریفاتی نیست. بنابراین، افزایش آن، تنوع آن، کیفیت یافتن آن، و اگر خطایی دارد، تصحیح آن، جزو کارهای اساسی در این نظام است.

نظام جمهوری اسلامی یک نظام مردمی است و کسی نمی‌تواند این را منکر شود. مخالفین ما هم نمی‌توانند این را منکر شوند. حداکثر این است که مردم را تخطئه می‌کنند و می‌گویند «مردم نفهمیدند و با این مسئولین و این نظام، صفا کردند.» بالاخره صفای مردم با این نظام را نمی‌توانند منکر شوند و این، مطلب واضحی است. سرو کار ما با مردم است؛ پس این نظام، نظامی است مردمی. مردم باید اهل تحلیل شوند تا بفهمند که نظام برایشان مفید است. آگاهی برای چنین نظامی، مثل آب و هوا، لازم و واجب است. نظام ما، این گونه است. هر چه مردم بیشتر آگاه باشند، نظام جمهوری اسلامی، بیشتر سود می‌برد. بنابراین، این نظام، به آگاه‌سازی مردم نیازمند است. مطبوعاتی که طریق سلامت بپیمایند و بنا بر عناد و بدجنسی نداشته باشند. این گونه مطبوعات، در هر رشته‌ای قلم بزنند - سیاسی باشند، فرهنگی باشند، اقتصادی باشند، درباره مسائل خارجی حرف بزنند، در خصوص مسائل داخلی حرف بزنند - و هر کاری که بکنند، به نفع نظام حرکت

کرده‌اند. چرا؟ چون بر مایه آگاهی مردم می‌افزایند. موضع مطبوعات در جمهوری اسلامی، این است. (۱۳۷۵/۲/۱۳)

۲. سه وظیفه عمده: نقد و نظارت، اطلاع‌رسانی و تبادل آراء

برای مطبوعات سه وظیفه عمده قائم: وظیفه نقد و نظارت، وظیفه اطلاع‌رسانی صادقانه و شفاف، وظیفه طرح و تبادل آراء و افکار در جامعه. معتقدم که آزادی قلم و بیان، حق مسلم مردم و مطبوعات است. در این هم هیچ تردیدی ندارم و این جزو اصول مصرحه قانون اساسی است. معتقدم اگر جامعه‌ای مطبوعات آزاد و دارای رشد و قلم‌های آزاد و فهمیده را از دست بدهد، خیلی چیزهای دیگر را هم از دست خواهد داد. وجود مطبوعات آزاد، یکی از نشانه‌های رشد یک ملت و حقیقتاً خودش هم مایه رشد است؛ یعنی از یک طرف رشد و آزادگی ملت، آن را به وجود می‌آورد؛ از طرف دیگر، آن هم به نوبه خود می‌تواند رشد ملت را افزایش دهد. البته معتقدم در کنار این ارزش، ارزش‌ها و حقایق دیگری هم وجود دارد که با آزادی مطبوعات و آزادی قلم، آن ارزش‌ها نباید پامال شود. هنر بزرگ این است که کسی بتواند هم آزادی را حفظ کند، هم حقیقت را درک کند، هم مطبوعات آزاد داشته باشد، هم آن آسیب‌ها دامنش را نگیرد. باید این‌گونه مشی کرد. (۱۳۷۹/۱۲/۹)

۳. مردم را به انتخاب اصلح تشویق کنید

کسانی که زبان گویایی دارند، قلم توانایی دارند و آبرویی پیش مردم دارند - که این آبرو هم جزو ذخایر الهی است و خدای متعال به هرکس داده است، باید آن را در راه او مصرف کند و به کار ببرد - مردم را توجیه و تشویق کنند و آدمهای خوب را به آنها معرفی نمایند. (۱۳۷۴/۱۱/۱۴)

۴. از انتخابات مانند یک نعمت الهی پاسداری کنید

انتخابات که مظهر حضور مردم است، مظهر مردم‌سالاری دینی است، باید پشتوانه

امنیت ما باشد. نباید اجازه داد که این چیزی که ذخیره امنیت است، پشتوانه امنیت است، به امنیت ما صدمه وارد کند. دیدید، حس کردید، از نزدیک لمس کردید آن وقتی را که دشمنان می‌خواهند از انتخابات علیه امنیت کشور سوء استفاده کنند. باید همه مراقب باشند، همه بهوش باشند. آحاد مردم، مسئولان گوناگون، منبرداران سیاسی، کسانی که می‌توانند با مردم حرف بزنند، همه مراقب باشند، مواظب باشند؛ از انتخابات مانند یک نعمت الهی پاسداری کنند. (۱۳۹۰/۶/۹)

۵. انتقاد، منطقی و واقع‌بینانه باشد

البته انتقاد منطقی، گفتن حرف صحیح اینقدر حرف‌های آشکار وجود دارد که انسان اگر ذکر آنها را بکند، اصلاً هم غیبت نیست، و می‌تواند انسان نقد بکند. بله مسلّم است، امروز یک جریان صحیح و حقی در جامعه ما وجود دارد، جریان‌های باطلی هم وجود دارد که به انواع و اقسام طرق می‌خواهند جامعه را خراب کنند، انقلاب را منحرف کنند؛ در این شکی نیست. آدم‌هایی هم در رأس این جریان‌ها هستند. چه لزومی دارد که انسان به این آدم‌ها تهمت بزند. چه لزومی دارد که غیبت اینها را بکند. حرف آشکار این‌قدر دارند؛ همان حرف‌های آشکار را بیان بکنند، تبیین بکنند، توضیح بدهند، مطلب روشن خواهد شد. (۱۳۸۹/۱۰/۷)

امروز متأسفانه انسان مشاهده می‌کند که در بین برخی مسئولین و نخبگان سیاسی و غیره کانه مد شده است که نگاه، نگاه بدبینانه باشد؛ نگاه منفی باشد؛ نقاط مثبت را نبینند؛ روی نقاط منفی تکیه کنند. در رسانه‌ها و غیررسانه‌ها مرتباً منفی‌بافی می‌شود. تا انسان می‌گوید هم چرا، می‌گویند آقا شما نمی‌گذارید ما واقعیات را بگوییم. می‌گویید سیاه‌نمایی است، می‌گویند فلان است؛ ما می‌خواهیم حقایق را بگوییم. نه، این یکسونگری است. خب، اگر فرض بفرمائید یک واحد تولیدی دچار یک اشکالی می‌شود و شما می‌خواهید به عنوان یک نگاه واقع‌بینانه آن را بیان کنید، بسیار خوب، در کنارش مثلاً دو تا واحد تولیدی هم ایجاد شده. اگر این نقطه مثبت را بیان کنیم، یک جور مسائل

کشور را می‌فهمیم؛ اگر این نقطه مثبت را بیان نکنیم، مسائل کشور را جور دیگری خواهیم فهمید. اگر فقط نقاط منفی را مشاهده کنیم - که البته نقاط منفی وجود دارد - این طبعاً واقع‌بینی نیست؛ این برآورد درستی از اوضاع کشور به ما نخواهد داد؛ منجر به ناامیدی می‌شود؛ ضرر اجتماعی اش هم این است. (۱۳۹۰/۵/۱۶)

۶. رسانه‌های اینترنتی هم خود را به قانون مقید کنند

این رسانه‌های الکترونیکی و اینترنتی متأسفانه موجب شده است که افراد بی‌محابا علیه یکدیگر حرف بزنند، بد بگویند. باید از طرف مسئولین کشور برای این هم یک جوری تدبیر بشود. ولی عمده این است که خود ما مردم، خودمان را مقید کنیم به اخلاق اسلامی؛ خودمان را مقید کنیم به قانون. حالا این حرف من بهانه‌ای نشود برای اینکه یک عده‌ای بروند جوان‌های انقلابی را به عنوان جوان‌های تند، مورد ملامت و شماتت قرار بدهند؛ نه، من همه جوان‌های غیور کشور را، جوان‌های مؤمن انقلابی کشور را فرزندان خودم میدانم و پشت سر آنها قرار می‌گیرم؛ من از جوانان انقلابی و مؤمن و غیور حمایت می‌کنم؛ منتها همه را توصیه می‌کنم به این که در رفتار خود، با اخلاق اسلامی رفتار کنند؛ قانون را مراعات کنند. همه باید قانون را مراعات کنند. تجسم انقلاب در قانون جمهوری اسلامی است. (۱۳۹۱/۱/۱)

۷. به یکدیگر حسن ظن داشته باشیم

قرآن کریم می‌فرماید: «لولا اذ سمعتموه ظن المؤمنون والمؤمنات بأنفسهم خیراً؛ یعنی وقتی «افک» را شنیدید چرا به همدیگر حسن ظن نداشتید؟ یعنی از اول رد کنید «افک» را. [اگر آمدند به یک نفری تهمت زدند، یک چیزی را گفتند - حالا یا با عنوان تهمت یا به عنوان غیبت - چرا قبول می‌کنید؟ ببینید این کلمه لولای تحذیریه در قرآن و در کلام عرب خیلی معنای وسیعی دارد، فقط معنایش «چرا» نیست، که ما بگوئیم چرا این کار را نکردی. چرا با تأکید است. یعنی آه، وای، چرا؛ معنای «لولا» این است؛ تحذیریه

است. [چرا] «لولا اذ سمعتموه ظن المؤمنون والمؤمنات بأنفسهم [خيراً]»؛ یعنی چرا به هم ظن نیک ندارید، چرا به هم حسن ظن ندارید. تا فوراً کسی آمد، شما بگوئید بله، احتمال درستی اش هم اگر بود، آدم به صورت یقین آن را بداند و نقل بکند. این درست نیست، این ممنوع است. این چیزی که امروز مورد ابتلاست در جامعه ما، از همان چیزهایی است که بایست از همین ادله غیبت بفهمیم که درست نیست؛ این وضعی که وجود دارد درست نیست. (۱۳۸۹/۱۰/۷)

❑ نیایدها

۱. به خواست دشمن کمک نکنیم

این که بنده مکرر به مطبوعات و رسانه‌ها توصیه می‌کنم که با مسائل کشور مسؤولانه برخورد کنند، به خاطر همین است. دشمن می‌خواهد مطالب خود را در بین مردم به دروغ و فریب منتشر کند. ما نباید عامل دشمن شویم و کار دشمن را آسان کنیم و همان چیزی را که او می‌خواهد در فضای فکری و فرهنگی جامعه ما به وجود آورد، در داخل کشور به وسیله مطبوعات، رسانه‌ها و تریبون‌ها به خورد مردم دهیم. این خطای بسیار بزرگی است. اگر عمداً و با توجه صورت گیرد، خیانت بزرگی است و اگر از روی غفلت باشد، خطای بزرگی است. باید خیلی آگاه و مراقب بود. (۱۳۸۱/۵/۵)

همه باید مراقب باشند. در کشور، کسانی که اهل نوشتند، اصحاب مطبوعات، کسانی که رسانه‌ها دست آن‌هاست، کسانی که تریبون‌ها دست آن‌هاست، مراقب باشند به این خواست دشمنان کمک نکنند. بعضی دانسته، بعضی ندانسته، با اظهارنظرهاشان، با حرف‌هاشان، به خواست دشمن کمک می‌کنند؛ باید همه مراقب باشند. دشمن امروز می‌خواهد از جمهوری اسلامی یک چهره نامطلوبی به ملت‌های منطقه نشان بدهد تا آنها به این طرف سوق داده نشوند و خط ایستادگی در مقابل استکبار - که خصوصیت ملت ایران است - در میان آن‌ها رواج پیدا نکند؛ لذا ما باید مراقب باشیم. (۱۳۹۰/۷/۱۷)

۲. ذهن مردم را مشغول مسائل فرعی نکنید

اینکه ما این همه عرض می‌کنیم، توصیه می‌کنیم، تأکید می‌کنیم، هم به مسئولین، هم به مردم، که خودتان را به مسائل فرعی سرگرم نکنید، برای خاطر این است. اینکه به مطبوعات، به رسانه‌ها، به روزنامه‌ها، به پایگاه‌های اینترنتی که امروز رواج پیدا کرده است، همی سفارش می‌کنیم که از وارد کردن حرف‌ها و مطالب نادرست - که ذهن مردم را مشغول می‌کند - به فضای ذهنی مردم پرهیز کنید، به خاطر این است. (۱۳۹۱/۱۰/۱۹)

۳. مردم را نسبت به انتخابات دلسرد نکنید

مبادا در روزنامه یا در رسانه‌یی - به هرنحوش - یا در تبلیغاتی، طوری حرف زده بشود که مردم را نسبت به انتخابات دودل بکنند. البته این مردم دودل نمی‌شوند. این مردم نشان داده‌اند که در مقابل توطئه‌های دشمن، هوشیارانه عمل می‌کنند؛ مخالفان انقلاب اسلامی هم این را می‌دانند؛ اما بالاخره تبلیغات و تلاش‌های خودشان را می‌کنند. مبادا کسانی در داخل محدوده نظام اسلامی پیدا بشوند که به این خواسته دشمن کمک کنند؛ به علت اختلافی که با زید و عمرو و بکری دارند، برای خاطریک امر جزیی، کم‌اهمیت و احياناً شخصی یا گروهی، ببینند مردم را نسبت به این حقیقت عظیم - که حضور آن‌ها را در صحنه نشان می‌دهد - مردم و دلسرد بکنند. (۱۳۷۰/۱۰/۱۹)

۴. اعتماد به نفس مردم نباید شکسته شود

انسان جایز الخطاست؛ باید تلاش کند خطا نکند یا کمتر بکند. کسانی هم که خطای طرف مقابل را می‌بینند، باید دلسوزی کنند و خطا را به گوش او برسانند؛ اما هوشیاری کردن، مردم را دلسرد کردن، اعتماد به نفس مردم را شکستن، آن‌ها را ناامید کردن نسبت به آینده، هیچ روا نیست. این خطاب من به همه است؛ هم به مطبوعات، هم به رسانه‌ها، هم به مسئولین، هم به کسانی که منبرهای گوناگون خطابه و سخن گفتن با مردم را دارند؛ در مجلس، در نماز جمعه، در جاهای دیگر، در دانشگاه‌ها. این چیزی است که بحث

مصلحت کشور است؛ باید مصلحت کشور را رعایت کرد. این هم یکی از آن راه‌های مقابله [دشمن] با اعتماد به نفس ملی است. (۱۳۸۶/۱۰/۱۳)

۵. از اختلافات جزئی و غیراصولی صرف نظر شود

حالا بعضی‌ها -چه مطبوعات، چه بعضی از عناصر گوناگون- توصیه‌پذیر نیستند؛ آنها از ما توصیه نمی‌خواهند؛ معلوم نیست سیاست‌های بعضی از این دستگاه‌ها و مطبوعات و رسانه‌ها را کی معین می‌کند و کجا معین می‌شود -نانشان در ایجاد اختلاف است- اما آن کسانی که مصالح کشور را می‌خواهند، مایلند حقائق را غالب کنند، من توصیه‌ام به آنها این است که از این اختلافات جزئی و غیراصولی صرف نظر کنند. شایعه‌سازی و شایعه‌پراکنی درست نیست. انسان می‌بیند صریحاً و علناً به مسئولین کشور -کسانی که بارهای کشور را بر دوش دارند- تهمت می‌زنند، نسبت به این‌ها شایعه‌سازی می‌کنند؛ فرق هم نمی‌کند، چه رئیس‌جمهور باشد، چه رئیس مجلس باشد، چه رئیس مجمع تشخیص مصلحت باشد، چه رئیس قوه قضائیه باشد؛ این‌ها مسئولین کشورند. مسئولین کشور کسانی هستند که زمام یک کاری به این‌ها سپرده است؛ مردم باید به اینها اعتماد داشته باشند، حسن‌ظن داشته باشند. نباید شایعه‌پراکنی کرد؛ دشمن این را می‌خواهد. دشمن می‌خواهد شایعه‌پراکنی کند؛ می‌خواهد دل‌ها را نسبت به یکدیگر، نسبت به مسئولین بدبین کند. (۱۳۸۸/۹/۴)

اعمال و گفتار تفرقه‌انگیز و دلسردکننده از هر کسی صادر شود، خیانت به امام و اسلام است. از حضرات نمایندگان محترم مجلس شورای اسلامی، ائمه محترم جمعه، گویندگان مذهبی و رسانه‌های عمومی تقاضا می‌کنم همگان را به این وظیفه انقلابی توجه دهند؛ والبته ضمانت اصلی برای این کار، آحاد مردم حزب‌الله‌اند که با مشاهده تخلف از این وظیفه الهی، موظف به نهی از منکر و اعراض از متخلفین می‌باشند. (۱۳۶۸/۴/۲۳)

۶. نقاط برجسته ملت تضعیف نشود

آن کسانی هم که دارای تریبون‌های گفتن هستند، دارای رسانه هستند، صدایشان

در جامعه شنیده می‌شود، سعی کنند نقاط برجسته این ملت را طبق میل دشمن کوچک نکنند، تضعیف نکنند، کم‌رنگ نکنند. این هوشیاری ملت ایران باید همواره محفوظ بماند. (۱۳۹۰/۷/۲۷)

۷. هر خبری گفتنی نیست

بعضی از خبرهای دنیا، برای مردم ما اصلاً جالب نیست. حالا دانستند، دانستند؛ ندانستند، ندانستند. طبیعتاً این خبرها حذف می‌شود. بعضی از خبرها، اصلاً مضر است. حادثه‌ای را در جایی درست می‌کنند و میلیون‌ها و میلیارد‌ها دلار خرج می‌کنند، تا آن را به گوش ما برسانند. آنگاه ما بیاییم، همین حادثه را از طریق رسانه‌های گروهی خودمان، به گوش مردمان برسانیم! آیا این عاقلانه است؟! (۱۳۶۹/۱۲/۲۱)

۸. هتک آبروی افراد جایز نیست

از طرف علاقه‌مندان به نامزدهای انتخاباتی گوناگون، بداخلاقی‌های انتخاباتی، شایسته ملت ما نیست؛ تهمت زدن آدم‌های مؤمن را، مصونیت‌دار از لحاظ اسلامی و شرعی را؛ در معرض هتک آبرو قرار دادن در شب‌نامه‌ها، در مطبوعات، در پایگاه‌های اینترنتی و غیره، این‌ها اصلاً مصلحت نیست. من به طور جد از همه کسانی که نسبت به نامزدهای مختلف علاقه‌مندی‌ای دارند، درخواست می‌کنم، اصرار می‌کنم که این علاقه‌مندی خودتان را از راه تخریب دیگران، اهانت به دیگران، متهم کردن دیگران نشان ندهید. هرچه می‌خواهید، از نامزد مورد علاقه خودتان تمجید کنید، تعریف کنید؛ اما دیگران را تخریب نکنید. این علامت بدی است. (۱۳۸۶/۱۰/۱۲)

۹. تهمت به نظام، گناهی بالاتر از تهمت به افراد است

فضا را نباید از تهمت و از گمان سوء پر کرد. قرآن کریم می‌فرماید: «لولاذا سمعتموه ظن المؤمنون و المؤمنات بانفسهم خیرا»؛ وقتی می‌شنوید که یکی را متهم می‌کنند، چرا به همدیگر حسن ظن ندارید؟ تکلیف دستگاه اجرائی و قضائی به جای خود محفوظ است. دستگاه‌های اجرائی باید مجرم را تعقیب کنند، دستگاه‌های قضائی باید مجرم را

محکوم و مجازات کنند؛ با همان روشی که ثابت می‌شود و در قوانین اسلامی و قوانین عرفی ما هست و هیچ‌هم در این زمینه نباید کوتاه بیایند؛ اما مجازات مجرم که از طرق قانونی جرم او ثابت شده است، غیر از این است که به گمان، به خیال، به تهمت، یکی را متهم کنیم، بدنام کنیم، توی جامعه دهن به دهن بگردانیم. اینکه نمی‌شود. این فضا، فضای درستی نیست. یا دیگران - خارجی‌ها، بیگانه‌ها، تلویزیون‌های مغرض - علیه کسی یا کسانی حرفی بزنند، ادعا کنند که اینها فلان جا خیانت کردند، فلان جا خطا کردند؛ ما هم عین همان را پخش کنیم. این، ظلم است؛ این، مورد قبول نیست. رسانه‌های بیگانه کی دلشان برای ما سوخته است؟ کی خواسته‌اند حقائق در مورد ما روشن بشود، که در این مورد بیایند حقیقت را گفته باشند؟ می‌گویند، حرف‌هایی می‌زنند، ادعاهایی می‌کنند. نباید گفت این‌ها شفافیت است. این، شفافیت نیست؛ این، کدر کردن فضا است. شفافیت معنایش این است که مسئول در جمهوری اسلامی عملکرد خودش را به طور واضح در اختیار مردم قرار بدهد؛ این معنای شفافیت است، باید هم بکنند؛ اما این‌که ما بیاییم این و آن را بدون اینکه اثبات شده باشد، بگیریم زیر بار فشار تهمت و چیزهایی را به آن‌ها نسبت بدهیم که ممکن است در واقع راست باشد، اما تا مادامی که ثابت نشده است، ما حق نداریم آن را بیان کنیم؛ این آن را متهم کند، آن این را متهم کند؛ از رسانه بیگانه - رسانه مغرض انگلیس - شاهد برایش بیاوریم، بعد هم یک نفر از آن طرف پیدا بشود و کل نظام را به اموری که شایسته نظام اسلامی نیست و نظام اسلامی شأنش بسیار بالاتر است از این چیزهایی که بعضی به نظام اسلامی نسبت می‌دهند، متهم بکنند، این اشکال بر آن‌ها بیشتر هم وارد است. تهمت زدن به یک شخص گناه است، تهمت زدن به یک نظام اسلامی، به یک مجموعه، گناه بسیار بزرگتری است. پروردگارا! با تقوای خود ما را از این گناهان دور کن. (۱۳۸۸/۶/۲۹)

۱۰. یکدیگر را متهم نکنید

به اخلاق خودمان هم برسیم. اخلاق اهمیتش از عمل هم بیشتر است. فضای

جامعه را فضای برادری، مهربانی، حسن ظن قرار بدهیم. من هیچ موافق نیستم با اینکه فضای جامعه را فضای سوء ظن و فضای بدگمانی قرار بدهیم. این عادات را از خودمان باید دور کنیم. اینکه متأسفانه باب شده که روزنامه و رسانه و دستگاه‌های گوناگون ارتباطی - که امروز روزبه روز هم بیشتر و گسترده‌تر و پیچیده‌تر می‌شود - روشی را در پیش گرفته‌اند برای متهم کردن یکدیگر، این چیز خوبی نیست؛ این چیز خوبی نیست، دل ما را تاریک می‌کند، فضای زندگی ما را ظلمانی می‌کند. هیچ منافات ندارد که گنهکار بتوان گناه خودش را ببیند، اما فضا، فضای اشاعه گناه نباشد؛ تهمت زدن، دیگران را متهم کردن به شایعات، به خیالات. (۱۳۸۸/۶/۲۹)

۱۱. غیبت در رسانه‌ها و وبلاگ‌ها جایز نیست

اینی که اصلاً این کار [غیبت] جایز است یا جایز نیست ولو به قصد اصلاح باشد، این را نمی‌شود به طور مطلق یک چنین چیزی را پابند شد؛ که ما بگوئیم ما چون می‌خواهیم در امر جامعه اصلاح کنیم، پس زیدی را، عمروی را یا یک جریانی را به طور مطلق مورد تهاجم قرار بدهیم، غیبت کنیم؛ حالا آن کسانی که این کارها را می‌کنند، خیلی اوقات به غیبت هم اکتفاء نمی‌کنند؛ خوب، ملاحظه می‌کنید دیگر. گاهی چیزهایی را می‌آورند که معلوم نیست حد غیبت بر او صادق باشد؛ شاید مصداق تهمت است، مصداق افتراء است، مصداق قول به غیر علم است، مصداق سب و شتم است؛ نمی‌شود این را گفت که اگر طرف قصد اصلاح دارد، پس بنابراین این جایز است برای او، نه؛ موارد استثناء همان مواردی است که [در کتب فقهی] ذکر شده است.

منتها باید این موارد صدق کند، احراز بشود. این خیلی مهم است. واقعاً یکی از چیزهایی که ما همه‌مان [باید توجه کنیم]، به مردم هم باید بگوئیم، یاد بدهیم که توجه نکنند این است که: به صرف توهم این که حالا این کار مصلحت دارد، دستشان را، یا قلمشان را، یا وبلاگشان را آزاد نکنند که هر چه به دهنشان آمد، آن را بگویند؛ اینجور نیست، چون وسائل مدرن امروز همه مشمول همین حکم است. یعنی خواندن وبلاگ

هم مثل خواندن کاغذ است، کتاب است، نامه است، مثل شنیدن حرف است. استماع غیبت شامل همه اینها می‌شود؛ یعنی ملاک استماع در اینها وجود دارد مسلماً. شنیدن به گوش خصوصیتی ندارد، خواندن تونامه هم عین همان است که ما در بحث استماع این را تأکید کردیم و عرض کردیم.

خب، دوربین هم همین جور است. فرض کنید که اگر چنانچه انسان یک خطائی را از کسی دید، این را رفت با دوربین ثبت کرد، بعد آمد یک جائی نشان داد؛ این هم همان است دیگر، چه فرقی می‌کند؟ یعنی بایستی واقعاً به اینها توجه کرد. محیط را باید محیط اخلاقی کرد. ما اگر بخواهیم جامعه را اصلاح بکنیم، این اصلاح فقط به این نیست که انسان از افراد غیبت بکند. راه‌های دیگری هم وجود دارد. حالا من غیبت را عرض می‌کنم. فضلاً از تهمت و افتراء و این‌ها. (۱۳۸۹/۱۰/۷)

۱۲. هوشیگری رسانه‌ای ممنوع!

یکی از راه‌ها - که این راه سوم را هم غربی‌ها بشدت در این سال‌ها دنبال کردند- مسئله هوشیگری است؛ هوشیگری مطبوعاتی. آدم خیال می‌کند که هو کردن افراد مال محدوده‌های خاصی از مردم است، توی مجامع خاصی؛ نخیر، در سطح بین‌الملل یکی از کارهایی که بسیار رایج است، هوشیگری است؛ هوشیگری رسانه‌ای. امروز امکانات رسانه‌ای هم فراوان است. (۱۳۸۶/۱۰/۱۳)

۱۳. از بی‌احترامی به شورای نگهبان پرهیز شود

مبادا خدای نکرده کسی از هیأت‌های نظار در گوشه‌ای از کشور کاری کند که دهان بدخواهی را باز کند و احترام شورای نگهبان هتک شود؛ یا در بیان مطالب طوری حرف زده شود که احیاناً کسانی به عنوان اعتراض - نه از سر خیرخواهی - حرمت شورای نگهبان را هتک کنند. کسانی هم که در بیرون این مجموعه هستند، همین‌طور باید رعایت کنند. آنهایی که قلمی به دستشان هست، تریبونی در اختیارشان هست، بفهمند

که اعتراض کردن، بی‌احترامی کردن و هتک حرمت شورای نگهبان، خطای کوچکی نیست. قابل قبول و قابل تحمل نیست. (۱۳۷۴/۱۱/۱۴)

رئیس
علیه
صلوات
تو

فهرست

بخش اول: تبریک بهار (پیام نوروزی امام خامنه‌ای)

بخش دوم: حرف دل انقلاب (سخنرانی امام خامنه‌ای در حرم مطهر رضوی)

- ۲۰..... اهمیت سال ۹۶ از دو جهت
- ۲۱..... درخشش ملت در دو عرصه انقلابی و دینی
- ۲۱..... دو فایده مهم در اجتماعات انقلابی و دینی مردم
- ۲۲..... سه نیاز ملی مهم در سال ۹۶
- ۲۳..... «اقتصاد» و «انتخابات»، دو محور اصلی بحث
- ۲۳..... اقتصاد، اولویت فوری کشور است
- ۲۳..... اهداف دشمن در فشار اقتصادی
- ۲۴..... اهمیت بحث در مورد اقتصاد
- ۲۵..... **فصل اول: ضرورت توجه به دو نکته مهم**
- ۲۵..... **نکته اول: سوء استفاده دشمن از مشکلات اقتصادی**
- ۲۵..... خدمات نظام اسلامی به مردم
- ۲۶..... نمونه‌هایی از خدمات نظام اسلامی
- ۲۸..... شاخصه‌های مدیران کارآمد و مدیران ناکارآمد
- ۲۹..... **نکته دوم: توجه به ثروت**
- ۲۹..... ثروت کشور از لحاظ نیروی انسانی جوان
- ۳۰..... ثروت کشور از لحاظ منابع طبیعی سرشار
- ۳۱..... **فصل دوم: بحثی پیرامون اقتصاد کشور**

- آن چه در حوزه مادی برای ملت ایران می خواهیم؟ ۳۱
- چگونگی رسیدن به این پیشرفت های مادی؟ ۳۱
- رکود و بی کاری، دو خلأ بزرگ اقتصادی کشور..... ۳۳
- نگاهی به اقدامات اقتصادی مسئولین..... ۳۴
- نگاهی به آینده اقتصادی کشور..... ۳۵
- تکیه مردم و مسئولین بر تولید ملی..... ۳۵
- آثار و فواید توجه به تولید ملی..... ۳۶
- امکانات لازم برای رشد تولید ملی..... ۳۷
- اولین امکانات برای تولید ملی: نیروی انسانی..... ۳۸
- دومین امکانات برای تولید ملی: مهارت کار..... ۳۸
- سومین امکانات برای تولید ملی: سرمایه..... ۳۸
- صندوق توسعه ملی چیست؟..... ۳۹
- چهارمین امکانات برای تولید ملی: ابزار کار..... ۴۰
- الزامات تولید ملی..... ۴۲
- اولین الزام برای تولید ملی: مدیریت کارآمد و متعهد..... ۴۲
- دومین الزام برای تولید ملی: دخالت مردم در کار تولید..... ۴۲
- سومین الزام برای تولید ملی: صادرات..... ۴۳
- چهارمین الزام برای تولید ملی: امنیت سرمایه..... ۴۴
- پنجمین الزام برای تولید ملی: احساس مسئولیت آحاد مردم..... ۴۴
- توجه به دو مسئله مهم واردات و قاچاق..... ۴۵
- واردات بی رویه کالا..... ۴۶
- قاچاق کالا..... ۴۶
- فصل سوم: بحثی پیرامون انتخابات..... ۴۹

- انتخابات، یکی از ارکان مردم‌سالاری دینی ۴۹
- اولین خواسته، انتخابات پرشور ۵۰
- مُرَقانون و حفاظت از آراء مردم ۵۰

بخش سوم: یک حادثه شیرین (توصیه‌های امام خامنه‌ای پیرامون انتخابات)

فصل اول: کلیات ۵۲

۱. یک حادثه شیرین ۵۲
۲. حمایت از معیارها ۵۳
۳. نقش رئیس‌جمهور بسیار مهم است ۵۳
۴. امضاء خلاف نباشد ۵۴
۵. همراه با شور و شوق باشد ۵۴
۶. فضا سالم باشد ۵۵
۷. اختلاف نشود ۵۵
۹. تعبیر به برنده و بازنده غلط است ۵۶
۱۰. مراقبت از نقشه‌های دشمن ۵۶

فصل دوم: اهمیت انتخابات ۵۷

۱. مظهر آزادی و اقتدار ۵۷
۲. تکلیف شرعی و وظیفه عمومی ۵۷
۳. حق مردم است ۵۷
۴. انتخاب بالاترین مقام اجرائی کشور ۵۷
۵. تحکیم نظام ۵۸
۶. سرمایه‌گذاری عظیم ملت ۵۹
۷. لازمه پیشرفت و صیانت از کشور ۶۰
۸. ناامید کردن دشمن ۶۰

۹. تثبیت اقتدار ملی ۶۱.
۱۰. دارای تأثیرده‌ها ساله ۶۲.
۱۱. سرمایه‌گذاری عظیم ملت ۶۳.
- فصل سوم: وظایف مردم در انتخابات ۶۵**
- بایدها ۶۵**
۱. حضور حداکثری ۶۵.
۲. حضور پر شور و نشاط ۶۵.
۳. حضور آگاهانه ۶۷.
۴. ایجاد فضای علاقه‌مندی و شوق ۶۷.
۵. فضا را گرم و سالم نگه دارند ۶۷.
۶. شناخت اصلح ۶۸.
۷. عمل به تشخیص ۶۸.
۸. بدانند آنچه بکارند می‌دروند ۶۹.
۹. احساس مسئولیت کنند ۷۰.
۱۰. همه شرکت کنند ۷۰.
۱۱. بدنبال حجت بین خود و خدا باشند ۷۱.
۱۲. انتخاب رئیس جمهور با رأی زیاد ۷۱.
۱۳. در مقابل قانون تمکین کنند ۷۲.
۱۴. شأن کسی را که انتخاب شد نگه دارند ۷۲.
- نبایدها ۷۳**
۱. پرهیز از کدورت و نفرت بیجا در انتخابات ۷۳.
۲. به زبان‌های بی‌تقوا و ناامیدکننده اعتنا نکردن ۷۴.
۳. تخریب نکنند ۷۴.

- ۷۴..... ۴. دچار وسوسه نشوند
- ۷۵..... ۵. تحت تأثیر شایعات قرار نگیرند
- ۷۶..... ۶. فریب دورنگی‌ها را نخورند
- ۷۶..... ۷. نگذارند کدورت‌ها باقی بماند

فصل چهارم: وظایف نامزدها در انتخابات

۷۸..... **بایدها**

- ۷۸..... ۱. انگیزه کار داشته باشند
- ۷۸..... ۲. مسابقه برای خدمت باشد
- ۷۹..... ۳. اهل مبارزه با مشکلات باشند
- ۷۹..... ۴. با انصاف عمل کنند
- ۸۰..... ۵. متکی به واقعیت صحبت کنند
- ۸۰..... ۶. صداقت داشته باشند
- ۸۰..... ۷. در چارچوب قانون حرف بزنند
- ۸۰..... ۸. حقوق آحاد مردم را رعایت کنند
- ۸۱..... ۹. تسلیم قانون باشند

۸۱..... **نبایدها**

- ۸۱..... ۱. در ارزیابی توان خود اشتباه نکنند
- ۸۱..... ۲. ارزش‌ها را ندیده نگیرند
- ۸۲..... ۳. از جاده انصاف خارج نشوید
- ۸۲..... ۴. تخریب نکنند
- ۸۲..... ۵. وحدت ملی را خدشه‌دار نکنند
- ۸۳..... ۶. وعده‌های نامعلوم ندهند
- ۸۳..... ۷. تبلیغات پرخرج نکنند

۸. فضا را متشنج نکنند ۸۳
۹. اذهان عمومی را تخریب کردند ۸۳
۱۰. سیاه‌نمایی نکنند ۸۴
۱۱. طوری حرف بزنند که شرمنده نشوند ۸۴
۱۲. آب در آسیاب دشمن نریزند ۸۴
۱۳. مردم را نگران نکنید ۸۵
- فصل پنجم: ویژگی‌های اصلح** ۸۶
۱. ایمان و اعتقاد به خدا، انقلاب، قانون اساسی و مردم ۸۶
۲. تدین، تعهد، آمادگی و توانائی انجام کار بزرگ مدیریت عالی اجرایی کشور را داشته باشد ۸۶
۳. انسانی شایسته، وارسته، باعزم، مؤمن، انقلابی و با همت جهادی باشد ۸۷
۴. مهذب به اخلاق باشد، به حاشیه‌ها نپردازد و وعده بی‌مبنا ندهد ۸۸
۵. بتواند در عرصهٔ مادی و معنوی کشور را پیش ببرد ۸۸
۶. اهل استقامت و ایستادگی باشد ۸۸
۷. به دین مردم اهمیت بدهد ۸۹
۸. وابسته و دلبسته به نظام باشند ۸۹
۹. پایبند به انقلاب و ارزش‌ها باشد ۸۹
۱۰. شعارهای انقلاب را زنده کند ۹۰
۱۱. با حکمت و دارای برنامه باشد ۹۰
۱۲. برای ریشه‌کنی فقر و فساد عزم جدی داشته باشد ۹۱
۱۳. توانایی، نشاط و حوصله لازم را داشته باشد ۹۱
۱۴. بتواند نیازهای جامعه را برآورده سازد ۹۲
۱۵. بتواند برای بازکردن گره مشکلات، ایستادگی، عزت ملی و آینده کشور تلاش کند ۹۲
۱۶. دورو و دورنگ نباشد ۹۲

۱۷. قدر مردم را بداند و با مردم صمیمی باشد ۹۳
۱۸. شجاع و با کفایت باشد ۹۳
۱۹. به اقتصاد مقاومتی معتقد باشد ۹۳
۲۰. اهل تجمل و اشرافی‌گری نباشد ۹۴
۲۱. کار اجرایی بلد باشد و بتواند بار سنگین اداره کشور را بردوش بکشد ۹۵
۲۲. توانایی مدیریت اجرایی کشور را داشته باشد ۹۵
۲۳. همتش بر حفظ عزت و حرکت کشور در جهت هدف‌های انقلاب باشد ۹۶
۲۴. بتواند با امانت کامل بار سنگین ریاست جمهوری را بردوش بکشد ۹۶
۲۵. حرف غربی‌ها را تکرار نکند ۹۶
۲۶. به فکر بدست آوردن دل مستکبران نباشد ۹۷
۲۷. در تبلیغات مواضع عزت آفرین داشته باشد ۹۷
۲۸. در تبلیغات ریخت و پاش نداشته باشد ۹۸
۲۹. برای تبلیغات از بیت‌المال و پول‌های مشتبه استفاده نکند ۹۸
۳۰. شعاری‌هایی بدهد که منطبق با واقعیات کشور باشد ۹۸
۳۱. نقاط قوت رئیس‌جمهورهای قبلی را داشته باشد و نقاط ضعف آن‌ها را نداشته باشد ۹۸

فصل ششم: وظایف رسانه‌ها

- بایدها ۱۰۰
۱. بر سطح آگاهی و تحلیل مردم بیافزایید ۱۰۰
۲. سه وظیفه عمده: نقد و نظارت، اطلاع‌رسانی و تبادل آراء ۱۰۱
۳. مردم را به انتخاب اصلح تشویق کنید ۱۰۱
۴. از انتخابات مانند یک نعمت الهی پاسداری کنید ۱۰۱
۵. انتقاد، منطقی و واقع‌بینانه باشد ۱۰۲
۶. رسانه‌های اینترنتی هم خود را به قانون مقید کنند ۱۰۳

۷. به یکدیگر حسن ظن داشته باشیم..... ۱۰۳
- نبايدها..... ۱۰۴
۱. به خواست دشمن کمک نکنیم..... ۱۰۴
۲. ذهن مردم را مشغول مسائل فرعی نکنید..... ۱۰۵
۳. مردم را نسبت به انتخابات دلسرد نکنید..... ۱۰۵
۴. اعتماد به نفس مردم نباید شکسته شود..... ۱۰۵
۵. از اختلافات جزئی و غیر اصولی صرف نظر شود..... ۱۰۶
۶. نقاط برجسته ملت تضعیف نشود..... ۱۰۶
۷. هر خبری گفتنی نیست..... ۱۰۷
۸. هتک آبروی افراد جایز نیست..... ۱۰۷
۹. تهمت به نظام، گناهی بالاتراز تهمت به افراد است..... ۱۰۷
۱۰. یکدیگر را متهم نکنید..... ۱۰۸
۱۱. غیبت در رسانه‌ها و وبلاگ..... ۱۰۹
۱۲. هوجبگیری رسانه‌ای ممنوع!..... ۱۱۰
۱۳. از بی احترامی به شورای نگهبان پرهیز شود..... ۱۱۰

رئیس
عظیم‌الدین
حاج‌میرزا
توکل‌خان

امام جواد علیه السلام: «نِعْمَةٌ لَّاشْكُرُ كَسَيِّئَةٍ لَّا تُعْفَرُ»

بی شک یکی از بزرگترین نعمت‌هایی که خداوند متعال در دوران معاصر به ما ارزانی نموده، نظام شکوهمند انقلاب اسلامی است. موجودیت و بقاء این نظام ارزشمند به برکت نعمت عظمای «ولایت فقیه»، این هدیه آسمانی و بی‌بدیل بوده و هست، و بعد از رحلت جانگداز معمار کبیر انقلاب اسلامی، ما مفتخریم که خداوند بر ما منت نهاد و فقیهی آگاه و مدیر مدبری از سلالهٔ پاک زهرا علیها السلام را به عنوان رهبر و امام امت برگزید. سال‌هاست که این رهبر حکیم و با درایت، در طلیعهٔ سال نو شمسی، با نگاه نافذ و بصیرت الهی خویش نقشهٔ راه سال پیش رو را بر ما می‌نماید تا در فراز و نشیب‌های روزگار به بیراهه کشیده نشویم و از آفات فتنه‌ها در امان بمانیم.

در طلیعهٔ سال ۱۳۹۶ هم این امام فرزانه در حرم مطهر رضوی نکاتی کلیدی و سرنوشت‌سازی را خطاب به آحاد مردم و مسئولین کشور بیان فرمودند که بدون شک، شکرگزاری این نعمت عظیم جز با عمل به این رهنمودها محقق نخواهد شد؛ لذا تلاش شده تا با فصل‌بندی و عنوان‌گذاری سخنان حکیمانهٔ معظم له، امکان بهره‌مندی بهتر از این بیانات گهربار فراهم گردد.

همچنین با توجه به در پیش رو بودن انتخابات، رهنمودهایی از ایشان را در رابطه با انتخابات در بخش سوم کتاب قرار دادیم، تا بتوانیم با معیار قرار دادن آن‌ها انتخابی در شأن نظام و ملت ایران داشته باشیم. إن شاء الله

بخش اول: تبریک بهار (پیام نوروزی امام خامنه‌ای)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يا مقلبَ القلوب والابصار، يا مدبرَ الليل والنهار، يا محوّل الحول والاحوال، حوّل حالنا الى احسن الحال
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى فَاطِمَةَ وَآبِهَا وَبَعْلِهَا وَبَنِيهَا

ميلاد مبارک حضرت فاطمه زهرا، صديقه کبری عليها السلام را و عيد نوروز را به همه شما هم میهنان عزيز تبریک عرض می‌کنم. عيدتان مبارک باشد هم میهنان عزيز، ملت بزرگ ایران، جوانان عزيز، قشرهای گوناگون مردم! و بويژه تبریک عرض می‌کنم به خانواده‌های عزيز شهيدان و جانبازان و ايثارگران و همچنين به همه ملت‌هایی که با عيد نوروز آشنا هستند و آن را گرمی می‌دارند.

خدای متعال را بر این فرصت سپاس می‌گویم که یک بار دیگر توفیق داد عيد نوروز را به شما ملت عزيز ایران تبریک عرض کنم؛ امیدواریم که سال بسیار خوب و مبارک و باریکی و همراه با امنیت و رفاهی در انتظار ملت ایران باشد و سال ۹۶، إن شاء الله سال خوشی برای همه ملت ایران و برای مسلمانان جهان باشد؛ همه خانواده‌های ایرانی، همه ایرانیان عزيزان شاء الله در این سالی که در این لحظه آغاز شد، مشمول لطف و رحمت و برکت الهی باشند.

اگر بخواهیم یک ارزیابی‌ای بکنیم از سالی که گذشت - سال ۹۵ - باید بگوییم آن سال هم مثل همه سال‌های دیگر شادی‌ها و غم‌هایی داشت، تلخی‌ها و شیرینی‌هایی داشت؛ منظور تلخی‌ها و شیرینی‌های مربوط به ملت است، مسائل شخصی مورد نظر نیست. هم شیرینی داشتیم در سال گذشته، شادی داشتیم که این شادی‌ها مربوط است به عزت ملی، امنیت ملی، همت جوانان در میان ملت ایران و حرکات مؤمنانه فراگیر در همه جای کشور؛ هم تلخی‌هایی داشتیم که عمدتاً مربوط به مسائل اقتصادی و

اجتماعی است که اشاره‌ای به آنها خواهم کرد.

عزت ایران و ملت عزیزمان در سال ۹۵ در سراسر سال مشهود بود؛ از آغاز سال تا پایان سال. دشمنان ما در همه جای دنیا اعتراف کردند به اقتدار ملت ایران، به عظمت ملت ایران؛ هویت ملت ایران خودش را در سراسر قضایای گوناگون این سال نشان داد. با یک بی‌احترامی‌ای که از سوی رئیس‌جمهور آمریکا نسبت به جمهوری اسلامی ایران شد، مردم، پُرشور و با حمیت و غیرت در روز بیست و دوم بهمین پاسخ آن را دادند؛ در روز قدس، در ماه مبارک رمضان، اجتماع عظیم مردم، هویت و هدف‌های این کشور را به همه دنیا نشان داد.

امینت کشور در این محیط پُرتلاطم منطقه‌ای بلکه بین‌المللی، یک شاخص بسیار عمده و بزرگی برای ملت ایران بود. امروز اطراف ما، کشورهایی که همسایگان ما هستند؛ از شرق کشور و جنوب شرقی کشور، تا شمال غربی کشور، کشورها دچار ناامنی هستند، منطقه دچار ناامنی است، ملت ایران بحمدالله در طول سال یک امنیت پایدار را تجربه کرد.

همت جوانان‌ای که من اشاره کردم، ناشی از مشاهده و اطلاع از فعالیت‌های هزاران گروه جوان در سرتاسر کشور است، که به فعالیت‌های پُرشور خود، چه در زمینه‌های علمی، چه در زمینه‌های فرهنگی، چه در زمینه‌های ورزشی، چه در زمینه‌های تولیدی، سرگرم هستند و اشتغال دارند، کارهای نو و ابتکارهای نوی را دارند ارائه می‌دهند و برای آینده کشور ذخیره فراهم می‌کنند.

حرکات مؤمنانه‌ای که اشاره کردم، مراد، جلسات دینی پُرشور و گرم و گیرایی است که در سرتاسر سال وجود داشت؛ مربوط به مسائل ائمه علیهم‌السلام، مربوط به مسائل مهم دینی، از اعتکاف‌ها و عبادت‌ها و ماه رمضان و پیاده‌روی اربعین و جلسات مهم عاشورا و دهه محرم؛ اینها نقاط مثبت و شادی‌آفرین کشور ما و برای ملت ما است.

تلخی‌ها و سختی‌ها عمدتاً مربوط به مشکلات اقتصادی و معیشتی مردم است؛

طبقات متوسط و ضعیف در طول سال درگیر این مشکلات بودند و همچنان هستند؛ چون از وضع مردم مطلع هستم، لذا تلخی را با همه وجود حس می‌کنم؛ تلخی کام مردم، بخصوص مردم ضعیف و فرودست و طبقات ضعیف که مربوط به مسائل اقتصادی و مشکلات اقتصادی است، مثل گرانی، مثل بی‌کاری، مثل آسیب‌های اجتماعی که آنها هم عمدتاً منشأ اقتصادی دارند؛ مثل تبعیض‌ها و نابرابری‌ها.

خب، همه ما مسئولیم؛ هم پیش‌خدای متعال، هم پیش‌ملت بایستی پاسخگو باشیم. من در سال «اقدام و عمل» - که سال ۹۵ بود- از مسئولین محترم خواستم که ستادی برای اقدام و عمل تشکیل بدهند و تشکیل دادند؛ کارهای خوبی هم خوشبختانه انجام گرفت که گزارش آن را به ما دادند؛ لکن آنچه انجام گرفته است، با آنچه مورد انتظار مردم و مورد انتظار ما است، فاصله زیادی دارد. در سخنرانی توضیح خواهم داد که بعضی از شاخص‌ها و آمارهایی که ارائه می‌شود از مقامات مسئول، آمارهای مثبتی است؛ بعضی هم که از طرف خود مسئولین ارائه می‌شود، آمارهای منفی است؛ اینها را در مجموع بایستی مشاهده کرد.

اقتصاد مقاومتی یک مجموعه است؛ این مجموعه اگر فقط در زیر نام اقتصاد مقاومتی مورد توجه قرار بگیرد، ممکن است چندان منشأ اثر نباشد؛ من علاج را در این می‌بینم که این مجموعه را به نقاط مهم تقسیم کنیم و برای هر نقطه کلیدی و مهمی یک فصلی از زمان را قرار بدهیم، و از مسئولین و افراد شاخص و از آحاد مردم بخواهیم که همه همت خود را بر روی آن نقاط کلیدی متمرکز کنند؛ به نظر من علاج در این است که این نقطه کلیدی را امسال درست شناسایی کنیم. به اعتقاد من این نقطه کلیدی عبارت است از تولید، تولید داخلی؛ و اشتغال و عمدتاً اشتغال جوانان؛ اینها آن نقاط کلیدی اصلی است. اگر ما توانستیم روی این دو نقطه متمرکز بشویم و کارها را بر این اساس برنامه‌ریزی و دسته‌بندی بکنیم، تصور این است که کار به میزان زیادی جلو خواهد رفت و موفقیت‌های چشمگیر و محسوسی پیش خواهد آمد. من در سخنرانی

إن شاء الله خصوصیتی را که بر این دو نقطه کلیدی و اساسی مترتب است توضیح خواهیم داد؛ لذا من شعار امسال را «اقتصاد مقاومتی: تولید - اشتغال» قرار می‌دهم؛ یعنی اقتصاد مقاومتی عنوان کلی است، بعد تولید و اشتغال؛ این مجموع نقاطی است که بایستی همه بر روی آن متمرکز بشوند. مطالبه من و مطالبه مردم از مسئولین عزیز و محترم این است که بر روی این دو نقطه متمرکز بشوند و کارها را با برنامه‌ریزی انجام بدهند و إن شاء الله در پایان سال نتایج آن را بتوانند به مردم گزارش کنند.

امیدواریم که همه شما در تحت عنایات حضرت بقیة الله عَلَيْهِ السَّلَامُ و با دعای ارواح مطهر شهیدان و امام بزرگوار، سال شاد و خوش و همراه با امنیت و رفاهی را برخوردار باشید و با خود داشته باشید.

والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

رحمة
عظیمه
تو
تو

📖 بخش دوم: حرف دل انقلاب (سخنرانی امام خامنه‌ای در حرم مطهر رضوی)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

«و الحمد لله رب العالمين و الصلّاة و السّلام على سيّدنا و نبينا ابي القاسم المصطفى محمّد و على آله الاطيبين الاطهرين المنتجبين الهداة المهديّين المعصومين سيّما بقيّة الله في الارضين. اللهم صلّ على فاطمة و ابها و بعها و بنها عدد ما احاط به علمك، اللهم صلّ على وليّك على بن موسى الرضا عدد ما احاط به علمك، صلاةً دائمةً بدوام ملكك و سلطانك، اللهم سلّم على وليّك على بن موسى الرضا عدد ما احاط به علمك سلاماً دائماً بدوام مجدك و عظمتك و كبريائك. اللهم كن لوليّك الحجّة بن الحسن صلواتك عليه و على آباءه في هذه السّاعة و في كلّ ساعة وليّاً و حافظاً و قائداً و ناصراً و دليلاً و عيناً حتّى تسكنه ارضك طوعاً و تمتعه فيها طويلاً»

يك سال ديگرو يك بار ديگر خدای متعال اين توفيق را به ما داد که در زیر سایه بقعه مبارکه علی بن موسی الرضا عليه السلام در جمع شما برادران و خواهران حضور پیدا کنیم و ضمن همدلی و هم‌زبانی با این آحاد جمعیت عظیم و مؤمن و پُرشور، مطالبی را در زمینه مسائل کشور، مسائل انقلاب، مسائل اصلی و اساسی در میان بگذاریم. خدای متعال را بر این توفیق سپاسگزارم. جمع پُرشور متراکمی که در این رواق مطهر و در اطراف این محل، اعم از مجاوران مشهد مقدس و زوار محترمی که به جاذبه امام بزرگوار، به این منطقه و به این استان و به این شهر تشریف آورده‌اند، همه مایلند و همه مشتاقند که سخن دل انقلاب و نظام را در زمینه مسائل گوناگون بشنوند. بنده در فرصتی که امروز هست، قهراً به بخشی از آنچه لازم است گفته شود، می‌توانم بپردازم و امیدوارم مورد هدایت الهی و رضای الهی و مقبول درگاه الهی باشد.

اهمیت سال ۹۶ از دو جهت

برادران و خواهران عزیز! امسال سال مهمی برای کشور است؛

- ✓ هم به جهت نیاز کشور به یک تحرک مهم اقتصادی که إن شاء الله مسئولین کشور به آن بیندیشند و بپردازند،
- ✓ و هم از جهت در پیش بودن انتخابات ریاست جمهوری و انتخابات شوراهای شهر و روستا که آن هم در جای خود بسیار مهم است.

درخشش ملت در دو عرصه انقلابی و دینی

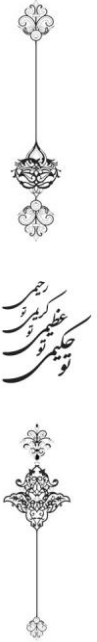
در سال ۹۵ - سال گذشته - با وجود اینکه کشور دچار مشکلات اقتصادی بود، ولی ملت ایران از دو جهت خوش درخشید؛

- ✓ هم از جهت پایبندی به مسائل انقلاب و ارزش های انقلاب و نظام اسلامی که مظهر آن پُرشور بودن راهپیمایی عظیم بیست و دوم بهمن و اجتماعات مردم در مورد مسائل مربوط به انقلاب بود که نشان دهنده پایبندی و شور و هیجان و دل بستگی ملت ایران به مسائل انقلاب بود؛
- ✓ جهت دوم، پایبندی مردم به مسائل ایمانی و دینی بود. امسال به گزارش مورد اطمینانی که از سراسر کشور در ماه مبارک رمضان، در ماه محرم و ماه صفر و بقیه مراسم دینی داده شد، شور و حضور و دل بستگی مردم به مسائل ایمانی، از همیشه بیشتر بود.

دو فایده مهم در اجتماعات انقلابی و دینی مردم

هم در قضایای مربوط به انقلاب، هم در قضایای مربوط به مسائل دینی و ایمانی، حضور مردم و بُروز همت های بلند مردم از همیشه بیشتر بود. این خیلی مهم است از این جهت که:

- ✓ اولاً سمت و سوی حرکت ملت ایران را و هویت ملت ایران را به رخ دوست و دشمن می کشد. نه راهپیمایی بیست و دوم بهمن مربوط به یک سلیقه سیاسی است و نه جلسات محرم و ماه رمضان و اعتکاف و راهپیمایی اربعین مربوط به یک سلیقه سیاسی است، [بلکه] مربوط به همه ملت ایران و مربوط به همه

سلايق گوناگون کشور است. پس اين نشان می دهد که سمت و سوی حرکت ملت ايران، سمت و سوی انقلابی و دینی است؛ مربوط به هر سلیقه سیاسی که باشند. [پس] هويت ملت ايران را به رخ دوست و دشمن کشيد. اين یک.

✓ دوم اينکه اجتماع عمومی مردم و وحدت ملی را هم به همه نشان داد. وقتی شما اين سال ۹۵ را از آغاز تا انجام نگاه کنيد، همه قضایا اين دو نشانه مهم را نشان می دهد: هم همبستگی مردم را در مسائل اساسی زندگی با وجود اختلاف نظرها در مسائل فرعی و سیاسی گوناگون نشان می دهد - اما در جهت اصلی که جهت نظام و جهت انقلاب است، مردم همسو و هم جهتند - اين یک، و بعد دل بستگی مردم را نشان می دهد به انقلاب و به نظام و به مسائل دين و ايمان؛ اين در دنيا خود را نشان داده است، اين به رخ دشمن و دوست کشيده شده است؛ اين [مربوط به] سال ۹۵.

البته حوادث تلخ در طول سال وجود داشت که آخرين آن، قضيه همين آتش نشانان جان باخته عزيز بود که فداکاری کردند و حادثه تلخی بود. حوادث تلخ همیشه هست، عمده اين است که همت مردم و اراده مردم و جهت حرکت مردم، مژده بخش و نشانه پيشرفت باشد که اين بحمد الله وجود داشت.

سه نیاز ملی مهم در سال ۹۶

- من عرض می کنم که اين نیاز ملی، امسال هم به قوت خود باقی است. امسال هم ملت ايران،
- ✓ هم باید اتحاد ملی خود را نشان بدهند،
 - ✓ هم باید پايبندی خود به انقلاب و نظام و مباحث و مسائل دینی را نشان بدهند و اثبات کنند،
 - ✓ هم باید سمت و سوی حرکت خود را به رخ دشمنان ايران و دشمنان جمهوری اسلامی و دشمنان ملت ايران بکشند؛
- به اين مناسبت بحث امروز را بنده انتخاب کرده ام.

«اقتصاد» و «انتخابات»، دو محور اصلی بحث

بحث امروز درباره دو موضوع است: یک مسئله راجع به مسائل اقتصادی کشور است که البته دور از اصطلاحات اهل فن، آنچه را به نظر می‌رسد مردم عزیزمان خوب است بدانند و به آن توجه کنند و در آن جهت حرکت کنند و مطالبه آنها از ما مسئولین باشد، در بحث اقتصادی عرض می‌کنم؛ *إن شاء الله* در بحث مربوط به انتخابات هم - که موضوع دوم بحث امروز من است - مطالبی را به عرض خواهم رساند.

اقتصاد، اولویت فوری کشور است

برادران و خواهران عزیز! مسئله اقتصاد، مسئله اولویت‌دار کشور است؛ نه فقط امسال، که چند سال است این مسئله در رأس اولویت‌های فوری کشور قرار دارد و نیاز به تحرک اقتصادی به شکل صحیح و با برنامه‌ریزی صحیح، در این چند سال محسوس بوده است و کارهایی هم شده است که من اشاره خواهم کرد.

✓ اولویت امروز ملت ایران، مسئله اقتصاد است

و توجه کنید که:

✓ اولویت دشمن هم مسئله اقتصاد است؛ یعنی امروز دشمنان جمهوری اسلامی برای اینکه بتوانند اهداف خودشان را در مورد ایران و ایرانی و جمهوری اسلامی محقق کنند، دنبال راهکارهای اقتصادی، و یا به تعبیر درست‌تر، دنبال ضربه‌زدن اقتصادی به ملت ایرانند.

اهداف دشمن در فشار اقتصادی

هدف دشمن این است که:

✓ بتواند با فشار اقتصادی، ملت ایران را نسبت به نظام اسلامی و جمهوری اسلامی دلسرد و دلزده کند
 ✓ و بین ملت ایران و نظام اسلامی فاصله بیندازد
 ✓ و هدف‌های خودش را از این راه دنبال کند.

البته من به شما عرض کنم دشمن نادان بی ایمان ما سال‌ها است که این تلاش را می‌کند برای جدا کردن ملت از نظام، [ولی] موفق نشده است؛ بعد از این هم به حول و قوه الهی موفق نخواهد شد.

❖ خب، دشمن توفیق پیدا نمی‌کند؛ اما ما موظفیم این بحث را طرح کنیم؛

✓ برای اهمیت آن،

✓ برای توجه مسئولان به آن،

✓ برای ایجاد پیوندها و ارتباطات همکاری میان مردم و مسئولان در زمینه

اقتصاد؛

چون مسئله اقتصاد، مسئله معیشت مردم، مسئله بسیار مهمی است و من مقداری در این زمینه‌ها عرایضی خواهم کرد؛ [البته] به طور اجمال در پیام اول سال، دیروز به عرض ملت ایران رساندیم، امروز یک مقداری مسئله را باز می‌کنم.

اهمیت بحث در مورد اقتصاد

امام سجاد علیه السلام در دعا به خدای متعال عرض می‌کنند: «وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ تَنَاوُلِ الْإِسْرَافِ وَ مِنْ فَقْدَانِ الْكَفَافِ» این نشان‌دهنده اهمیت مسئله اقتصادی است که امام سجاد { از خدای متعال درخواست می‌کند و به خدای متعال پناه می‌برد. از اسراف و از اینکه منابع معیشتی، به قدر کافی در اختیار مردم وجود نداشته باشد،

✓ این نشان‌دهنده اهمیت مسئله اقتصاد است. پس باید در این زمینه بحث

کنیم.

فصل اول: ضرورت توجه به دو نکته مهم

ولیکن قبل از آنکه وارد بحث اصلی بشوم، دو نکته را مایلیم حتماً مورد تأکید قرار بدهم و به شما عزیزانی که تشریف دارید و کسانی که این صحبت را بعداً می شنوند:

نکته اول: سوء استفاده دشمن از مشکلات اقتصادی

نکته اول؛ دشمن در تبلیغات وسیع خود تلاش می کند که:

✓ کمبودهای معیشتی و اقتصادی کشور را به نظام اسلامی و به جمهوری اسلامی نسبت بدهد؛

این نقشه دشمن است.

✓ آن ها می خواهند این جور وانمود بکنند که نظام اسلامی قادر نبوده است و قادر نیست مشکل اقتصادی ملت ایران را و مشکلات اساسی ملت ایران را حل کند و گره ها را باز کند؛

یک سوء استفاده این جوری می خواهند بکنند برای کوبیدن نظام اسلامی.

✓ این حرف ناشی از بغض و عداوت و کینه آنها به نظام اسلامی است. این یک حرف خلاف واقع است،

خدمات نظام اسلامی به مردم

خدماتی که نظام اسلامی و جمهوری اسلامی به ایران و ملت ایران در این مدت کرده است، یک خدمات برجسته و فوق العاده است.

✓ اگر وضع ملت را و وضع کشور را مقایسه کنیم با قبل از دوران اسلامی یعنی در دوران طاغوت، آن وقت معلوم می شود که چه خدمات بزرگ و ارزشمندی را نظام اسلامی تقدیم کرده است.

بله، ضعف‌هایی وجود دارد؛

✓ این ضعف‌ها مربوط به مدیریت ماها است، این مربوط به کمبودها و ناتوانایی‌های مدیرانی است که در بخش‌های مختلف مشغول کار بوده‌اند؛

❖ اما نظام اسلامی توانایی‌هایی را در خود پرورش داده و مدیرانی را تربیت کرده است که توانسته‌اند کارهای بسیار بزرگی را در طول این سی و چند سال برای کشور انجام بدهند؛ آن‌هم درحالی‌که در این سی و چند سال، ملت از همه طرف در فشار تحریم و فشار اقتصادی دشمنان بوده است.

نمونه‌هایی از خدمات نظام اسلامی

من چند نمونه را عرض می‌کنم. البته این‌ها فقط نمونه‌هایی است که من می‌گویم والا آن فهرست خدمات نظام جمهوری اسلامی، یک فهرست بسیار طولانی‌تر از این حرف‌ها است. ببینید!

جمعیت کشور از اول انقلاب تا امروز دو برابر شده است. یعنی از حدود چهل میلیون به نزدیک به هشتاد میلیون رسیده است، اما آنچه اتفاق افتاده و آن کارهایی که در زمینه‌های مختلف انجام گرفته است، بحث دو برابر و سه برابر نیست، [بلکه] ارقام فوق‌العاده و بسیار چشمگیری است.

❖ در زمینه‌های زیرساختی، کارهایی در کشور شده است که حقیقتاً از نظر معیار و مقیاسی، [که] انسان با کشورهای دیگر می‌سنجد، بسیار بزرگ و عظیم است. از باب مثال:

✓ راه‌های کشور در این مدت، شش برابر شده است؛

✓ ظرفیت بنادر کشور در این مدت، بیست برابر شده است؛

✓ سدهای مخزنی کشور - که آب شرب و آب کشاورزی را تأمین می‌کنند - سی برابر شده است؛

✓ تولید برق کشور، چهارده برابر شده است؛

✓ صادرات غیر نفتی کشور، ۵۷ برابر شده است؛

قبل از انقلاب، [یعنی] در دوران طاغوت، صادرات کشور تقریباً منحصر بود به نفت و یک مختصری اشیاء تولیدی دیگر که در جنب صادرات نفتی، تقریباً هیچ بود؛ امروز صادرات غیر نفتی ۵۷ برابر افزایش پیدا کرده است

✓ تولید محصولات پتروشیمی سی برابر؛ و

✓ تولید محصولات فولادی پانزده برابر [شده است]؛

این‌ها کارهای زیرساختی است؛ هر کشوری بخواهد تحرک پیدا کند، پیشرفت اقتصادی پیدا کند، به این چیزها احتیاج دارد؛ این کارها در دوران انقلاب انجام گرفته است.

❖ در زمینه علم و فناوری، از اول انقلاب [تا کنون]،

✓ تعداد دانشجویان ۲۵ برابر شده است؛

اول انقلاب، همه دانشجویان کشور دویست و خرده‌ای هزار [نفر] بود، امروز نزدیک پنج میلیون دانشجو در کشور مشغول تحصیل هستند؛

✓ مقالات علمی ۱۶ برابر [شده]؛ و فعالیت‌های علمی و فناوری فراوان دیگر.

✓ در زمینه توسعه اجتماعی و انسانی، شاخص‌ها بسیار بالا است.

✓ در زمینه خدمات - خدمت‌رسانی - به مردم - مثل برق و گاز و تلفن و آبادی روستاها - آمارها بسیار خوب و مزده بخش است.

✓ در زمینه فعالیت‌های نظامی، آمارها فوق‌العاده است؛

کشوری که قبل از پیروزی انقلاب، از لحاظ نظامی وابسته محض به خارج از کشور بود - آن هم به دشمنانی مثل آمریکا - امروز از لحاظ پیشرفت‌های نظامی، آن چنان چشمگیر است که چشم دشمن را هم می‌زند، او را هم خشمگین و نگران و عصبانی می‌کند.

☑ این‌ها همه‌اش هنر نظام اسلامی است؛ این‌ها کارهایی است که نظام اسلامی

کرده است. عرض کردم که اگر این فهرست را بخواهم بگویم، یک فهرست بسیار طولانی است و کار از این‌ها برتر و بالاتر است.

❑ البته انقلاب متوقف نمی‌شود، پیشرفت متوقف نمی‌شود؛ کارهای زیادی وجود دارد که باید انجام بگیرد و به حول و قوه الهی انجام خواهد گرفت و در سیاست‌های کلی نظام اسلامی [هم] به آن کارهایی که باید در آینده انجام بگیرد، تصریح شده است و ذکر شده است که چه کارهایی باید انجام بگیرد.

شاخصه‌های مدیران کارآمد و مدیران ناکارآمد

❖ خب، ضعف‌هایی هم داشته‌ایم که کم نبوده؛

✓ بنده از ضعف‌های فعالیت‌های مسئولین کشور - از جمله خود این حقیر - در

سطح عموم ملت ایران و در طول سال‌ها، آگاهم؛

✓ ضعف‌های زیادی وجود داشته که این مربوط به مدیریت‌های ما است، مربوط

به حرکت عمومی نظام اسلامی نیست.

❑ ما هر جا یک «مدیریت انقلابی»، «فعال»، «پُر تحرک» داشتیم، کار پیش رفته است؛

❑ هر جا «مدیریت‌های ضعیف»، «بی‌حال»، «ناامید»، «غیرانقلابی»، و «بی‌تحرک» داشتیم؛ کارها یا متوقف مانده است، یا انحراف پیدا کرده است.

این مسئله‌ای است که وجود دارد؛ یک اشکالی و یک ضعفی است که وجود دارد؛

❖ باید مدیرانمان *إن شاء الله*

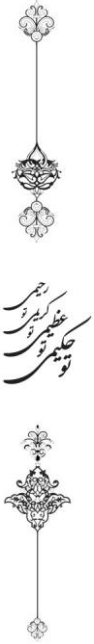
✓ پُر انگیزه‌تر باشند،

✓ کارآمدتر باشند،

✓ تلاش بیشتری را انجام بدهند،

و به حول و قوه الهی همین جور هم خواهد شد.

❖ من به طور قاطع عرض می‌کنم که اگر مدیریت در بخش‌های مختلف کشور،

✓ متدین باشد،

✓ انقلابی باشد،

✓ و کارآمد باشد،

همه مشکلات کشور حل خواهد شد؛ ما مشکل غیرقابل حلی در کشور نداریم.
یک نکته این بود که عرض شد.

نکته دوم: توجه به ثروت‌های عظیم کشور

❖ نکته دوم این است که:

✓ ظرفیت‌های کشور بسیار بالا است؛

✓ ما توانایی‌هایمان، استعدادمان در کشور خیلی زیاد است؛

یعنی اگر ما امیدواری‌هایی را به آینده ابراز می‌کنیم و می‌گوییم که این کارها باید انجام بگیرد، یا می‌گوییم این کارها انجام خواهد گرفت، این با تکیه بر ظرفیت‌ها و توانایی‌های بالقوه کشور است.

✓ ما کشورمان، هم از لحاظ «نیروی انسانی»، هم از لحاظ «نیروهای طبیعی» -

نیروهای زیرزمینی، روی زمینی و امکانات گوناگون- جزو کشورهای ثروتمند محسوب می‌شود.

ثروت کشور از لحاظ نیروی انسانی جوان

از لحاظ نیروی انسانی همین‌طور که عرض کردیم:

✓ پنج میلیون دانشجو، یک ثروت عظیمی برای کشور است؛ علاوه بر این،

✓ ما حدود ده میلیون فارغ‌التحصیل دانشگاهی داریم؛

که اینها می‌توانند کارهای مختلف را انجام بدهند.

✓ ما ۳۳ میلیون جوانی که در سن کار باشد - یعنی بین پانزده سال و چهل سال

سن داشته باشد- در کشور داریم؛

یعنی یک کشور جوان [هستیم] که دارای این توانایی است که بتواند کار کند.

برطبق [عقیده] اهل نظر و اهل فن، بهترین زمان [کارایی] انسان دارای توان کار -مرد و زن- بین پانزده سال و چهل سال است و ما از این جهت، در کشور -ضعمان بحمدالله بسیار خوب است و ۳۳ میلیون از جمعیت کشور در این سنین قرار دارند، که می‌توانند کار کنند، می‌توانند بارهای سنگین را بردوش خودشان حمل کنند.

ثروت کشور از لحاظ منابع طبیعی سرشار

❖ در منابع زیرزمینی [هم] در دنیا پیشرفته هستیم.
من یک وقتی عرض کردم که:

✓ جمعیت کشور در حدود یک صدم جمعیت دنیا است؛ اما تقریباً همه منابع اصلی ما از یک صدم بیشتر است؛ بعضی دو صدم است، بعضی سه صدم است، بعضی پنج صدم است؛
یعنی ما از لحاظ منابع، دستمان باز است.

در همین جلسه اول سال -یکی دو سال قبل- گفتم که:

✓ ما از لحاظ منابع نفت و گاز بر روی هم، در دنیا اولیم؛
یعنی بهترین کشور و ثروتمندترین کشور در همه دنیا از لحاظ منابع نفت و گاز بر روی هم [ما هستیم]، گفتم که ما در درجه اول قرار داریم.

✓ اخیراً آماری به بنده دادند و معلوم شد که ما از لحاظ تنها گاز هم در دنیا اولیم،
یعنی هیچ کشوری به قدر کشور ما نفت و گاز ندارد، و درخصوص گاز، هیچ کشوری در دنیا به قدر ما گاز ندارد که امروز یکی از منابع مهم انرژی است

☑ خب این کشور، کشور ثروتمندی است؛ بیخود نیست که دشمنان ما - [یعنی] قدرت‌های سلطه‌گر، آمریکا و امثال آن- چشم طمع دوخته‌اند به این کشور و می‌خواهند این کشور را زیر سلطه در بیاورند. البته این آرزوی همیشگی آن‌ها است و این آرزو برآورده نخواهد شد و این آرزو را قطعاً به گور خواهند برد.

فصل دوم: بحثی پیرامون اقتصاد کشور

خب، وارد بحث مربوط به اقتصاد بشویم، وقت محدود است و من باید بتوانم همه آنچه را که می‌خواهم عرض بکنم، ولو کوتاه، عرض بکنم.

آن چه در حوزه مادی برای ملت ایران می‌خواهیم؟

❖ ببینید، ما برای کشورمان و برای ملت مان چه می‌خواهیم؟ ما می‌خواهیم ملت و

کشور به کجا برسد؟

✓ ما برای ملت ایران امنیت ملی می‌خواهیم؛

✓ عزت ملی می‌خواهیم؛

✓ سلامت عمومی می‌خواهیم؛

✓ رفاه عمومی می‌خواهیم؛

✓ پیشرفت همه جانبه می‌خواهیم؛

✓ استقلال از قدرت‌های سلطه‌گر جهانی می‌خواهیم؛

✓ شکوفایی استعدادها می‌خواهیم؛

✓ رها شدن و نجات یافتن از آسیب‌های اجتماعی - مثل اعتیاد و فساد و امثال

این‌ها - می‌خواهیم؛

☑ این‌ها را برای کشور می‌خواهیم؛ این‌ها چیزهایی است که ما در زمینه مسائل

مادی برای کشورمان دنبال می‌کنیم و می‌خواهیم. آن وقتی ملت به آسایش

خواهد رسید که این مواد برای او در داخل کشور تأمین بشود.

چگونگی رسیدن به این پیشرفت‌های مادی؟

❖ خب چگونه می‌شود این‌ها را به دست آورد؟ «عزت ملی»، «امنیت ملی»،

«اقتدار ملی»، «پیشرفت همه جانبه» چه جور به دست می‌آید؟

من عرض می‌کنم:

❖ بدون اینکه کشوری اقتصاد قوی داشته باشد، این‌ها به دست نمی‌آید. نیاز ما:

✓ اقتصاد قوی؛

✓ تولید قوی؛

✓ همراه با مدیریت قوی است؛

نیازمان این است:

❖ یک اقتصاد قوی و مطمئن و متکی به خود که:

✓ دستان به سمت دیگران دراز نباشد؛

✓ بتوانیم انتخاب کنیم؛

✓ بتوانیم حرکت کنیم؛

✓ بتوانیم اقدام کنیم؛

✓ بتوانیم روی قیمت نفت اثر بگذاریم؛

✓ پول ملی را ارزشمند کنیم؛

✓ قدرت خرید مردم را بالا ببریم؛

❖ بدون یک اقتصاد قوی این‌جوری،

✓ نه به یک عزت مستمری خواهیم رسید،

✓ نه به یک امنیت مستمری خواهیم رسید؛

❖ این چیزها را باید تأمین کنیم. اهمیت اقتصاد این است.

✓ و البته بدون اتحاد ملی هم به دست نمی‌آید؛

✓ بدون پیوند عمومی ملت با نظام هم این خواسته‌ها به دست نمی‌آید؛

✓ بدون فرهنگ انقلابی هم به دست نمی‌آید؛

✓ بدون مسئولان «شجاع» و «فعال» و «پُرکار» هم این خواسته‌ها تأمین نخواهد شد.

همه اینها را لازم داریم و باید تأمین کنیم و می‌توانیم تأمین کنیم. [پس] یکی از مشکلات عمده کنونی ما مسئله اقتصاد است.

خب، اقتصاد مقاومتی را مطرح کردیم و گفتیم؛ دوستان و فعالان مسئول در قوه مجریه و بقیه دستگاه‌های کشور، با علاقه این مسئله را دنبال کردند و برنامه‌ریزی‌هایی کردند، کارهایی را انجام دادند.

خب این کارها خوب است و من به بعضی [از آن‌ها] هم اشاره خواهم کرد.

رکود و بی‌کاری، دو خلأ بزرگ اقتصادی کشور

❖ لکن آنچه امروز برای ما مشهود است و مقابل چشممان می‌بینیم، [این است که] خلأهای اقتصادی ما خلأهای بزرگی است.

✓ یکی مسئله بیکاری است؛ بخصوص بیکاری جوانان و بخصوص بیکاری جوانان تحصیل کرده. این یک خلأ است، یک حفره است. این را باید تأمین کرد.

✓ مسئله معیشت طبقات ضعیف [مهم است]؛ ما اطلاعات را دائماً دنبال می‌کنیم و از وضع مردم در بخش‌های مختلف کشور مطلع می‌شویم؛ مردم از لحاظ معیشت دچار مشکلند. مسئله بی‌کاری هست، مسئله سختی معیشت هست؛ و مشکلات گوناگونی که در زمینه فرهنگی و اجتماعی به دنبال این‌ها می‌آید

خب، عرض کردیم که دشمن هم بر روی همین‌ها تمرکز می‌کند و روی این‌ها تبلیغات می‌کند.

✓ صاحب‌نظران اقتصادی، آن کسانی که در زمینه مسائل اقتصادی صاحب نظرند، مشکل عمده را در «رکود» و «بی‌کاری» می‌بینند؛ حق هم با آن‌ها است. یکی مسئله بیکاری است، یکی مسئله رکود تولید و کمبود تولید در داخل کشور است.

بسم
عظیم
تو

خب این‌ها در اقتصاد مقاومتی هست؛ منتها اقتصاد مقاومتی یک مجموعه است. اگر ما بتوانیم این مجموعه را تجزیه کنیم و در هر فرصت زمانی، بر روی بخشی از مسائل مهم آن تکیه بیشتری در کشور انجام بگیرد، مطمئناً خواهیم توانست نتایج خوبی از آن بگیریم.

نگاهی به اقدامات اقتصادی مسئولین

❖ در سال ۹۵ کارهای خوبی انجام گرفت. حق این است که به تلاش‌هایی که مسئولان محترم انجام داده‌اند بپردازیم و از آن‌ها قدردانی بکنیم. در اوائل سال گذشته که بنده در همین جلسه اول سال تأکید زیادی بر روی کارگاه‌های کوچک و متوسط کرده بودم، مسئولین تصمیم گرفتند که به کارگاه‌های کوچک و متوسط کمک کنند؛ پانزده هزار میلیارد تومان بودجه گذاشتند برای اینکه مثلاً حدود بیست هزار کارگاه کوچک را تحرک ببخشند و فعال کنند و از رکود خارج کنند؛ اقدام هم کردند، البته یک قدری دیر شد، لکن بالاخره اقدام شروع شد و انجام گرفت.

خب این اقدام، اقدام خوبی بود منتها در هر کار خوبی، آنچه لازم است، نظارت و استمرار است. اگر چنانچه نظارت لازم و توجه و دقت لازم در ادامه کار انجام نگیرد، کار به سرانجام نمی‌رسد؛ یا به سرانجام مطلوب نمی‌رسد.

من توضیح خواستم از کسانی که دست‌اندرکار این قضیه بودند و از طرق مختلف، از لحاظ میدانی تفحص کردم، [فهمیدم] خب کار پیش رفته است؛ منتها نه به آن اندازه‌ای که هزینه شده. کار پیشرفت‌هایی داشته است؛ منتها آن‌جوری که مورد نظر است و باید پیش می‌رفت و انجام می‌گرفت، انجام نگرفته است. باید کاری کنیم که تدابیر مسئولان و سیاست‌های اجرایی مسئولان بتواند به نتایج نهایی برسد.

❖ امروز مشکلات ما در زمینه بخشی از شاخص‌ها، مشکلات زیادی است.

بعضی از شاخص‌ها خوب است؛

✓ فرض بفرمایید که شاخص تورم کاهش نشان می‌دهد که این خوب است، اما شاخص بی‌کاری افزایش نشان می‌دهد یعنی بی‌کاری بیشتر شده است. این‌ها آمارهای رسمی خود مسئولین است.

✓ یا رشد اقتصادی، مثبت نشان می‌دهد؛ اما رشد سرمایه‌گذاری، منفی است؛ که این یکی از عیوب اساسی و بزرگ است.

✓ یا مثلاً در بعضی از بخش‌ها - مثل بخش نفت - پیشرفت داریم، [اما] در بعضی از بخش‌های دیگر - مثل بخش معدن، مثل مسکن - عقب‌رفت داریم. یعنی آمارهای رسمی انسان را قانع نمی‌کند به اینکه حرکت عمومی به سمت رفع مشکلات اقتصادی است.

نگاهی به آینده اقتصادی کشور

خب، حالا از گذشته عبور کنیم، به آینده نگاه کنیم. آنچه بنده در مورد آینده به عنوان نقطه اولویت دار و کلیدی به آن نگاه می‌کنم، عبارت است از تولید؛ تولید ملی، تولید داخلی.

تکیه مردم و مسئولین بر تولید ملی

❖ توصیه بنده، خواسته بنده، مطالبه بنده، تکیه بر روی تولید داخلی است. تولید داخلی یک کلیدواژه است. این‌ها را عرض می‌کنیم تا:

✓ اولاً چون در محضر ملت ایران این حرف‌ها دارد گفته می‌شود، مسئولین محترم به این توجه کنند و روی آن تکیه کنند،

✓ ثانیاً افکار عمومی مردم هم در همین جهت مطالبه‌گر باشد؛ مطالبات مردم هدایت بشود به این سمتی که مورد توجه و مورد تعرض امروز ما است.

❖ من این جور احساس می‌کنم که:

✓ اساس کار فعلاً برای این برهه از اقتصاد کشور، مسئله تولید ملی و تولید داخلی

است. این یک کلیدواژه است،

✓ سرفصل‌های متعددی از این مسئله ناشی می‌شود.

✓ اگر ما توانستیم تولید داخلی را رونق بدهیم، اشتغال به وجود می‌آید و مشکل بیکاری - که یکی از مصیبت‌های امروز کشور ما بیکاری جوانان است و نرخ بیکاری، بالا است - برطرف خواهد شد یا کاهش پیدا خواهد کرد.

آثار و فواید توجه به تولید ملی

❖ من اینجا چند خصوصیت را ذکر کرده‌ام که البته این ده مورد هرکدام فصل مُشبعی بحث لازم دارد، من ناچارم فقط به [گفتن] فهرست اکتفا کنم.

۱. یکی از سرفصل‌ها اشتغال است.

۲. یکی از سرفصل‌هایی که از تولید به دست می‌آید، شکوفایی استعدادها و ابتکار جوان‌ها است. وقتی که بازار تولید گرم باشد و رونق داشته باشد، استعداد جوان‌ها شکوفا می‌شود و ابتکارهایی را به میدان می‌آورند.

۳. سوم، مصرف نشدن ارز بااهمیت؛ که ارز کشور - که دارای اهمیت است - برای کالاهای مصرفی، مصرف نخواهد شد، هزینه نخواهد شد.

۴. بعد، به کار افتادن پس‌اندازهای راکد [برای] آن‌هایی که پس‌انداز دارند؛ اگر در کشور تولید رونق پیدا بکند، پس‌اندازهایی که راکد هستند، به گردش می‌افتند و خودشان برای کشور تولید ثروت می‌کنند.

۵. جهش صادرات؛ اگر تولید باشد، صادرات هم جهش پیدا خواهد کرد و باز برای کشور ایجاد ثروت و تولید ثروت خواهد کرد.

۶. یک فایده دیگر، کم‌رنگ شدن مسابقه به رخ کشیدن مارک‌های خارجی [است]. امروز یکی از بلاهای اجتماعی و اخلاقی بزرگ ما این است که مارک‌های خارجی را به رخ هم می‌کشیم؛ این لباس، این کفش، این کیف، این محصول، مال فلان کارخانه معروف خارجی است. بنده به رخ دیگری می‌کشم،

او به رخ دیگری می‌کشد؛ یک مسابقه‌ای در این مورد به راه می‌افتد؛ ما در واقع، این بلای فرهنگی و این مشکل فرهنگی را به وسیله رونق تولید می‌توانیم در کشور کم کنیم یا جلوییش را بگیریم.

۷. یکی از فواید تولید، از بین رفتن یا کم شدن مشکلات و ناهنجاری‌های اجتماعی است؛ بیکاری موجب فساد است، موجب تأخیر ازدواج است، موجب اعتیاد است؛ اگر بی‌کاری وجود نداشته باشد، این‌ها هم از بین می‌رود؛ تولید می‌تواند علاج این‌ها هم محسوب بشود.

۸. ایجاد نشاط ملی؛ خود تولید در کشور وقتی راه بیفتد، یک نشاط عمومی و ملی به وجود می‌آورد که این خودش یک عامل مهمی در پیشرفت کشور است.

۹. ظرفیت‌های معدنی کشور - که امروز متأسفانه خیلی در این زمینه عقب هستیم - به کار می‌افتد و می‌توانیم از منابع خدادادی که خدای متعال به این ملت بخشیده است، استفاده کنیم.

این چند عنوان و سرفصل است؛ اگر شما فکر کنید، باز سرفصل‌های دیگری هم پیدا می‌کنید؛ این‌ها همه نتایج و آثار و فواید رونق تولید در کشور است.

امکانات لازم برای رشد تولید ملی

❖ خب، ما یک کلمه می‌گوییم: «تولید»، «تولید ملی»، «تولید داخلی» اما خب

امکاناتی لازم دارد؛ آیا ما این امکانات را داریم یا می‌توانیم به دست بیاوریم؟

کجای جواب بنده این است که: «بله. ما این امکانات را امروز هم داریم؛ بعضی را بالفعل داریم، بعضی را می‌توانیم به دست بیاوریم. این امکانات عمدتاً:

۱. نیروی انسانی است؛

۲. مهارت است؛

۳. سرمایه است و

۴. ابزار کار لازم و پیشرفته است؛

این‌ها چیزهایی است که برای یک تولید موفق در یک کشور مورد نیاز است. من معتقدم که:

- ✓ ما بعضی از این وسایل و امکانات را الان بالفعل در کشور داریم،
- ✓ بعضی را هم می‌توانیم در کشور به وجود بیاوریم، بدون این‌که دشواری زیادی داشته باشد.

اولین امکانات برای تولید ملی: نیروی انسانی

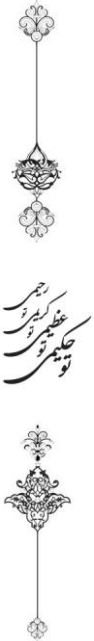
❖ اما نیروی انسانی؛ عرض کردیم که ۳۳ میلیون [نفر] از جمعیت کشور در سنین کارند؛ یعنی سنشان از پانزده سال تا چهل سال است. البته آن کسانی که توانایی کار دارند بیشترند، یعنی از پانزده سال تا ۶۵ سال - که ۶۵ سال را مثلاً دوران ازکارافتادگی به حساب می‌آورند - ۵۵ میلیون [نفر] جمعیتند؛ اما آن که جوان محسوب می‌شود و می‌تواند در میدان کار فعالیت کند، لااقل ۳۳ میلیون نیروی کارند.

دومین امکانات برای تولید ملی: مهارت کار

❖ ما ده میلیون تحصیل‌کرده دانشگاهی داریم، نزدیک به پنج میلیون دانشجو داریم؛ این‌ها ثروت است برای کشور. کسانی که مطلع بودند، به ما اطلاع دادند که تعداد متخصصین مهندسی در کشور ما جزو اولین ردیف‌های تعداد مهندسین در کشورهای دنیا - حتی در کشورهای پیشرفته و بزرگ - است؛ یعنی امکانات از لحاظ انسانی، این قدر بسیار است.

سومین امکانات برای تولید ملی: سرمایه

❖ سرمایه؛ یکی از چیزهایی که برای تولید لازم است، سرمایه است. غالباً گفته می‌شود که: «ما سرمایه لازم برای این‌که تولیدکننده را بتوانیم به تولید وادار کنیم نداریم!»

که «بنده این را قبول ندارم. علاوه بر امکانات شخصی - که اشخاص خودشان امکاناتی دارند - دولت توانسته است صندوق توسعه ملی را به وجود بیاورد.»

صندوق توسعه ملی چیست؟

من یک توضیحی درباره صندوق توسعه ملی بدهم: این جزو سیاست‌هایی بود که از چند سال قبل از این، در ضمن سیاست‌های کلی گنجانده شد و دولت‌ها اجبار پیدا کردند که صندوق توسعه ملی را در برنامه‌هایشان بگنجانند.

صندوق توسعه ملی چیست؟ معنای صندوق توسعه ملی این است که از درآمد نفت کشور - نفتی که بدون این که ارزش افزوده‌ای تولید کند، از چاه درمی‌آوریم و می‌فروشیم - هر سال یک درصدی کنار گذاشته بشود که وابستگی اقتصاد کشور به نفت کم بشود. گفتیم: «اول بیست درصد، بعد بر این بیست درصد، هر سال اندکی [یعنی] سه درصد اضافه می‌شود»؛ اگر این سه درصدها را تاکنون بنا بود اضافه بکنیم، امسال بایستی ۳۶ درصد از درآمد نفت، صرف صندوق توسعه ملی می‌شد یعنی نگره‌داری می‌شد در صندوق توسعه ملی که کشور از وابستگی به نفت به این اندازه نجات پیدا می‌کرد. و این وقتی پیش برود، در ظرف چند سال دیگر، نفت بکلی از اقتصاد کشور جدا خواهد شد که این برای کشور یک فرصت بزرگ و یک فوز عظیم است.

❖ یکی از بدبختی‌های کشور ما و بعضی از کشورهای دیگر، این است که:

✓ اقتصادشان وابسته به نفت است؛

✓ اختیار نفت هم دست کشورهای تولیدکننده نفت نیست، دست

مصرف‌کننده‌ها است، دست قدرت‌های جهانی است؛

✓ آن‌ها هستند که قیمت می‌گذارند، بالا می‌برند، پایین می‌آورند؛

✓ در واقع تولیدکننده نفت در این مورد، در مقابل قدرت‌ها منفعل است.

که اگر کشوری بتواند اقتصاد خودش را از نفت جدا بکند و دارای نفت هم باشد،

این کشور قطعاً پیشرفت چندبرابر خواهد کرد. این صندوق توسعه ملی به این منظور به وجود آمد.

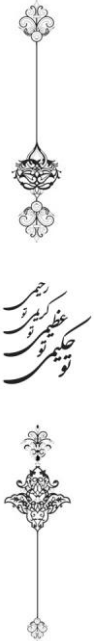
البته در سال ۹۴، مسئولین دولتی گفتند: «درآمدهای نفتی کم شده است. هم فروش کم بوده، هم قیمت نازل بوده است». درخواست کردند، اظهار ضرورت کردند که از اختیارات رهبری استفاده کنند که آن بیست درصد اضافه نشود، فقط بیست درصد را بگیرند، ما هم قبول کردیم و این اجازه را به دولت دادیم که بتوانند فقط بیست درصد را در صندوق ذخیره کنند.

❖ این صندوق برای این است که:

- ✓ به بخش خصوصی - یعنی به تولیدکننده داخلی - پول بدهد و به او توانایی بدهد تا بتواند کار تولید را راه بیندازد؛ این شد سرمایه. یعنی توانمند کردن بخش خصوصی از طریق صندوق توسعه ملی، یک چیز خیلی لازمی است.
- ✓ صندوق توسعه ملی را به عنوان یک فرصت برای کشور باید به حساب آورد؛ این فرصت می تواند در خدمت تولید قرار بگیرد و باید در خدمت تولید قرار بگیرد؛ یعنی تولیدکننده داخلی می تواند از این صندوق با سیاست ها و برنامه ریزی درست دولت ها استفاده کند. نیروی انسانی آن جور، سرمایه هم این جور [تأمین می شود]

چهارمین امکانات برای تولید ملی: ابزار کار

- ❖ ابزار کار؛ بعضی می گویند: «ما ابزارهای مدرن نداریم! ابزارهای پیشرفته نداریم!» کج بنده عرض می کنم: جوان ایرانی که می تواند غنی سازی اورانیوم را در ظرف مدت کوتاهی از سه ونیم درصد به بیست درصد برساند - که این کار بسیار بزرگی بود که در کشور انجام گرفت؛ و من این را در سخنرانی عمومی گفته ام که عمده مشکل غنی سازی اورانیوم، بین همان سه درصد یا سه ونیم درصد با بیست درصد است؛ وقتی کشوری این توانایی را پیدا کرد که غنی سازی اورانیوم را به بیست

درصد برساند، براحتمی می‌تواند تا ۹۹ درصد برود؛ عمده مشکل در اینجا است؛ این قطعه مشکل کار را، جوانان دانشمند ما، در مدت کوتاهی که ما شاهد بودیم [گذرانند] و توانستند این راه را طی کنند و غنی‌سازی را از سه‌ونیم درصد به بیست درصد برسانند- آن جوانی که می‌تواند این جور حرکت علمی عظیمی را انجام بدهد، یا می‌تواند در ساخت موشک و هواپیما با وجود تحریم‌های بسیار سخت بین‌المللی کاری بکند که افسر صهیونیست، مدیر نظامی صهیونیست می‌گوید من با ایرانی‌ها دشمنم، اما نمی‌توانم خودم را از تحسین کاری که این‌ها کردند باز بدارم، [این‌ها] کار بزرگی انجام دادند؛ خب جوانی که می‌تواند آن جور موشک درست کند، آن جور هواپیما درست کند، آن جور سلاح نظامی درست کند، سلاح پیشرفته درست کند، دشمن را بترساند، می‌تواند غنی‌سازی اورانیوم را از سه‌ونیم درصد به بیست درصد برساند، این جوان نمی‌تواند ماشین را برای تولید خودرو یا فلان موضوع دیگر پیشرفت بدهد و پیش ببرد؟ چرانمی‌تواند؟»

جوان ما توانایی‌اش را دارد؛ نیروی انسانی ما، مغز متفکر و فعال جوان باسواد و استعداد و تحصیل‌کرده ایرانی، آماده است برای این کارها؛ خیلی کارها را می‌توانیم انجام بدهیم. میدان را باز کنیم برای جوان‌ها، جوان‌ها بسیاری از گره‌های بزرگ و مشکل ما را می‌توانند حل کنند و باز کنند. دانشگاه‌های ما تشنه همکاری با دستگاه‌های صنعتی ما هستند.

بنده از چند سال قبل، همکاری صنعت و دانشگاه را توصیه کردم، البته مقداری هم انجام گرفته؛ در بخش‌های نظامی خیلی خوب انجام گرفته است، در بعضی از بخش‌های دیگر همین جور. دانشگاه‌های ما می‌توانند کمک کنند؛ [این] هم برای دانشگاه‌ها خوب است، هم برای پیشرفت علم خوب است، هم برای صنایع ما خوب است. بنابراین ما در تولید، مشکلی از لحاظ امکانات نداریم؛ هم نیروی انسانی را داریم، هم می‌توانیم ابزار کار پیشرفته تهیه کنیم، هم سرمایه‌گذاری می‌توانیم بکنیم به وسیله

مجلس
عظیم
تولید
و
تعمیر

صندوق توسعه ملی و امثال اینها و ثروت های خود مردم. بنابراین تولید، عملی است؛ امکانات تولید در کشور وجود دارد.

الزامات تولید ملی

اما الزاماتی هم هست؛ یک وظایفی است که همه ما باید به عهده بگیریم:

- ✓ هم آحاد ملت؛
- ✓ هم مسئولین دولتی؛
- ✓ هم مسئولین قضائی؛
- ✓ هم مسئولین قوه مقننه؛

یک وظایفی دارند، الزاماتی دارند؛ این الزامات را اگر انجام بدهند، تولید [رونق می گیرد]. من حالا مقداری از این الزامات را عرض می کنم؛ من می گویم، برای این که این افکار عمومی مردم نسبت به این مسئله آگاه بشوند و بدانند؛ ما بن بست نداریم؛ ما راهی که نتوانیم حرکت کنیم و پیش برویم نداریم؛ ما می توانیم پیش برویم، یک خرده بایستی به خودمان تحرک ببخشیم.

اولین الزام برای تولید ملی: مدیریت کارآمد و متعهد

❖ یکی از الزامات، مدیریت کارآمد و متعهد و متدین است. مسئولان بالای کشور،

برای بخش هایی که به تولید ارتباط پیدا می کند:

- ✓ مدیریت های کارآمد بگذارند؛
- ✓ مدیریت های بانشاط، با حال؛
- ✓ مدیریت های علاقه مند، پُرانگیزه، قوی؛

یکی از الزامات این است که [این] دست مسئولان ارشد کشور است.

دومین الزام برای تولید ملی: دخالت مردم در کار تولید

❖ یکی از کارها، دخالت دادن مردم در کار تولید است؛ مردم باید در کار تولید

[دخالت داده بشوند].

ما سیاست‌های اصل ۴۴ را که چند سال پیش ابلاغ کردیم، همه کسانی که در مسائل اقتصادی صاحب‌نظر بودند گفتند: «این یک انقلاب در کار سیاسی است»؛ خب همین را دنبال کنند؛ مردم را دخالت بدهند.

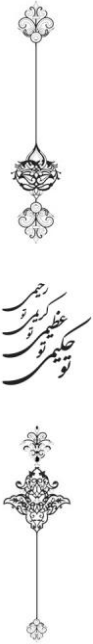
جمهوری اسلامی در کار جنگ و دفاع از کشور - که معمولاً کار جنگ و دفاع از کشور و دفاع از مرزها کار دولت‌ها است، کار مردم نیست؛ کار ارتش‌ها است، کار دولت‌ها است - با مدیریت درست و با گزینش‌های صحیح توانست مردم را بسیج کند، وارد این میدان کند و جنگ را ببرد. وقتی مردم در کار دفاع از مرزها وارد میدان شدند - کاری که مربوط به دولت‌ها و مربوط به ارتش‌ها است - توانستند پیش بروند؛ بسیاری از برجستگان نظامی ما، مردمی و بسیجی‌اند؛ بسیجی بودند و بسیجی هم مبارزه کردند، بسیجی هم شهید شدند؛ خب کار اقتصاد به طریق اولی [همین‌طور است].

کار اقتصاد یک کار مردمی است؛ اگر در زمینه مسائل اقتصادی مردم را در میدان وارد بکنیم و مردم نقش‌آفرین بشوند در میدان اقتصاد و میدان تولید، یقیناً پیش خواهد رفت. این هم یکی دیگر از الزامات.

سومین الزام برای تولید ملی: صادرات

❖ یکی از الزامات، صادرات است که مسئولین دولتی باید فعال بشوند.

گزارشی به دست من رسید از مسئولین دولتی که متأسفانه عمده صادرات کشور ما، بلکه عمده معاملات تجاری ما از صادرات و واردات، با پنج یا شش کشور است؛ خب این خطا است، این خلاف اقتصاد مقاومتی است. ما در بندهای اقتصاد مقاومتی روی این هم تکیه کرده‌ایم. یکی از سیاست‌های اقتصاد مقاومتی همین است؛ گسترش صادرات و گسترش طرف‌های صادراتی ما. اینکه ما به پنج کشور یا شش کشور اکتفا بکنیم و خودمان را محدود بکنیم [صحیح نیست]، این تحرک مسئولین را لازم دارد؛ چه در سیاست خارجی، چه

در بخش‌های دیگر.

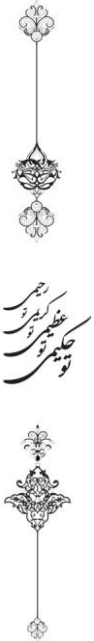
چهارمین الزام برای تولید ملی: امنیت سرمایه‌گذاری

❖ یکی دیگر، امنیت سرمایه‌گذاری است؛ که این کار ضابطین قوه قضائیه و کار نیروهای امنیتی است؛ باید کاری کنند که امنیت سرمایه‌گذاری محفوظ باشد. یکی از کارهای مهم، ثبات سیاست‌ها است؛ قوانین، قوانین دائماً در تغییر نباشد؛ که این کار، کار مجلس شورای اسلامی است. اولاً مقررات و زوائد دست‌وپاگیر را بردارند، ثانیاً ثبات در قوانین ایجاد کنند و هر روز یک قانون جدیدی نیاورند که نتواند [سرمایه‌گذاری شود].

این مسئله امنیت اقتصادی و امنیت سرمایه‌گذاری که عرض کردم، خیلی مهم است. گاهی ما در این زمینه‌ها کوتاهی کرده‌ایم. فرض بفرمایید در یک نقطه‌ای از کشور، یک سرمایه‌گذاری و یک سروصدایی به پا می‌شود، صداوسیما هم وارد می‌شود و تبلیغات می‌کنند، مردم [هم] می‌آیند طلا و خانه و پول و همه چیزشان را خرج می‌کنند و صرف سرمایه‌گذاری می‌کنند، بعد معلوم می‌شود در آن ثقلب بوده است! خب این خلاف امنیت اقتصادی است. بایستی امنیت تولید را حفظ کرد. بنابراین، این‌ها چیزهایی است که جزو الزامات حتمی برای تولید است.

پنجمین الزام برای تولید ملی: احساس مسئولیت آحاد مردم

❖ یکی از مسائل بسیار مهم در مسئله تولید داخلی، احساس مسئولیت آحاد مردم است. حالا بنده طرف مردم، من خواسته‌های مردم و مطالبات مردم را عرض می‌کنم، اما این را هم مردم عزیز ما بدانند که کار، فقط به عهده مسئولین نیست، [بلکه] کار به عهده خود مردم هم هست. اینکه ما روی تولید داخلی تکیه می‌کنیم، خب حتماً مصرف داخلی هم مورد توقع است. چرا مردم به مصرف تولیدات داخلی کم‌توجهی می‌کنند؟ البته خوشبختانه در این اواخر یک

کارهایی دارد انجام می‌گیرد؛ بعضی از فروشگاه‌ها فقط تولید داخلی را عرضه می‌کنند.

✓ مصرف‌کننده ایرانی برای آن چیزهایی که در داخل تولید می‌شود، ارجحیت قائل باشد و دنبال اسم خارجی و مارک خارجی و نام خارجی ندوند؛ یکی از توقعات این است.

✓ یکی از توقعات این است که جوان‌های عزیز ما واقعاً دنبال کار باشند و بی‌حالی و بی‌مسئولیتی وجود نداشته باشد. یکی از کارهایی که واقعاً برعهده عموم مردم است، همین مسئله احساس مسئولیت است؛ باید احساس مسئولیت بکنند.

✓ یک نمونه از بی‌مسئولیتی، این است که در کار برخی از اجناس و اقلام صادراتی - که در این زمینه به ما خبر می‌رسد - بعضی از صادرکننده‌ها کاری می‌کنند که آن مشتری بیرون کشور را نسبت به تولید داخلی ما بدبین می‌کنند؛ مثل اینکه فرض کنید ما در جعبه پرتقال، آن [ردیف] رو، پرتقال درشت و خوب بچینیم، آن زیر پرتقال پوسیده و ریز بگذاریم. آنچه در صادرات ما انجام می‌گیرد، بایستی نماینده و نمودار حسن عمل و صحت عمل ایرانی باشد؛ اگر چنانچه این جور عمل نکنیم، بی‌مسئولیتی است. [وقتی] جنس نامرغوب را بفرستیم، خب معلوم است که بازار صادراتی از بین خواهد رفت. بنده از کارآفرینان کشور دعوت می‌کنم که وارد میدان تولید و کار بشوند و ان شاء الله در این زمینه کار انجام بدهند.

توجه به دو مسئله مهم واردات و قاچاق

❖ دو مسئله مهم در زمینه تولید وجود دارد:

✓ یکی مسئله واردات است،

✓ یکی مسئله قاچاق است.

رهنبر
عظیم‌پور
تولید

واردات بی‌رویه کالا

من قبلاً هم این را گفته‌ام، تذکر داده‌ام، الان هم مجدداً عرض می‌کنم: واردات کالاهایی که در داخل به قدر کافی تولید می‌شود، بایستی به صورت یک حرام شرعی و قانونی شناخته بشود؛ آنچه در داخل تولید می‌شود، از خارج وارد نشود.

اینکه ما نگاه کنیم بینیم کالاهای مصرفی ما، از خوراک گرفته تا پوشاک، تا وسایل منزل، تا کیف و کفش بعضی از بانوان، تا وسایل مدرسه و دفتر و قلم و امثال این‌ها از خارج بیاید، این مایه شرمندگی است! انسان احساس شرم می‌کند؛ هم در مقابل تولیدکننده داخلی احساس شرم می‌کند، هم در مقابل آن کسی که این جنس را از بیرون برای ما می‌فرستد.

با این امکاناتی که در کشور هست، نگذاریم این راه به این شکل ادامه پیدا بکند، واقعاً جلوی واردات به معنای واقعی کلمه گرفته بشود. بعضی از اجناس اساسی هست که در داخل قابلیت تولید دارد؛ اما در عین حال وارد می‌شود، در حالی که می‌شود در اینجا تولیدش کرد؛ ولو امروز نداریم و امروز تولید نمی‌شود؛ اما قابل تولید کردن است.

بنده چند سال قبل از این شنیدم که علوفه را وارد می‌کنند. گفتیم: «خب علوفه که واردکردنی نیست، با این همه مراتع و مزارع و مانند اینها؛ گفتند: «علوفه احتیاج به فلان جنس دارد که این جنس در داخل کشور تولید نمی‌شود.» گفتیم: «خب تولید کنید! یک جنس کشاورزی را - حالا بنده یادداشت دارم و اسمش هم مشخص است، نمی‌خواهم حالا بخصوص اسم بیاورم - می‌توان تولید کرد و در داخل قابل تولید است، خب تولید کنید که مجبور نباشید علوفه گوسفندان خودتان را از خارج وارد بکنید.» [پس] یکی مسئله واردات است که خیلی مهم است.

قاچاق کالا

❖ یکی [هم] مسئله قاچاق است. قاچاق کالاها بسیار مهم است.

✓ گفته می‌شود ۱۵ میلیارد دلار صرف قاچاق می‌شود؛ این عدد، حداقلی است که امروز گفته می‌شود؛ این خیلی رقم بالایی است؛ تا ۲۰ میلیارد و ۲۵ میلیارد هم گفته می‌شود!

✓ این‌ها ضربه به اقتصاد کشور است؛ جلوی قاچاق باید گرفته بشود.

✓ البته آن کسانی که مسئول مبارزه با قاچاقند، سوراخ دعا را گم نکنند! ما می‌گوییم بروید با باندهای قاچاق مبارزه کنید. من می‌گویم از مبادی رسمی کشور که جنس قاچاق وارد می‌شود، آن کسی که مأمور این کار است، خیانت نمی‌کند، [بلکه] کوتاهی می‌شود، خیانت نیست.

✓ به بنده گزارش دادند که از فلان بندر - یک بندر مشخصی - در روز مثلاً سه هزار تا پنج هزار کانتینر وارد کشور می‌شود. از مجموع این سه هزار یا پنج هزار، فقط ۱۵۰ کانتینر بازدید می‌شود! خوب چرا؟ بقیه بازدید نمی‌شود و می‌آید؛ وقتی داخل انبار رفت، معلوم می‌شود که جنس قاچاق است که وارد شده است؛ [آن‌هم] از مبادی رسمی کشور!

✓ حالا آنچه از مرزهای غیررسمی وارد می‌شود که بحث دیگری است؛ یا از مناطق آزاد همین‌جور؛ باید جلوی اینها گرفته بشود؛ و می‌توانیم.

✓ من به رئیس‌جمهور محترم همین را گفتم و تذکر دادم که آن کسانی که صاحب‌نظر و مطلعند، گفتند که ما می‌توانیم وسایلی بیاوریم که همین کانتینر را بدون اینکه احتیاج به توقف داشته باشد، در حال عبور بازدید کند؛ خوب این ابزار را به وجود بیاورند؛ اگر لازم است بخرند یا وارد کنند یا تولید کنند. ما می‌توانیم جلوی قاچاق را بگیریم. بنابراین یکی از مسائل مهم قاچاق است.

✓ مقصود ما این است، نه چیزهای جزئی؛ اینکه بروند در بازار رضای مشهد سراغ فلان فروشنده انگشتر نقره که «توقاچاق وارد کردی» یا دم مرز، مثلاً فرض کنید [بروند سراغ] فلان خانواده را که با یک مختصر جنس کوچکی که از این طرف

مرز به آن طرف [می‌برد]، زندگی‌اش دارد می‌گذرد، مسئله این‌ها نیست؛ مسئله، آن حرکت عظیم قاچاق است.

وقت گذشت و صحبت ما خیلی طولانی شد؛ من مسئله اقتصادی را همین‌جا تمام کنم. البته در این زمینه حرف‌های گفتمی و لازم زیاد است که خوب آنچه باید به مسئولین گفته بشود به آنها گفته‌ایم و این شاء الله باز هم خواهیم گفت. و همین مطالبی هم که عرض کردیم، به نظر ما قابل توسعه دادن و توضیح دادن و باز کردن و روشن کردن است و کسانی که اهل این کارها هستند باید انجام بدهند.

مرکز
عظیم
توسعه

فصل سوم: بحثی پیرامون انتخابات

❖ اما مسئله انتخابات؛ برادران و خواهران عزیز!

✓ انتخابات در کشور ما بسیار مهم است،

✓ نه فقط انتخاب ریاست جمهوری؛ انتخابات مجلس هم همین جور است،

انتخابات شوراها هم همین جور است.

انتخابات، یکی از ارکان مردم‌سالاری دینی

❖ انتخابات، یکی از دو رکن مردم‌سالاری دینی است.

✓ مردم‌سالاری دینی روی دو ستون ایستاده است؛ یکی از این دو ستون رأی مردم

است، انتخابات است.

✓ ما به برکت انتخابات به دنیا فخر می‌فروشیم.

❖ دشمنان برای کوبیدن ملت ایران و جمهوری اسلامی، انتخابات ما را ندیده

می‌گیرند و متهم می‌کنند. این نشان می‌دهد انتخابات خیلی مهم است.

انتخابات بسیار مهم است.

✓ مایه عزت ملی است؛

✓ مایه تقویت ملت ایران است؛

✓ مایه آبروی ملت ایران است.

البته در باب انتخابات إن شاء الله من باز هم صحبت خواهم کرد؛ آنچه امروز

در [بارۀ] مسئله انتخابات عرض می‌کنم این است که این یک پدیده اقتدارآفرین

است؛ مردم دنیا، صاحب‌نظران دنیا در مقابل فکر مردم‌سالاری دینی که در دنیا

مطرح شد، مجذوب شدند. در مقابل مکاتب گوناگون مثل لیبرالیسم و کمونیسم و

فایشیسم و امثال این‌ها، امام بزرگوار مردم‌سالاری دینی را که همان جمهوری اسلامی است، وارد میدان کرد و ملت‌ها را و خواص را در همهٔ امکانهٔ عالم، در همهٔ کشورهای دنیا مجذوب خود کرد. این مردم‌سالاری دینی متکی است به انتخابات و باید در انتخابات واقعاً ملت ایران بدرخشد.

اولین خواسته، انتخابات پرشور

آنچه من عرض می‌کنم و در درجهٔ اول برای این حقیر مهم است، شرکت عمومی در انتخابات است و [این‌که] همهٔ آحادی که می‌توانند رأی بدهند و مشمول قانونند وارد انتخابات بشوند و انتخابات را پرشور کنند؛ این اولین خواسته و مهم‌ترین خواستهٔ ما است.

مُر قانون و حفاظت از آراء مردم

❖ آنچه در مورد انتخابات من عرض می‌کنم این است که در امر انتخابات مُر قانون باید عمل بشود؛ مُر قانون باید عمل بشود.

- ✓ نتیجهٔ انتخابات ملت هرچه شد، این معتبر است، این قانون است
- ✓ بنده در انتخابات‌ها دخالت نمی‌کنم؛ هیچ‌وقت به مردم نگفته‌ام و نمی‌گویم این کس را انتخاب کنید، آن کس را انتخاب نکنید.
- ✓ فقط یک جا بنده دخالت می‌کنم و آن جایی است که کسانی بخواهند در مقابل رأی مردم و انتخاب مردم بایستند و با مزاحمت در مقابل رأی مردم، رأی مردم را بشکنند.

✓ هرکس بخواهد با نتیجهٔ آراء ملت در بیفتد، بنده در مقابلش می‌ایستم. در سال‌های گذشته و انتخابات‌های گذشته هم همین جور بوده؛ در سال ۷۶ در سال ۸۴ در سال ۸۸ در سال ۹۲؛ بعضی مقابل چشم مردم بوده و مردم مطلع شده‌اند؛ بعضی را هم مردم مطلع نشده‌اند؛ اما این حقیر در جریان قرار گرفته‌ام. در همهٔ این سال‌هایی که شمردم، کسانی بودند که می‌خواستند در مقابل

کتاب
عظیم
توسعه

انتخابات بایستند؛ که در سال ۸۸ آشکار شد و آمدند در میدان اردوکشی کردند، و در آن سال‌های دیگر جور دیگری [بود]. در همه این سال‌ها بنده ایستادم و گفتم نتیجه انتخابات مردم هرچه هست باید تحقق پیدا کند؛ این آنجایی است که من در امر انتخابات دخالت می‌کنم و در مقابل مخالفین و معارضین انتخابات می‌ایستم؛ اما در بقیه امور دیگر نه، باید مَرّ قانون عمل بشود؛ مردم تشخیص بدهند و حرکت کنند.

و من پیش‌بینی‌ام این است که:

✓ به توفیق الهی انتخابات ما انتخابات پُرشوری خواهد بود،
 ✓ انتخابات فراگیری خواهد بود.

✓ امیدواریم إن شاء الله نتیجه انتخابات هم - چه در شوراها، چه در مورد ریاست جمهوری - چیزی باشد که موجب رضای الهی و سعادت ملت ایران باشد.
 ✓ و من می‌گویم انتخابات را خوب برگزار کنید؛ ملت سرافراز خواهد شد، ملت با انتخابات خوب پیش خواهد رفت و دشمن هم به توفیق الهی هیچ غلطی نمی‌تواند بکند.

➤ پروردگارا! آنچه گفتیم و شنیدیم، برای خودت و در راه خودت قرار بده و آن را به کرم‌ت از ما قبول کن.

➤ پروردگارا! ارواح طیبه شهیدان ما و روح مطهر امام بزرگوار را با ارواح مطهر شهدای صدر اسلام محشور بفرما.

➤ پروردگارا! این ارواح مطهره و منوره را از ما راضی کن.

➤ پروردگارا! قلب مقدس ولی عصر (ارواحنا فداه) را از ما راضی بفرما؛ ما را سربازان این راه قرار بده.

➤ پروردگارا! همه ما را، زندگی ما و عمر ما را، ختم به خیر بفرما؛ برای این حقیر و هرکسی که علاقه مند است، شهادت را به عنوان آخرین پله زندگی ما قرار بده.

والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

بسم الله الرحمن الرحیم
 حکم علی بن ابی طالب
 توفیق تو

بخش سوم: یک حادثه شیرین (توصیه‌های امام خامنه‌ای پیرامون انتخابات)

فصل اول: کلیات

حضرت آیت‌الله العظمی امام خامنه‌ای علیه السلام در طول ۲۸ سال اخیر همواره به اقتضای جایگاه رهبری جمهوری اسلامی ایران در سخنرانی‌های ایام منتهی به انتخابات، شاخص‌هایی را برای شناخت نامزد اصلح، برای مردم بیان می‌کند که به برخی از آن‌ها اشاره می‌شود:

۱. یک حادثه شیرین

نکته اول این است که انتخابات در ذات خود برای جوان‌ها، برای مرد و زن و برای قشرهای مختلف، یک حادثه شیرین است؛ چون میدان حضور است و احساس می‌کنند که می‌توانند رأی و اراده خودشان را به نحوی اعمال کنند. نباید بگذارند این حادثه شیرین تلخ شود. دشمنان ملت ایران سعی می‌کنند این حادثه شیرین را تلخ کنند. دیدید که در چند روز گذشته چندجا حرکات مذبح‌حانه‌ای کردند و دست به انفجاراتی زدند؛ این برای این است که فضای انتخابات تلخ شود. ما همیشه افتخار کرده‌ایم که انتخابات ایران در دوران انقلاب، در نهایت امنیت و سلامت برگزار شده است. در خیلی جاهای دنیا، روز انتخابات، مردم به جان هم می‌افتند؛ دعوا می‌کنند؛ خونریزی می‌شود؛ آدمکشی می‌شود. افتخار ما این بوده است که در امنیت و آرامش کامل، دونفر رفیق پای صندوق رأی می‌روند؛ یکی به این آقا رأی می‌دهد، یکی به آن آقا رأی می‌دهد. دشمن می‌خواهد این محیط امن و امان از بین برود. خود افراد، خود آحاد مردم، خود دست‌اندرکاران ستادهای انتخاباتی نامزدها، به دشمن با قاطعیت «نه» بگویند؛ نگذارند از طریق آنها انتخابات تلخ شود. این که خود نامزدها در یکدیگر خدشه

کنند، داستان دیگری است که الان وقت مطرح کردن آن نیست؛ اما دست اندرکاران، علاقه‌مندان و هواداران - که یکی از زید طرفداری می‌کند، یکی از عمرو، یکی از بکر- مراقب باشند به همدیگر تعرض نکنند. شما به این آقا علاقه داری، طبق علاقه و تشخیص خودت عمل کن؛ آن دیگری هم علاقه و تشخیص دیگری دارد؛ شما به او چه کار داری؟ او هم طبق علاقه خودش عمل کند. بنابراین نباید به یکدیگر تعرض کنند و فضا را تلخ نمایند. این نکته را من به کسانی که دست اندرکار تبلیغات نامزدهای مختلف هستند - یکی از زید تبلیغ می‌کند، یکی از عمرو تبلیغ می‌کند؛ یکی از این، یکی از آن- مؤکداً توصیه می‌کنم که هر کدام کار خودشان را بکنند؛ به همدیگر کار نداشته باشند. (۱۳۸۴/۳/۲۵)

۲. حمایت از معیارها

البته بدیهی است که رهبری از فرد خاصی حمایت نمی‌کند؛ از معیارها حمایت می‌کند. ما دنبال این هستیم که این معیارها تحقق پیدا کند. بنده دنبال این هستم که شخصی سرکار بیاید و قوه مجریه را اداره کند که خود را خدمت‌گزار مردم بداند و توانایی داشته باشد و به آرمان‌های امام و نظام اسلامی معتقد و پایبند باشد و حقیقتاً عدالت و مبارزه با فساد برای او حائز اهمیت باشد. (۱۳۸۴/۲/۱۱)

۳. نقش رئیس‌جمهور بسیار مهم است

رئیس‌جمهور در کشور ما نقش بسیار مهمی دارد؛ تبلیغات بیگانه می‌خواهد عکس این را نشان دهد. آن‌ها دشمنانه حرف می‌زنند. رئیس‌جمهور یکی از مؤثرترین، و در دستگاه اجرایی مؤثرترین عنصر برای حل مسائل کشور است. در میان مسؤولان کشور، هیچ مسؤولی به قدر رئیس‌جمهور در قانون اساسی ما امکانات و توانایی‌ها و عرصه عظیم خدمت‌گزاری ندارد. بودجه کشور و همه مسؤولان طراز اول اجرایی کشور در اختیار اوست؛ اوست که می‌تواند کشور را آباد کند و از لحاظ علمی و صنعتی و مسائل انسانی و یا از لحاظ امنیت، کشور را به پیش ببرد؛ کفایت و توانایی‌های اوست که می‌تواند زندگی را در کام مردم شیرین

کند. آنچه مورد نیاز ملت و کشور است، رئیس‌جمهور کارآمد و باکفایت است. مسؤولیت‌های حساس و تاریخی امروز بردوش رئیس‌قوه مجریه ماست. قانون همه چیز را در اختیار رئیس‌قوه مجریه قرار داده است. (۱۳۸۴/۲/۱۱)

۴. امضاء خلاف نباشد

کسانی که به عنوان نامزد انتخابات به مردم معرفی می‌شوند، معنایش این است که این‌ها صلاحیت دارند و این معرفی، امضای صلاحیت این‌هاست. دستگاه‌ها بایستی مراقب باشند که این امضاء بیهوده، خلاف و دروغ نباشد. این دروغ گفتن به مردم است؛ هم رد کردن آدم صالح، هم پذیرفتن آدم ناصالح؛ هر دو بد و هر دو خلاف است. دستگاه‌ها مراقب باشند که این خلاف‌ها انجام نگیرد. (۱۳۸۲/۱۰/۱۸)

۵. همراه با شور و شوق باشد

نکته اول این است که آنچه امروز در سطح کشور در زمینه انتخابات جریان دارد، همان چیزی است که برای ملت ایران و برای سرنوشت این کشور، امری لازم و ضروری و مطلوب است. شور و شوق انتخابات، همه‌جا را فرا گرفته است و همه احساس می‌کنند که در این امر بزرگ، سهیم و شریکند. ملت احساس می‌کند که آینده امور اجرایی کشور در دستان اوست؛ زیرا یک نفر را در رأس قوه مجریه می‌فرستد. آینده سازندگی کشور، اداره کشور، روابط کشور، فرهنگ کشور، اقتصاد کشور، مسائل اجتماعی، مسائل انسانی، همه و همه از همین جا آغاز میشود. یک دوره دیگر به دنبال دوره‌های گذشته - که بحمدالله با موفقیت همراه بوده است - در پیش است. مردم احساس می‌کنند که در این قضایا سهیمند. این، درست همان چیزی است که ما آن را از خدای متعال می‌خواستیم و دشمن مایل نبود و در دل از آن ناراحت بود و می‌خواست این‌گونه نباشد. دشمن می‌خواست که انتخابات در ایران با استقبال عمومی مواجه نشود؛ اما امروز عکس آنچه که دشمن می‌خواهد، در صحنه مشهود است. همه منتظر روز جمعه‌اند. همه منتظرند که بتوانند به آن کسی که مورد علاقه‌شان است و به تشخیص آنها اصلح است، رأی

کتاب
عظیم
توسعه

بدهند. این، چیز خیلی خوب و برجسته‌ای است. (۱۳۷۶/۲/۳۱)

۶. فضا سالم باشد

آخرین نکته‌ای که در باب انتخابات عرض می‌کنم، این است که فضای انتخابات باید سالم باشد. نباید عده‌ای با قلم و بیان و مطبوعات، و عده‌ای هم با ابراز مخالفت با فلانی یا طرفداری از این نامزد یا آن نامزد، فضا را آلوده کنند. کسانی که به اسلام احترام می‌گذارند، کسانی که قدر و ارزش جمهوری اسلامی را ارج می‌نهند، کسانی که از ما حرف شنوی دارند، در هر جای کشور هستند، از همین اول کار مراقب باشند. کارشکنی نسبت به دیگران، لجن‌پراکنی علیه این نامزد یا آن نامزد، بدگویی کردن و افشاگری‌های بی‌پایه و اساس نسبت به اشخاص، همه این‌ها کارهای ممنوع و ضد ارزش و خلاف مشی جمهوری اسلامی و خلاف حق است. از این کارها اجتناب کنند. (۱۳۸۰/۲/۱۱)

۷. اختلاف نشود

مبادا به خاطر علاقه‌مندی یک دسته به یک نامزد ریاست جمهوری و دسته دیگر به یک نامزد دیگر، بین آحاد مردم شقاق و اختلافی پیدا شود. چه مانعی دارد؟ قانون همین را خواسته است که مردم طبق سلیقه خودشان بگردند و انتخاب کنند.

۸. موجب نگرانی

یکی از کارهایی که بنده -چه در تبلیغات انتخابات مجلس و چه در انتخابات ریاست جمهوری- همیشه نگران آن هستم، این است. نه خودشان تبلیغات پُرخرج کنند، نه به طرفدارانشان اجازه دهند. بعضی افراد ممکن است بگویند به ما ربطی ندارد؛ این کار پُرخرج را دیگران می‌کنند. شما بگویید نکنند. خوشبختانه آن‌گونه که اطلاع پیدا کردم، ساعت‌های فراوانی برای نامزدها وقت گذاشته‌اند که از طریق تلویزیون و رادیو با مردم حرف بزنند... خیلی خوب؛ این بهترین تبلیغات است. رادیو و تلویزیون همه جا وجود دارد؛ چه نیازی هست که برای تبلیغات گوناگون رنگینی که بعضی جاها

می‌کنند، پول زیادی مصرف شود که احیاناً بعضی افراد هم نتوانند خودشان آن خرج را کنند و مجبور باشند از کسانی بگیرند و خدای نکرده وام‌دار شوند؟ (۱۳۸۰/۲/۲۸)

۹. تعبیر به برنده و بازنده غلط است

بدیهی است در هر انتخاباتی، یک عده‌ای به نتیجه مطلوب خودشان نمی‌رسند. من نمی‌خواهم اسمش را بگذارم بازنده انتخابات؛ نباید تعبیر برنده و بازنده و این واژه‌ها و اصطلاحات غربی مادی را به کار برد؛ اگر برای خدا و برای انجام تکلیف وارد می‌شویم، برد و باخت وجود ندارد. (۱۳۹۲/۲/۱۶)

۱۰. مراقبت از نقشه‌های دشمن

یکی از راه‌ها هم این است که سعی کنند در ایام انتخابات، سر مردم را به یک چیز دیگری گرم کنند؛ یک حادثه‌ای پیش بیاورند، یک ماجرائی درست کنند؛ یک ماجرای سیاسی، یک ماجرای اقتصادی، یک ماجرای امنیتی. البته این هم جزو نقشه‌های دشمن است، اما بنده مطمئنم که ملت ایران بسیار بصیرتر و باهوش‌تر از این است که با یک چنین ترفندهای خصمانه دشمنان یا عوامل دشمنان فریب بخورد؛ نه، ان شاء الله انتخابات باذن الله، به حول و قوه الهی، به فضل پروردگار، انتخابات خوب و پرشوری خواهد شد. (۱۳۹۱/۱۰/۱۹)

عظیم‌القدر
حاج آیت الله
توکل

فصل دوم: اهمیت انتخابات

۱. مظهرآزادی و اقتدار

انتخابات ریاست جمهوری را یک حادثه کوچک نگیرید. همهٔ انتخاب‌های کشور همین‌طور است؛ اما انتخاب ریاست جمهوری مهمتر است. انتخابات ریاست جمهوری، مظهر آزادی و قدرت انتخاب و رشد ملت ایران است. حضور مردم در انتخابات، یکی از مهمترین مظاهراقتدار ملی است. (۱۳۸۰/۲/۲۸)

۲. تکلیف شرعی و وظیفه عمومی

مسئله فقط یک مسئلهٔ سیاسی و فردی و اخلاقی محض نیست؛ یک مسئلهٔ همه‌جانبه است. انتخابات با سرنوشت مردم سروکار دارد؛ بخصوص انتخابات ریاست جمهوری که سپردن قوهٔ اجرائیهٔ کشور به دست یک نفر و یک مجموعه است که کشور را برای مدت چند سال اداره کنند؛ اینقدر انتخابات اهمیت دارد. (۱۳۸۸/۱/۱)

۳. حق مردم است

در حقیقت انتخابات و حضور مردم در صحنهٔ انتخاب رئیس‌جمهور، نمایندگان مجلس و یا سایر انتخاب‌هایی که می‌کنند، هم حق مردم است، هم تکلیفی بردوش آن‌هاست. در نظام اسلامی، مردم تعیین‌کننده‌اند. این هم از اسلام سرچشمه می‌گیرد. (۱۳۸۰/۳/۱۴)

۴. انتخاب بالاترین مقام اجرائی کشور

امروز موضوع انتخابات ریاست جمهوری مطرح است. شرکت در انتخابات یک وظیفهٔ عمومی برای آحاد ملت ایران است. شما برای این که دریابید؛ چرا این مشارکت

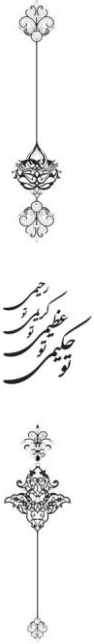
وظیفه است، دوره دارید: یکی این که بدانید رأی شما به کسی که توفیق پیدا خواهد کرد از طرف شما منتخب شود، در روحیه او، در عملکرد او، در توانایی های او، در حیثیت جهانی او و در قدرت فعالیت او در داخل، چقدر اثر می گذارد! بدانید که حضور شما، بسیار تعیین کننده است. شما کسی را که تشخیص می دهید برای تصدی بالاترین مقام اجرایی کشور و در رأس قوه مجریه کشور مناسب است، انتخاب می کنید. این، همان حضور مردمی است که هنر بزرگ انقلاب اسلامی بوده است و در این کشور، تا قبل از انقلاب اسلامی، در طول تاریخ و در طول قرن ها، سابقه نداشته است. این، یک راه. راه دوم این است که ببینید دشمنان از دو، سه ماه قبل - بلکه بیشتر - تاکنون، هر کدام که بلندگویی و بوقی در دست دارند، شروع به تبلیغات کرده اند تا شاید بتوانند کاری کنند که انتخابات ریاست جمهوری خلوت باشد. هر کدام در هر گوشه دنیا قد علم کرده اند. یک عده با پول آمریکا رادیو راه می اندازند؛ یک عده با پول عراق؛ یک عده با پول دیگری و دیگری. همین گروهک های ضدانقلاب؛ همین دشمنان حقیر که رادیوهایی از قبیل رادیوهای کشورهای گوناگون منعکس کننده افکار آن هاست - علاوه بر وسایلی که خودشان دارند - به میدان آمده اند و شلتاق می کنند تا شاید بتوانند ملت ایران را تحت تأثیر قرار دهند و اگر برایشان ممکن شود، هر چه بتوانند از آرای ریاست جمهوری و حضور شرکت کنندگان در انتخابات بکاهند.

(۱۳۷۲/۳/۱۴)

من به مردم توصیه می کنم که این کار را کوچک نشمرند. مسئله این است که امروز ان شاء الله مدیر اجرایی کشور انتخاب خواهد شد. در نظام جمهوری اسلامی، ریاست جمهوری شأن مهمی است. بازوی اجرایی نظام، دولت و رئیس جمهور است. مردم نشان داده اند که هر کاری ممکن بوده و می توانسته اند، برای نظام کرده اند؛ نظام هم باید هر کاری می تواند، برای مردم بکند. (۱۳۸۰/۳/۱۸)

۵. تحکیم نظام

حضور شماست که نظام را تحکیم می کند، پایه های نظام را مستحکم می کند، آبروی

ملت ایران را زیاد میکند، استقامت کشور را در مقابل دشمنی‌ها زیاد میکند و دشمن را از طمع ورزیدن به کشور و از فکر ضربه زدن و توسعه و فساد و فتنه منصرف می‌کند. این یک مسئله بسیار مهم است؛ پس مسئله اول، شرکت در انتخابات است. (۱۳۸۸/۲/۲۲)

۶. سرمایه‌گذاری عظیم ملت

انتخابات در کشور ما یک حرکت نمایشی نیست. پایه نظام ما همین انتخابات است. یکی از پایه‌ها، انتخابات است. مردم‌سالاری دینی با حرف نمی‌شود؛ مردم‌سالاری دینی با شرکت مردم، حضور مردم، اراده مردم، ارتباط فکری و عقلانی و عاطفی مردم با تحولات کشور صورت می‌گیرد؛ این هم جز با یک انتخابات صحیح و همگانی و مشارکت وسیع مردم ممکن نیست. این مردم‌سالاری، عامل پایداری ملت ایران است. اینکه شما توانسته‌اید در طول این سی سال از نهیب ابرقدرت‌ها نترسید، اینکه ابرقدرت‌ها هم غیر از نهیب نتوانستند ضربه اساسی به شما بزنند، اینکه جوانان کشور در ورود به میدان‌های گوناگون این شجاعت و اخلاص را نشان می‌دهند، ناشی از مردم‌سالاری دینی است؛ این را باید خیلی قدر بدانیم. انتخابات سرمایه‌گذاری عظیم ملت ایران است؛ مثل اینکه شما سرمایه سنگین و عظیمی را در بانک می‌گذارید، بانک با آن کار می‌کند و شما از سودش استفاده می‌کنید؛ انتخابات یک چنین چیزی است. ملت ایران سرمایه‌گذاری عظیمی را می‌کند، سپرده‌گذاری بزرگی را انجام می‌دهد و سود آن را می‌برد. آراء یکایک شما مردم سهمی است از همان سرمایه‌گذاری و سپرده‌گذاری. هر رأیی که شما در صندوق می‌اندازید، مثل این است که یک بخشی از پول آن سپرده را دارید تأمین می‌کنید. یک رأی هم اهمیت دارد. هرچه انتخابات پرشورتر باشد، عظمت ملت ایران بیشتر در چشم مخالفان و دشمنانش دیده خواهد شد؛ برای ملت ایران حرمت بیشتری خواهند گذاشت؛ دوستان شما هم در دنیا خوشحال می‌شوند. عظمت ملت ایران را حضور مردم در انتخابات نشان می‌دهد؛ انتخابات این است. بنده همواره در درجه اول در انتخابات سعیم بر این است که به مردم عرض کنم حضور شما در این

سرمایه‌گذاری عظیم ملت ایران

انتخابات مهم است. این، تصدیق و تأیید و مستحکم کردن نظام جمهوری اسلامی است. مسئله فقط یک مسئله سیاسی و فردی و اخلاقی محض نیست؛ یک مسئله همه‌جانبه است. انتخابات با سرنوشت مردم سرو کار دارد؛ بخصوص انتخابات ریاست جمهوری که سپردن قوه اجرائیه کشور به دست یک نفر و یک مجموعه است که کشور را برای مدت چند سال اداره کنند؛ این قدر انتخابات اهمیت دارد. (۱۳۸۸/۱/۱)

۷. لازمه پیشرفت و صیانت از کشور

مسئله انتخابات ریاست جمهوری هم مطرح است؛ این خودش میدان عظیم و خیلی خوبی است. مسئله اول، مشارکت است. در زمینه مشارکت مردم، هر طور که می‌توانید، روی خانواده‌ها و دوستانتان کار کنید. مشارکت، یکی از اساسی‌ترین مسائل است. حضور مردم برای پیشرفت و صیانت کشور لازم است. نه این که اگر عده زیادی شرکت نکردند، این‌ها به نظام «نه» گفته‌اند؛ به هیچ وجه این طوری نیست. آن‌هایی که به خاطر «نه» گفتن به نظام نمی‌آیند، درصد خیلی کمی‌اند. یک عده به خاطر بی حالی نمی‌آیند؛ یک عده به خاطر بی حوصلگی نمی‌آیند؛ یک عده روز جمعه کار دیگری دارند و نمی‌آیند؛ این‌ها را شما راه بیندازید. والا کسانی که معتقد به نظام و قانون اساسی نیستند و دلشان برای بیگانگان و نفوذ آنها پر می‌زند و منتظر آمدن بیگانگان هستند، درصد بسیار کمی‌اند. خیلی‌ها ممکن است پای صندوق‌ها نیایند؛ به خاطر این که حوصله‌اش را ندارند، وقتش را ندارند، درست اهمیت قضیه را نمی‌دانند، متوجه تأثیر رأی خودشان نیستند یا به کسی که به او اطمینان و اعتماد کنند، نرسیده‌اند؛ یا کسی را هم که شناخته‌اند، نپسندیده‌اند؛ لذا نمی‌آیند. تلاش شما باید این باشد که مشارکت را به معنای حقیقی کلمه حداکثری کنید. (۱۳۸۴/۳/۵)

۸. ناامید کردن دشمن

وظیفه آحاد عظیم ملت هم این است که در این حادثه بسیار مهمی که به سرنوشت کشور مربوط می‌شود، دلسوزانه و مسؤولانه شرکت کنند. در هر نوبت از انتخابات ریاست

جمهوری - البته انتخابات دیگر نیز همین طور است؛ منتها انتخابات ریاست جمهوری مهمتر است - بوق های تبلیغاتی دشمنان پیشاپیش مشغول سمپاشی و آلوده کردن و زهراگین نمودن فضا می شوند تا شاید بتوانند به انتخابات لطمه ای بزنند. شما و همه ملت عزیز ایران بدانید - و می دانم که می دانید - دشمن چشم دوخته است که انتخابات ریاست جمهوری، انتخابات بی رونقی شود. برای آنها این مهم است. (۱۳۸۰/۲/۱۱)

در اوایل امسال، مسئله مهمی در مقابل مردم ماست که آن، مسئله انتخابات ریاست جمهوری است. من از همه ملت ایران تقاضا می کنم که با روشن بینی و هوشمندی و تیزبینی خود به این مسئله به صورت یک مسئله ملی و تاریخی نگاه کنند و آن را دست کم نگیرند. (۱۳۷۶/۱/۱)

۹. تثبیت اقتدار ملی

مسئله اصلی ای که امروز در نظر دارم عرض کنم، مسئله انتخابات است که مسئله بسیار مهمی است. انتخابات را یک حادثه کوچک نگیرید. همه انتخابات های کشور همین طور است؛ اما انتخاب ریاست جمهوری مهمتر است. انتخابات ریاست جمهوری، مظهر آزادی و قدرت انتخاب و رشد ملت ایران است. برای یک ملت - مثل بعضی از ملت هایی که شما می بینید با همه باد و بروتی که دارند - ننگ است که در انتخابات ریاست جمهوری اش، سی و پنج درصد یا چهل درصد حائزان شرایط شرکت کنند. پیداست که مردم به نظام سیاسی خود نه اعتماد دارند، نه اعتنا می کنند و نه امید دارند. با بعضی از شهروندان آمریکایی، قبل از همین انتخابات اخیرشان مصاحبه کرده بودند و گفته بودند به چه کسی رأی می دهید؟ گفته بودند چه فایده، چه فرقی می کند؛ به هیچ کس! همین طور هم شد؛ عملاً سی و چند درصد شرکت کردند. در ایران اسلامی، هفتاد درصد، هفتاد و پنج درصد، هشتاد درصد واجدان شرایط شرکت کردند. این خیلی افتخار است؛ این نشان دهنده آن است که این ملت روی پای خودش ایستاده و به مسائل خودش نگاه می کند و می خواهد در این مسئله تصمیم بگیرد. حضور مردم در

رئیس
عظیم
حکومت
جمهوری

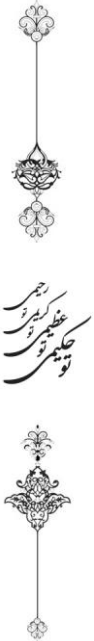
انتخابات، یکی از مهمترین مظاهراقتدار ملی است. این که ما ابتدای سال عرض کردیم که امسال را سال اقتدار ملی بدانید و دنبال آن باشید، وظیفه همه ماست که این کار را بکنیم؛ منتها هر کدام به سهم خودمان. یکی از پایه‌های اقتدار ملی همین است که مردم پای صندوق‌های رأی بروند و رأی بدهند و رئیس‌جمهور را انتخاب کنند.

(۱۳۸۰/۲/۲۸)

انتخابات، مظهر اقتدار ملی است. اگر ملت عزیز ایران بتواند در این انتخابات، آرای فراوان خود را به میدان آورد و حضور مردمی، حضور چشمگیری باشد، این بزرگترین مظهر اقتدار و عزت ملی است. (۱۳۸۰/۱/۱)

همه باید شرکت کنند؛ این یک وظیفه است؛ هم وظیفه اسلامی است، هم وظیفه میهنی و ملی است هم وظیفه سیاسی است هم وظیفه اخلاقی است؛

در قانون اساسی ما، رئیس‌جمهور مقام ولایی است. در قانون اساسی، هم وظایف سنگینی بر دوش رئیس‌جمهور گذاشته شده - که در اصول مختلف آن مطرح گردیده است - هم اختیارات و امکانات زیادی در اختیار رئیس‌جمهور است. در مجموعه نظام قانون اساسی ما، این اختیارات و امکانات و وظایف، منحصر به فرد است. رئیس‌جمهور اختیارات فراوانی دارد: قوه مجریه و بودجه کشور و وزارتخانه‌های گوناگون در اختیار اوست. (۱۳۸۰/۲/۲۸)

۱۰. دارای تأثیر ده‌ها ساله

همان طور که عرض کردیم، یک انتخاب خوب، یک انتخاب درست، نه فقط در طول چهار سال، گاهی در طول ده‌ها سال تأثیراتش برای کشور باقی میماند. برای انتخاب خوب باید فکر کرد، باید معیارها را شناخت.

انتخابات ریاست جمهوری را شما در ظرف یک روز انجام می‌دهید، اما اولاً کسی را یا کسانی را برای مدت چهار سال بر سر نوشت کشور و جریان‌های عمده کشور حاکم می‌کنید؛ ثانیاً دامنه تأثیر آن به همان چهار سال هم محدود نمی‌ماند. گاهی اوقات

دولت‌ها کارهایی می‌کنند که تأثیرات آن تا سال‌ها باقی می‌ماند؛ چه کارهای خوب، چه خدای نکرده کارهای غیر خوب؛ تأثیر آن منحصر نمی‌ماند به آن چهار سال؛ مثل یک جریانی ادامه پیدا می‌کند. پس شما در یک روز یک حرکتی می‌کنید، یک انتخابی می‌کنید، یک اقدامی می‌کنید که تأثیر آن در کوتاه‌مدت، در چهار سال، و در بلندمدت، گاهی در چهل سال باقی می‌ماند؛ اینقدر انتخابات مهم است. (۱۳۹۲/۲/۲۵)

انتخابات یک حادثه مهم است؛ چون مردم اختیار کشور را برای مدت چهار سال به دست انسانی خواهند داد؛ و اوست که می‌تواند در این مدت بودجه و درآمد و نیروی انسانی و سازمان‌های کشور را به کار بگیرد؛ یا درست، یا خدای نکرده نادرست؛ یا کامل، یا خدای نکرده ناقص؛ یا همراه با صحت عمل، یا خدای نکرده دچار شائبه‌های سوء عمل؛ یا با توجه به نیازهای مردم، متوجه به باز کردن گره‌های زندگی مردم، متوجه به رفع مشکلات انبوهی که وجود دارد، یا خدای نکرده بی‌اعتنایی به این‌ها. پس انتخابات از این جهت بسیار مهم است که ملت ایران می‌خواهد اداره کشور را برای چهار سال به دست انسانی بسپرد که از لحاظ قانونی اختیارات بسیار وسیعی دارد، امکانات بی‌ظنیری در اختیار دارد و می‌تواند ملت و کشور را چهار سال و یا حتی بیش از چهار سال جلو ببرد؛ و می‌تواند متوقف نگه دارد یا خدای نکرده به عقب برگرداند. (۱۳۸۴/۳/۱۴)

من توصیه‌ام به مردم در درجه اول این است که بیابند وارد میدان انتخابات شوند، صندوق‌های رأی را پر رونق کنند. خود این صفوفی که ایستادند، ممکن است زحمت هم داشته باشد؛ در هوای سرد؛ یک ساعت - کمتر، بیشتر - اما این مجاهدت است، این جهاد است؛ این زحمت پیش خدای متعال اجر دارد. برون‌رأی بدهند. (۱۳۸۶/۱۱/۲۸)

۱۱. سرمایه‌گذاری عظیم ملت

انتخابات سرمایه‌گذاری عظیم ملت ایران است؛ مثل این‌که شما سرمایه سنگین و عظیمی را در بانک می‌گذارید، بانک با آن کار می‌کند و شما از سودش استفاده

می‌کنید؛ انتخابات یک چنین چیزی است. ملت ایران سرمایه‌گذاری عظیمی را می‌کند، سپرده‌گذاری بزرگی را انجام می‌دهد و سود آن را می‌برد. آراء یکایک شما مردم سهمی است از همان سرمایه‌گذاری و سپرده‌گذاری. هر رأیی که شما در صندوق می‌اندازید، مثل این است که یک بخشی از پول آن سپرده را دارید تأمین می‌کنید. یک رأی هم اهمیت دارد. هرچه انتخابات پرشورتر باشد، عظمت ملت ایران بیشتر در چشم مخالفان و دشمنانش دیده خواهد شد؛ برای ملت ایران حرمت بیشتری خواهند گذاشت؛ دوستان شما هم در دنیا خوشحال می‌شوند. عظمت ملت ایران را حضور مردم در انتخابات نشان می‌دهد. (۱۳۸۸/۱/۱)

رئیس
عظیم‌الدین
توکل‌خواه

فصل سوم: وظایف مردم در انتخابات

☑ بایدها

۱. حضور حداکثری

در زمینه مشارکت مردم، هر طور که می‌توانید، روی خانواده‌ها و دوستانتان کار کنید. مشارکت، یکی از اساسی‌ترین مسائل است. حضور مردم برای پیشرفت و صیانت کشور لازم است. نه این‌که اگر عده زیادی شرکت نکردند، اینها به نظام «نه» گفته‌اند؛ به هیچ‌وجه این طوری نیست. آنهایی که به خاطر «نه» گفتن به نظام نمی‌آیند، درصد خیلی کمی‌اند. یک عده به خاطر بی‌حالی نمی‌آیند؛ یک عده به خاطر بی‌حوصلگی نمی‌آیند؛ یک عده روز جمعه کار دیگری دارند و نمی‌آیند؛ اینها را شما راه بیندازید. والا کسانی که معتقد به نظام و قانون اساسی نیستند و دلشان برای بیگانگان و نفوذ آنها پر می‌زند و منتظر آمدن بیگانگان هستند، درصد بسیار کمی‌اند. خیلی‌ها ممکن است پای صندوق‌ها نیایند؛ به خاطر این‌که حوصله‌اش را ندارند، وقتش را ندارند، درست اهمیت قضیه را نمی‌دانند، متوجه تأثیر رأی خودشان نیستند یا به کسی که به او اطمینان و اعتماد کنند، نرسیده‌اند؛ یا کسی را هم که شناخته‌اند، نپسندیده‌اند؛ لذا نمی‌آیند. تلاش شما باید این باشد که مشارکت را به معنای حقیقی کلمه حداکثری کنید. (۱۳۸۴/۳/۵)

۲. حضور پر شور و نشاط

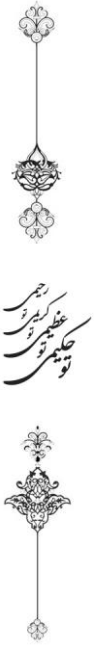
شرکت در انتخابات، یک عمل صالح است؛ این عمل صالح را باید با شوق و بوقت انجام داد. بسیاری از کارها هست که زمان آن در یک برهه خاص است؛ انتخابات ریاست جمهوری از این قبیل است. امروز اگر ما ایرانی‌ها اقدام به انتخاب کردیم، امکانی

را برای خود و کشورمان به وجود آورده‌ایم. اگر من ایرانی امروز این عمل صالح را انجام ندهم، این طور نیست که فردا یا پنج روز دیگر یا ده روز دیگر بشود این را انجام داد؛ نه، تا چهار سال دیگر این عمل صالح قابل انجام دادن نیست. (۱۳۸۴/۳/۲۷)

در هر نوبت از انتخابات ریاست جمهوری - البته انتخابات دیگر نیز همین طور است؛ منتها انتخابات ریاست جمهوری مهمتر است - بوق‌های تبلیغاتی دشمنان پیشاپیش مشغول سمپاشی و آلوده کردن و زهرآگین نمودن فضا می‌شوند تا شاید بتوانند به انتخابات لطمه‌ای بزنند. شما و همه ملت عزیز ایران بدانید - و می‌دانم که می‌دانید - دشمن چشم دوخته است که انتخابات ریاست جمهوری، انتخابات بی‌رونقی شود. برای آن‌ها این مهم است. در درجه اول، دشمن مایل است که انتخابات بی‌رونق شود البته در درجه دوم ممکن است کسی را بر کسی ترجیح دهند؛ اما آن درجه بعدی است؛ نقطه مقابل آن، برای دلسوزان نظام و شخص این جانب، در درجه اول این مهم است که انتخابات، انتخابات پُرونق و پُرشوری شود و آحاد عظیم مردم، شرکت در انتخابات را وظیفه خودشان بدانند. (۱۳۸۰/۲/۱۱)

توجه کنید که ما در اوایل سال، انتخابات بسیار مهم ریاست جمهوری را همه باید تلاش کنند که این انتخابات، پُرشور برگزار شود. این انتخابات، نشان‌دهنده واقعی حضور مردم در صحنه سیاسی کشور باشد. هر انتخاباتی که پُرشور شود، کشور را بیمه می‌کند. انتخابات ریاست جمهوری سال گذشته، پُرشور برگزار شد. اقبال مردم زیاد بود و به میزان زیادی کشور را بیمه کرد، دشمن را مأیوس نمود و مواردی از توطئه‌های سیاسی را که آن‌ها داشتند خنثی کرد.

امروز هم صرف نظر از این که چه کسی از صندوق رأی بیرون خواهد آمد، چه کسی انتخاب خواهد شد و چه کسانی مسؤولیت را بردوش خواهند گرفت - این در درجه دوم است باید همه در انتخابات شرکت کنند. من در انتخابات ریاست جمهوری هم همین رابه مردم گفتم. این که چه کسی انتخاب شود، مسئله اول نیست؛ مسئله دوم است. مسئله اول این است که مردم، همه در انتخابات شرکت کنند؛ پُرشور شرکت کنند، آگاهانه شرکت

کنند، فکر کنند، تحقیق کنند و آن کسی را که می‌خواهند، انتخاب کنند. انتخابات، خودش مهم است. حضور مردم در انتخابات مهم است. (۱۳۷۷/۷/۱۵)

۳. حضور آگاهانه

انتخابات دارد نزدیک می‌شود. مردم باید آگاهانه پای صندوق‌های رأی بروند و انتخاب کنند. همان‌طور که عرض کردیم، انتخابات جلوه بسیار زیبا و جذاب مشارکت عمومی است؛ مؤثرترین وسیله برای این است که هر فردی بتواند آرمان‌ها و خواست‌ها و مطلوب خود را در قالب اجرایی قرار دهد و آن را به تحقق نزدیک کند. (۱۳۸۴/۲/۱۱)

۴. ایجاد فضای علاقه‌مندی و شوق

فضای کشور را باید فضای علاقه‌مندی و شوق به این انتخابات کرد تا مردم بدانند می‌خواهند کار بزرگی انجام دهند. دولتی سرکار بیاورند که برای راه رسیدن به آرمان‌ها یک قدم بلند بردارد؛ اساس قضیه این است. (۱۳۸۳/۱۰/۱۹)

۵. فضا را گرم و سالم نگه دارند

به همه برادران و خواهران و همه ملت عزیز ایران سفارش می‌کنم که فضای انتخابات را، هم گرم و هم سالم نگه دارند. کسانی که به یک نامزد انتخاباتی علاقه‌مندند، مراقب باشند به خاطر علاقه به او، نامزد دیگر را تخریب نکنند؛ این بین مردم اختلاف و نقار ایجاد می‌کند؛ علاوه بر این که تخریب اساساً کار درستی نیست و فایده‌ای هم ندارد. کسی که با تخریب یک نامزد انتخاباتی می‌خواهد آراء او را کم کند، به مقصود خودش دست پیدا نمی‌کند؛ هم یک کار غلط و خلاف منطق و در موارد بسیاری خلاف شرع انجام می‌گیرد، هم فایده‌ای گیر او نمی‌آید. فضا را سالم نگه دارید. شما از نامزد خودتان حمایت کنید، دیگران هم از نامزد خودشان حمایت کنند و به او رأی دهند. در پیدا کردن نامزد مورد نظر دقت کنید. به کسی گرایش پیدا کنید که به دین مردم، به انقلاب مردم، به دنیای مردم، به معیشت مردم، به آینده مردم و به عزت مردم اهمیت می‌دهد. بحمد الله میدان برای آزمون و دیدن و شناختن باز است؛ ملت ما هم

هشیار است. (۱۳۸۴/۳/۱۴)

۶. شناخت اصلح

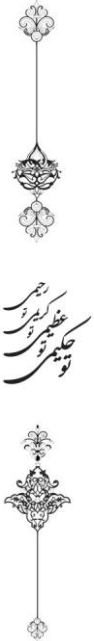
در انتخابات مردم سعی کنند صالح‌ترین را انتخاب کنند. آن کسانی که نامزد ریاست جمهوری می‌شوند و در شورای نگهبان صلاحیت آن‌ها زیر ذره بین قرار می‌گیرد و شورای نگهبان صلاحیت آن‌ها را اعلام می‌کند، این‌ها همه‌شان صالح‌ند؛ اما مهم این است که شما در بین این افراد صالح، بگردید و صالح‌ترین را پیدا کنید. این جا جایی نیست که من و شما بتوانیم به حداقل اکتفاء کنیم؛ دنبال حداکثر باشید؛ بهترین را انتخاب کنید. (۱۳۸۸/۲/۲۲)

نکته بعدی در باب انتخابات این است که مردم باید به فکر شناخت اصلح باشند؛ چون امر کوچکی نیست. مسئله انتخابات، مسئله سپردن سرنوشت بخش عمده امکانات کشور به یک نفر و یک مجموعه است. سرنوشت مسائل اقتصادی، مسائل فرهنگی، روابط خارجی و مسائل گوناگون دیگر تا حدود زیادی به این قضیه وابسته است. (۱۳۸۰/۲/۱۱)

مردم باید به فکر شناخت اصلح باشند؛ چون امر کوچکی نیست. مسئله انتخابات، مسئله سپردن سرنوشت بخش عمده امکانات کشور به یک نفر و یک مجموعه است. سرنوشت مسائل اقتصادی، مسائل فرهنگی، روابط خارجی و مسائل گوناگون دیگر تا حدود زیادی به این قضیه وابسته است. درست است که قوای دیگر هم هر کدام وظایفی دارند، اما مهمترین مسائل و فعالیت‌هایی که در بخش‌های مختلف کشور به جریان می‌افتد، به قوه مجریه مربوط است که سرنوشت آن در این انتخابات معلوم می‌شود. (۱۳۸۰/۲/۱۱)

۷. عمل به تشخیص

خوشبختانه امروز وسیله تشخیص هم در اختیار مردم است. خب، این صدا و سیما است؛ برنامه‌ها را ضبط می‌کند، برنامه‌ها را پخش می‌کند، حرف‌ها را نشان

می‌دهد، شخصیت‌ها را نشان می‌دهد؛ مردم می‌توانند نگاه کنند، به یک نتیجه‌ای برسند؛ این نتیجه ممکن است درست باشد، ممکن است نادرست باشد؛ ممکن است زید به یک نتیجه برسد، عمرو به یک نتیجه برسد؛ خوب، طبعاً یکی‌اش درست است، یکی‌اش غلط؛ اما خدای متعال به هر دو اجر خواهد داد. وقتی انسان نگاه کرد و ملاحظه کرد و تشخیص داد و بر اساس تشخیص خود محض رضای خدا عمل کرد، خدای متعال به انسان اجر می‌دهد. این وظیفه ماها است - همه آحاد مردم - که نگاه کنیم ببینیم واقعاً به چه نتیجه‌ای می‌رسیم، بر طبق آن نتیجه عمل کنیم.

این حرف‌ها هم که فالانی، رهبری، این بنده حقیر، طرفدار زید است یا طرفدار عمرو است، از آن حرف‌هایی است که همیشه بوده و واقعیت هم ندارد؛ اکثر آنهایی هم که می‌گویند، می‌دانند که واقعیت ندارد. از کجا می‌دانند که بنده طرفدار چه کسی‌ام؟ کسی که از من نمی‌شنود؛ نه در گذشته شنفته است، نه تا حالا شنفته، نه بعد از این خواهد شنفته. حدسیاتی می‌زنند؛ این حدسیات هرچه گفته نشود، هرچه بر زبان آورده نشود، بهتر است؛ نمی‌دانند که بنده هم یک رأی دارم مثل بقیه. آن روز من در جمع برادران دانشجوی پاسدار این را گفتم؛ ممکن است نظر شما به یک نفری باشد، نظر من به یک نفر دیگر باشد؛ چه اشکالی دارد؟ شما یکی را پسندید، من یک کس دیگر را پسندم؛ هیچ اشکالی ندارد. شما یک شناختی از زید دارید که من آن شناخت را از او ندارم؛ هیچ مانعی ندارد. این‌چنین نیست که هرچه شما فهمیدید، بنده هم باید همان را بفهمم؛ یا هرچه من فهمیدم، شما هم باید همان را بفهمید؛ نه، این‌ها تشخیص‌ها است. آنچه که بین ما و خدا حجت است، این است که بتوانیم درست تشخیص دهیم. (۱۳۹۲/۳/۸)

۸. بدانند آنچه بکارند می‌دروند

نکته بعدی این است که آحاد ملت ما باید بدانند آنچه بکارند، می‌دروند. بعضی ممکن است در رأی‌گیری شرکت نکنند؛ بعد بگویند چرا فلان کار نشد. شما باید شرکت می‌کردید و آن کسی را که فکر می‌کنید می‌تواند این کار را انجام دهد و

می‌پسندید، انتخاب می‌کردید تا آن‌طور که می‌خواهید، بشود. نمی‌شود ما در انتخابات شرکت نکنیم؛ بعد نتیجه انتخابات احیاناً آن‌طور که ما می‌پسندیم، نشود؛ سپس بگوییم چرا نشد!

این معنایش این نیست که اگر ما کسی را نپسندیدیم، با او بداخلاقی کنیم، برخورد تند و سخت و غلط بکنیم؛ نه. آن کسانی که خودشان را صالح می‌دانند، برای خودشان اهلیت قائلند، وارد میدان شوند. ما هم که می‌خواهیم انتخاب کنیم، نگاه کنیم، حقیقتاً با معیارهایی که معتقدیم و بین همه ماها مشترک است، بسنجیم. شاید بشود گفت که بین همه ایرانی‌ها - معتقدین به انقلاب - این معیارها تقریباً مشترک است. در هر کسی که این معیارها را مشاهده کردیم، کوشش کنیم، تلاش کنیم، کار کنیم - کار سالم - که انتخابات به سمت انتخاب یک چنین کسی برود. (۱۳۹۱/۷/۲۴)

۹. احساس مسئولیت کنند

در قانون اساسی ما، رئیس‌جمهور مقام والایی است. در قانون اساسی، هم وظایف سنگینی بر دوش رئیس‌جمهور گذاشته شده - که در اصول مختلف آن مطرح گردیده است - هم اختیارات و امکانات زیادی در اختیار رئیس‌جمهور است. در مجموعه نظام قانون اساسی ما، این اختیارات و امکانات و وظایف، منحصر به فرد است. رئیس‌جمهور اختیارات فراوانی دارد: قوه مجریه و بودجه کشور و وزارتخانه‌های گوناگون در اختیار اوست. حقاً و انصافاً جا دارد که آحاد مردم نسبت به این قضیه احساس مسئولیت کنند. (۱۳۸۰/۲/۲۸)

۱۰. همه شرکت کنند

در انتخابات، همه سلیقه‌ها و جریان‌های معتقد به جمهوری اسلامی باید شرکت کنند؛ این، هم حق همه است، هم وظیفه همه است. انتخابات مال یک سلیقه خاص، مال یک جریان فکری و سیاسی خاص نیست. همه کسانی که به نظام جمهوری اسلامی و به استقلال کشور معتقدند، به آینده کشور اهمیت میدهند، دلشان برای منافع

ملی می‌سوزد، باید در انتخابات شرکت کنند. روگرداندن از انتخابات، مناسب کسانی است که با نظام اسلامی مخالفند. (۱۳۹۲/۱/۱)

۱۱. بدنبال حجت بین خود و خدا باشند

همه ملت ایران و خود نامزدهای محترم توجه کنند که هرکدام از این چهار نفری که به خواست خدا و به سلامتی اکثریت آرا را چه در مرحله‌ی اول و چه در مرحله‌ی دوم به خود اختصاص داد، او رئیس‌جمهور قانونی است. البته ملت باید تلاش خود را بکند، باید زحمت بکشد و دنبال اصلح بگردد. من مکرر عرض کرده‌ام که مسئله، مسئله‌ی دین و خدا و ادای تکلیف است. همچنان که اصل انتخابات یک تکلیف الهی است، انتخاب اصلح هم یک تکلیف الهی است. قبلاً هم گفتیم که تفاضل و لوکم باشد، در این قضیه بسیار است. باید بگردید، بین خودتان و خدا حجت پیدا کنید؛ یعنی بتوانید از راهی بروید که اگر خدای متعال پرسید شما به چه دلیل به این فرد رأی دادید، بتوانید بگویید به این دلیل. بین خودتان و خدا، دلیل و حجتی فراهم کنید و بعد با خیال راحت بروید رأی بدهید. مردم باید این کار را بکنند و ما هم از خدا می‌خواهیم و دعا و آرزو می‌کنیم که خدای متعال دل‌های مردم را به سمت نامزد اصلح آنکه واقعاً صلاحیتش بیشتر است هدایت کند. (۱۳۷۶/۲/۳۱)

انسان فکر می‌کند؛ به کسی می‌رسد و می‌گوید: خدایا! نتیجه‌ی تحقیقات من این است. من طبق حجت درونی خودم که عقل و تفکراست و براساس مشورتی که با دیگران داشته‌ام، رأی می‌دهم. خدای متعال قبول می‌کند؛ ولو این تشخیص، درست نباشد. (۱۳۸۴/۳/۱۴)

۱۲. انتخاب رئیس‌جمهور با رأی زیاد

مسئله‌ی مهمی در مقابل مردم ماست که آن، مسئله‌ی انتخابات ریاست جمهوری است. من از همه ملت ایران تقاضا می‌کنم که با روشن بینی و هوشمندی و تیزبینی خود به این مسئله به صورت یک مسئله‌ی ملی و تاریخی نگاه کنند و آن را دست کم نگیرند.

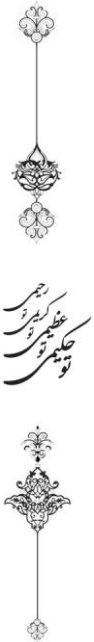
البته در شروع انتخابات، بخصوص در تبلیغات، هر کسی و هر جمعیتی گزینه‌ای دارند؛ کسی را می‌خواهند انتخاب کنند و او را بر دیگران ترجیح می‌دهند. این‌جا، جای خطرناکی است و میدانی است برای این‌که خدای نکرده صفات بد در انسان بروز پیدا کند. این، خطری در راه انتخابات است که یک تجربه بزرگ محسوب می‌شود. همه با همت؛ اما با حسن خلق و روشن بینی و امید و روی خوش و دل خوش با این قضیه مواجه شوند؛ آرای زیادی را در صندوق‌ها بریزند و رئیس‌جمهور را با رأی بالایی ان شاء الله انتخاب کنند تا دولت و رئیس‌جمهور آینده، دستشان باز باشد و بتوانند با پشتوانه عظیم آرای ملت، کشور را بسازند و دیگرانی که در بیرون از مرزها همیشه منتظرند تا نقص کوچکی در ملت ما ببینند و آن را چند برابر بزرگ کنند، آن‌ها هم از این‌که بتوانند این کار را انجام دهند، مأیوس شوند. (۱۳۷۶/۱/۱)

۱۳. در مقابل قانون تمکین کنند

در مسئله انتخابات و غیرانتخابات، همه باید تسلیم رأی قانون باشند؛ در مقابل قانون تمکین کنند. آن حوادثی که در سال ۸۸ پیش آمد - که برای کشور ضرر داشت و ضایعه آفرین بود - همه از همین ناشی شد که کسانی نخواستند به قانون تمکین کنند؛ نخواستند به رأی مردم تمکین کنند. ممکن است رأی مردم برخلاف آن چیزی باشد که من شخصی مایل به آن هستم؛ اما باید تمکین کنم. آنچه که اکثریت مردم، اغلیت مردم آن را انتخاب کردند، باید همه تمکین کنند؛ همه باید زیر بار بروند. این که وقتی آنچه که اتفاق افتاده است، برخلاف میل ما شد، مردم را به شورش خیابانی دعوت کنیم - که این در سال ۸۸ اتفاق افتاد - یکی از خطاهای جبران‌ناپذیر است. این تجربه‌ای شد برای ملت ما، و ملت ما همیشه در مقابل یک چنین حوادثی خواهد ایستاد. (۱۳۹۲/۱/۱)

۱۴. شأن کسی را که انتخاب شد نگه دارند

کسی که در این میان، حائز اکثریت آراء خواهد شد، رئیس‌جمهور همه ملت ایران است؛ فقط رئیس‌جمهور آن کسانی که به او رأی داده‌اند، نیست. یعنی همه ملت ایران

باید او را رئیس جمهور بدانند و خودشان را موظف بدانند که مقام ریاست جمهوری او را حفظ کنند و شأن او را نگه دارند. البته او هم باید متقابلاً خود را موظف بداند که حقوق همه آحاد مردم را - چه آنهایی که به او رأی دادند، چه آنهایی که به او رأی ندادند، چه آنهایی که رقیب انتخاباتی او بودند - رعایت کند. (۱۳۹۲/۳/۸)

❑ نبایدها

۱. پرهیز از کدورت و نفرت بیجا در انتخابات

ممکن است تشخیص یک آقائی با تشخیص یک آقای دیگر مخالف باشد؛ هیچ اشکالی ندارد. این را من به همه بگویم: ممکن است شما به یکی از نامزدها علاقه مند شوید، رفیقتان به یک نامزد دیگر؛ این موجب نشود که شما در مقابل هم قرار بگیرید. برای انتخابات و برای گزینش عالی‌ترین مقام اجرائی در کشور - که بسیار هم حساس است، بسیار هم مهم است - سازوکارهای درستی وجود دارد؛ سازوکار قانون. هیچ مانعی ندارد که شما به یکی علاقه مند باشید، بنده به یکی دیگر علاقه مند باشم؛ شما به او رأی دهید، من به دیگری رأی دهم؛ بالاخره اکثریتی هست، اقلیتی هست، ضابطه‌ای هست، قانونی هست؛ برطبق آن عمل خواهد شد. آحاد مردم با هم کدورت بیجا درست نکنند، به خاطر اینکه این به آن علاقه مند است، این به آن علاقه مند است؛ خوب، باشند. (۱۳۹۲/۳/۶)

داریم. همه مراقب باشند. هم مردم، هم مسؤولان، هم عناصر سیاسی. که بهانه‌ها موجب چرکین شدن دل‌های مردم از یکدیگر نشود. انتخابات برگزار شود، رقابت‌های انتخاباتی در جای خود صورت گیرد، مردم آزادانه رأی خود را در صندوق‌ها بپزند؛ در حالی که هیچ‌گونه نفار و نفرت و جدایی هم وجود نداشته باشد. این ممکن است. عده‌ای تصور می‌کنند که انتخابات بدون کدورت و نفرت و بدگویی به یکدیگر امکان برگزاری ندارد! این طور نیست؛ می‌توان انتخابات سالم و پُرشوری برگزار کرد. (۱۳۸۰/۱/۱)

۲. به زبان های بی تقوا و ناامیدکننده اعتنا نکردن

دشمن کار خودش را دارد می‌کند؛ علیه کسی، علیه کسانی، و بیشتر از همه علیه خود انقلاب و نظام و انتخابات لجن‌پراکنی می‌کند. البته حنجره‌های بی‌تقوایی هم در داخل وجود دارد. در داخل، متأسفانه زبانهای بی‌تقوا، قلم‌های بی‌تقوا و حنجره‌های بی‌تقوایی هستند که همان حرف‌های دشمن را که به قصد نومید کردن و افسرده کردن مردم گفته می‌شود، تکرار می‌کنند؛ آحاد مردم به این‌ها نباید اعتنائی کنند. فردای این ملت، فردای روشنی است. فردای این انقلاب، فردای عزت‌مدارانه‌ای است. فردای این کشور و این ملت، فردائی است که إن شاء الله به توفیق الهی برای همه الگو خواهد شد. (۱۳۹۲/۳/۶)

۳. تخریب نکنند

به همه برادران و خواهران و همه ملت عزیز ایران سفارش می‌کنم که فضای انتخابات را، هم گرم و هم سالم نگه دارند. کسانی که به یک نامزد انتخاباتی علاقه‌مندند، مراقب باشند به خاطر علاقه به او، نامزد دیگر را تخریب نکنند؛ این بین مردم اختلاف و تقار ایجاد می‌کند؛ علاوه بر این که تخریب اساساً کار درستی نیست و فایده‌ای هم ندارد. کسی که با تخریب یک نامزد انتخاباتی می‌خواهد آراء او را کم کند، به مقصود خودش دست پیدا نمی‌کند؛ هم یک کار غلط و خلاف منطق و در موارد بسیاری خلاف شرع انجام می‌گیرد، هم فایده‌ای گیرا و نمی‌آید. فضا را سالم نگه دارید. شما از نامزد خودتان حمایت کنید، دیگران هم از نامزد خودشان حمایت کنند و به او رأی دهند. (۱۳۸۴/۳/۱۴)

۴. دچار وسوسه نشوند

بعضی‌ها در شناخت اصلح دچار وسواس و دغدغه زیاد می‌شوند. شما تلاش خود را بکنید؛ مشورت خود را بکنید؛ از کسانی که فکر می‌کنید می‌توانند شما را راهنمایی کنند، راهنمایی بخواهید؛ به هر نتیجه‌یی که رسیدید، عمل کنید و رأی بدهید؛ اجر شما را خدای متعال خواهد داد. ما مأموریم که به آنچه می‌فهمیم و به آنچه تکلیف الهی

تشخیص می‌دهیم، عمل کنیم؛ مطابق با واقع شد یا نشد، اجر ما محفوظ است. اجر کسی که عامل به تکلیف است، پیش خدای متعال محفوظ است. (۸۴/۳/۳)

بعضی‌ها هستند که خیلی وسوسه می‌کنند - آیا این، آیا آن؟ آیا این، آیا آن؟ آخرش هم یا مجبور می‌شوند به طاق جفت و استخاره متوسل شوند و یا اصلاً از خیر رأی دادن می‌گذرند. نه، انسان فکر می‌کند؛ به کسی می‌رسد و می‌گوید: خدایا! نتیجه تحقیقات من این است. من طبق حجت درونی خودم - که عقل و تفکر است - و بر اساس مشورتی که با دیگران داشته‌ام، رأی می‌دهم. خدای متعال قبول می‌کند؛ ولو این تشخیص، درست نباشد. بنابراین نباید وسوسه کرد. معیارها، معیارهای روشنی است. (۱۳۸۴/۳/۳)

۵. تحت تأثیر شایعات قرار نگیرند

رهبری، یک رأی بیشتر ندارد. بنده حقیر مثل بقیه مردم، یک رأی دارم؛ این رأی هم تا وقتی که در صندوق انداخته نشود، هیچ کس از آن مطلع نخواهد بود. حالا ممکن است آن کسانی که صندوق دست آن‌ها است، بعد باز کنند، خط این حقیر را بشناسند، بفهمند بنده به چه کسی رأی دادم؛ اما تا قبل از رأی دادن، کسی مطلع نخواهد شد. اینجور نیست که کسی بیاید نسبت بدهد که رهبری نظرش به فلان است، به بهمان نیست. اگر چنین نسبتی داده شد، این نسبت درست نیست. البته این روزها با این وسائل عجیب رسانه‌ای کنونی - این پیامک‌ها و امثال اینها - متأسفانه حرف‌های گوناگون، نسبت‌های گوناگون به اشخاص گوناگون، رواج دارد. گاهی ممکن است یک نفر هزاران پیامک بفرستد. برای من گزارش دادند که ممکن است در ایام انتخابات، روزی چند صد میلیون پیامک رد و بدل شود. مراقب باشید، تحت تأثیر این چیزها قرار نگیرید؛ نگاه کنید، تشخیص بدهید، اصلح را بشناسید و برای ادای تکلیف، اسم او را به صندوق رأی بیندازید. البته هر کسی و یا فعالان سیاسی می‌توانند دیگران را هم با نظر خودشان همراهی کنند. این اشکالی ندارد. اما از حقیر کسی چیزی در این زمینه نخواهد شنید. در عین حال مردم می‌توانند به همدیگر بگویند، سفارش کنند، تأکید کنند،

توصیه کنند، یکدیگر را توجیه کنند و به هم کمک کنند برای شناخت اصلح. به هر حال آنچه که ملاک عمل است، رأی آحاد مردم است. (۱۳۹۲/۱/۱)

۶. فریب دورنگی‌ها را نخورند

البته باید هوشیاری بخرج داد؛ باید هوشیاری بخرج داد. از دوروها و دورنگ‌ها و ظاهر باطن مختلف‌ها بایستی ترسید. خیلی اوقات، در طول تاریخ، اسلام از این دورنگی‌ها، یکی نبودن ظاهر و باطن اشخاص، ضربه خورده است. حالا روایت هم در این زمینه زیاد هست. این را باید مواظبت کرد. شما مردم هوشیاری هستید؛ این را چه امثال من بدانیم، چه ندانیم، چه بگوییم، چه نگوییم، تاریخ ما، انقلاب ما، حوادث این بیست و نه سال ثابت کرده است؛ نه فقط به خود ما، به دنیا ثابت کرده. لذا به نام شما و ملت شما و مردم شما و امام شما افتخار می‌کنند. (۱۳۸۶/۱۱/۲۸)

جوسازی و تبلیغات دروغین و براق و رنگین نباید انسان را از شناخت حقیقت دور

بدارد. (۱۳۸۴/۳/۵)

۷. نگذارند کدورت‌ها باقی بماند

مطلب دوم این است که اختلاف نظرهایی که در دوران انتخابات پیش می‌آید، ممکن است کدورت‌هایی را بین بعضی از برادران و خواهران به وجود بیاورد؛ نگذارید این کدورت‌ها باقی بماند. فرض کنید یکی از شما دو رفیق، طرفدار یک نفر هستید؛ دیگری هم طرفدار یک نفر دیگر. در مقام بحث و مجادله، شما می‌خواهی حرف خودت را ثابت کنی؛ او هم می‌خواهد حرف خودش را ثابت کند؛ لذا ممکن است از هم کدورت پیدا کنید. این کدورت‌ها روز جمعه باید زیر خاک دفن شود و تمام گردد. کسی که روز جمعه با انتخاب مردم برگزیده شد، او دیگر رئیس جمهور همه است؛ چه کسانی که به او رأی داده‌اند، چه کسانی که به دیگری رأی داده‌اند، چه حتی کسانی که فرصت نکردند رأی بدهند؛ چون بعضی در حال سفرند، بعضی بیمارند، بعضی مریض دارند، بعضی گرفتار کارهای شخصی‌اند. کدورت‌هایی که در دوران انتخابات به وجود می‌آید، باید در روزی

که انتخابات برگزار شد، فراموش شود. برادران و دوستانی که در ستادهای مختلف کار می‌کنند، اگر کدورتی از هم پیدا کردند. آن‌هایی که با هم مرتبطند. کدورت‌ها را کنار بگذارند و مسئله تمام شود. (۱۳۸۴/۳/۲۵)

رئیس
عظیم‌پور
محمد

فصل چهارم: وظایف نامزدها در انتخابات

☑ بایدها

۱. انگیزه کار داشته باشند

چهره‌های گوناگونی که به عنوان نامزد وارد عرصه انتخابات می‌شوند، به این موضوع توجه کنند. این ملت، تشنه کار است؛ کار. کارِ نکرده زیاد هست؛ میدان هم برای کار در کشور ما بی‌نهایت است. آنچه مردم به آن علاقه دارند و عاشق آن هستند، این است که رئیس‌جمهوری سرکار بیاید که مهمترین انگیزه او کار برای این ملت باشد و در زمینه‌های اقتصادی، زیربنایی، فرهنگی، علمی، اخلاقی، سیاست خارجی و سایر زمینه‌ها کار کند و نشاط و شور و انگیزه کار داشته باشد؛ این هم با ایمان امکان‌پذیر است. نامزدهای انتخاباتی به این نکته توجه کنند. مردم مایلند از زبان نامزدها بشنوند که اینها می‌خواهند چه کار کنند. نامزدها مشخص کنند که می‌خواهند چه کار کنند؛ برنامه‌ها و هدف‌ها و راهبردهایشان را برای مردم مشخص کنند. (۱۳۸۸/۱۰/۱۹)

۲. مسابقه برای خدمت باشد

انتخابات در کشور ما باید مسابقه‌ای برای خدمت باشد، نه مسابقه‌ای برای کسب قدرت. انتخابات اسلامی این‌گونه است. در منطق اسلامی، قدرت و عزت و آبرو و خوشنامی و امکانات، فقط و فقط برای خدمت به مردم و حرکت دادن خود و جامعه و کشور در راه نظام مقدس اسلامی و رسیدن به آرمان‌های بلندی است که انسان‌ها نیازمند آنند. این مسند، مسابقه برای خدمت و زحمت‌کشی است. هر کس که آماده است تا بیش از دیگران زحمت بکشد و توقعی را که مسؤولان کشورهای دیگر از مقام و موقعیت خود دارند، نداشته باشد، داخل این میدان شود. نباید کسانی تصور کنند که

رسیدن به ریاست یا فلان مقام . همچنان که در دنیا معمول و رایج است . باید با برخورداری های فراوان همراه باشد . ما باید فاصله خود و رفتار علوی را کم کنیم و تا آن جایی که می توانیم ، جد و جهد نماییم . یکی از اولین قدم ها در این راه ، همین است . افزون طلبی برای مسئولان ممنوع است . مشی اشرافی گرایانه برای مسئولان کشور ، نقطه ضعف به شمار می آید . (۱۳۸۰/۲/۱۱)

۳. اهل مبارزه با مشکلات باشند

نکته بعدی این است که مردم از دعوای سیاسی و اختلافات سیاسی و من خوبم و تو بدی خسته اند؛ مردم این چیزها را دوست نمی دارند. در کشور کارهای زیادی هست که باید انجام بگیرد؛ کارهای زیادی هم انجام گرفته است. مشکلات فراوانی وجود دارد که باید برطرف شود؛ گره هایی هست که باید باز شود. در کشور باید فساد ریشه کن شود؛ تبعیض نباشد؛ به طبقه مستضعف و محروم - بخصوص مستضعفین بی دست و پا- به طور ویژه توجه شود؛ این ها وظایف اسلامی ماست؛ وظایفی است که قانون اساسی بر دوش همه مسئولان کشور گذاشته است؛ هیچ کس نمی تواند خود را از این کارها برکنار بدارد. دعوای لفظی ، شعارهای لفاظی گونه ، اسم از مفاهیم مبهم و بی سرته آوردن ، مشکل مردم را حل نمی کند؛ مردم احتیاج دارند به این که در میدان عمل و کار، بالجن هایی که نمی گذارد این دریاچه مصفا طراوت لازم را داشته باشد، مبارزه شود. کسی که سرکار می آید . هر کس باشد، هر شعاری داده باشد، هر حرفی در مقام ادعا به مردم زده باشد . اولین وظیفه اش این است که برای گره گشایی مشکلات مردم آستین همت بالا بزند؛ همکاران خودش را از کسانی که مؤمن به حق مردم و مؤمن به کارآیی نظام جمهوری اسلامی هستند، انتخاب کند؛ وارد میدان عمل شود و برای مردم کار کند. (۱۳۸۴/۳/۲۵)

۴. با انصاف عمل کنند

نکته آخر در باب انتخابات این است که نامزدهای محترمی که تاکنون نام نویسی کرده اند و مشغول تبلیغات و اظهاراتی هستند . اگرچه حالا وقت قانونی هم نرسیده ، اما

تبلیغات می‌کنند؛ اشکالی ندارد. سعی کنند با انصاف عمل کنند. اثبات و نفی‌شان با توجه به حق و صدق باشد. چیزهایی را که انسان می‌شنود، باور نمی‌کند که از زبان نامزدها و آن کسانی که دنبال این مسئولیت‌ها هستند، از روی صدق و صفا خارج شده باشد. (۱۳۸۸/۲/۲۲)

۵. متکی به واقعیت صحبت کنند

آقایانی که در تلویزیون به عنوان نامزد ظاهر می‌شوند وظایف سنگینی دارند؛ باید مراقب باشند. حرفی که از دهان انسان خارج می‌شود، باید واقعی، صمیمی، متکی به اطلاعات درست و برآمده از زبان صادق و راستگو باشد. (۱۳۹۲/۳/۸)

۶. صداقت داشته باشند

با مردم با کمال صداقت حرف بزنند؛ هرچه عقیده‌شان هست، به مردم بگویند. اگر بخواهند در دل مردم اثر بگذارند، این صداقت، بیشتر در دل مردم اثر می‌گذارد. (۱۳۸۰/۲/۲۸)

۷. در چارچوب قانون حرف بزنند

آنچه که در چارچوب قانون اساسی است و امکانات مملکت از امکان آن حکایت می‌کند، آن را به مردم بگویند. (۱۳۸۰/۲/۲۸)

۸. حقوق آحاد مردم را رعایت کنند

کسی که در این میان، حائز اکثریت آراء خواهد شد، رئیس جمهور همه ملت ایران است؛ فقط رئیس جمهور آن کسانی که به او رأی داده‌اند، نیست. یعنی همه ملت ایران باید او را رئیس جمهور بدانند و خودشان را موظف بدانند که مقام ریاست جمهوری او را حفظ کنند و شأن او را نگه دارند. البته او هم باید متقابلاً خود را موظف بداند که حقوق همه آحاد مردم را - چه آن‌هایی که به او رأی دادند، چه آن‌هایی که به او رأی ندادند، چه

آن‌هایی که رقیب انتخاباتی او بودند. رعایت کند. (۱۳۹۲/۳/۸)

۹. تسلیم قانون باشند

در مسئله انتخابات و غیرانتخابات، همه باید تسلیم رأی قانون باشند؛ در مقابل قانون تمکین کنند. آن حوادثی که در سال ۸۸ پیش آمد - که برای کشور ضرر داشت و ضایعه آفرین بود - همه از همین ناشی شد که کسانی نخواستند به قانون تمکین کنند؛ نخواستند به رأی مردم تمکین کنند. ممکن است رأی مردم برخلاف آن چیزی باشد که من شخصی مایل به آن هستم؛ اما باید تمکین کنم.

آنچه که اکثریت مردم، اغلیت مردم آن را انتخاب کردند، باید همه تمکین کنند؛ همه باید زیر بار بروند. این که وقتی آنچه که اتفاق افتاده است، برخلاف میل ما شد، مردم را به شورش خیابانی دعوت کنیم. که این در سال ۸۸ اتفاق افتاد. یکی از خطاهای جبران‌ناپذیر است. این تجربه‌ای شد برای ملت ما، و ملت ما همیشه در مقابل یک چنین حوادثی خواهد ایستاد. (۱۳۹۲/۱/۱)

☑ نیایدها

۱. در ارزیابی توان خود اشتباه نکنند

ما عرض کردیم سلاقی مختلف و هر کسی که احساس می‌کند توانایی دارد، بیاید وسط میدان؛ توده مردم و جمعیت عظیم ده‌ها میلیونی ملت هم این‌شاءالله وارد میدان خواهند شد؛ اما در محاسبه، آن کسانی که داوطلب می‌شوند، اشتباه نکنند؛ بدانند مدیریت اجرائی کشور یعنی چه. نه در ارزیابی نیازی که کشور به یک قدرت اجرائی دارد، اشتباه کنند، نه در ارزیابی توان خودشان اشتباه کنند. اگر چنانچه ارزیابی درستی انجام دادند، بیایند توی میدان؛ ملت هم نگاه می‌کند، انتخاب می‌کند. (۱۳۹۲/۲/۷)

۲. ارزش‌ها را ندیده نگیرند

در تبلیغاتشان ارزش‌های نظام را ندیده نگیرند. (۱۳۸۰/۲/۲۸)

۳. از جاده انصاف خارج نشوید

کسانی که برای انتخابات خود را نامزد می‌کنند، بدانند که انتخابات یک وسیله‌ای است برای بالا بردن توان کشور، برای آبرومند کردن ملت؛ انتخابات فقط ابزاری برای قدرت‌طلبی نیست. اگر بناست این انتخابات برای اقتدار ملت ایران باشد، پس نامزدها بایستی به این اهمیت بدهند و این را در تبلیغاتشان، در اظهاراتشان و در حضورشان رعایت کنند.

مبادا نامزدها در اثنای فعالیت‌های انتخاباتی خودشان جویری رفتار کنند و حرفی بزنند که دشمن را به طمع بیندازند. رقابت‌ها را منصفانه کنند، حرف‌ها را منصفانه کنند، از جاده انصاف خارج نشوند. خوب، به طور طبیعی هر نامزدی حرفی دارد و حرف مقابل خود را رد می‌کند؛ این رد و ایراد فی نفسه اشکالی ندارد؛ اما مشروط بر این که تویش بی‌انصافی نباشد، کتمان حقیقت نباشد. میدان برای همه باز است؛ بیایند در میدان انتخابات خود را بر مردم عرضه کنند. اختیار با مردم است؛ مردم هر جویری که فهمیدند، تشخیص دادند، هشیاری آن‌ها به آن‌ها کمک کرد، این‌شاء‌الله همان جور عمل خواهند کرد. (۱۳۸۸/۱/۱)

۴. تخریب نکنند

همدیگر را تخریب نکنند و از دادن آمارهای سست بپرهیزند. اگر قرار شد به مردم آماری بگویند و حرفی بزنند، آمارهای دقیق ارائه کنند. (۱۳۸۰/۲/۲۸)

این‌جور نباشد که برای اینکه مردم به ما متوجه شوند، همه آنچه ماورای ما است، تخریب کنیم؛ چه نامزدهای دیگر، چه واقعیت‌های جامعه. (۱۳۹۲/۳/۸)

۵. وحدت ملی را خدشه دار نکنند

وحدت ملی را خدشه دار نکنند. طوری نباشد که به خاطر جذب یک دسته یا یک گروه، حرفی بزنند که وحدت ملت خدشه دار شود. (۱۳۸۰/۲/۲۸)

۶. وعده‌های نامعلوم ندهند

وعده‌هایی که معلوم است نمی‌توانند به آنها عمل کنند، به مردم ندهند. (۱۳۸۰/۲/۲۸)

۷. تبلیغات پُرخرج نکنند

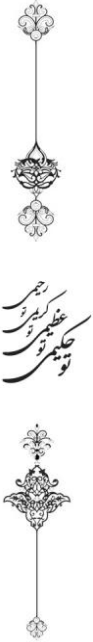
نه خودشان تبلیغات پُرخرج کنند، نه به طرفدارانشان اجازه دهند. بعضی افراد ممکن است بگویند به ما ربطی ندارد؛ این کار پُرخرج را دیگران می‌کنند. شما بگویید نکنند. (۱۳۸۰/۲/۲۸)

۸. فضا را متشنج نکنند

من به همه کسانی که نامزد انتخابات ریاست جمهوری هستند و طرفداران آن‌ها صمیمانه عرض می‌کنم که فضای کشور را فضای دشمنی و تقار و تشنج و اختلاف نکنند. البته ملت این‌طور نیستند؛ گروهی هستند که اگر مجموع‌شان را بشمریم، به چند هزار نفر نمی‌رسند. بالاخره هر کس طرفدارانی دارد. این‌ها فضای روزنامه‌ها و دستگاه‌های ارتباط جمعی را متشنج می‌کنند. فضا باید دوستانه باشد؛ هر کس حرف‌های خودش را بزند و برنامه‌های خودش را بگوید و کاری را که خودش می‌تواند بکند، بیان کند؛ به دیگران چه کار دارند؟ فضا را متشنج نکنند؛ فضا را برادرانه و صمیمانه بکنند. (۱۳۸۴/۳/۳)

۹. اذهان عمومی را تخریب کردند

گاهی انسان حرف‌های عجیب و نسبت‌های عجیبی می‌شنود. این حرف‌ها مردم را نگران می‌کند؛ کسی را هم به گوینده این حرف‌ها دلبسته و علاقه‌مند نمی‌کند! نامزدهای محترم توجه داشته باشند: اذهان عمومی را تخریب نکنند. این همه نسبت خلاف دادن به این و آن، تخریب کننده اذهان مردم است؛ واقعیت هم ندارد؛ خلاف واقع هم هست. بنده که از همه این آقایان اوضاع کشور را بیشتر می‌دانم و بهتر خبر دارم، می‌دانم که بسیاری از این مطالبی که بعنوان انتقاد درباره وضع کشور و وضع اقتصاد و این‌ها

می‌گویند، خلاف واقع است؛ اشتباه می‌کنند. *إن شاء الله* اشتباه است. (۱۳۸۸/۲/۲۲)

۱۰. سیاه‌نمایی نکنند

نامزدهای محترم در این برنامه‌های عمومی، خب زبان به نقد و انتقاد باز می‌کنند؛ این حق آنها است؛ منتها توجه کنند که انتقاد باید به معنی عزم و نیت برای پیمودن آیندهٔ پرتلاش و افتخارآمیز باشد، نه به معنای سیاه‌نمایی و منفی‌بافی و بی‌انصافی؛ به این نکته توجه کنند. من به هیچ کس نظر ندارم. من به برادرانی که می‌خواهند اطمینان این مردم را به سمت خودشان جلب کنند، نصیحت می‌کنم که منصفانه حرف بزنند؛ انتقاد کنند، لیکن انتقاد به معنای سیاه‌نمایی نباشد؛ به معنای انکار کارهای بسیار برجسته‌ای نباشد که چه در این دولت، چه در دولت‌های قبلی انجام گرفته است و کسانی مثل خود آنها سرکار آمده‌اند و شب و روز تلاش کرده‌اند و آن کارها را انجام داده‌اند. انتقاد به معنای انکار جهات مثبت نیست؛ انتقاد این است که انسان کار مثبت را بگوید، نقص و ضعف را هم بگوید. (۱۳۹۲/۳/۱۴)

۱۱. طوری حرف بزنند که شرمنده نشوند

من به نامزدهای گوناگون عرض می‌کنم جوری حرف بزنید که اگر در خرداد سال آینده نوار امروز شما را جلوی خودتان گذاشتند یا پخش کردند، شرمنده نشوید؛ جوری وعده بدهید که اگر چنانچه آن وعده را بعداً به رخ شما کشیدند، مجبور نباشید تقصیر را گردن این و آن بگذارید که نگذاشتند، نشد. کاری را که می‌توانید انجام دهید، وعده بدهید. (۱۳۹۲/۳/۱۴)

۱۲. آب در آسیاب دشمن نریزید

دشمنان ایران و ایرانی می‌دانند که مایهٔ ایستادگی و اقتدار این ملت و ارادهٔ مستحکم او، همین ایمان اسلامی او بود؛ می‌خواهند این را از او بگیرند. آن‌ها تبلیغات جهانی را در همین جهت سازماندهی می‌کنند. ما باید هوشیار باشیم؛ مسئولین ما باید هوشیار

باشند؛ نامزدهای انتخابات باید هوشیار باشند. مبدا نامزدهای انتخابات ریاست جمهوری در تبلیغات خود برای دل‌خوشی دشمنان حرفی بر زبان جاری نکند. رضایت خدا را باید در نظر گرفت، رضایت اولیاء را باید در نظر گرفت. آن چیزی را باید معیار قضاوت قرار داد که مایه ایستادگی ملت است، مایه استحکام ملت است، مایه استقامت مردم است و او پایبندی محکم به اسلام است. (۱۳۸۸/۳/۳)

۱۳. مردم را نگران نکنید

نامزدهای محترمی که تاکنون نام‌نویسی کرده‌اند و مشغول تبلیغات و اظهاراتی هستند. سعی کنند با انصاف عمل کنند. اثبات و نفی‌شان با توجه به حق و صدق باشد. چیزهایی را که انسان می‌شنود، باور نمی‌کند که از زبان نامزدها و آن کسانی که دنبال این مسئولیت‌ها هستند، از روی صدق و صفا خارج شده باشد. گاهی انسان حرف‌های عجیب و نسبت‌های عجیبی می‌شنود. این حرف‌ها مردم را نگران می‌کند؛ کسی را هم به گوینده این حرف‌ها دل‌بسته و علاقه‌مند نمی‌کند! نامزدهای محترم توجه داشته باشند: اذهان عمومی را تخریب نکنند. این همه نسبت خلاف دادن به این و آن، تخریب‌کننده اذهان مردم است؛ واقعیت هم ندارد؛ خلاف واقع هم هست. بنده که از همه این آقایان اوضاع کشور را بیشتر می‌دانم و بهتر خبردارم، می‌دانم که بسیاری از این مطالبی که بعنوان انتقاد درباره وضع کشور و وضع اقتصاد و این‌ها می‌گویند، خلاف واقع است؛ اشتباه می‌کنند. ان شاء الله اشتباه است. امیدواریم که خداوند متعال برای این ملت خیر و صلاح و آبادانی کامل را مقدر فرموده باشد. (۱۳۸۸/۲/۲۲)

فصل پنجم: ویژگی‌های اصلح

۱. ایمان و اعتقاد به خدا، انقلاب، قانون اساسی و مردم

نامزد انتخابات اولاً باید به خدا و به این انقلاب و به قانون اساسی و به این مردم ایمان و اعتقاد داشته باشد؛ ثانیاً دارای روحیهٔ مقاوم باشد. این ملت اهداف بلندی دارد، کارهای بزرگی دارد، تسلیم نیست، کسی نمی‌تواند با این ملت با زبان زور حرف بزند. کسانی که در رأس قوهٔ اجرایی قرار می‌گیرند، باید کسانی باشند که در مقابل فشارهای دشمنان مقاوم باشند؛ زود نترسند، زود از میدان خارج نشوند؛ این یکی از شرط‌های لازم است. (۱۳۹۲/۲/۷)

در رأس کار باید کسانی قرار بگیرند که ایمانشان به اسلام و انقلاب و ارزش‌های اسلامی و انقلابی در حد کافی باشد؛ در ارزش‌های اسلام تردید نداشته باشند و توان و نشاط و قدرت تحرک و پی‌گیری‌شان متناسب با این همه کاری باشد که جمهوری اسلامی دارد، تا این‌شاء‌الله کشور جلو برود. (۸۳/۱۲/۲۷)

در این انتخابات سعی کنید در درجهٔ اول انسان‌های مؤمن و با ایمان را انتخاب کنید. تبلیغات دشمنان و پیروان آنها در راستای کم‌رنگ کردن ایمان در جامعه است. می‌گویند ایمان چیست؟! پاسخ این است که اگر ایمان نباشد، لیاقت و کارایی هم به کار نخواهد آمد. فردی که لایق‌تر است اگر ایمان نداشت، بیشتر دزدی می‌کند و لطمه می‌زند. اگر ایمان داشت، لیاقت و عرضه و کاردانیاش برای مردم مفید خواهد بود. بنابراین مردمان با ایمان، بالیاقت، کاردان و امین را انتخاب کنید و مراقب عملکرد آنها باشید. (۱۳۸۱/۱۲/۶)

۲. تدین، تعهد، آمادگی و توانائی انجام کار بزرگ مدیریت عالی اجرایی کشور را

داشته باشد

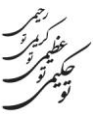
مدیریت عالی اجرایی در کشور، کار بزرگی است، کار مهمی است. یک کلمه حرف اثر می‌گذارد؛ یک اقدام کوچک یا بزرگ از سوی مجریان درجه یک کشور- رئیس جمهور، وزرا- اثر می‌گذارد؛ دستگاه اجرایی اینجور است. خدمت آنها، برای کشور تأثیرات عمیق دارد؛ خدای نکرده کوتاهی و تقصیر آنها، تأثیرات منفی زیادی دارد. این‌ها موجب می‌شود که من و شما که می‌خواهیم انتخاب کنیم، دقت کنیم.

تعهد را، تدین را، آمادگی را، توانایی‌ها را بسنجیم؛ طبق تشخیص عمل کنیم. اگر من و شما که می‌خواهیم رأی بدهیم، با نیت صادق و خالص و برای انجام وظیفه و برای آینده کشور وارد میدان شویم و بخواهیم تصمیم بگیریم، ان شاء الله خدای متعال هم در این صورت دل‌های ما را هدایت خواهد کرد. خدای متعال دل‌ها را ان شاء الله هدایت می‌کند، به شرط این که آحاد مردم حقیقتاً درصدد این باشند که وظیفه‌شان را انجام دهند.

رئیس جمهور، هم باید کاری باشد، هم باید مردمی باشد، هم باید مقاوم باشد، هم باید ارزشی باشد، هم باید باتدبیر باشد، هم باید پابند به قوانین و مقررات باشد. مجری قانون است. هم باید درد مردم را احساس کند، هم باید طبقات مختلف مردم را ببیند؛ این‌ها خصوصیات است که در انتخاب آن کسی که ما می‌خواهیم کلید اجرایی کشور را به او بسپریم، نقش دارد. (۱۳۹۲/۲/۱۶)

۳. انسانی شایسته، وارسته، باعزم، مؤمن، انقلابی و با همت جهادی باشد

هدف ملت ایران چگونه تأمین خواهد شد؟ با دو عامل، این هدف تأمین میشود: یک عامل این است که انتخابات، انتخابات گرم و پرشوری باشد؛ افراد زیاد شرکت کنند، مردم با شور و شوق شرکت کنند، بیایند پای صندوق‌ها. دوم اینکه این انتخابات منتهی شود به انتخاب یک انسان شایسته وارسته باعزم مؤمن انقلابی با همت جهادی. با این دو چیز، مقصود ملت ایران حاصل می‌شود. (۱۳۹۲/۲/۲۵)

۴. مهذب به اخلاق باشد، به حاشیه‌ها نپردازد و وعده بی‌مبنا ندهد

رباعاً باید تهذیب اخلاقی داشته باشد؛ نپرداختن به حواشی. این‌ها چیزهای لازمی است. بنده توصیه‌ام به همه دولت‌ها همیشه همین بوده است. می‌دانید من از دولت‌ها و از رؤسای جمهور در طول این سال‌های متمادی همواره حمایت کردم؛ توصیه هم کردم، در موارد متعدد و زیادی از آنها توضیح هم خواستم. تکیه این بوده است که برای مردم هزینه درست نکنند، مشکل درست نکنند، دغدغه‌آفرینی نکنند، مردم را دچار تشویش و نگرانی نکنند؛ البته وعده بیخود و بی‌مبنا هم ندهند، در باغ سبزه‌های بی‌منطق هم باز نکنند؛ منطقی، معقول، منطبق با واقعیت و با توکل به خدای متعال حرکت را پیش ببرند؛ *إن شاء الله* در آینده هم باید همین جور باشد. (۱۳۹۲/۲/۷)

۵. بتواند در عرصه مادی و معنوی کشور را پیش ببرد

دنبال یک فرد اصلاحی می‌گردید که بتواند کشورتان را با همین سرعت، بلکه بیش از این، پیش ببرد؛ هم در عرصه مادی، هم در عرصه معنوی. شما دنبال انتخاباتید، برای اینکه کسی یا کسانی، دولتی، رئیس‌جمهوری بتواند عزت شما را بالا ببرد، استقلال شما را عمیق‌تر کند، وضع زندگی شما را بهتر و مرفه‌تر کند، گره‌ها را باز کند، امید و شور و شوقی در کشور به وجود آورد؛ اما دشمن شما درست بعکس، مایل است انتخاباتی انجام بگیرد. حالا که بنا است انجام بگیرد؛ البته اگر می‌توانستند کاری کنند که انتخابات انجام نگیرد، آن کار را می‌کردند؛ اما حالا که بالاخره چاره‌ای ندارند و انتخابات انجام خواهد گرفت. که برای آینده کشور این محسنات را نداشته باشد؛ بلکه کشور را به سمت وابستگی، به سمت ضعف، به سمت عقب‌ماندگی در صحنه‌های گوناگون حرکت دهد؛ کشور را به عقب بکشاند، به عقب براند؛ آنها هدفشان این است. (۱۳۹۲/۲/۲۵)

۶. اهل استقامت و ایستادگی باشد

کسانی سر کار بیایند که مصداق: «إِنَّ الدِّينَ قَالُوا رَبَّنَا اللَّهُ ثَمَّ اسْتَقَامُوا» باشند؛ اهل

استقامت، اهل ایستادگی باشند؛ زرهی پولادین از یاد خدا و از توکل به خدا بر تن خودشان بپوشند و وارد میدان شوند. شعارها را نگاه کنید، ببیند شعارهایی که تعیین می‌کنند، چه جور شعارهایی است؟ گاهی بعضی‌ها البته اشتباه می‌کنند. برای جلب آراء، شعارهایی می‌دهند که این شعارها از حدود قدرت و اختیاراتشان بیرون است؛ اینها را مردم هوشمند ما می‌توانند بشناسند، مراقبت کنند، دقت کنند. آنچه که برای مردم لازم است، آنچه که فوریت بیشتری دارد، آنچه که با واقعیات و امکانات کشور سازگار است، آنچه که به افزایش قدرت درونی ملت می‌انجامد، آنها را در شعارهایشان بگنجانند؛ این یکی از معیارها است. (۱۳۹۲/۲/۲۵)

۷. به دین مردم اهمیت بدهد

در پیدا کردن نامزد مورد نظر دقت کنید. به کسی گرایش پیدا کنید که به دین مردم، به انقلاب مردم، به دنیای مردم، به معیشت مردم، به آینده مردم و به عزت مردم اهمیت می‌دهد. (۱۳۸۴/۳/۱۴)

۸. وابسته و دلبسته به نظام باشند

آن کسانی که وارد میدان می‌شوند، باید کسانی باشند که در خود توانایی کشیدن این بار را بیابند؛ صلاحیت‌هایی را هم که در قانون اساسی است و شورای محترم نگهبان بر روی آنها تکیه خواهد کرد، در خودشان ملاحظه کنند و واقعاً وابسته و دلبسته به نظام و قانون اساسی باشند؛ بخوانند قانون اساسی را اجرا کنند؛ چون رئیس‌جمهور سوگند می‌خورد که قانون اساسی را اجرا کند؛ قسم دروغ که نمی‌شود خورد. (۱۳۹۱/۱۰/۱۹)

۹. پایبند به انقلاب و ارزش‌ها باشد

هرکسی می‌آید، پایبند به انقلاب، پایبند به ارزش‌ها، پایبند به منافع ملی، پایبند به نظام اسلامی، پایبند به عقل جمعی، پایبند به تدبیر باشد. اینجوری باید این کشور را

اداره کرد. (۱۳۹۲/۱/۱)

۱۰. شعارهای انقلاب را زنده کند

به کی رأی بدهند؟ شاخص این است که شعارهای انقلاب بایستی به وسیلهٔ مسئولین و منتخبین ما روز به روز زنده‌تر شود. این شاخص است. ربطی به جناح‌بندی‌ها ندارد، ربطی به اسم‌ها ندارد. علاج دردهای این ملت و وسیلهٔ رسیدن به آرمان‌های این ملت، شعارهای انقلاب است؛ اینها باید حفظ شود. آن کسانی که با این شعارها به معنای حقیقی کلمه مخالفند، دشمن این شعارهایند؛ اینها نباید در مراکز تصمیم‌گیری واقع بشوند. بین ملتند، باشند. آحاد ملت، هرکسی هر عقیده‌ای داشته باشد، اشکال ندارد؛ اما آن کسی که عقیده‌اش این است که این ماشین باید راه نیفتد، این را نمی‌شود پشت زل گذاشت. یک آدمی که عقیده‌اش این است که از این جا باید این اتومبیل حرکت نکند، این شخص را پشت فرمان خودرو بگذاریم، هیچ وقت این اتومبیل حرکت نخواهد کرد. باید کسی را بگذاریم که معتقد به این حرکت باشد، معتقد به این راه باشد، معتقد به آن هدف باشد، معتقد به توانایی‌های ملی باشد، معتقد به اسلام، معتقد به انقلاب باشد و شاخص‌ها را قبول داشته باشد. این آن نقطهٔ حساس است. (۱۳۸۶/۱۱/۲۸)

۱۱. با حکمت و دارای برنامه باشد

انسان‌های با تدبیری باشند، با حکمت باشند. ما در سیاست خارجی گفتیم «عزت و حکمت و مصلحت»؛ در ادارهٔ کشور هم همین جور است، در مسائل داخلی هم همین جور است، در اقتصاد هم همین جور است؛ باید با برنامه، با حکمت، با تدبیر، با نگاه بلندمدت و همه‌جانبه، با یک هندسهٔ صحیح کارها را مشاهده کنند، نگاه کنند، وارد میدان شوند.

روزمره فکر کردن در مسائل اقتصادی، مضرات؛ تغییر سیاست‌های اقتصادی به طور دائم، مضرات. در همهٔ بخش‌ها، بخصوص در اقتصاد. تکیه کردن بر نظرات غیر

کارشناسی، مضر است؛ اعتماد کردن به شیوه‌های تزریقی اقتصادهای تحمیلی شرق و غرب، مضر است. سیاست‌های اقتصاد باید سیاست‌های «اقتصاد مقاومتی» باشد. یک اقتصاد مقاوم. باید اقتصادی باشد که در ساخت درونی خود مقاوم باشد، بتواند ایستادگی کند؛ با تغییرات گوناگون در این گوشه دنیا، آن گوشه دنیا متلاطم نشود؛ این چیزها لازم است. (۱۳۹۲/۲/۷)

۱۲. برای ریشه کنی فقر و فساد عزم جدی داشته باشد

اصلاح یعنی چه کسی؟ یعنی کسی که همین هدف‌ها را دنبال کند؛ یعنی کسی که همین دردها را بداند و حس کند؛ یعنی کسی که برای ریشه کنی فقر و فساد عزم جدی داشته باشد؛ یعنی کسی که به حال قشرهای محروم و مستضعف دل بسوزاند. اصلاح کسی است که هم به ترقی و پیشرفت کشور و توسعه اقتصادی و غیراقتصادی بیندیشد؛ هم زیرتوهمات مربوط به توسعه، آن چنان محرومات نشود که از یاد قشرهای مظلوم و ضعیف غافل بماند. اصلاح کسی است که به فکر معیشت مردم، دین مردم، فرهنگ مردم و دنیا و آخرت مردم باشد. (۱۳۸۴/۲/۱۷)

۱۳. توانایی، نشاط و حوصله لازم را داشته باشد

مردم باید دنبال رئیس جمهوری باشند که این توانایی، این شادابی، این قدرت، این احساس مسئولیت و این آمادگی به کار در او وجود داشته باشد. (۱۳۸۳/۱۱/۱۰)

اصلاح کسی است که بتواند این بار عظیم را بردوش بگیرد؛ هر کسی نمی‌تواند این بار را بردوش بگیرد؛ نشاط و حوصله و همت و قدرت لازم و هوشمندی لازم دارد. البته هر کس صلاحیتش در مراکز قانونی تأیید شود، صالح است؛ اما باید در بین صالح‌ها گشت و صالح‌تر را پیدا و او را انتخاب کرد. این، هنر شما مردم است. (۱۳۸۴/۲/۱۷)

اگر خدای متعال توفیق دهد که رئیس‌جمهور کارآمد با کفایت پُرنشاط شادابی که علاقه به مردم و علاقه به عدالت و علاقه به رفع فساد و تبعیض برای او در درجه اول برنامه‌ها قرار داشته باشد، سرکار بیاید، من به شما عرض بکنم که بسیاری از مشکلات

اساسی این کشور . چه مسائل داخلی و چه مسائل خارجی . حل خواهد شد .
(۱۳۸۳/۱۲/۲۷)

۱۴. بتواند نیازهای جامعه را برآورده سازد

اصلح کسی است که با نیازی که شما برای جامعه می فهمید، تطبیق کند و بتواند نیازهای جامعه را برآورده سازد. (۱۳۸۴/۳/۳)

۱۵. بتواند برای بازکردن گره مشکلات، ایستادگی، عزت ملی و آینده کشور

تلاش کند

مردم نگاه کنند به اظهارات داوطلبان محترمی که در این میدان وارد شدند، ما هم نگاه می کنیم؛ تشخیص بدهیم، ترجیح بدهیم، ببینیم آن کسی که می تواند برای انقلاب، برای کشور، برای آینده، برای عزت ملی، برای باز کردن گره مشکلات، برای ایستادگی قدرتمندانه و عزتمندانه در مقابل جبهه معاندان، و برای الگو کردن جمهوری اسلامی در چشم مستضعفان عالم، بیشتر و بهتر تلاش کند، کیست؟ ممکن است تشخیص یک آقایی با تشخیص یک آقای دیگر مخالف باشد؛ هیچ اشکالی ندارد.
(۱۳۹۲/۳/۶)

رئیس جمهوری انتخاب شود که بتواند گره های زندگی مردم را در دوران کنونی باز کند؛ وظایف این دوره را بشناسد و با قوت و اقتدار به آن عمل کند. ان شاء الله مردم کاری کنند که خدای متعال رئیس جمهوری با این توانایی ها و با این رویکردها برای این کشور مقدر کند. (۱۳۸۴/۲/۱۱)

۱۶. دورو و دورنگ نباشد

البته باید هوشیاری بخرج داد؛ باید هوشیاری بخرج داد. از دوروها و دورنگ ها و ظاهر باطن مختلف ها بایستی ترسید. خیلی اوقات، در طول تاریخ، اسلام از این دورنگی ها، یکی نبودن ظاهر و باطن اشخاص، ضربه خورده است. حالا روایت هم در

این زمینه زیاد هست. این را باید مواظبت کرد. شما مردم هوشیاری هستید؛ این را چه امثال من بدانیم، چه ندانیم، چه بگوییم، چه نگوییم، تاریخ ما، انقلاب ما، حوادث این بیست و نه سال ثابت کرده است؛ نه فقط به خود ما، به دنیا ثابت کرده؛ لذا به نام شما و ملت شما و مردم شما و امام شما افتخار می‌کنند. (۱۳۸۶/۱۱/۲۸)

۱۷. قدر مردم را بداند و با مردم صمیمی باشد

آنچه برای رئیس‌جمهور آینده بسیار مهم است، رئیس‌جمهوری که قدر مردم را بداند؛ با مردم صمیمی باشد؛ برای مردم مجاهدت کند؛ برای مردم کار و تلاش کند؛ ظرفیت‌های کشور را آن‌چنان به کار بگیرد که مردم بتوانند از این ظرفیت‌ها در همه جا بهره‌مند شوند؛ رئیس‌جمهوری که اعماق کشور و روستاهای دورافتاده برای او با تهران تفاوتی نداشته باشد؛ حق مردم شهرهای بزرگ و کوچک در نظر او یکسان باشد؛ بتواند برای رفع تبعیض و پُر کردن شکاف میان ثروتمندان و فقرا تلاش و کار کند؛ رئیس‌جمهوری شجاع، با تدبیر و مؤمن به هدف‌های انقلاب و نظام باشد. (۱۳۸۳/۱۲/۲۷)

۱۸. شجاع و با کفایت باشد

إن شاء الله خدای متعال کمک کند و دل‌های مردم را هدایت کند تا فرد با کفایت، شجاع، با اخلاص، دارای روح مردمی، شاداب و با نشاط، مؤمن به هدف‌ها و ارزش‌های انقلاب، مؤمن به مردم، مؤمن به نیروی مردم و معتقد به حق مردم را انتخاب کنند؛ این مهمترین بخش مشارکت عمومی مردم در امسال است. در همه چیز مشارکت عمومی مهم است، و این از جمله کلیدی‌ترین است. (۱۳۸۴/۱/۱)

۱۹. به اقتصاد مقاومتی معتقد باشد

روزمه فکر کردن در مسائل اقتصادی، مضراست؛ تغییر سیاست‌های اقتصادی به طور دائم، مضراست. در همه بخش‌ها، بخصوص در اقتصاد. تکیه کردن بر نظرات غیر کارشناسی، مضراست؛ اعتماد کردن به شیوه‌های تزریقی اقتصادهای تحمیلی شرق و

غرب، مضر است. سیاست‌های اقتصاد باید سیاست‌های «اقتصاد مقاومتی» باشد. یک اقتصاد مقاوم باید اقتصادی باشد که در ساخت درونی خود مقاوم باشد، بتواند ایستادگی کند؛ با تغییرات گوناگون در این گوشه دنیا، آن گوشه دنیا متلاطم نشود؛ این چیزها لازم است. رئیس‌جمهوری که می‌خواهد این کشور بزرگ را اداره کند، این راه پرافتخار را به کمک مردم و برای مردم طی کند، باید اینچنین خصوصیتی داشته باشد.

(۱۳۹۲/۲/۷)

۲۰. اهل تجمل و اشرافی‌گری نباشد

بهترین کیست؟ بهترین، آن کسی است که درد کشور را بفهمد، درد مردم را بداند، با مردم یگانه و صمیمی باشد، از فساد دور باشد، دنبال اشرافی‌گری خودش نباشد. آفت بزرگ ما اشرافی‌گری و تجمل‌پرستی است؛ فلان مسئول اگر اهل تجمل و اشرافی‌گری باشد، مردم را به سمت اشرافی‌گری و به سمت اسراف سوق خواهد داد.

یکی از اساسی‌ترین کارها برای اینکه ما جلوی اسراف را بگیریم این است که مسئولین کشور، خودشان، کسانشان، نزدیکانشان و وابستگانشان، اهل اسراف و اهل اشرافی‌گری نباشند. چطور می‌توانیم اگر خودمان اهل اسراف باشیم، به مردم بگوییم اسراف نکنید؛ «اتأمرون الناس بالبر و تنسون انفسکم»؛ «یا ایها الذین آمنوا لم تقولون مالا تفعلون. کبر مقتا عند الله ان تقولوا مالا تفعلون». اولین کار این است که ما مسئولین کشور را، افرادی انتخاب کنیم که مردمی باشند، ساده‌زیست باشند، درد مردم را بدانند و خودشان از درد مردم احساس درد کنند. این هم به نظر من شاخص مهمی است. (۱۳۸۸/۲/۲۲)

آن کسانی که امروز با مردم حرف می‌زنند، آنچه که توانایی انجام آن را دارند و مردم به آن احتیاج دارند، آن را با مردم در میان بگذارند؛ قول بدهند با عقل و درایت عمل خواهند کرد؛ اگر برنامه‌ای در هر موردی از مسائل دارند، آن برنامه را برای مردم ارائه کنند؛ قول بدهند که با پشتکار و ثبات قدم در این میدان پیش خواهند رفت؛ قول بدهند که از همه ظرفیت‌های قانون اساسی برای اجرای وظیفه بزرگ خودشان استفاده خواهند کرد؛

قول بدهند که به مدیریت اوضاع کشور خواهند پرداخت؛ قول بدهند که به مسئله اقتصاد - که امروز میدان چالش تحمیلی بر ملت ایران از سوی بیگانگان است - بخوبی خواهند پرداخت؛ قول بدهند حاشیه‌سازی نمی‌کنند؛ قول بدهند دست کسان و اطرافیان خود را باز نخواهند گذاشت. (۱۳۹۲/۳/۱۴)

۲۱. کار اجرایی بلد باشد و بتواند بار سنگین اداره کشور را بردوش بکشد

اداره مملکت و کار اجرائی، کار کوچکی نیست. کارهای بزرگ و بارهای سنگینی بر دوش مجریان سطوح بالاست. ممکن است کسانی که در سطوح دیگری کار می‌کنند، ابعاد این سنگینی را هم بعضاً تشخیص ندهند که چقدر این بار سنگین است. آن کسانی که وارد میدان می‌شوند، باید کسانی باشند که در خود توانایی کشیدن این بار را بیابند؛ صلاحیت‌هایی را هم که در قانون اساسی است و شورای محترم نگهبان بر روی آنها تکیه خواهد کرد، در خودشان ملاحظه کنند و واقعاً وابسته و دل‌بسته به نظام و قانون اساسی باشند؛ بخواهند قانون اساسی را اجرا کنند؛ چون رئیس‌جمهور سوگند می‌خورد که قانون اساسی را اجرا کند؛ قسم دروغ که نمی‌شود خورد. کسانی که این را احساس می‌کنند، در آن میدان می‌آیند؛ کسانی هم که نه، قصد ندارند در این صحنه حاضر شوند، در صحنه انتخاب کردن و کمک به پرشور شدن انتخابات شرکت خواهند کرد. (۱۳۹۱/۱۰/۱۹)

۲۲. توانایی مدیریت اجرایی کشور را داشته باشد

ما عرض کردیم سلائق مختلف و هر کسی که احساس می‌کند توانایی دارد، بیاید وسط میدان؛ توده مردم و جمعیت عظیم ده‌ها میلیونی ملت هم این‌شاء‌الله وارد میدان خواهند شد؛ اما در محاسبه، آن کسانی که داوطلب می‌شوند، اشتباه نکنند؛ بدانند مدیریت اجرائی کشور یعنی چه. نه در ارزیابی نیازی که کشور به یک قدرت اجرائی دارد، اشتباه کنند، نه در ارزیابی توان خودشان اشتباه کنند. اگر چنانچه ارزیابی درستی انجام دادند، بیایند توی میدان؛ ملت هم نگاه می‌کند، انتخاب می‌کند. (۱۳۹۲/۲/۷)

۲۳. همتش بر حفظ عزت و حرکت کشور در جهت هدف‌های انقلاب باشد

همان طور که عرض کردیم، یک انتخاب خوب، یک انتخاب درست، نه فقط در طول چهار سال، گاهی در طول ده‌ها سال تأثیراتش برای کشور باقی می‌ماند. برای انتخاب خوب باید فکر کرد، باید معیارها را شناخت. من إن شاء الله در آینده مطالبی عرض خواهم کرد؛ اما اجمالاً معیار اصلی این است که کسانی سرکار بیایند که همتشان بر حفظ عزت و حرکت کشور در جهت هدف‌های انقلاب باشد. آنچه ما در این سال‌های طولانی از خیرات و برکات به دست آورده‌ایم، به برکت هدف‌های انقلاب بوده است؛ هر جایی که ما کم آوردیم، عقب ماندیم، شکست خوردیم، به خاطر غفلت از هدف‌های انقلاب اسلامی و هدف‌های اسلامی بوده است. (۱۳۹۲/۲/۲۵)

۲۴. بتواند با امانت کامل بار سنگین ریاست جمهوری را بردوش بکشد

من و شما باید نگاه کنیم ببینیم در بین این صالح‌ها کدام صالح‌ترند، کدام بیشتر به درد مردم می‌خورند، کدام بیشتری توانند این بار سنگین را بردوش بکشند و با امانت کامل این راه را ادامه دهند و پیش ببرند؛ این را باید من و شما نگاه کنیم، ببینیم، بشناسیم. از افرادی که ممکن است ما را هدایت کنند، راهنمایی کنند، کمک بخواهیم. (۱۳۹۲/۲/۲۵)

عظیم‌ترین
توفیق

۲۵. حرف غربی‌ها را تکرار نکند

جوان‌های ما، اهل فکر ما، اهل فرهنگ ما تأمل کنند؛ مسئولین کشور به سمت سیاست‌های اسلامی حرکت کنند. اینی که یا مسئولان ما، یا در دوره‌های انتخابات مثل وضع کنونی، نامزدهای انتخاباتی ما برای جلب توجه دیگران حرف‌های غربی‌ها را تکرار کنند، این هیچ امتیازی محسوب نمی‌شود. امتیاز این نیست که ما آن چیزی را بگوییم که غرب می‌پسندد. این‌ها کسانی‌اند که با فکر ایرانی، فکر اسلامی، هویت اسلامی و ایرانی مخالفند. (۱۳۸۸/۲/۲۶)

۲۶. به فکر بدست آوردن دل مستکبران نباشد

کسانی با رأی ملت سرکار نیابند که در مقابل دشمنان بخواهند دست تسلیم بالا ببرند و آبروی ملت ایران را ببرند. کسانی سرکار نیابند که بخواهند با تملق‌گویی به غرب، به دولت‌های غربی، به دولت‌های زورگو و مستکبر، به خیال خودشان بخواهند برای خودشان موقعیتی در سطح بین‌المللی دست و پا کنند. این‌ها برای ملت ایران ارزشی ندارد. کسانی سرکار نیابند که دشمنان ملت ایران طمع بورزند که به وسیله آن‌ها بتوانند صفوف ملت را از هم جدا کنند، مردم را از دینشان، از اصولشان، از ارزش‌های انقلابی‌شان دور کنند. ملت باید آگاه باشد. اگر کسانی بر سرکار بیابند که در مراکز گوناگون سیاسی یا اقتصادی به جای اینکه به فکر ادامه راه امام و ارزش‌ها و اصول ترسیم شده به وسیله امام باشند، به فکر به دست آوردن دل فلان قدرت غربی و فلان مستکبر بین‌المللی باشند، برای ملت ایران مصیبت خواهد بود. این آگاهی برای ملت لازم است. (۱۳۸۸/۲/۲۸)

روح
عظیم
میرزا
محمد
توکل

قول بدهند که به منافع بیگانگان، به بهانه‌های گوناگون، بیش از منافع ملت ایران اهمیت نخواهند داد. بعضی با این تحلیل غلط که به دشمنان امتیاز بدهیم تا عصبانیت آنها را نسبت به خودمان کم کنیم، عملاً منافع آنها را بر منافع ملت ترجیح می‌دهند؛ این اشتباه است. عصبانیت آنها ناشی از این است که شما هستید، ناشی از این است که جمهوری اسلامی هست، ناشی از این است که امام در اذهان مردم و در برنامه‌های این کشور زنده است، ناشی از این است که روز ۱۴ خرداد، روز رحلت امام، مردم در سرتاسر کشور به جوش و خروش می‌آیند؛ عصبانیت آنها مربوط به این چیزها است. عصبانیت دشمن را باید با اقتدار ملی علاج و جبران کرد. (۱۳۹۲/۳/۱۴)

۲۷. در تبلیغات مواضع عزت‌آفرین داشته باشد

در تبلیغات انتخاباتی، در شعارهای انتخاباتی، آنچه که اهمیت دارد، این است که مواضع عزت‌آفرین و صحیح و عاقلانه و حکیمانه انقلاب و نظام تثبیت شود. مبادا در

شعارهایمان، ما به زید و عمرو در خارج از این مرزها یا آدم‌هایی در داخل مرزها، چراغ سبز نشان دهیم. (۱۳۹۲/۳/۶)

۲۸. در تبلیغات ریخت و پاش نداشته باشد

نکته دیگر این است که رفتار داوطلبان در ریخت و پاش و خرج و تبلیغات زیاد از اندازه لازم می‌تواند ماها و آحاد مردم را نسبت به آنچه که بعداً پیش خواهد آمد، آگاه و هشیار و بیدار کند. (۱۳۹۲/۳/۶)

۲۹. برای تبلیغات از بیت‌المال و پول‌های مشتبه استفاده نکند

آن کسی که یا از بیت‌المال هزینه می‌کند، یا از پول مشتبه به حرام بعضی‌ها استفاده می‌کند، نمی‌تواند اطمینان مردم را جلب کند؛ به این چیزها خیلی باید توجه کرد. (۱۳۹۲/۳/۶)

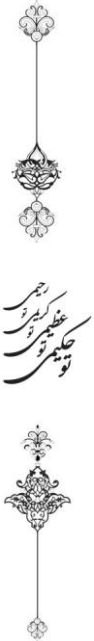
۳۰. شعارهایی بدهد که منطبق با واقعیات کشور باشد

شعارها را نگاه کنید، ببیند شعارهایی که تعیین می‌کنند، چه جور شعارهایی است؟ گاهی بعضی‌ها. البته اشتباه می‌کنند. برای جلب آراء، شعارهایی می‌دهند که این شعارها از حدود قدرت و اختیاراتشان بیرون است؛ اینها را مردم هوشمند ما می‌توانند بشناسند، مراقبت کنند، دقت کنند. آنچه که برای مردم لازم است، آنچه که فوریت بیشتری دارد، آنچه که با واقعیات و امکانات کشور سازگار است، آنچه که به افزایش قدرت درونی ملت می‌انجامد، آنها را در شعارهایشان بگنجانند؛ این یکی از معیارها است. (۱۳۹۲/۲/۲۵)

۳۱. نقاط قوت رئیس‌جمهورهای قبلی را داشته باشد و نقاط ضعف آنها را

نداشته باشد

این را همه بدانند که آنچه ما برای رئیس‌جمهور آینده نیاز داریم، عبارت است از امتیازاتی که امروز وجود دارد، منهای ضعفهایی که وجود دارد. این را همه توجه کنند؛

رئیس‌جمهور هر دوره‌ای باید امتیازات کسبی و ممکن‌الحصول رئیس‌جمهور قبلی را داشته باشد، ضعف‌های او را نداشته باشد. هر کسی بالاخره نقاط قوتی دارد و نقاط ضعفی دارد. رؤسای‌جمهور - چه رئیس‌جمهور امروز، چه رئیس‌جمهور فردا- نقاط قوتی دارند و نقاط ضعفی هم دارند. همه ما همین جوریم؛ نقاط قوتی داریم، نقاط ضعفی داریم. آن چیزهایی که امروز برای دولت و برای رئیس‌جمهور نقاط قوت محسوب می‌شود، اینها باید در رئیس‌جمهور بعدی وجود داشته باشد، اینها را باید در خود تأمین کند؛ آن چیزهایی که امروز نقاط ضعف شناخته می‌شود - که ممکن است شما بگوئید، من بگویم، دیگری بگوید- این نقاط ضعف را باید از خود دور کند. یعنی ما در سلسله دولت‌هایی که پشت سر هم می‌آیند، باید رو به پیشرفت باشیم، رو به تعالی و تکامل باشیم، تدریجاً بهترین‌های خودمان را بفرستیم. (۱۳۹۲/۱/۱)

رئیس
جمهور
عظیم
جمهور
جمهور

بایدها

۱. بر سطح آگاهی و تحلیل مردم بیافزایید

مطبوعات در کشور ایران و در نظام جمهوری اسلامی، کجای کارند؟ که هستند و چه هستند؟ آیا زاید و سرریزی هستند؟ زینت‌المجالسی هستند؟ یا نه؛ یک عنصر حقیقی و مؤثر و اجتناب‌ناپذیر و سازنده‌اند؟ نظر ما، البته، معطوف به نکته دوم و جمله اخیر است. ما معتقدیم که مطبوعات برای نظام جمهوری اسلامی، یک مقوله تجملاتی و تشریفاتی نیست. بنابراین، افزایش آن، تنوع آن، کیفیت یافتن آن، و اگر خطایی دارد، تصحیح آن، جزو کارهای اساسی در این نظام است.

نظام جمهوری اسلامی یک نظام مردمی است و کسی نمی‌تواند این را منکر شود. مخالفین ما هم نمی‌توانند این را منکر شوند. حداکثر این است که مردم را تخطئه می‌کنند و می‌گویند «مردم نفهمیدند و با این مسئولین و این نظام، صفا کردند.» بالاخره صفای مردم با این نظام را نمی‌توانند منکر شوند و این، مطلب واضحی است. سرو کار ما با مردم است؛ پس این نظام، نظامی است مردمی. مردم باید اهل تحلیل شوند تا بفهمند که نظام برایشان مفید است. آگاهی برای چنین نظامی، مثل آب و هوا، لازم و واجب است. نظام ما، این گونه است. هر چه مردم بیشتر آگاه باشند، نظام جمهوری اسلامی، بیشتر سود می‌برد. بنابراین، این نظام، به آگاه‌سازی مردم نیازمند است. مطبوعاتی که طریق سلامت پیمایند و بنا بر عناد و بدجنسی نداشته باشند. این گونه مطبوعات، در هر رشته‌ای قلم بزنند - سیاسی باشند، فرهنگی باشند، اقتصادی باشند، درباره مسائل خارجی حرف بزنند، در خصوص مسائل داخلی حرف بزنند - و هر کاری که بکنند، به نفع نظام حرکت

کرده‌اند. چرا؟ چون بر مایه آگاهی مردم می‌افزایند. موضع مطبوعات در جمهوری اسلامی، این است. (۱۳۷۵/۲/۱۳)

۲. سه وظیفه عمده: نقد و نظارت، اطلاع‌رسانی و تبادل آراء

برای مطبوعات سه وظیفه عمده قائم: وظیفه نقد و نظارت، وظیفه اطلاع‌رسانی صادقانه و شفاف، وظیفه طرح و تبادل آراء و افکار در جامعه. معتقدم که آزادی قلم و بیان، حتی مسلم مردم و مطبوعات است. در این هم هیچ تردیدی ندارم و این جزو اصول مصرحه قانون اساسی است. معتقدم اگر جامعه‌ای مطبوعات آزاد و دارای رشد و قلم‌های آزاد و فهمیده را از دست بدهد، خیلی چیزهای دیگر را هم از دست خواهد داد. وجود مطبوعات آزاد، یکی از نشانه‌های رشد یک ملت و حقیقتاً خودش هم مایه رشد است؛ یعنی از یک طرف رشد و آزادگی ملت، آن را به وجود می‌آورد؛ از طرف دیگر، آن هم به نوبه خود می‌تواند رشد ملت را افزایش دهد. البته معتقدم در کنار این ارزش، ارزش‌ها و حقایق دیگری هم وجود دارد که با آزادی مطبوعات و آزادی قلم، آن ارزش‌ها نباید پامال شود. هنر بزرگ این است که کسی بتواند هم آزادی را حفظ کند، هم حقیقت را درک کند، هم مطبوعات آزاد داشته باشد، هم آن آسیب‌ها دامنش را نگیرد. باید این‌گونه مشی کرد. (۱۳۷۹/۱۲/۹)

۳. مردم را به انتخاب اصلح تشویق کنید

کسانی که زبان‌گویی دارند، قلم‌توانایی دارند و آبرویی پیش مردم دارند - که این آبرو هم جزو ذخایر الهی است و خدای متعال به هرکس داده است، باید آن را در راه او مصرف کند و به کار ببرد - مردم را توجیه و تشویق کنند و آدمهای خوب را به آنها معرفی نمایند. (۱۳۷۴/۱۱/۱۴)

۴. از انتخابات مانند یک نعمت الهی پاسداری کنید

انتخابات که مظهر حضور مردم است، مظهر مردم‌سالاری دینی است، باید پشتوانه

امنیت ما باشد. نباید اجازه داد که این چیزی که ذخیره امنیت است، پشتوانه امنیت است، به امنیت ما صدمه وارد کند. دیدید، حس کردید، از نزدیک لمس کردید آن وقتی را که دشمنان می‌خواهند از انتخابات علیه امنیت کشور سوء استفاده کنند. باید همه مراقب باشند، همه بهوش باشند. آحاد مردم، مسئولان گوناگون، منبرداران سیاسی، کسانی که می‌توانند با مردم حرف بزنند، همه مراقب باشند، مواظب باشند؛ از انتخابات مانند یک نعمت الهی پاسداری کنند. (۱۳۹۰/۶/۹)

۵. انتقاد، منطقی و واقع‌بینانه باشد

البته انتقاد منطقی، گفتن حرف صحیح اینقدر حرف‌های آشکار وجود دارد که انسان اگر ذکر آنها را بکند، اصلاً هم غیبت نیست، و می‌تواند انسان نقد بکند. بله مسلم است، امروز یک جریان صحیح و حقی در جامعه ما وجود دارد، جریان‌های باطلی هم وجود دارد که به انواع و اقسام طرق می‌خواهند جامعه را خراب کنند، انقلاب را منحرف کنند؛ در این شکی نیست. آدم‌هایی هم در رأس این جریان‌ها هستند. چه لزومی دارد که انسان به این آدم‌ها تهمت بزند. چه لزومی دارد که غیبت اینها را بکند. حرف آشکار این قدر دارند؛ همان حرف‌های آشکار را بیان بکنند، تبیین بکنند، توضیح بدهند، مطلب روشن خواهد شد. (۱۳۸۹/۱۰/۷)

امروز متأسفانه انسان مشاهده می‌کند که در بین برخی مسئولین و نخبگان سیاسی و غیره کانه مد شده است که نگاه، نگاه بدبینانه باشد؛ نگاه منفی باشد؛ نقاط مثبت را نبینند؛ روی نقاط منفی تکیه کنند. در رسانه‌ها و غیررسانه‌ها مرتباً منفی بافی می‌شود. تا انسان می‌گوید هم چرا، می‌گویند آقا شما نمی‌گذارید ما واقعیات را بگوییم. می‌گویید سیاه‌نمایی است، می‌گویند فلان است؛ ما می‌خواهیم حقایق را بگوییم. نه، این یکسونگری است. خب، اگر فرض بفرمائید یک واحد تولیدی دچار یک اشکالی می‌شود و شما می‌خواهید به عنوان یک نگاه واقع‌بینانه آن را بیان کنید، بسیار خوب، در کنارش مثلاً دو تا واحد تولیدی هم ایجاد شده. اگر این نقطه مثبت را بیان کنیم، یک جور مسائل

کشور را می‌فهمیم؛ اگر این نقطه مثبت را بیان نکنیم، مسائل کشور را جور دیگری خواهیم فهمید. اگر فقط نقاط منفی را مشاهده کنیم - که البته نقاط منفی وجود دارد - این طبعاً واقع‌بینی نیست؛ این برآورد درستی از اوضاع کشور به ما نخواهد داد؛ منجر به ناامیدی می‌شود؛ ضرر اجتماعی‌اش هم این است. (۱۳۹۰/۵/۱۶)

۶. رسانه‌های اینترنتی هم خود را به قانون مقید کنند

این رسانه‌های الکترونیکی و اینترنتی متأسفانه موجب شده است که افراد بی‌محابا علیه یکدیگر حرف بزنند، بد بگویند. باید از طرف مسئولین کشور برای این هم یک جوری تدبیر بشود. ولی عمده این است که خود ما مردم، خودمان را مقید کنیم به اخلاق اسلامی؛ خودمان را مقید کنیم به قانون. حالا این حرف من بهانه‌ای نشود برای اینکه یک عده‌ای بروند جوان‌های انقلابی را به عنوان جوان‌های تند، مورد ملامت و شماتت قرار بدهند؛ نه، من همه جوان‌های غیور کشور را، جوان‌های مؤمن انقلابی کشور را فرزندان خودم میدانم و پشت سر آنها قرار می‌گیرم؛ من از جوانان انقلابی و مؤمن و غیور حمایت می‌کنم؛ منتها همه را توصیه می‌کنم به این که در رفتار خود، با اخلاق اسلامی رفتار کنند؛ قانون را مراعات کنند. همه باید قانون را مراعات کنند. تجسم انقلاب در قانون جمهوری اسلامی است. (۱۳۹۱/۱/۱)

۷. به یکدیگر حسن ظن داشته باشیم

قرآن کریم می‌فرماید: «لولا اذ سمعتموه ظن المؤمنون والمؤمنات بأنفسهم خیراً؛ یعنی وقتی «افک» را شنیدید چرا به همدیگر حسن ظن نداشتید؟ یعنی از اول رد کنید «افک» را. [اگر] آمدند به یک نفری تهمت زدند، یک چیزی را گفتند - حالا یا با عنوان تهمت یا به عنوان غیبت - چرا قبول می‌کنید؟ ببینید این کلمه لولای تحذیریه در قرآن و در کلام عرب خیلی معنای وسیعی دارد، فقط معنایش «چرا» نیست، که ما بگوئیم چرا این کار را نکردی. چرا با تأکید است. یعنی آه، وای، چرا؛ معنای «لولا» این است؛ تحذیریه

است. [چرا] «لولا اذ سمعتموه ظن المؤمنون والمؤمنات بأنفسهم [خیراً]؛ یعنی چرا به هم ظن نیک ندارید، چرا به هم حسن ظن ندارید. تا فوراً کسی آمد، شما بگوئید بله، احتمال درستی اش هم اگر بود، آدم به صورت یقین آن را بداند و نقل نکند. این درست نیست، این ممنوع است. این چیزی که امروز مورد ابتلاست در جامعه ما، از همان چیزهائی است که بایست از همین ادله غیبت بفهمیم که درست نیست؛ این وضعی که وجود دارد درست نیست. (۱۳۸۹/۱۰/۷)

❑ نیایدها

۱. به خواست دشمن کمک نکنیم

این که بنده مکرر به مطبوعات و رسانه‌ها توصیه می‌کنم که با مسائل کشور مسؤولانه برخورد کنند، به خاطر همین است. دشمن می‌خواهد مطالب خود را در بین مردم به دروغ و فریب منتشر کند. ما نباید عامل دشمن شویم و کار دشمن را آسان کنیم و همان چیزی را که او می‌خواهد در فضای فکری و فرهنگی جامعه ما به وجود آورد، در داخل کشور به وسیله مطبوعات، رسانه‌ها و تریبون‌ها به خورد مردم دهیم. این خطای بسیار بزرگی است. اگر عمداً و با توجه صورت گیرد، خیانت بزرگی است و اگر از روی غفلت باشد، خطای بزرگی است. باید خیلی آگاه و مراقب بود. (۱۳۸۱/۵/۵)

همه باید مراقب باشند. در کشور، کسانی که اهل نوشتنند، اصحاب مطبوعات، کسانی که رسانه‌ها دست آن‌هاست، کسانی که تریبون‌ها دست آن‌هاست، مراقب باشند به این خواست دشمنان کمک نکنند. بعضی دانسته، بعضی ندانسته، با اظهار نظرهایشان، با حرف‌هایشان، به خواست دشمن کمک می‌کنند؛ باید همه مراقب باشند. دشمن امروز می‌خواهد از جمهوری اسلامی یک چهره نامطلوبی به ملت‌های منطقه نشان بدهد تا آنها به این طرف سوق داده نشوند و خط ایستادگی در مقابل استکبار - که خصوصیت ملت ایران است - در میان آن‌ها رواج پیدا نکند؛ لذا ما باید مراقب باشیم. (۱۳۹۰/۷/۱۷)

۲. ذهن مردم را مشغول مسائل فرعی نکنید

اینکه ما این همه عرض می‌کنیم، توصیه می‌کنیم، تأکید می‌کنیم، هم به مسئولین، هم به مردم، که خودتان را به مسائل فرعی سرگرم نکنید، برای خاطراین است. اینکه به مطبوعات، به رسانه‌ها، به روزنامه‌ها، به پایگاه‌های اینترنتی که امروز رواج پیدا کرده است، هی سفارش می‌کنیم که از وارد کردن حرف‌ها و مطالب نادرست - که ذهن مردم را مشغول می‌کند - به فضای ذهنی مردم پرهیز کنید، به خاطراین است. (۱۳۹۱/۱۰/۱۹)

۳. مردم را نسبت به انتخابات دلسرد نکنید

مبادا در روزنامه یا در رسانه‌بی - به هرنحوس - یا در تبلیغاتی، طوری حرف زده بشود که مردم را نسبت به انتخابات دودل بکنند. البته این مردم دودل نمی‌شوند. این مردم نشان داده‌اند که در مقابل توطئه‌های دشمن، هوشیارانه عمل می‌کنند؛ مخالفان انقلاب اسلامی هم این را می‌دانند؛ اما بالاخره تبلیغات و تلاش‌های خودشان را می‌کنند. مبادا کسانی در داخل محدوده نظام اسلامی پیدا بشوند که به این خواسته دشمن کمک کنند؛ به علت اختلافی که بازید و عمرو و بکری دارند، برای خاطریک امر جزئی، کم‌اهمیت و احياناً شخصی یا گروهی، بیایند مردم را نسبت به این حقیقت عظیم - که حضور آن‌ها را در صحنه نشان می‌دهد - مردم و دلسرد بکنند. (۱۳۷۰/۱۰/۱۹)

۴. اعتماد به نفس مردم نباید شکسته شود

انسان جایزالخطاست؛ باید تلاش کند خطا نکند یا کمتر بکند. کسانی هم که خطای طرف مقابل را می‌بینند، باید دلسوزی کنند و خطا را به گوش او برسانند؛ اما هوجیگری کردن، مردم را دلسرد کردن، اعتماد به نفس مردم را شکستن، آن‌ها را ناامید کردن نسبت به آینده، هیچ روا نیست. این خطاب من به همه است؛ هم به مطبوعات، هم به رسانه‌ها، هم به مسئولین، هم به کسانی که منبرهای گوناگون خطابه و سخن گفتن با مردم را دارند؛ در مجلس، در نماز جمعه، در جاهای دیگر، در دانشگاه‌ها. این چیزی است که بحث

مصلحت کشور است؛ باید مصلحت کشور را رعایت کرد. این هم یکی از آن راه‌های مقابله [دشمن] با اعتماد به نفس ملی است. (۱۳۸۶/۱۰/۱۳)

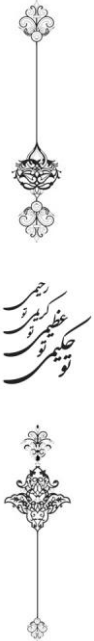
۵. از اختلافات جزئی و غیراصولی صرف نظر شود

حالا بعضی‌ها -چه مطبوعات، چه بعضی از عناصر گوناگون- توصیه‌پذیر نیستند؛ آنها از ما توصیه نمی‌خواهند؛ معلوم نیست سیاست‌های بعضی از این دستگاه‌ها و مطبوعات و رسانه‌ها را کی معین می‌کند و کجا معین می‌شود -نانشان در ایجاد اختلاف است- اما آن کسانی که مصالح کشور را می‌خواهند، مایلند حقائق را غالب کنند، من توصیه‌ام به آنها این است که از این اختلافات جزئی و غیراصولی صرف نظر کنند. شایعه‌سازی و شایعه‌پراکنی درست نیست. انسان می‌بیند صریحاً و علناً به مسئولین کشور -کسانی که بارهای کشور را بر دوش دارند- تهمت می‌زنند، نسبت به این‌ها شایعه‌سازی می‌کنند؛ فرق هم نمی‌کند، چه رئیس‌جمهور باشد، چه رئیس مجلس باشد، چه رئیس مجمع تشخیص مصلحت باشد، چه رئیس قوه قضائیه باشد؛ این‌ها مسئولین کشورند. مسئولین کشور کسانی هستند که زمام یک کاری به این‌ها سپرده است؛ مردم باید به اینها اعتماد داشته باشند، حسن ظن داشته باشند. نباید شایعه‌پراکنی کرد؛ دشمن این را می‌خواهد. دشمن می‌خواهد شایعه‌پراکنی کند؛ می‌خواهد دل‌ها را نسبت به یکدیگر، نسبت به مسئولین بدبین کند. (۱۳۸۸/۹/۴)

اعمال و گفتار تفرقه‌انگیز و دلسردکننده از هر کسی صادر شود، خیانت به امام و اسلام است. از حضرات نمایندگان محترم مجلس شورای اسلامی، ائمه محترم جمعه، گویندگان مذهبی و رسانه‌های عمومی تقاضا می‌کنم همگان را به این وظیفه انقلابی توجه دهند؛ و البته ضمانت اصلی برای این کار، آحاد مردم حزب‌الله‌اند که با مشاهده تخلف از این وظیفه الهی، موظف به نهی از منکر و اعراض از متخلفین می‌باشند. (۱۳۶۸/۴/۲۳)

۶. نقاط برجسته ملت تضعیف نشود

آن کسانی هم که دارای تربیون‌های گفتن هستند، دارای رسانه هستند، صدایشان

در جامعه شنیده می‌شود، سعی کنند نقاط برجسته این ملت را طبق میل دشمن کوچک نکنند، تضعیف نکنند، کم‌رنگ نکنند. این هوشیاری ملت ایران باید همواره محفوظ بماند. (۱۳۹۰/۷/۲۷)

۷. هر خبری گفتنی نیست

بعضی از خبرهای دنیا، برای مردم ما اصلاً جالب نیست. حالا دانستند، دانستند؛ ندانستند، ندانستند. طبیعتاً این خبرها حذف می‌شود. بعضی از خبرها، اصلاً مضر است. حادثه‌ای را در جایی درست می‌کنند و میلیون‌ها و میلیارد‌ها دلار خرج می‌کنند، تا آن را به گوش ما برسانند. آنگاه ما بیاییم، همین حادثه را از طریق رسانه‌های گروهی خودمان، به گوش مردمان برسانیم! آیا این عاقلانه است؟! (۱۳۶۹/۱۲/۲۱)

۸. هتک آبروی افراد جایز نیست

از طرف علاقه‌مندان به نامزدهای انتخاباتی گوناگون، بد اخلاقی‌های انتخاباتی، شایسته ملت ما نیست؛ تهمت زدن آدم‌های مؤمن را، مصونیت‌دار از لحاظ اسلامی و شرعی را؛ در معرض هتک آبرو قرار دادن در شب‌نامه‌ها، در مطبوعات، در پایگاه‌های اینترنتی و غیره، این‌ها اصلاً مصلحت نیست. من به طور جد از همه کسانی که نسبت به نامزدهای مختلف علاقه‌مندی‌ای دارند، درخواست می‌کنم، اصرار می‌کنم که این علاقه‌مندی خودتان را از راه تخریب دیگران، اهانت به دیگران، متهم کردن دیگران نشان ندهید. هرچه می‌خواهید، از نامزد مورد علاقه خودتان تمجید کنید، تعریف کنید؛ اما دیگران را تخریب نکنید. این علامت بدی است. (۱۳۸۶/۱۰/۱۲)

۹. تهمت به نظام، گناهی بالاتر از تهمت به افراد است

فضا را نباید از تهمت و از گمان سوء پر کرد. قرآن کریم می‌فرماید: «لولاذا سمعتموه ظن المؤمنون و المؤمنات بانفسهم خیرا!»؛ وقتی می‌شنوید که یکی را متهم می‌کنند، چرا به همدیگر حسن ظن ندارید؟ تکلیف دستگاه اجرائی و قضائی به جای خود محفوظ است. دستگاه‌های اجرائی باید مجرم را تعقیب کنند، دستگاه‌های قضائی باید مجرم را

محکوم و مجازات کنند؛ با همان روشی که ثابت می‌شود و در قوانین اسلامی و قوانین عرفی ما هست و هیچ‌هم در این زمینه نباید کوتاه بیایند؛ اما مجازات مجرم که از طرق قانونی جرم او ثابت شده است، غیر از این است که به گمان، به خیال، به تهمت، یکی را متهم کنیم، بدنام کنیم، توی جامعه دهن به دهن بگردانیم. اینکه نمی‌شود. این فضا، فضای درستی نیست. یا دیگران - خارجی‌ها، بیگانه‌ها، تلویزیون‌های مغرض - علیه کسی یا کسانی حرفی بزنند، ادعا کنند که اینها فلان جا خیانت کردند، فلان جا خطا کردند؛ ما هم عین همان را پخش کنیم. این، ظلم است؛ این، مورد قبول نیست. رسانه‌های بیگانه کی دلشان برای ما سوخته است؟ کی خواسته‌اند حقائق در مورد ما روشن بشود، که در این مورد بیایند حقیقت را گفته باشند؟ می‌گویند، حرف‌هایی می‌زنند، ادعاهایی می‌کنند. نباید گفت این‌ها شفافیت است. این، شفافیت نیست؛ این، کدر کردن فضا است. شفافیت معنایش این است که مسئول در جمهوری اسلامی عملکرد خودش را به طور واضح در اختیار مردم قرار بدهد؛ این معنای شفافیت است، باید هم بکنند؛ اما این‌که ما بیاییم این و آن را بدون اینکه اثبات شده باشد، بگیریم زیر بار فشار تهمت و چیزهایی را به آن‌ها نسبت بدهیم که ممکن است در واقع راست باشد، اما تا مادامی که ثابت نشده است، ما حق نداریم آن را بیان کنیم؛ این آن را متهم کند، آن این را متهم کند؛ از رسانه بیگانه - رسانه مغرض انگلیس - شاهد برایش بیاوریم، بعد هم یک نفر از آن طرف پیدا بشود و کل نظام را به اموری که شایسته نظام اسلامی نیست و نظام اسلامی شانس بسیار بالاتر است از این چیزهایی که بعضی به نظام اسلامی نسبت می‌دهند، متهم بکند، این اشکال بر آن‌ها بیشتر هم وارد است. تهمت زدن به یک شخص گناه است، تهمت زدن به یک نظام اسلامی، به یک مجموعه، گناه بسیار بزرگتری است. پروردگارا! با تقوای خود ما را از این گناهان دور کن. (۱۳۸۸/۶/۲۹)

۱۰. یکدیگر را متهم نکنید

به اخلاق خودمان هم برسیم. اخلاق اهمیتش از عمل هم بیشتر است. فضای

جامعه را فضای برادری، مهربانی، حسن ظن قرار بدهیم. من هیچ موافق نیستم با اینکه فضای جامعه را فضای سوء ظن و فضای بدگمانی قرار بدهیم. این عادات را از خودمان باید دور کنیم. اینکه متأسفانه باب شده که روزنامه و رسانه و دستگاه‌های گوناگون ارتباطی - که امروز روزه روز هم بیشتر و گسترده‌تر و پیچیده‌تر می‌شود - روشی را در پیش گرفته‌اند برای متهم کردن یکدیگر، این چیز خوبی نیست؛ این چیز خوبی نیست، دل ما را تاریک می‌کند، فضای زندگی ما را ظلمانی می‌کند. هیچ منافات ندارد که گنهکار تاوان گناه خودش را ببیند، اما فضا، فضای اشاعه گناه نباشد؛ تهمت زدن، دیگران را متهم کردن به شایعات، به خیالات. (۱۳۸۸/۶/۲۹)

۱۱. غیبت در رسانه‌ها و وبلاگ‌ها جایز نیست

اینی که اصلاً این کار [غیبت] جایز است یا جایز نیست ولو به قصد اصلاح باشد، این را نمی‌شود به طور مطلق یک چنین چیزی را پابند شد؛ که ما بگوئیم ما چون می‌خواهیم در امر جامعه اصلاح کنیم، پس زیدی را، عمروی را یا یک جریانی را به طور مطلق مورد تهاجم قرار بدهیم، غیبت کنیم؛ حالا آن کسانی که این کارها را می‌کنند، خیلی اوقات به غیبت هم اکتفاء نمی‌کنند؛ خب، ملاحظه می‌کنید دیگر. گاهی چیزهائی را می‌آورند که معلوم نیست حد غیبت بر او صادق باشد؛ شاید مصداق تهمت است، مصداق افتراء است، مصداق قول به غیر علم است، مصداق سب و شتم است؛ نمی‌شود این را گفت که اگر طرف قصد اصلاح دارد، پس بنابراین این جایز است برای او، نه؛ موارد استثناء همان مواردی است که [در کتب فقهی] ذکر شده است.

منتها باید این موارد صدق کند، احراز بشود. این خیلی مهم است. واقعاً یکی از چیزهائی که ما همه مان [باید توجه کنیم]، به مردم هم باید بگوئیم، یاد بدهیم که توجه نکنند این است که: به صرف توهم این که حالا این کار مصلحت دارد، دستشان را، یا قلمشان را، یا وبلاگشان را آزاد نکنند که هر چه به دهندشان آمد، آن را بگویند؛ اینجور نیست، چون وسائل مدرن امروز همه مشمول همین حکم است. یعنی خواندن وبلاگ

هم مثل خواندن کاغذ است، کتاب است، نامه است، مثل شنیدن حرف است. استماع غیبت شامل همه اینها می‌شود؛ یعنی ملاک استماع در اینها وجود دارد مسلماً. شنیدن به گوش خصوصیتی ندارد، خواندن تو نامه هم عین همان است که ما در بحث استماع این را تأکید کردیم و عرض کردیم.

خب، دوربین هم همین جور است. فرض کنید که اگر چنانچه انسان یک خطائی را از کسی دید، این را رفت با دوربین ثبت کرد، بعد آمد یک جائی نشان داد؛ این هم همان است دیگر، چه فرقی می‌کند؟ یعنی بایستی واقعاً به اینها توجه کرد. محیط را باید محیط اخلاقی کرد. ما اگر بخواهیم جامعه را اصلاح بکنیم، این اصلاح فقط به این نیست که انسان از افراد غیبت بکند. راه‌های دیگری هم وجود دارد. حالا من غیبت را عرض می‌کنم. فضلاً از تهمت و افتراء و این‌ها. (۱۳۸۹/۱۰/۷)

۱۲. هوشیگری رسانه‌ای ممنوع!

یکی از راه‌ها - که این راه سوم را هم غربی‌ها بشدت در این سال‌ها دنبال کردند- مسئله هوشیگری است؛ هوشیگری مطبوعاتی. آدم خیال می‌کند که هو کردن افراد مال محدوده‌های خاصی از مردم است، توی مجامع خاصی؛ نخیر، در سطح بین‌الملل یکی از کارهایی که بسیار رایج است، هوشیگری است؛ هوشیگری رسانه‌ای. امروز امکانات رسانه‌ای هم فراوان است. (۱۳۸۶/۱۰/۱۳)

۱۳. از بی‌احترامی به شورای نگهبان پرهیز شود

مبادا خدای نکرده کسی از هیأت‌های نظار در گوشه‌ای از کشور کاری کند که دهان بدخواهی را باز کند و احترام شورای نگهبان هتک شود؛ یا در بیان مطالب طوری حرف زده شود که احياناً کسانی به عنوان اعتراض - نه از سر خیرخواهی - حرمت شورای نگهبان را هتک کنند. کسانی هم که در بیرون این مجموعه هستند، همین‌طور باید رعایت کنند. آنهایی که قلمی به دستشان هست، تریبونی در اختیارشان هست، بفهمند

که اعتراض کردن، بی‌احترامی کردن و هتک حرمت شورای نگهبان، خطای کوچکی نیست. قابل قبول و قابل تحمل نیست. (۱۳۷۴/۱۱/۱۴)

رئیس
عظیم‌الدین
محمدتقی
موسوی خاکی

توجه به دو مسئله مهم واردات و قاچاق

❖ دو مسئله مهم در زمینه تولید وجود دارد:

✓ یکی مسئله واردات است،

✓ یکی مسئله قاچاق است.

واردات بی‌رویه کالا

من قبلاً هم این را گفته‌ام، تذکر داده‌ام، الان هم مجدداً عرض می‌کنم: واردات کالاهایی که در داخل به قدر کافی تولید می‌شود، بایستی به صورت یک حرام شرعی و قانونی شناخته بشود؛ آنچه در داخل تولید می‌شود، از خارج وارد نشود.

اینکه ما نگاه کنیم بینیم کالاهای مصرفی ما، از خوراک گرفته تا پوشاک، تا وسایل منزل، تا کیف و کفش بعضی از بانوان، تا وسایل مدرسه و دفتر و قلم و امثال این‌ها از خارج بیاید، این مایه شرمندگی است! انسان احساس شرم می‌کند؛ هم در مقابل تولیدکننده داخلی احساس شرم می‌کند، هم در مقابل آن کسی که این جنس را از بیرون برای ما می‌فرستد.

با این امکاناتی که در کشور هست، نگذاریم این راه به این شکل ادامه پیدا بکند، واقعاً جلوی واردات به معنای واقعی کلمه گرفته بشود. بعضی از اجناس اساسی هست که در داخل قابلیت تولید دارد؛ اما در عین حال وارد می‌شود، در حالی که می‌شود در اینجا تولیدش کرد؛ ولو امروز نداریم و امروز تولید نمی‌شود؛ اما قابل تولید کردن است.

بنده چند سال قبل از این شنیدم که علوفه را وارد می‌کنند. گفتیم: «خب علوفه که واردکردنی نیست، با این همه مراتع و مزارع و مانند اینها؛» گفتند: «علوفه احتیاج به فلان جنس دارد که این جنس در داخل کشور تولید نمی‌شود.» گفتیم: «خب تولید کنید! یک جنس کشاورزی را - حالا بنده یادداشت دارم و اسمش هم مشخص است،

عقلگیر
تو کلید توست

نمی‌خواهم حالا بخصوص اسم بیاورم- می‌توان تولید کرد و در داخل قابل تولید است،
خب تولید کنید که مجبور نباشید علوفه گوسفندان خودتان را از خارج وارد بکنید.»
[پس] یکی مسئله واردات است که خیلی مهم است.

قاچاق کالا

❖ یکی [هم] مسئله قاچاق است. قاچاق کالاها بسیار مهم است.

✓ گفته می‌شود ۱۵ میلیارد دلار صرف قاچاق می‌شود؛ این عدد، حداقلی
است که امروز گفته می‌شود؛ این خیلی رقم بالایی است؛ تا ۲۰ میلیارد و ۲۵
میلیارد هم گفته می‌شود!

✓ این‌ها ضربه به اقتصاد کشور است؛ جلوی قاچاق باید گرفته بشود.

✓ البته آن کسانی که مسئول مبارزه با قاچاقند، سوراخ دعا را گم نکنند! ما
می‌گوییم بروید با باندهای قاچاق مبارزه کنید. من می‌گویم از مبادی رسمی
کشور که جنس قاچاق وارد می‌شود، آن کسی که مأمور این کار است،
خیانت نمی‌کند، [بلکه] کوتاهی می‌شود، خیانت نیست.

✓ به بنده گزارش دادند که از فلان بندر - یک بندر مشخصی - در روز مثلاً سه
هزار تا پنج هزار کانتینر وارد کشور می‌شود. از مجموع این سه هزار یا پنج هزار،
فقط ۱۵۰ کانتینر بازدید می‌شود! خب چرا؟ بقیه بازدید نمی‌شود و می‌آید؛
وقتی داخل انبار رفت، معلوم می‌شود که جنس قاچاق است که وارد شده
است؛ [آن هم] از مبادی رسمی کشور!

✓ حالا آنچه از مرزهای غیررسمی وارد می‌شود که بحث دیگری است؛ یا از
مناطق آزاد همین‌جور؛ باید جلوی اینها گرفته بشود؛ و می‌توانیم.

✓ من به رئیس‌جمهور محترم همین را گفتم و تذکر دادم که آن کسانی که
صاحب‌نظر و مطلعند، گفتند که ما می‌توانیم وسایلی بیاوریم که همین

کانتینر را بدون اینکه احتیاج به توقف داشته باشد، در حال عبور بازدید کند؛ خب این ابزار را به وجود بیاورند؛ اگر لازم است بخرند یا وارد کنند یا تولید کنند. ما می‌توانیم جلوی قاچاق را بگیریم. بنابراین یکی از مسائل مهم قاچاق است.

✓ مقصود ما این است، نه چیزهای جزئی؛ اینکه بروند در بازار رضای مشهد سراغ فلان فروشنده انگشتر نقره که «توقاچاق وارد کردی» یا دم مرز، مثلاً فرض کنید [بروند سراغ] فلان خانواده را که با یک مختصر جنس کوچکی که از این طرف مرز به آن طرف [می‌برد]، زندگی اش دارد می‌گذرد، مسئله این‌ها نیست؛ مسئله، آن حرکت عظیم قاچاق است.

وقت گذشت و صحبت ما خیلی طولانی شد؛ من مسئله اقتصادی را همین‌جا تمام کنم. البته در این زمینه حرف‌های گفتنی و لازم زیاد است که خب آنچه باید به مسئولین گفته بشود به آنها گفته‌ایم و ان شاء الله باز هم خواهیم گفت. و همین مطالبی هم که عرض کردیم، به نظر ما قابل توسعه دادن و توضیح دادن و باز کردن و روشن کردن است و کسانی که اهل این کارها هستند باید انجام بدهند.

بر عظیم
کلید تو

فصل سوم: بحثی پیرامون انتخابات

❖ اما مسئله انتخابات؛ برادران و خواهران عزیز!

- ✓ انتخابات در کشور ما بسیار مهم است،
- ✓ نه فقط انتخاب ریاست جمهوری؛ انتخابات مجلس هم همین جور است،
- انتخابات شوراها هم همین جور است.

انتخابات، یکی از ارکان مردم‌سالاری دینی

❖ انتخابات، یکی از دو رکن مردم‌سالاری دینی است.

- ✓ مردم‌سالاری دینی روی دو ستون ایستاده است؛ یکی از این دو ستون رأی مردم است، انتخابات است.
- ✓ ما به برکت انتخابات به دنیا فخر می‌فروشیم.

❖ دشمنان برای کوبیدن ملت ایران و جمهوری اسلامی، انتخابات ما را ندیده

می‌گیرند و متهم می‌کنند. این نشان می‌دهد انتخابات خیلی مهم است.
انتخابات بسیار مهم است.

✓ مایهٔ عزت ملی است؛

✓ مایهٔ تقویت ملت ایران است؛

✓ مایهٔ آبروی ملت ایران است.

البته در باب انتخابات إن شاء الله من باز هم صحبت خواهم کرد؛ آنچه امروز در [بارۀ] مسئلهٔ انتخابات عرض می‌کنم این است که این یک پدیدهٔ اقتدارآفرین است؛ مردم دنیا، صاحب نظران دنیا در مقابل فکر مردم‌سالاری دینی که در دنیا مطرح شد، مجذوب شدند. در مقابل مکاتب گوناگون مثل لیبرالیسم و کمونیسم و فاشیسم و امثال این‌ها، امام بزرگوار مردم‌سالاری دینی را که همان جمهوری اسلامی است، وارد میدان کرد و ملت‌ها را و خواص را در همهٔ امکنهٔ عالم، در همهٔ کشورهای دنیا مجذوب خود کرد. این مردم‌سالاری دینی متکی است به انتخابات و باید در انتخابات واقعاً ملت ایران بدرخشد.

اولین خواسته، انتخابات پرشور

آنچه من عرض می‌کنم و در درجهٔ اول برای این حقیر مهم است، شرکت عمومی در انتخابات است و [این‌که] همهٔ آحادی که می‌توانند رأی بدهند و مشمول قانونند وارد انتخابات بشوند و انتخابات را پرشور کنند؛ این اولین خواسته و مهم‌ترین خواستهٔ ما است.

مُر قانون و حفاظت از آراء مردم

❖ آنچه در مورد انتخابات من عرض می‌کنم این است که در امر انتخابات مُر قانون باید عمل بشود؛ مُر قانون باید عمل بشود.

✓ نتیجهٔ انتخابات ملت هر چه شد، این معتبر است، این قانون است
✓ بنده در انتخابات‌ها دخالت نمی‌کنم؛ هیچ‌وقت به مردم نگفته‌ام و نمی‌گویم این کس را انتخاب کنید، آن کس را انتخاب نکنید.

✓ فقط یک جا بنده دخالت می‌کنم و آن جایی است که کسانی بخواهند در مقابل رأی مردم و انتخاب مردم بایستند و با مزاحمت در مقابل رأی مردم، رأی مردم را بشکنند.

✓ هر کس بخواهد با نتیجهٔ آراء ملت دریفتد، بنده در مقابلش می‌ایستم. در سال‌های گذشته و انتخابات‌های گذشته هم همین جور بوده؛ در سال ۷۶ در سال ۸۴ در سال ۸۸ در سال ۹۲؛ بعضی مقابل چشم مردم بوده و مردم مطلع شده‌اند؛ بعضی را هم مردم مطلع نشده‌اند؛ اما این حقیر در جریان قرار گرفته‌ام. در همهٔ این سال‌هایی که شمردم، کسانی بودند که می‌خواستند در مقابل انتخابات بایستند؛ که در سال ۸۸ آشکار شد و آمدند در میدان اردو کشی کردند، و در آن سال‌های دیگر جور دیگری [بود]. در همهٔ این سال‌ها بنده ایستادم و گفتم نتیجهٔ انتخابات مردم هر چه هست باید تحقق پیدا کند؛ این آنجایی است که من در امر انتخابات دخالت می‌کنم و در

عظمت کبریا
تو کلیم تو

مقابل مخالفین و معارضین انتخابات می ایستیم؛ اما در بقیه امور دیگر نه، باید مُرقانون عمل بشود؛ مردم تشخیص بدهند و حرکت کنند.

و من پیش بینی ام این است که:

✓ به توفیق الهی انتخابات ما انتخابات پُرشوری خواهد بود،

✓ انتخابات فراگیری خواهد بود.

✓ امیدواریم إن شاء الله نتیجه انتخابات هم -چه در شوراها، چه در مورد ریاست جمهوری- چیزی باشد که موجب رضای الهی و سعادت ملت ایران باشد.

✓ و من می گویم انتخابات را خوب برگزار کنید؛ ملت سرافراز خواهد شد، ملت با انتخابات خوب پیش خواهد رفت و دشمن هم به توفیق الهی هیچ غلطی نمی تواند بکند.

➤ پروردگارا! آنچه گفتیم و شنیدیم، برای خودت و در راه خودت قرار بده و آن را به کرمات از ما قبول کن.

➤ پروردگارا! ارواح طیبه شهیدان ما و روح مطهر امام بزرگوار را با ارواح مطهر شهدای صدر اسلام محشور بفرما.

➤ پروردگارا! این ارواح مطهره و منوره را از ما راضی کن.

➤ پروردگارا! قلب مقدس ولی عصر (ارواحنا فداه) را از ما راضی بفرما؛ ما را سربازان این راه قرار بده.

➤ پروردگارا! همه ما را، زندگی ما و عمر ما را، ختم به خیر بفرما؛ برای این حقیر و هرکسی که علاقه مند است، شهادت را به عنوان آخرین پله زندگی ما قرار بده.

والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

عقل کلیم
تو کلیم

📖 بخش سوم: یک حادثه شیرین (توصیه‌های امام خامنه‌ای پیرامون انتخابات)

فصل اول: کلیات

حضرت آیت‌الله العظمی امام خامنه‌ای علیه السلام در طول ۲۸ سال اخیر همواره به اقتضای جایگاه رهبری جمهوری اسلامی ایران در سخنرانی‌های ایام منتهی به انتخابات، شاخص‌هایی را برای شناخت نامزد اصلح، برای مردم بیان می‌کند که به برخی از آن‌ها اشاره می‌شود:

۱. یک حادثه شیرین

نکته اول این است که انتخابات در ذات خود برای جوان‌ها، برای مرد و زن و برای قشرهای مختلف، یک حادثه شیرین است؛ چون میدان حضور است و احساس می‌کنند که می‌توانند رأی و اراده خودشان را به نحوی اعمال کنند. نباید بگذرانند این حادثه شیرین تلخ شود. دشمنان ملت ایران سعی می‌کنند این حادثه شیرین را تلخ کنند. دیدید که در چند روز گذشته چند جا حرکات مذبحانه‌ای کردند و دست به انفجاراتی زدند؛ این برای این است که فضای انتخابات تلخ شود. ما همیشه افتخار کرده‌ایم که انتخابات ایران در دوران انقلاب، در نهایت امنیت و سلامت برگزار شده است. در خیلی جاهای دنیا، روز انتخابات، مردم به جان هم می‌افتند؛ دعوا می‌کنند؛ خونریزی می‌شود؛ آدمکشی می‌شود. افتخار ما این بوده است که در امنیت و آرامش کامل، دو نفر رفیق پای صندوق رأی می‌روند؛ یکی به این آقا رأی می‌دهد، یکی به آن آقا رأی می‌دهد. دشمن می‌خواهد این محیط امن و امان از بین برود. خود افراد، خود آحاد مردم، خود دست‌اندرکاران ستادهای انتخاباتی نامزدها، به دشمن با قاطعیت «نه» بگویند؛ نگذارند از طریق آنها انتخابات تلخ شود. این که خود نامزدها در یکدیگر خدشه کنند، داستان دیگری است که الان وقت مطرح کردن آن نیست؛ اما دست‌اندرکاران، علاقه‌مندان و هواداران - که یکی از زید طرفداری می‌کند، یکی از عمرو، یکی از بکر- مراقب باشند به همدیگر تعرض نکنند. شما به این آقا علاقه داری،

طبق علاقه و تشخیص خودت عمل کن؛ آن دیگری هم علاقه و تشخیص دیگری دارد؛ شما به او چه کار داری؟ او هم طبق علاقه خودش عمل کند. بنابراین نباید به یکدیگر تعرض کنند و فضا را تلخ نمایند. این نکته را من به کسانی که دست‌اندرکار تبلیغات نامزدهای مختلف هستند - یکی از زید تبلیغ می‌کند، یکی از عمرو تبلیغ می‌کند؛ یکی از این، یکی از آن - مؤکداً توصیه می‌کنم که هر کدام کار خودشان را بکنند؛ به همدیگر کار نداشته باشند. (۱۳۸۴/۳/۲۵)

۲. حمایت از معیارها

البته بدیهی است که رهبری از فرد خاصی حمایت نمی‌کند؛ از معیارها حمایت می‌کند. ما دنبال این هستیم که این معیارها تحقق پیدا کند. بنده دنبال این هستم که شخصی سرکار بیاید و قوه مجریه را اداره کند که خود را خدمت‌گزار مردم بداند و توانایی داشته باشد و به آرمان‌های امام و نظام اسلامی معتقد و پایبند باشد و حقیقتاً عدالت و مبارزه با فساد برای او حائز اهمیت باشد. (۱۳۸۴/۲/۱۱)

۳. نقش رئیس‌جمهور بسیار مهم است

رئیس‌جمهور در کشور ما نقش بسیار مهمی دارد؛ تبلیغات بیگانه می‌خواهد عکس این را نشان دهد. آن‌ها دشمنانه حرف می‌زنند. رئیس‌جمهور یکی از مؤثرترین، و در دستگاه اجرایی مؤثرترین عنصر برای حل مسائل کشور است. در میان مسئولان کشور، هیچ مسئولی به قدر رئیس‌جمهور در قانون اساسی ما امکانات و توانایی‌ها و عرصه عظیم خدمت‌گزاری ندارد. بودجه کشور و همه مسئولان طراز اول اجرایی کشور در اختیار اوست؛ اوست که می‌تواند کشور را آباد کند و از لحاظ علمی و صنعتی و مسائل انسانی و یا از لحاظ امنیت، کشور را به پیش ببرد؛ کفایت و توانایی‌های اوست که می‌تواند زندگی را در کام مردم شیرین کند. آنچه مورد نیاز ملت و کشور است، رئیس‌جمهور کارآمد و باکفایت است. مسئولیت‌های حساس و تاریخی امروز بردوش

رئیس قوهٔ مجریهٔ ماست. قانون همه چیز را در اختیار رئیس قوهٔ مجریه قرار داده است. (۱۳۸۴/۲/۱۱)

۴. امضاء خلاف نباشد

کسانی که به عنوان نامزد انتخابات به مردم معرفی می‌شوند، معنایش این است که این‌ها صلاحیت دارند و این معرفی، امضای صلاحیت این‌هاست. دستگاه‌ها بایستی مراقب باشند که این امضاء بیهوده، خلاف و دروغ نباشد. این دروغ گفتن به مردم است؛ هم رد کردن آدم صالح، هم پذیرفتن آدم ناصالح؛ هر دو بد و هر دو خلاف است. دستگاه‌ها مراقب باشند که این خلاف‌ها انجام نگیرد. (۱۳۸۲/۱۰/۱۸)

۵. همراه با شور و شوق باشد

نکته اول این است که آنچه امروز در سطح کشور در زمینه انتخابات جریان دارد، همان چیزی است که برای ملت ایران و برای سرنوشت این کشور، امری لازم و ضروری و مطلوب است. شور و شوق انتخابات، همه‌جا را فرا گرفته است و همه احساس می‌کنند که در این امر بزرگ، سهیم و شریکند. ملت احساس می‌کند که آینده امور اجرایی کشور در دستان اوست؛ زیرا یک نفر را در رأس قوهٔ مجریه می‌فرستد. آینده سازندگی کشور، اداره کشور، روابط کشور، فرهنگ کشور، اقتصاد کشور، مسائل اجتماعی، مسائل انسانی، همه و همه از همین جا آغاز می‌شود. یک دوره دیگر به دنبال دوره‌های گذشته - که بحمدالله با موفقیت همراه بوده است - در پیش است. مردم احساس می‌کنند که در این قضایا سهیمند. این، درست همان چیزی است که ما آن را از خدای متعال می‌خواستیم و دشمن مایل نبود و در دل از آن ناراحت بود و می‌خواست این‌گونه نباشد. دشمن می‌خواست که انتخابات در ایران با استقبال عمومی مواجه نشود؛ اما امروز عکس آنچه که دشمن می‌خواهد، در صحنه مشهود است. همه منتظر روز جمعه‌اند. همه منتظرند که بتوانند به آن کسی که مورد

عظمت کبریا
و حکیمت تو

علاقه‌شان است و به تشخیص آنها اصلح است، رأی بدهند. این، چیز خیلی خوب و برجسته‌ای است. (۱۳۷۶/۲/۳۱)

۶. فضا سالم باشد

آخرین نکته‌ای که در باب انتخابات عرض می‌کنم، این است که فضای انتخابات باید سالم باشد. نباید عده‌ای با قلم و بیان و مطبوعات، و عده‌ای هم با ابراز مخالفت با فلانی یا طرفداری از این نامزد یا آن نامزد، فضا را آلوده کنند. کسانی که به اسلام احترام می‌گذارند، کسانی که قدر و ارزش جمهوری اسلامی را ارج می‌نهند، کسانی که از ما حرف شنوی دارند، در هر جای کشور هستند، از همین اول کار مراقب باشند. کارشکنی نسبت به دیگران، لجن‌پراکنی علیه این نامزد یا آن نامزد، بدگویی کردن و افشاگری‌های بی‌پایه و اساس نسبت به اشخاص، همه این‌ها کارهای ممنوع و ضد ارزش و خلاف مشی جمهوری اسلامی و خلاف حق است. از این کارها اجتناب کنند. (۱۳۸۰/۲/۱۱)

۷. اختلاف نشود

مبادا به خاطر علاقه‌مندی یک دسته به یک نامزد ریاست جمهوری و دسته دیگر به یک نامزد دیگر، بین احاد مردم شقاق و اختلافی پیدا شود. چه مانعی دارد؟ قانون همین را خواسته است که مردم طبق سلیق خودشان بگردند و انتخاب کنند.

۸. موجب نگرانی

یکی از کارهایی که بنده -چه در تبلیغات انتخابات مجلس و چه در انتخابات ریاست جمهوری- همیشه نگران آن هستم، این است. نه خودشان تبلیغات پُرخرج کنند، نه به طرفدارانشان اجازه دهند. بعضی افراد ممکن است بگویند به ما ربطی ندارد؛ این کار پُرخرج را دیگران می‌کنند. شما بگویید نکنند. خوشبختانه آن گونه که اطلاع پیدا کردم، ساعت‌های فراوانی برای نامزدها وقت گذاشته‌اند که از طریق تلویزیون و رادیو با مردم حرف بزنند... خیلی خوب؛ این بهترین تبلیغات است. رادیو

و تلویزیون همه جا وجود دارد؛ چه نیازی هست که برای تبلیغات گوناگون رنگینی که بعضی جاها می‌کنند، پول زیادی مصرف شود که احیاناً بعضی افراد هم نتوانند خودشان آن خرج را کنند و مجبور باشند از کسانی بگیرند و خدای نکرده وام‌دار شوند؟ (۱۳۸۰/۲/۲۸)

۹. تعبیر به بازنده و بازنده غلط است

بدیهی است در هر انتخاباتی، یک عده‌ای به نتیجه مطلوب خودشان نمی‌رسند. من نمی‌خواهم اسمش را بگذارم بازنده انتخابات؛ نباید تعبیر برنده و بازنده و این واژه‌ها و اصطلاحات غربی مادی را به کار برد؛ اگر برای خدا و برای انجام تکلیف وارد می‌شویم، برد و باخت وجود ندارد. (۱۳۹۲/۲/۱۶)

۱۰. مراقبت از نقشه‌های دشمن

یکی از راه‌ها هم این است که سعی کنند در ایام انتخابات، سر مردم را به یک چیز دیگری گرم کنند؛ یک حادثه‌ای پیش بیاورند، یک ماجرائی درست کنند؛ یک ماجرای سیاسی، یک ماجرای اقتصادی، یک ماجرای امنیتی. البته این هم جزو نقشه‌های دشمن است، اما بنده مطمئنم که ملت ایران بسیار بصیرتر و باهوش‌تر از این است که با یک چنین ترفندهای خصمانه دشمنان یا عوامل دشمنان فریب بخورد؛ نه، ان شاء الله انتخابات باذن الله، به حول و قوه الهی، به فضل پروردگار، انتخابات خوب و پرشموری خواهد شد. (۱۳۹۱/۱۰/۱۹)

بصیرت
و حکمت
و تدبیر

فصل دوم: اهمیت انتخابات

۱. مظهر آزادی و اقتدار

انتخابات ریاست جمهوری را یک حادثه کوچک نگیرید. همه انتخابات‌های کشور همین‌طور است؛ اما انتخاب ریاست جمهوری مهم‌تر است. انتخابات ریاست جمهوری، مظهر آزادی و قدرت انتخاب و رشد ملت ایران است. حضور مردم در انتخابات، یکی از مهمترین مظاهر اقتدار ملی است. (۱۳۸۰/۲/۲۸)

۲. تکلیف شرعی و وظیفه عمومی

مسئله فقط یک مسئله سیاسی و فردی و اخلاقی محض نیست؛ یک مسئله همه‌جانبه است. انتخابات با سرنوشت مردم سر و کار دارد؛ بخصوص انتخابات ریاست جمهوری که سپردن قوه اجرائیه کشور به دست یک نفر و یک مجموعه است که کشور را برای مدت چند سال اداره کنند؛ اینقدر انتخابات اهمیت دارد. (۱۳۸۸/۱/۱)

۳. حق مردم است

در حقیقت انتخابات و حضور مردم در صحنه انتخاب رئیس‌جمهور، نمایندگان مجلس و یا سایر انتخاب‌هایی که می‌کنند، هم حق مردم است، هم تکلیفی بردوش آن‌هاست. در نظام اسلامی، مردم تعیین‌کننده‌اند. این هم از اسلام سرچشمه می‌گیرد. (۱۳۸۰/۳/۱۴)

۴. انتخاب بالاترین مقام اجرائی کشور

امروز موضوع انتخابات ریاست جمهوری مطرح است. شرکت در انتخابات یک وظیفه عمومی برای آحاد ملت ایران است. شما برای این که دریابید؛ چرا این مشارکت و وظیفه است، دوره دارید: یکی این که بدانید رأی شما به کسی که توفیق پیدا خواهد کرد از طرف شما منتخب شود، در روحیه او، در عملکرد او، در توانایی‌های او، در حیثیت جهانی او و در قدرت فعالیت او در داخل، چقدر اثر می‌گذارد! بدانید که حضور شما،

بسیار تعیین کننده است. شما کسی را که تشخیص می‌دهید برای تصدی بالاترین مقام اجرایی کشور و در رأس قوه مجریه کشور مناسب است، انتخاب می‌کنید. این، همان حضور مردمی است که هنر بزرگ انقلاب اسلامی بوده است و در این کشور، تا قبل از انقلاب اسلامی، در طول تاریخ و در طول قرن‌ها، سابقه نداشته است. این، یک راه. راه دوم این است که ببینید دشمنان از دو، سه ماه قبل - بلکه بیشتر - تاکنون، هر کدام که بلندگویی و بوقی در دست دارند، شروع به تبلیغات کرده‌اند تا شاید بتوانند کاری کنند که انتخابات ریاست جمهوری خلوت باشد. هر کدام در هر گوشه دنیا قد علم کرده‌اند. یک عده با پول آمریکا رادیو راه می‌اندازند؛ یک عده با پول عراق؛ یک عده با پول دیگری و دیگری. همین گروهک‌های ضدانقلاب؛ همین دشمنان حقیر که رادیوهایی از قبیل رادیوهای کشورهای گوناگون منعکس کننده افکار آنهاست - علاوه بر وسایلی که خودشان دارند - به میدان آمده‌اند و شلتاق می‌کنند تا شاید بتوانند ملت ایران را تحت تأثیر قرار دهند و اگر برایشان ممکن شود، هر چه بتوانند از آرای ریاست جمهوری و حضور شرکت کنندگان در انتخابات بکاهند. (۱۳۷۲/۳/۱۴)

من به مردم توصیه می‌کنم که این کار را کوچک نشمرند. مسئله این است که امروز ان شاء الله مدیر اجرایی کشور انتخاب خواهد شد. در نظام جمهوری اسلامی، ریاست جمهوری شأن مهمی است. بازوی اجرایی نظام، دولت و رئیس جمهور است. مردم نشان داده‌اند که هر کاری ممکن بوده و می‌توانسته‌اند، برای نظام کرده‌اند؛ نظام هم باید هر کاری می‌تواند، برای مردم بکند. (۱۳۸۰/۳/۱۸)

۵. تحکیم نظام

حضور شماست که نظام را تحکیم میکند، پایه‌های نظام را مستحکم می‌کند، آبروی ملت ایران را زیاد میکند، استقامت کشور را در مقابل دشمنی‌ها زیاد میکند و دشمن را از طمع ورزیدن به کشور و از فکر ضربه زدن و توسعه و فساد و فتنه منصرف می‌کند. این یک مسئله بسیار مهم است؛ پس مسئله اول، شرکت در انتخابات است. (۱۳۸۸/۲/۲۲)

۶. سرمایه‌گذاری عظیم ملت

انتخابات در کشور ما یک حرکت نمایشی نیست. پایه نظام ما همین انتخابات است. یکی از پایه‌ها، انتخابات است. مردم‌سالاری دینی با حرف نمی‌شود؛ مردم‌سالاری دینی با شرکت مردم، حضور مردم، اراده مردم، ارتباط فکری و عقلانی و عاطفی مردم با تحولات کشور صورت می‌گیرد؛ این هم جز با یک انتخابات صحیح و همگانی و مشارکت وسیع مردم ممکن نیست. این مردم‌سالاری، عامل پایداری ملت ایران است. اینکه شما نتوانسته‌اید در طول این سی سال از نهیب ابرقدرت‌ها نترسید، اینکه ابرقدرت‌ها هم غیر از نهیب نتوانستند ضربه اساسی به شما بزنند، اینکه جوانان کشور در ورود به میدان‌های گوناگون این شجاعت و اخلاص را نشان می‌دهند، ناشی از مردم‌سالاری دینی است؛ این را باید خیلی قدر بدانیم. انتخابات سرمایه‌گذاری عظیم ملت ایران است؛ مثل اینکه شما سرمایه سنگین و عظیمی را در بانک می‌گذارید، بانک با آن کار می‌کند و شما از سودش استفاده می‌کنید؛ انتخابات یک چنین چیزی است. ملت ایران سرمایه‌گذاری عظیمی را می‌کند، سپرده‌گذاری بزرگی را انجام می‌دهد و سود آن را می‌برد. آراء یکایک شما مردم سهمی است از همان سرمایه‌گذاری و سپرده‌گذاری. هر رأیی که شما در صندوق می‌اندازید، مثل این است که یک بخشی از پول آن سپرده را دارید تأمین می‌کنید. یک رأی هم اهمیت دارد. هرچه انتخابات پرشورتر باشد، عظمت ملت ایران بیشتر در چشم مخالفان و دشمنانش دیده خواهد شد؛ برای ملت ایران حرمت بیشتری خواهند گذاشت؛ دوستان شما هم در دنیا خوشحال می‌شوند. عظمت ملت ایران را حضور مردم در انتخابات نشان می‌دهد؛ انتخابات این است. بنده همواره در درجه اول در انتخابات سعیم بر این است که به مردم عرض کنم حضور شما در این انتخابات مهم است. این، تصدیق و تأیید و مستحکم کردن نظام جمهوری اسلامی است. مسئله فقط یک مسئله سیاسی و فردی و اخلاقی محض نیست؛ یک مسئله همه‌جانبه است.

عظمت ملت ایران
تو کلید است

انتخابات با سرنوشت مردم سرو کار دارد؛ بخصوص انتخابات ریاست جمهوری که سپردن قوه اجرائیه کشور به دست یک نفر و یک مجموعه است که کشور را برای مدت چند سال اداره کنند؛ این قدر انتخابات اهمیت دارد. (۱۳۸۸/۱/۱)

۷. لازمه پیشرفت و صیانت از کشور

مسئله انتخابات ریاست جمهوری هم مطرح است؛ این خودش میدان عظیم و خیلی خوبی است. مسئله اول، مشارکت است. در زمینه مشارکت مردم، هر طور که می‌توانید، روی خانواده‌ها و دوستانتان کار کنید. مشارکت، یکی از اساسی‌ترین مسائل است. حضور مردم برای پیشرفت و صیانت کشور لازم است. نه این که اگر عده زیادی شرکت نکردند، این‌ها به نظام «نه» گفته‌اند؛ به هیچ وجه این طوری نیست. آن‌هایی که به خاطر «نه» گفتن به نظام نمی‌آیند، درصد خیلی کمی‌اند. یک عده به خاطر بی حالی نمی‌آیند؛ یک عده به خاطر بی حوصلگی نمی‌آیند؛ یک عده روز جمعه کار دیگری دارند و نمی‌آیند؛ این‌ها را شما راه بیندازید. والا کسانی که معتقد به نظام و قانون اساسی نیستند و دلشان برای بیگانگان و نفوذ آنها پرمی‌زند و منتظر آمدن بیگانگان هستند، درصد بسیار کمی‌اند. خیلی‌ها ممکن است پای صندوق‌ها نیایند؛ به خاطر این که حوصله‌اش را ندارند، وقتش را ندارند، درست اهمیت قضیه را نمی‌دانند، متوجه تأثیر رأی خودشان نیستند یا به کسی که به او اطمینان و اعتماد کنند، نرسیده‌اند؛ یا کسی را هم که شناخته‌اند، نپسندیده‌اند؛ لذا نمی‌آیند. تلاش شما باید این باشد که مشارکت را به معنای حقیقی کلمه حداکثری کنید. (۱۳۸۴/۳/۵)

۸. ناامید کردن دشمن

وظیفه آحاد عظیم ملت هم این است که در این حادثه بسیار مهمی که به سرنوشت کشور مربوط می‌شود، دلسوزانه و مسئولانه شرکت کنند. در هر نوبت از انتخابات ریاست جمهوری - البته انتخابات دیگر نیز همین‌طور است؛ منتها

انتخابات ریاست جمهوری مهمتر است- بوق‌های تبلیغاتی دشمنان پیشاپیش مشغول سمپاشی و آلوده کردن و زهرآگین نمودن فضا می‌شوند تا شاید بتوانند به انتخابات لطمه‌ای بزنند. شما و همه ملت عزیز ایران بدانید- و می‌دانم که می‌دانید- دشمن چشم دوخته است که انتخابات ریاست جمهوری، انتخابات بی‌رونقی شود. برای آنها این مهم است. (۱۳۸۰/۲/۱۱)

در اوایل امسال، مسئله مهمی در مقابل مردم ماست که آن، مسئله انتخابات ریاست جمهوری است. من از همه ملت ایران تقاضا می‌کنم که با روشن بینی و هوشمندی و تیزبینی خود به این مسئله به صورت یک مسئله ملی و تاریخی نگاه کنند و آن را دست کم نگیرند. (۱۳۷۶/۱/۱)

۹. تثبیت اقتدار ملی

مسئله اصلی‌ای که امروز در نظر دارم عرض کنم، مسئله انتخابات است که مسئله بسیار مهمی است. انتخابات را یک حادثه کوچک نگیرید. همه انتخاب‌های کشور همین‌طور است؛ اما انتخاب ریاست جمهوری مهمتر است. انتخابات ریاست جمهوری، مظهر آزادی و قدرت انتخاب و رشد ملت ایران است. برای یک ملت-مثل بعضی از ملت‌هایی که شما می‌بینید با همه باد و بروتی که دارند- ننگ است که در انتخابات ریاست جمهوری‌اش، سی و پنج درصد یا چهل درصد حائزان شرایط شرکت کنند. پیداست که مردم به نظام سیاسی خود نه اعتماد دارند، نه اعتنا می‌کنند و نه امید دارند. با بعضی از شهروندان آمریکایی، قبل از همین انتخابات اخیرشان مصاحبه کرده بودند و گفته بودند به چه کسی رأی می‌دهید؟ گفته بودند چه فایده، چه فرقی می‌کند؛ به هیچ کس! همین‌طور هم شد؛ عملاً سی و چند درصد شرکت کردند. در ایران اسلامی، هفتاد درصد، هفتاد و پنج درصد، هشتاد درصد و وجدان شرایط شرکت کردند. این خیلی افتخار است؛ این نشان‌دهنده آن است که

عظمت کبریا
و حکیمت تو

این ملت روی پای خودش ایستاده و به مسائل خودش نگاه می‌کند و می‌خواهد در این مسئله تصمیم بگیرد. حضور مردم در انتخابات، یکی از مهمترین مظاهر اقتدار ملی است. این که ما ابتدای سال عرض کردیم که امسال را سال اقتدار ملی بدانید و دنبال آن باشید، وظیفه همه ماست که این کار را بکنیم؛ منتها هر کدام به سهم خودمان. یکی از پایه‌های اقتدار ملی همین است که مردم پای صندوق‌های رأی بروند و رأی بدهند و رئیس‌جمهور را انتخاب کنند. (۱۳۸۰/۲/۲۸)

انتخابات، مظهر اقتدار ملی است. اگر ملت عزیز ایران بتواند در این انتخابات، آرای فراوان خود را به میدان آورد و حضور مردمی، حضور چشمگیری باشد، این بزرگترین مظهر اقتدار و عزت ملی است. (۱۳۸۰/۱/۱)

همه باید شرکت کنند؛ این یک وظیفه است؛ هم وظیفه اسلامی است، هم وظیفه میهنی و ملی است هم وظیفه سیاسی است هم وظیفه اخلاقی است؛

در قانون اساسی ما، رئیس‌جمهور مقام والایی است. در قانون اساسی، هم وظایف سنگینی بردوش رئیس‌جمهور گذاشته شده - که در اصول مختلف آن مطرح گردیده است - هم اختیارات و امکانات زیادی در اختیار رئیس‌جمهور است. در مجموعه نظام قانون اساسی ما، این اختیارات و امکانات و وظایف، منحصر به فرد است. رئیس‌جمهور اختیارات فراوانی دارد: قوه مجریه و بودجه کشور و وزارتخانه‌های گوناگون در اختیار اوست. (۱۳۸۰/۲/۲۸)

۱۰. دارای تأثیر ده‌ها ساله

همان طور که عرض کردیم، یک انتخاب خوب، یک انتخاب درست، نه فقط در طول چهار سال، گاهی در طول ده‌ها سال تأثیراتش برای کشور باقی می‌ماند. برای انتخاب خوب باید فکر کرد، باید معیارها را شناخت.

انتخابات ریاست جمهوری را شما در ظرف یک روز انجام می‌دهید، اما اولاً کسی را

یا کسانی را برای مدت چهار سال بر سرنوشته کشور و جریان‌های عمده کشور حاکم می‌کنید؛ ثانیاً دامنه تأثیر آن به همان چهار سال هم محدود نمی‌ماند. گاهی اوقات دولت‌ها کارهایی می‌کنند که تأثیرات آن تا سال‌ها باقی می‌ماند؛ چه کارهای خوب، چه خدای نکرده کارهای غیرخوب؛ تأثیر آن منحصر نمی‌ماند به آن چهار سال؛ مثل یک جریانی ادامه پیدا می‌کند. پس شما در یک روز یک حرکتی می‌کنید، یک انتخابی می‌کنید، یک اقدامی می‌کنید که تأثیر آن در کوتاه مدت، در چهار سال، و در بلندمدت، گاهی در چهل سال باقی می‌ماند؛ اینقدر انتخابات مهم است. (۱۳۹۲/۲/۲۵)

انتخابات یک حادثه مهم است؛ چون مردم اختیار کشور را برای مدت چهار سال به دست انسانی خواهند داد؛ و اوست که می‌تواند در این مدت بودجه و درآمد و نیروی انسانی و سازمان‌های کشور را به کار بگیرد؛ یا درست، یا خدای نکرده نادرست؛ یا کامل، یا خدای نکرده ناقص؛ یا همراه با صحت عمل، یا خدای نکرده دچار شائبه‌های سوءعمل؛ یا با توجه به نیازهای مردم، متوجه به باز کردن گره‌های زندگی مردم، متوجه به رفع مشکلات انبوهی که وجود دارد، یا خدای نکرده بی‌اعتنایی به این‌ها. پس انتخابات از این جهت بسیار مهم است که ملت ایران می‌خواهد اداره کشور را برای چهار سال به دست انسانی بسپرد که از لحاظ قانونی اختیارات بسیار وسیعی دارد، امکانات بی‌نظیری در اختیار دارد و می‌تواند ملت و کشور را چهار سال و یا حتی بیش از چهار سال جلو ببرد؛ و می‌تواند متوقف نگه دارد یا خدای نکرده به عقب برگرداند. (۱۳۸۴/۳/۱۴)

من توصیه‌ام به مردم در درجه اول این است که بیایند وارد میدان انتخابات شوند، صندوق‌های رأی را پروتق کنند. خود این صفوفی که ایستادند، ممکن است زحمت هم داشته باشد؛ در هوای سرد؛ یک ساعت -کمتر، بیشتر- اما این مجاهدت است، این جهاد است؛ این زحمت پیش خدای متعال اجر دارد. بروند رأی بدهند. (۱۳۸۶/۱۱/۲۸)

عقل کلید است
تو کلید تو

۱۱. سرمایه‌گذاری عظیم ملت

انتخابات سرمایه‌گذاری عظیم ملت ایران است؛ مثل این که شما سرمایه‌سنگین و عظیمی را در بانک می‌گذارید، بانک با آن کار می‌کند و شما از سودش استفاده می‌کنید؛ انتخابات یک چنین چیزی است. ملت ایران سرمایه‌گذاری عظیمی را می‌کند، سپرده‌گذاری بزرگی را انجام می‌دهد و سود آن را می‌برد. آراء یکایک شما مردم سهمی است از همان سرمایه‌گذاری و سپرده‌گذاری. هر رأیی که شما در صندوق می‌اندازید، مثل این است که یک بخشی از پول آن سپرده را دارید تأمین می‌کنید. یک رأی هم اهمیت دارد. هرچه انتخابات پرشورتر باشد، عظمت ملت ایران بیشتر در چشم مخالفان و دشمنانش دیده خواهد شد؛ برای ملت ایران حرمت بیشتری خواهند گذاشت؛ دوستان شما هم در دنیا خوشحال می‌شوند. عظمت ملت ایران را حضور مردم در انتخابات نشان می‌دهد. (۱۳۸۸/۱/۱)

بر عظیم ملت
تو کلید پیروزی

فصل سوم: وظایف مردم در انتخابات

☑ باید‌ها

۱. حضور حداکثری

در زمینه مشارکت مردم، هر طور که می‌توانید، روی خانواده‌ها و دوستانتان کار کنید. مشارکت، یکی از اساسی‌ترین مسائل است. حضور مردم برای پیشرفت و صیانت کشور لازم است. نه این‌که اگر عده زیادی شرکت نکردند، اینها به نظام «نه» گفته‌اند؛ به هیچ‌وجه این طوری نیست. آنهایی که به خاطر «نه» گفتن به نظام نمی‌آیند، درصد خیلی کمی‌اند. یک عده به خاطر بی‌حالی نمی‌آیند؛ یک عده به خاطر بی‌حوصلگی نمی‌آیند؛ یک عده روز جمعه کار دیگری دارند و نمی‌آیند؛ اینها را شما راه بیندازید. والا کسانی که معتقد به نظام و قانون اساسی نیستند و دلشان برای بیگانگان و نفوذ آنها پرمی‌زند و منتظر آمدن بیگانگان هستند، درصد بسیار کمی‌اند. خیلی‌ها ممکن است پای صندوق‌ها نیایند؛ به خاطر این‌که حوصله‌اش را ندارند، وقتش را ندارند، درست اهمیت قضیه را نمی‌دانند، متوجه تأثیر رأی خودشان نیستند یا به کسی که به او اطمینان و اعتماد کنند، نرسیده‌اند؛ یا کسی را هم که شناخته‌اند، نپسندیده‌اند؛ لذا نمی‌آیند. تلاش شما باید این باشد که مشارکت را به معنای حقیقی کلمه حداکثری کنید. (۱۳۸۴/۳/۵)

۲. حضور پر شور و نشاط

شرکت در انتخابات، یک عمل صالح است؛ این عمل صالح را باید با شوق و بوقت انجام داد. بسیاری از کارها هست که زمان آن در یک برهه خاص است؛ انتخابات ریاست جمهوری از این قبیل است. امروز اگر ما ایرانی‌ها اقدام به انتخاب کردیم، امکانی را برای خود و کشورمان به وجود آورده‌ایم. اگر من ایرانی امروز این عمل صالح را انجام ندهم، این طور نیست که فردا یا پنج روز دیگر یا ده روز دیگر بشود این را انجام داد؛ نه، تا چهار سال دیگر این عمل صالح قابل انجام دادن نیست. (۱۳۸۴/۳/۲۷)

در هر نوبت از انتخابات ریاست جمهوری - البته انتخابات دیگر نیز همین طور است؛ منتها انتخابات ریاست جمهوری مهمتر است - بوق‌های تبلیغاتی دشمنان پیشاپیش مشغول سمپاشی و آلوده کردن و زهرآگین نمودن فضا می‌شوند تا شاید بتوانند به انتخابات لطمه‌ای بزنند. شما و همه ملت عزیز ایران بدانید - و می‌دانم که می‌دانید - دشمن چشم دوخته است که انتخابات ریاست جمهوری، انتخابات بی‌رونقی شود. برای آن‌ها این مهم است. در درجه اول، دشمن مایل است که انتخابات بی‌رونق شود البته در درجه دوم ممکن است کسی را بر کسی ترجیح دهند؛ اما آن درجه بعدی است؛ نقطه مقابل آن، برای دلسوزان نظام و شخص این جانب، در درجه اول این مهم است که انتخابات، انتخابات پُرونق و پُرشوری شود و آحاد عظیم مردم، شرکت در انتخابات را وظیفه خودشان بدانند. (۱۳۸۰/۲/۱۱)

توجه کنید که ما در اوایل سال، انتخابات بسیار مهم ریاست جمهوری را همه باید تلاش کنند که این انتخابات، پُرشور برگزار شود. این انتخابات، نشان‌دهنده واقعی حضور مردم در صحنه سیاسی کشور باشد. هر انتخاباتی که پُرشور شود، کشور را بیمه می‌کند. انتخابات ریاست جمهوری سال گذشته، پُرشور برگزار شد. اقبال مردم زیاد بود و به میزان زیادی کشور را بیمه کرد، دشمن را مأیوس نمود و مواردی از توطئه‌های سیاسی را که آن‌ها داشتند خنثی کرد.

امروز هم صرف نظر از این که چه کسی از صندوق رأی بیرون خواهد آمد، چه کسی انتخاب خواهد شد و چه کسانی مسؤلیت را بردوش خواهند گرفت - این در درجه دوم است باید همه در انتخابات شرکت کنند. من در انتخابات ریاست جمهوری هم همین را به مردم گفتم. این که چه کسی انتخاب شود، مسئله اول نیست؛ مسئله دوم است. مسئله اول این است که مردم، همه در انتخابات شرکت کنند؛ پُرشور شرکت کنند، آگاهانه شرکت کنند، فکر کنند، تحقیق کنند و آن کسی را که می‌خواهند، انتخاب کنند. انتخابات، خودش مهم است. حضور مردم در انتخابات مهم است. (۱۳۷۷/۷/۱۵)

بر عظیم‌ترین
و کلیدی‌ترین

۳. حضور آگاهانه

انتخابات دارد نزدیک می‌شود. مردم باید آگاهانه پای صندوق‌های رأی بروند و انتخاب کنند. همان‌طور که عرض کردیم، انتخابات جلوه بسیار زیبا و جذاب مشارکت عمومی است؛ مؤثرترین وسیله برای این است که هر فردی بتواند آرمان‌ها و خواست‌ها و مطلوب خود را در قالب اجرایی قرار دهد و آن را به تحقق نزدیک کند. (۱۳۸۴/۲/۱۱)

۴. ایجاد فضای علاقه‌مندی و شوق

فضای کشور را باید فضای علاقه‌مندی و شوق به این انتخابات کرد تا مردم بدانند می‌خواهند کار بزرگی انجام دهند. دولتی سرکار بیاورند که برای راه رسیدن به آرمان‌ها یک قدم بلند بردارد؛ اساس قضیه این است. (۱۳۸۳/۱۰/۱۹)

۵. فضا را گرم و سالم نگه دارند

به همه برادران و خواهران و همه ملت عزیز ایران سفارش می‌کنم که فضای انتخابات را، هم گرم و هم سالم نگه دارند. کسانی که به یک نامزد انتخاباتی علاقه‌مندند، مراقب باشند به خاطر علاقه به او، نامزد دیگر را تخریب نکنند؛ این بین مردم اختلاف و نقار ایجاد می‌کند؛ علاوه بر این که تخریب اساساً کار درستی نیست و فایده‌ای هم ندارد. کسی که با تخریب یک نامزد انتخاباتی می‌خواهد آراء او را کم کند، به مقصود خودش دست پیدا نمی‌کند؛ هم یک کار غلط و خلاف منطق و در موارد بسیاری خلاف شرع انجام می‌گیرد، هم فایده‌ای گیر او نمی‌آید. فضا را سالم نگه دارید. شما از نامزد خودتان حمایت کنید، دیگران هم از نامزد خودشان حمایت کنند و به او رأی دهند. در پیدا کردن نامزد مورد نظر دقت کنید. به کسی گرایش پیدا کنید که به دین مردم، به انقلاب مردم، به دنیای مردم، به معیشت مردم، به آینده مردم و به عزت مردم اهمیت می‌دهد. بحمدالله میدان برای آزمودن و دیدن و شناختن باز است؛ ملت ما هم هشیار است. (۱۳۸۴/۳/۱۴)

۶. شناخت اصلح

در انتخابات مردم سعی کنند صالح‌ترین را انتخاب کنند. آن کسانی که نامزد ریاست جمهوری می‌شوند و در شورای نگهبان صلاحیت آن‌ها زیر ذره بین قرار می‌گیرد و شورای نگهبان صلاحیت آن‌ها را اعلام می‌کند، این‌ها همه‌شان صالح‌اند؛ اما مهم این است که شما در بین این افراد صالح، بگردید و صالح‌ترین را پیدا کنید. این جا جایی نیست که من و شما بتوانیم به حداقل اکتفاء کنیم؛ دنبال حداکثر باشید؛ بهترین را انتخاب کنید. (۱۳۸۸/۲/۲۲)

نکته بعدی در باب انتخابات این است که مردم باید به فکر شناخت اصلح باشند؛ چون امر کوچکی نیست. مسئله انتخابات، مسئله سپردن سرنوشت بخش عمده امکانات کشور به یک نفر و یک مجموعه است. سرنوشت مسائل اقتصادی، مسائل فرهنگی، روابط خارجی و مسائل گوناگون دیگر تا حدود زیادی به این قضیه وابسته است. (۱۳۸۰/۲/۱۱)

مردم باید به فکر شناخت اصلح باشند؛ چون امر کوچکی نیست. مسئله انتخابات، مسئله سپردن سرنوشت بخش عمده امکانات کشور به یک نفر و یک مجموعه است. سرنوشت مسائل اقتصادی، مسائل فرهنگی، روابط خارجی و مسائل گوناگون دیگر تا حدود زیادی به این قضیه وابسته است. درست است که قوای دیگر هم هر کدام وظایفی دارند، اما مهمترین مسائل و فعالیت‌هایی که در بخش‌های مختلف کشور به جریان می‌افتد، به قوه مجریه مربوط است که سرنوشت آن در این انتخابات معلوم می‌شود. (۱۳۸۰/۲/۱۱)

۷. عمل به تشخیص

خوشبختانه امروز وسیله تشخیص هم در اختیار مردم است. خب، این صدا و سیما است؛ برنامه‌ها را ضبط می‌کند، برنامه‌ها را پخش می‌کند، حرف‌ها را نشان می‌دهد، شخصیت‌ها را نشان می‌دهد؛ مردم می‌توانند نگاه کنند، به یک نتیجه‌ای

بر عظیم‌ترین
و کوچک‌ترین

برسند؛ این نتیجه ممکن است درست باشد، ممکن است نادرست باشد؛ ممکن است زید به یک نتیجه برسد، عمرو به یک نتیجه برسد؛ خوب، طبعاً یکی اش درست است، یکی اش غلط؛ اما خدای متعال به هر دو اجر خواهد داد. وقتی انسان نگاه کرد و ملاحظه کرد و تشخیص داد و براساس تشخیص خود محض رضای خدا عمل کرد، خدای متعال به انسان اجر می دهد. این وظیفه ماها است - همه آحاد مردم - که نگاه کنیم بینیم واقعاً به چه نتیجه ای می رسیم، برطبق آن نتیجه عمل کنیم.

این حرف ها هم که فلانی، رهبری، این بنده حقیر، طرفدار زید است یا طرفدار عمرو است، از آن حرف هائی است که همیشه بوده و واقعیت هم ندارد؛ اکثر آنهائی هم که می گویند، می دانند که واقعیت ندارد. از کجا می دانند که بنده طرفدار چه کسی ام؟ کسی که از من نمی شنود؛ نه در گذشته شنفته است، نه تا حالا شنفته، نه بعد از این خواهد شنفت. حدسیاتی می زنند؛ این حدسیات هرچه گفته نشود، هرچه بر زبان آورده نشود، بهتر است؛ نمی دانند که بنده هم یک رأی دارم مثل بقیه. آن روز من در جمع برادران دانشجوی پاسدار این را گفتم؛ ممکن است نظر شما به یک نفری باشد، نظر من به یک نفر دیگر باشد؛ چه اشکالی دارد؟ شما یکی را پسندید، من یک کس دیگر را پسندم؛ هیچ اشکالی ندارد. شما یک شناختی از زید دارید که من آن شناخت را از او ندارم؛ هیچ مانعی ندارد. این جور نیست که هرچه شما فهمیدید، بنده هم باید همان را بفهمم؛ یا هرچه من فهمیدم، شما هم باید همان را بفهمید؛ نه، این ها تشخیص ها است. آنچه که بین ما و خدا حجت است، این است که بتوانیم درست تشخیص دهیم. (۱۳۹۲/۳/۸)

۸. بدانند آنچه بکارند می دروند

نکته بعدی این است که آحاد ملت ما باید بدانند آن چه بکارند، می دروند. بعضی ممکن است در رأی گیری شرکت نکنند؛ بعد بگویند چرا فلان کار نشد. شما باید شرکت می کردید و آن کسی را که فکر می کنید می تواند این کار را انجام دهد و

عقل بر سر
تو حکیم تر

می‌پسندید، انتخاب می‌کردید تا آن‌طور که می‌خواهید، بشود. نمی‌شود ما در انتخابات شرکت نکنیم؛ بعد نتیجه انتخابات احیاناً آن‌طور که ما می‌پسندیم، نشود؛ سپس بگوییم چرا نشد!

این معنایش این نیست که اگر ما کسی را نپسندیدیم، با او بداخلاقی کنیم، برخورد تند و سخت و غلط بکنیم؛ نه. آن کسانی که خودشان را صالح می‌دانند، برای خودشان اهلیت قائلند، وارد میدان شوند. ما هم که می‌خواهیم انتخاب کنیم، نگاه کنیم، حقیقتاً با معیارهایی که معتقدیم و بین همه ماها مشترک است، بسنجیم. شاید بشود گفت که بین همه ایرانی‌ها - معتقدین به انقلاب - این معیارها تقریباً مشترک است. در هر کسی که این معیارها را مشاهده کردیم، کوشش کنیم، تلاش کنیم، کار کنیم - کار سالم - که انتخابات به سمت انتخاب یک چنین کسی برود. (۱۳۹۱/۷/۲۴)

۹. احساس مسئولیت کنند

در قانون اساسی ما، رئیس‌جمهور مقام والایی است. در قانون اساسی، هم وظایف سنگینی بردوش رئیس‌جمهور گذاشته شده - که در اصول مختلف آن مطرح گردیده است - هم اختیارات و امکانات زیادی در اختیار رئیس‌جمهور است. در مجموعه نظام قانون اساسی ما، این اختیارات و امکانات و وظایف، منحصر به فرد است. رئیس‌جمهور اختیارات فراوانی دارد: قوه مجریه و بودجه کشور و وزارتخانه‌های گوناگون در اختیار اوست. حقاً و انصافاً جا دارد که آحاد مردم نسبت به این قضیه احساس مسئولیت کنند. (۱۳۸۰/۲/۲۸)

۱۰. همه شرکت کنند

در انتخابات، همه سلیقه‌ها و جریان‌های معتقد به جمهوری اسلامی باید شرکت کنند؛ این، هم حق همه است، هم وظیفه همه است. انتخابات مال یک سلیقه خاص، مال یک جریان فکری و سیاسی خاص نیست. همه کسانی که به نظام

جمهوری اسلامی و به استقلال کشور معتقدند، به آینده کشور اهمیت میدهند، دلشان برای منافع ملی می‌سوزد، باید در انتخابات شرکت کنند. روگرداندن از انتخابات، مناسب کسانی است که با نظام اسلامی مخالفند. (۱۳۹۲/۱/۱)

۱۱. بدنبال حجت بین خود و خدا باشند

همه ملت ایران و خود نامزدهای محترم توجه کنند که هرکدام از این چهار نفری که به خواست خدا و به سلامتی اکثریت آرا را چه در مرحله اول و چه در مرحله دوم به خود اختصاص داد، او رئیس جمهور قانونی است. البته ملت باید تلاش خود را بکند، باید زحمت بکشد و بدنبال اصلح بگردد. من مکرر عرض کرده‌ام که مسئله، مسئله دین و خدا و ادای تکلیف است. همچنان که اصل انتخابات یک تکلیف الهی است، انتخاب اصلح هم یک تکلیف الهی است. قبلا هم گفتیم که تفاضل و لوکم باشد، در این قضیه بسیار است. باید بگردید، بین خودتان و خدا حجت پیدا کنید؛ یعنی بتوانید از راهی بروید که اگر خدای متعال پرسید شما به چه دلیل به این فرد رأی دادید، بتوانید بگویید به این دلیل. بین خودتان و خدا، دلیل و حجتی فراهم کنید و بعد با خیال راحت بروید رأی بدهید. مردم باید این کار را بکنند و ما هم از خدا می‌خواهیم و دعا و آرزوی ما کنیم که خدای متعال دل‌های مردم را به سمت نامزد اصلح آنکه واقعاً صلاحیتش بیشتر است هدایت کند. (۱۳۷۶/۲/۳۱)

انسان فکر می‌کند؛ به کسی می‌رسد و می‌گوید: خدایا! نتیجه تحقیقات من این است. من طبق حجت درونی خودم که عقل و تفکر است و بر اساس مشورتی که با دیگران داشته‌ام، رأی می‌دهم. خدای متعال قبول می‌کند؛ ولو این تشخیص، درست نباشد. (۱۳۸۴/۳/۱۴)

۱۲. انتخاب رئیس جمهور با رأی زیاد

مسئله مهمی در مقابل مردم ماست که آن، مسئله انتخابات ریاست جمهوری

است. من از همه ملت ایران تقاضا می‌کنم که با روشن بینی و هوشمندی و تیزبینی خود به این مسئله به صورت یک مسئله ملی و تاریخی نگاه کنند و آن را دست کم نگیرند. البته در شروع انتخابات، بخصوص در تبلیغات، هر کسی و هر جمعیتی گزینه‌ای دارند؛ کسی را می‌خواهند انتخاب کنند و او را بردیگران ترجیح می‌دهند. این جا، جای خطرناکی است و میدانی است برای این که خدای نکرده صفات بد در انسان بروز پیدا کند. این، خطری در راه انتخابات است که یک تجربه بزرگ محسوب می‌شود. همه با همت؛ اما با حسن خلق و روشن بینی و امید و روی خوش و دل خوش با این قضیه مواجه شوند؛ آرای زیادی را در صندوق‌ها بریزند و رئیس جمهور را با رأی بالایی إن شاء الله انتخاب کنند تا دولت و رئیس جمهور آینده، دستشان باز باشد و بتوانند با پشتوانه عظیم آرای ملت، کشور را بسازند و دیگرانی که در بیرون از مرزها همیشه منتظرند تا نقص کوچکی در ملت ما ببینند و آن را چند برابر بزرگ کنند، آن‌ها هم از این که بتوانند این کار را انجام دهند، مأیوس شوند. (۱۳۷۶/۱/۱)

عظمت کبریا
و حکیمت تو

۱۳. در مقابل قانون تمکین کنند

در مسئله انتخابات و غیرانتخابات، همه باید تسلیم رأی قانون باشند؛ در مقابل قانون تمکین کنند. آن حوادثی که در سال ۸۸ پیش آمد - که برای کشور ضرر داشت و ضایعه آفرین بود - همه از همین ناشی شد که کسانی نخواستند به قانون تمکین کنند؛ نخواستند به رأی مردم تمکین کنند. ممکن است رأی مردم برخلاف آن چیزی باشد که من شخصی مایل به آن هستم؛ اما باید تمکین کنم. آنچه که اکثریت مردم، اغلیت مردم آن را انتخاب کردند، باید همه تمکین کنند؛ همه باید زیر بار بروند. این که وقتی آنچه که اتفاق افتاده است، برخلاف میل ما شد، مردم را به شورش خیابانی دعوت کنیم. که این در سال ۸۸ اتفاق افتاد. یکی از خطاهای جبران ناپذیر است. این تجربه‌ای شد برای ملت ما، و ملت ما همیشه در مقابل یک چنین حوادثی خواهد ایستاد. (۱۳۹۲/۱/۱)

۱۴. شأن کسی را که انتخاب شد نگه دارند

کسی که در این میان، حائز اکثریت آراء خواهد شد، رئیس جمهور همه ملت ایران است؛ فقط رئیس جمهور آن کسانی که به او رأی داده‌اند، نیست. یعنی همه ملت ایران باید او را رئیس جمهور بدانند و خودشان را موظف بدانند که مقام ریاست جمهوری او را حفظ کنند و شأن او را نگه دارند. البته او هم باید متقابلاً خود را موظف بداند که حقوق همه آحاد مردم را - چه آنهایی که به او رأی دادند، چه آنهایی که به او رأی ندادند، چه آنهایی که رقیب انتخاباتی او بودند - رعایت کند. (۱۳۹۲/۳/۸)

☑ نبايدها

۱. پرهیز از کدورت و نفرت بیجا در انتخابات

ممکن است تشخیص یک آقائی با تشخیص یک آقای دیگر مخالف باشد؛ هیچ اشکالی ندارد. این را من به همه بگویم: ممکن است شما به یکی از نامزدها علاقه مند شوید، رفیقان به یک نامزد دیگر؛ این موجب نشود که شما در مقابل هم قرار بگیرید. برای انتخابات و برای گزینش عالی‌ترین مقام اجرائی در کشور - که بسیار هم حساس است، بسیار هم مهم است - سازوکارهای درستی وجود دارد؛ سازوکار قانون. هیچ مانعی ندارد که شما به یکی علاقه مند باشید، بنده به یکی دیگر علاقه مند باشم؛ شما به او رأی دهید، من به دیگری رأی دهم؛ بالاخره اکثریتی هست، اقلیتی هست، ضابطه‌ای هست، قانونی هست؛ برطبق آن عمل خواهد شد. آحاد مردم با هم کدورت بیجا درست نکنند، به خاطر اینکه این به آن علاقه مند است، این به آن علاقه مند است؛ خوب، باشند. (۱۳۹۲/۳/۶)

داریم. همه مراقب باشند. هم مردم، هم مسؤولان، هم عناصر سیاسی. که بهانه‌ها موجب چرکین شدن دل‌های مردم از یکدیگر نشود. انتخابات برگزار شود، رقابت‌های انتخاباتی در جای خود صورت گیرد، مردم آزادانه رأی خود را در صندوق‌ها بریزند؛ در

حالی که هیچ‌گونه نثار و نفرت و جدایی هم وجود نداشته باشد. این ممکن است. عده‌ای تصور می‌کنند که انتخابات بدون کدورت و نفرت و بدگویی به یکدیگر امکان برگزاری ندارد! این طور نیست؛ می‌توان انتخابات سالم و پُرشوری برگزار کرد. (۱۳۸۰/۱/۱)

۲. به زبان‌های بی‌تقوا و ناامیدکننده اعتنا نکردن

دشمن کار خودش را دارد می‌کند؛ علیه کسی، علیه کسانی، و بیشتر از همه علیه خود انقلاب و نظام و انتخابات لجن‌پراکنی می‌کند. البته حنجره‌های بی‌تقوایی هم در داخل وجود دارد. در داخل، متأسفانه زبانهای بی‌تقوا، قلم‌های بی‌تقوا و حنجره‌های بی‌تقوایی هستند که همان حرف‌های دشمن را که به قصد نومید کردن و افسرده کردن مردم گفته می‌شود، تکرار می‌کنند؛ آحاد مردم به این‌ها نباید اعتنایی کنند. فردای این ملت، فردای روشنی است. فردای این انقلاب، فردای عزت‌مدارانه‌ای است. فردای این کشور و این ملت، فردائی است که إن شاء الله به توفیق الهی برای همه الگو خواهد شد. (۱۳۹۲/۳/۶)

۳. تخریب نکنند

به همه برادران و خواهران و همه ملت عزیز ایران سفارش می‌کنم که فضای انتخابات را، هم گرم و هم سالم نگه دارند. کسانی که به یک نامزد انتخاباتی علاقه‌مندند، مراقب باشند به خاطر علاقه به او، نامزد دیگر را تخریب نکنند؛ این بین مردم اختلاف و نثار ایجاد می‌کند؛ علاوه بر این که تخریب اساساً کار درستی نیست و فایده‌ای هم ندارد. کسی که با تخریب یک نامزد انتخاباتی می‌خواهد آراء او را کم کند، به مقصود خودش دست پیدا نمی‌کند؛ هم یک کار غلط و خلاف منطق و در موارد بسیاری خلاف شرع انجام می‌گیرد، هم فایده‌ای گیر او نمی‌آید. فضا را سالم نگه دارید. شما از نامزد خودتان حمایت کنید، دیگران هم از نامزد خودشان حمایت کنند و به او رأی دهند. (۱۳۸۴/۳/۱۴)

بر همه
عظمت‌گستر
و کلید
توسعه

۴. دچار وسوسه نشوند

بعضی‌ها در شناخت اصلح دچار وسواس و دغدغه زیاد می‌شوند. شما تلاش خود را بکنید؛ مشورت خود را بکنید؛ از کسانی که فکر می‌کنید می‌توانند شما را راهنمایی کنند، راهنمایی بخواهید؛ به هر نتیجه‌یی که رسیدید، عمل کنید و رأی بدهید؛ اجر شما را خدای متعال خواهد داد. ما مأموریم که به آنچه می‌فهمیم و به آنچه تکلیف الهی تشخیص می‌دهیم، عمل کنیم؛ مطابق با واقع شد یا نشد، اجر ما محفوظ است. اجر کسی که عامل به تکلیف است، پیش خدای متعال محفوظ است. (۸۴/۳/۳)

بعضی‌ها هستند که خیلی وسوسه می‌کنند - آیا این، آیا آن؟ آیا این، آیا آن؟ آخرش هم یا مجبور می‌شوند به طاق جفت و استخاره متوسل شوند و یا اصلاً از خیر رأی دادن می‌گذرند. نه، انسان فکر می‌کند؛ به کسی می‌رسد و می‌گوید: خدایا! نتیجه تحقیقات من این است. من طبق حجت درونی خودم، که عقل و تفکر است - و بر اساس مشورتی که با دیگران داشته‌ام، رأی می‌دهم. خدای متعال قبول می‌کند؛ ولو این تشخیص، درست نباشد. بنابراین نباید وسوسه کرد. معیارها، معیارهای روشنی است. (۱۳۸۴/۳/۳)

۵. تحت تأثیر شایعات قرار نگیرند

رهبری، یک رأی بیشتر ندارد. بنده حقیر مثل بقیه مردم، یک رأی دارم؛ این رأی هم تا وقتی که در صندوق انداخته نشود، هیچ کس از آن مطلع نخواهد بود. حالا ممکن است آن کسانی که صندوق دست آن‌ها است، بعد باز کنند، خط این حقیر را بشناسند، بفهمند بنده به چه کسی رأی دادم؛ اما تا قبل از رأی دادن، کسی مطلع نخواهد شد. اینجور نیست که کسی بیاید نسبت بدهد که رهبری نظرش به فلان است، به بهمان نیست. اگر چنین نسبتی داده شد، این نسبت درست نیست. البته این روزها با این وسائل عجیب رسانه‌ای کنونی، این پیامک‌ها و امثال اینها، متأسفانه حرف‌های گوناگون، نسبت‌های گوناگون به اشخاص گوناگون، رواج دارد. گاهی ممکن

است یک نفر هزاران پیامک بفرستند. برای من گزارش دادند که ممکن است در ایام انتخابات، روزی چند صد میلیون پیامک رد و بدل شود. مراقب باشید، تحت تأثیر این چیزها قرار نگیرید؛ نگاه کنید، تشخیص بدهید، اصلح را بشناسید و برای ادای تکلیف، اسم او را به صندوق رأی بیندازید. البته هر کسی و یا فعالان سیاسی می‌توانند دیگران را هم با نظر خودشان همراهی کنند. این اشکالی ندارد. اما از حقیر کسی چیزی در این زمینه نخواهد شنید. در عین حال مردم می‌توانند به همدیگر بگویند، سفارش کنند، تأکید کنند، توصیه کنند، یکدیگر را توجیه کنند و به هم کمک کنند برای شناخت اصلح. به هر حال آنچه که ملاک عمل است، رأی آحاد مردم است. (۱۳۹۲/۱/۱)

۶. فریب دورنگی‌ها را نخورند

البته باید هوشیاری بخرج داد؛ باید هوشیاری بخرج داد. از دوروها و دورنگ‌ها و ظاهر باطن مختلف‌ها بایستی ترسید. خیلی اوقات، در طول تاریخ، اسلام از این دورنگی‌ها، یکی نبودن ظاهر و باطن اشخاص، ضربه خورده است. حالا روایت هم در این زمینه زیاد هست. این را باید مواظبت کرد. شما مردم هوشیاری هستی؛ این را چه امثال من بدانیم، چه ندانیم، چه بگوییم، چه نگوییم، تاریخ ما، انقلاب ما، حوادث این بیست و نه سال ثابت کرده است؛ نه فقط به خود ما، به دنیا ثابت کرده. لذا به نام شما و ملت شما و مردم شما و امام شما افتخار می‌کنند. (۱۳۸۶/۱۱/۲۸)

جوسازی و تبلیغات دروغین و براق و رنگین نباید انسان را از شناخت حقیقت دور بدارد. (۱۳۸۴/۳/۵)

۷. نگذارند کدورت‌ها باقی بماند

مطلب دوم این است که اختلاف نظرهایی که در دوران انتخابات پیش می‌آید، ممکن است کدورت‌هایی را بین بعضی از برادران و خواهران به وجود بیاورد؛ نگذارید این کدورت‌ها باقی بماند. فرض کنید یکی از شما دو رفیق، طرفدار یک نفر هستی؛

دیگری هم طرفدار یک نفر دیگر. در مقام بحث و مجادله، شما می‌خواهی حرف خودت را ثابت کنی؛ او هم می‌خواهد حرف خودش را ثابت کند؛ لذا ممکن است از هم کدورت پیدا کنید. این کدورت‌ها روز جمعه باید زیر خاک دفن شود و تمام گردد. کسی که روز جمعه با انتخاب مردم برگزیده شد، او دیگر رئیس جمهور همه است؛ چه کسانی که به او رأی داده‌اند، چه کسانی که به دیگری رأی داده‌اند، چه حتی کسانی که فرصت نکردند رأی بدهند؛ چون بعضی در حال سفرند، بعضی بیمارند، بعضی مریض دارند، بعضی گرفتار کارهای شخصی‌اند. کدورت‌هایی که در دوران انتخابات به وجود می‌آید، باید در روزی که انتخابات برگزار شد، فراموش شود. برادران و دوستانی که در ستادهای مختلف کار می‌کنند، اگر کدورتی از هم پیدا کردند. آن‌هایی که با هم مرتبطند. کدورت‌ها را کنار بگذارند و مسئله تمام شود. (۱۳۸۴/۳/۲۵)

عقل کبریا
کلید تو

فصل چهارم: وظایف نامزدها در انتخابات

☑ بایدها

۱. انگیزه کار داشته باشند

چهره‌های گوناگونی که به عنوان نامزد وارد عرصه انتخابات می‌شوند، به این موضوع توجه کنند. این ملت، تشنه کار است؛ کار، کار نکرده زیاد هست؛ میدان هم برای کار در کشور ما بی‌نهایت است. آنچه مردم به آن علاقه دارند و عاشق آن هستند، این است که رئیس‌جمهوری سرکار بیاید که مهمترین انگیزه او کار برای این ملت باشد و در زمینه‌های اقتصادی، زیربنایی، فرهنگی، علمی، اخلاقی، سیاست خارجی و سایر زمینه‌ها کار کند و نشاط و شور و انگیزه کار داشته باشد؛ این هم با ایمان امکان‌پذیر است. نامزدهای انتخاباتی به این نکته توجه کنند. مردم مایلند از زبان نامزدها بشنوند که اینها می‌خواهند چه کار کنند. نامزدها مشخص کنند که می‌خواهند چه کار کنند؛ برنامه‌ها و هدف‌ها و راهبردهایشان را برای مردم مشخص کنند. (۱۳۸۸/۱۰/۱۹)

۲. مسابقه برای خدمت باشد

انتخابات در کشور ما باید مسابقه‌ای برای خدمت باشد، نه مسابقه‌ای برای کسب قدرت. انتخابات اسلامی این‌گونه است. در منطق اسلامی، قدرت و عزت و آبرو و خوشنامی و امکانات، فقط و فقط برای خدمت به مردم و حرکت دادن خود و جامعه و کشور در راه نظام مقدس اسلامی و رسیدن به آرمان‌های بلندی است که انسان‌ها نیازمند آنند. این مسند، مسابقه برای خدمت و زحمت‌کشی است. هر کس که آماده است تا بیش از دیگران زحمت بکشد و توقعی را که مسؤولان کشورهای دیگر از مقام و موقعیت خود دارند، نداشته باشد، داخل این میدان شود. نباید کسانی تصور کنند که رسیدن به ریاست یا فلان مقام، همچنان که در دنیا معمول و رایج است، باید با برخورداری‌های فراوان همراه باشد. ما باید فاصله خود و رفتار علوی را کم کنیم و تا آن جایی که می‌توانیم، جد و جهد نماییم. یکی از اولین قدم‌ها در این راه، همین

است. افزون طلبی برای مسئولان ممنوع است. مشی اشرافی‌گرایانه برای مسئولان کشور، نقطه ضعف به شمار می‌آید. (۱۳۸۰/۲/۱۱)

۳. اهل مبارزه با مشکلات باشند

نکته بعدی این است که مردم از دعوای سیاسی و اختلافات سیاسی و من‌خوبم و توبدی خسته‌اند؛ مردم این چیزها را دوست نمی‌دارند. در کشور کارهای زیادی هست که باید انجام بگیرد؛ کارهای زیادی هم انجام گرفته است. مشکلات فراوانی وجود دارد که باید برطرف شود؛ گره‌هایی هست که باید باز شود. در کشور باید فساد ریشه‌کن شود؛ تبعیض نباشد؛ به طبقه مستضعف و محروم - بخصوص مستضعفین بی‌دست و پا- به‌طور ویژه توجه شود؛ این‌ها وظایف اسلامی ماست؛ وظایفی است که قانون اساسی بردوش همه مسئولان کشور گذاشته است؛ هیچ‌کس نمی‌تواند خود را از این کارها برکنار بدارد. دعوای لفظی، شعارهای لفاظی گونه، اسم از مفاهیم مبهم و بی‌سروته آوردن، مشکل مردم را حل نمی‌کند؛ مردم احتیاج دارند به این‌که در میدان عمل و کار، با لجن‌هایی که نمی‌گذارد این دریاچه مصفا طراوت لازم را داشته باشد، مبارزه شود. کسی که سرکار می‌آید. هرکس باشد، هر شعاری داده باشد، هر حرفی در مقام ادعا به مردم زده باشد. اولین وظیفه‌اش این است که برای گره‌گشایی مشکلات مردم آستین همت بالا بزند؛ همکاران خودش را از کسانی که مؤمن به حق مردم و مؤمن به کارایی نظام جمهوری اسلامی هستند، انتخاب کند؛ وارد میدان عمل شود و برای مردم کار کند. (۱۳۸۴/۳/۲۵)

۴. با انصاف عمل کنند

نکته آخر در باب انتخابات این است که نامزدهای محترمی که تاکنون نام‌نویسی کرده‌اند و مشغول تبلیغات و اظهاراتی هستند. اگرچه حالا وقت قانونی هم نرسیده، اما تبلیغات می‌کنند؛ اشکالی ندارد. سعی کنند با انصاف عمل کنند. اثبات و

نفیشان با توجه به حق و صدق باشد. چیزهایی را که انسان می‌شنود، باور نمی‌کند که از زبان نامزدها و آن کسانی که دنبال این مسئولیت‌ها هستند، از روی صدق و صفا خارج شده باشد. (۱۳۸۸/۲/۲۲)

۵. متکی به واقعیت صحبت کنند

آقایانی که در تلویزیون به عنوان نامزد ظاهر می‌شوند وظایف سنگینی دارند؛ باید مراقب باشند. حرفی که از دهان انسان خارج می‌شود، باید واقعی، صمیمی، متکی به اطلاعات درست و برآمده از زبان صادق و راستگو باشد. (۱۳۹۲/۳/۸)

۶. صداقت داشته باشند

با مردم با کمال صداقت حرف بزنند؛ هرچه عقیده‌شان هست، به مردم بگویند. اگر بخواهند در دل مردم اثر بگذارند، این صداقت، بیشتر در دل مردم اثر می‌گذارد. (۱۳۸۰/۲/۲۸)

۷. در چارچوب قانون حرف بزنند

آنچه که در چارچوب قانون اساسی است و امکانات مملکت از امکان آن حکایت می‌کند، آن را به مردم بگویند. (۱۳۸۰/۲/۲۸)

۸. حقوق آحاد مردم را رعایت کنند

کسی که در این میان، حائز اکثریت آراء خواهد شد، رئیس‌جمهور همه ملت ایران است؛ فقط رئیس‌جمهور آن کسانی که به او رأی داده‌اند، نیست. یعنی همه ملت ایران باید او را رئیس‌جمهور بدانند و خودشان را موظف بدانند که مقام ریاست جمهوری او را حفظ کنند و شأن او را نگه‌دارند. البته او هم باید متقابلاً خود را موظف بداند که حقوق همه آحاد مردم را - چه آن‌هایی که به او رأی دادند، چه آن‌هایی که به او رأی ندادند، چه آن‌هایی که رقیب انتخاباتی او بودند - رعایت کند. (۱۳۹۲/۳/۸)

۹. تسلیم قانون باشند

در مسئله انتخابات و غیرانتخابات، همه باید تسلیم رأی قانون باشند؛ در مقابل قانون تمکین کنند. آن حوادثی که در سال ۸۸ پیش آمد - که برای کشور ضرر داشت و ضایعه آفرین بود - همه از همین ناشی شد که کسانی نخواستند به قانون تمکین کنند؛ نخواستند به رأی مردم تمکین کنند. ممکن است رأی مردم برخلاف آن چیزی باشد که من شخصی مایل به آن هستم؛ اما باید تمکین کنم.

آنچه که اکثریت مردم، اقلیت مردم آن را انتخاب کردند، باید همه تمکین کنند؛ همه باید زیر بار بروند. این که وقتی آنچه که اتفاق افتاده است، برخلاف میل ما شد، مردم را به شورش خیابانی دعوت کنیم - که این در سال ۸۸ اتفاق افتاد - یکی از خطاهای جبران ناپذیر است. این تجربه‌ای شد برای ملت ما، و ملت ما همیشه در مقابل یک چنین حوادثی خواهد ایستاد. (۱۳۹۲/۱/۱)

☑ نایدها

۱. در ارزیابی توان خود اشتباه نکنند

ما عرض کردیم سلیق مختلف و هر کسی که احساس می‌کند توانایی دارد، بیاید وسط میدان؛ توده مردم و جمعیت عظیم ده‌ها میلیونی ملت هم این شاء الله وارد میدان خواهند شد؛ اما در محاسبه، آن کسانی که داوطلب می‌شوند، اشتباه نکنند؛ بدانند مدیریت اجرایی کشور یعنی چه. نه در ارزیابی نیازی که کشور به یک قدرت اجرایی دارد، اشتباه کنند، نه در ارزیابی توان خودشان اشتباه کنند. اگر چنانچه ارزیابی درستی انجام دادند، بیایند توی میدان؛ ملت هم نگاه می‌کند، انتخاب می‌کند. (۱۳۹۲/۲/۷)

۲. ارزش‌ها را ندیده نگیرند

در تبلیغاتشان ارزش‌های نظام را ندیده نگیرند. (۱۳۸۰/۲/۲۸)

۳. از جاده انصاف خارج نشوید

کسانی که برای انتخابات خود را نامزد می‌کنند، بدانند که انتخابات یک وسیله‌ای است برای بالا بردن توان کشور، برای آبرومند کردن ملت؛ انتخابات فقط ابزاری برای قدرت‌طلبی نیست. اگر بناست این انتخابات برای اقتدار ملت ایران باشد، پس نامزدها بایستی به این اهمیت بدهند و این را در تبلیغاتشان، در اظهاراتشان و در حضورشان رعایت کنند.

مبادا نامزدها در اثنای فعالیت‌های انتخاباتی خودشان جواری رفتار کنند و حرفی بزنند که دشمن را به طمع بیندازند. رقابت‌ها را منصفانه کنند، حرف‌ها را منصفانه کنند، از جاده انصاف خارج نشوند. خوب، به طور طبیعی هر نامزدی حرفی دارد و حرف مقابل خود را رد می‌کند؛ این رد و ایراد فی نفسه اشکالی ندارد؛ اما مشروط بر این که تویش بی‌انصافی نباشد، کتمان حقیقت نباشد. میدان برای همه باز است؛ بیاین در میدان انتخابات خود را بر مردم عرضه کنند. اختیار با مردم است؛ مردم هر جوری که فهمیدند، تشخیص دادند، هشیاری آن‌ها به آن‌ها کمک کرد، ان شاء الله همان جور عمل خواهند کرد. (۱۳۸۸/۱/۱)

۴. تخریب نکنند

همدیگر را تخریب نکنند و از دادن آمارهای سست پرهیزند. اگر قرار شد به مردم آماری بگویند و حرفی بزنند، آمارهای دقیق ارائه کنند. (۱۳۸۰/۲/۲۸)

اینجور نباشد که برای اینکه مردم به ما متوجه شوند، همه آنچه ماورای ما است، تخریب کنیم؛ چه نامزدهای دیگر، چه واقعیت‌های جامعه. (۱۳۹۲/۳/۸)

۵. وحدت ملی را خدشه‌دار نکنند

وحدت ملی را خدشه‌دار نکنند. طوری نباشد که به خاطر جذب یک دسته یا یک گروه، حرفی بزنند که وحدت ملت خدشه‌دار شود. (۱۳۸۰/۲/۲۸)

۶. وعده‌های نامعلوم ندهند

وعده‌هایی که معلوم است نمی‌توانند به آنها عمل کنند، به مردم ندهند. (۱۳۸۰/۲/۲۸)

۷. تبلیغات پُرخرج نکنند

نه خودشان تبلیغات پُرخرج کنند، نه به طرفدارانشان اجازه دهند. بعضی افراد ممکن است بگویند به ما ربطی ندارد؛ این کار پُرخرج را دیگران می‌کنند. شما بگویید نکنند. (۱۳۸۰/۲/۲۸)

۸. فضا را متشنج نکنند

من به همه کسانی که نامزد انتخابات ریاست جمهوری هستند و طرفداران آن‌ها صمیمانه عرض می‌کنم که فضای کشور را فضای دشمنی و نقار و تشنج و اختلاف نکنند. البته ملت این‌طور نیستند؛ گروهی هستند که اگر مجموع‌شان را بشمریم، به چند هزار نفر نمی‌رسند. بالاخره هر کس طرفدارانی دارد. این‌ها فضای روزنامه‌ها و دستگاه‌های ارتباط جمعی را متشنج می‌کنند. فضا باید دوستانه باشد؛ هر کس حرف‌های خودش را بزند و برنامه‌های خودش را بگوید و کاری را که خودش می‌تواند بکند، بیان کند؛ به دیگران چه کار دارند؟ فضا را متشنج نکنند؛ فضا را برادرانه و صمیمانه بکنند. (۱۳۸۴/۳/۳)

۹. اذهان عمومی را تخریب کردند

گاهی انسان حرف‌های عجیب و نسبت‌های عجیبی می‌شنود. این حرف‌ها مردم را نگران می‌کند؛ کسی راهم به گوینده این حرف‌ها دل‌بسته و علاقه‌مند نمی‌کند! نامزدهای محترم توجه داشته باشند: اذهان عمومی را تخریب نکنند. این همه نسبت خلاف دادن به این و آن، تخریب‌کننده اذهان مردم است؛ واقعیت هم ندارد؛ خلاف واقع هم هست. بنده که از همه این آقایان اوضاع کشور را بیشتر می‌دانم و بهتر خبر دارم، می‌دانم که بسیاری از این مطالبی که بعنوان انتقاد درباره وضع کشور و وضع

اقتصاد و این‌ها می‌گویند، خلاف واقع است؛ اشتباه می‌کنند. إن شاء الله اشتباه است. (۱۳۸۸/۲/۲۲)

۱۰. سیاه‌نمایی نکنند

نامزدهای محترم در این برنامه‌های عمومی، خب زبان به نقد و انتقاد باز می‌کنند؛ این حق آنها است؛ منتها توجه کنند که انتقاد باید به معنی عزم و نیت برای پیمودن آینده پرتلاش و افتخارآمیز باشد، نه به معنای سیاه‌نمایی و منفی‌بافی و بی‌انصافی؛ به این نکته توجه کنند. من به هیچ کس نظر ندارم. من به برادرانی که می‌خواهند اطمینان این مردم را به سمت خودشان جلب کنند، نصیحت می‌کنم که منصفانه حرف بزنند؛ انتقاد کنند، لیکن انتقاد به معنای سیاه‌نمایی نباشد؛ به معنای انکار کارهای بسیار برجسته‌ای نباشد که چه در این دولت، چه در دولت‌های قبلی انجام گرفته است و کسانی مثل خود آنها سرکار آمده‌اند و شب و روز تلاش کرده‌اند و آن کارها را انجام داده‌اند. انتقاد به معنای انکار جهات مثبت نیست؛ انتقاد این است که انسان کار مثبت را بگوید، نقص و ضعف را هم بگوید. (۱۳۹۲/۳/۱۴)

۱۱. طوری حرف بزنند که شرمنده نشوند

من به نامزدهای گوناگون عرض می‌کنم جواری حرف بزنید که اگر در خرداد سال آینده نوار امروز شما را جلوی خودتان گذاشتند یا پخش کردند، شرمنده نشوید؛ جواری وعده بدهید که اگر چنانچه آن وعده را بعداً به رخ شما کشیدند، مجبور نباشید تقصیر را گردن این و آن بگذارید که نگذاشتند، نشد. کاری را که می‌توانید انجام دهید، وعده بدهید. (۱۳۹۲/۳/۱۴)

۱۲. آب در آسیاب دشمن نریزید

دشمنان ایران و ایرانی می‌دانند که مایه ایستادگی و اقتدار این ملت و اراده مستحکم او، همین ایمان اسلامی او بود؛ می‌خواهند این را از او بگیرند. آن‌ها تبلیغات

جهانی را در همین جهت سازماندهی می‌کنند. ما باید هوشیار باشیم؛ مسئولین ما باید هوشیار باشند؛ نامزدهای انتخابات باید هوشیار باشند. مبدا نامزدهای انتخابات ریاست جمهوری در تبلیغات خود برای دل‌خوشی دشمنان حرفی بر زبان جاری کنند. رضایت خدا را باید در نظر گرفت، رضایت اولیاء را باید در نظر گرفت. آن چیزی را باید معیار قضاوت قرار داد که مایه ایستادگی ملت است، مایه استحکام ملت است، مایه استقامت مردم است و او پایبندی محکم به اسلام است. (۱۳۸۸/۳/۳)

۱۳. مردم را نگران نکنید

نامزدهای محترمی که تاکنون نام‌نویسی کرده‌اند و مشغول تبلیغات و اظهاراتی هستند. سعی کنند با انصاف عمل کنند. اثبات و نفی‌شان با توجه به حق و صدق باشد. چیزهایی را که انسان می‌شنود، باور نمی‌کند که از زبان نامزدها و آن کسانی که دنبال این مسئولیت‌ها هستند، از روی صدق و صفا خارج شده باشد. گاهی انسان حرف‌های عجیب و نسبت‌های عجیبی می‌شنود. این حرف‌ها مردم را نگران می‌کند؛ کسی را هم به‌گونه‌ای این حرف‌ها دل‌بسته و علاقه‌مند نمی‌کند! نامزدهای محترم توجه داشته باشند: اذهان عمومی را تخریب نکنند. این همه نسبت خلاف دادن به این و آن، تخریب‌کننده اذهان مردم است؛ واقعیت هم ندارد؛ خلاف واقع هم هست. بنده که از همه این آقایان اوضاع کشور را بیشتر می‌دانم و بهتر خبر دارم، می‌دانم که بسیاری از این مطالبی که بعنوان انتقاد درباره وضع کشور و وضع اقتصاد و این‌ها می‌گویند، خلاف واقع است؛ اشتباه می‌کنند. ان شاء الله اشتباه است. امیدواریم که خداوند متعال برای این ملت خیر و صلاح و آبادانی کامل را مقدر فرموده باشد. (۱۳۸۸/۲/۲۲)

عظمت کبریا
و حکیمت تو

فصل پنجم: ویژگی‌های اصلح

۱. ایمان و اعتقاد به خدا، انقلاب، قانون اساسی و مردم

نامزد انتخابات اولاً باید به خدا و به این انقلاب و به قانون اساسی و به این مردم ایمان و اعتقاد داشته باشد؛ ثانیاً دارای روحیهٔ مقاوم باشد. این ملت اهداف بلندی دارد، کارهای بزرگی دارد، تسلیم نیست، کسی نمیتواند با این ملت با زبان زور حرف بزند. کسانی که در رأس قوهٔ اجرایی قرار می‌گیرند، باید کسانی باشند که در مقابل فشارهای دشمنان مقاوم باشند؛ زود نترسند، زود از میدان خارج نشوند؛ این یکی از شرط‌های لازم است. (۱۳۹۲/۲/۷)

در رأس کار باید کسانی قرار بگیرند که ایمانشان به اسلام و انقلاب و ارزش‌های اسلامی و انقلابی در حد کافی باشد؛ در ارزش‌های اسلام تردید نداشته باشند و توان و نشاط و قدرت تحرک و پی‌گیری‌شان متناسب با این‌همه کاری باشد که جمهوری اسلامی دارد، تا این شاء الله کشور جلو برود. (۸۳/۱۲/۲۷)

در این انتخابات سعی کنید در درجهٔ اول انسان‌های مؤمن و با ایمان را انتخاب کنید. تبلیغات دشمنان و پیروان آنها در راستای کم‌رنگ کردن ایمان در جامعه است. می‌گویند ایمان چیست؟! پاسخ این است که اگر ایمان نباشد، لیاقت و کارایی هم به کار نخواهد آمد. فردی که لایق‌تر است اگر ایمان نداشت، بیشتر دزدی می‌کند و لطمه می‌زند. اگر ایمان داشت، لیاقت و عرضه و کاردانیاش برای مردم مفید خواهد بود. بنابراین مردمان با ایمان، بالیاقت، کاردان و امین را انتخاب کنید و مراقب عملکرد آنها باشید. (۱۳۸۱/۱۲/۶)

۲. تدین، تعهد، آمادگی و توانائی انجام کار بزرگ مدیریت عالی اجرایی کشور

را داشته باشد

مدیریت عالی اجرایی در کشور، کار بزرگی است، کار مهمی است. یک کلمه حرف اثر می‌گذارد؛ یک اقدام کوچک یا بزرگ از سوی مجریان درجهٔ یک کشور -

رئیس جمهور، وزرا - اثر می‌گذارد؛ دستگاه اجرایی اینجور است. خدمت آنها، برای کشور تأثیرات عمیق دارد؛ خدای نکرده کوتاهی و تقصیر آنها، تأثیرات منفی زیادی دارد. این‌ها موجب می‌شود که من و شما که می‌خواهیم انتخاب کنیم، دقت کنیم. تعهد را، تدین را، آمادگی را، توانایی‌ها را بسنجیم؛ طبق تشخیص عمل کنیم. اگر من و شما که می‌خواهیم رأی بدهیم، با نیت صادق و خالص و برای انجام وظیفه و برای آینده کشور وارد میدان شویم و بخواهیم تصمیم بگیریم، ان شاء الله خدای متعال هم در این صورت دل‌های ما را هدایت خواهد کرد. خدای متعال دل‌ها را ان شاء الله هدایت می‌کند، به شرط این که آحاد مردم حقیقتاً درصدد این باشند که وظیفه‌شان را انجام دهند.

رئیس جمهور، هم باید کاری باشد، هم باید مردمی باشد، هم باید مقاوم باشد، هم باید ارزشی باشد، هم باید باتدبیر باشد، هم باید پابند به قوانین و مقررات باشد. مجری قانون است. هم باید درد مردم را احساس کند، هم باید طبقات مختلف مردم را ببیند؛ این‌ها خصوصیتی است که در انتخاب آن کسی که ما می‌خواهیم کلید اجرایی کشور را به او بسپریم، نقش دارد. (۱۳۹۲/۲/۱۶)

۳. انسانی شایسته، وارسته، باعزم، مؤمن، انقلابی و با همت جهادی باشد
هدف ملت ایران چگونه تأمین خواهد شد؟ با دو عامل، این هدف تأمین میشود: یک عامل این است که انتخابات، انتخابات گرم و پرشوری باشد؛ افراد زیاد شرکت کنند، مردم با شور و شوق شرکت کنند، بیایند پای صندوق‌ها. دوم اینکه این انتخابات منتهی شود به انتخاب یک انسان شایسته وارسته باعزم مؤمن انقلابی با همت جهادی. با این دو چیز، مقصود ملت ایران حاصل می‌شود. (۱۳۹۲/۲/۲۵)

۴. مهذب به اخلاق باشد، به حاشیه‌ها نپردازد و وعده بی‌مبنا ندهد
رابعاً باید تهذیب اخلاقی داشته باشد؛ نپرداختن به حواشی. این‌ها چیزهای لازمی

است. بنده توصیه‌ام به همه دولت‌ها همیشه همین بوده است. می‌دانید من از دولت‌ها و از رؤسای جمهور در طول این سال‌های متمادی همواره حمایت کردم؛ توصیه هم کردم، در موارد متعدد و زیادی از آنها توضیح هم خواستم. تکیه این بوده است که برای مردم هزینه درست نکنند، مشکل درست نکنند، دغدغه‌آفرینی نکنند، مردم را دچار تشویش و نگرانی نکنند؛ البته وعده بیخود و بی‌منا هم ندهند، در باغ سبزه‌های بی‌منطق هم باز نکنند؛ منطقی، معقول، منطبق با واقعیت و با توکل به خدای متعال حرکت را پیش ببرند؛ *إن شاء الله* در آینده هم باید همین جور باشد. (۱۳۹۲/۲/۷)

۵. بتواند در عرصه مادی و معنوی کشور را پیش ببرد

دنبال یک فرد اصلاحی می‌گردید که بتواند کشورتان را با همین سرعت، بلکه بیش از این، پیش ببرد؛ هم در عرصه مادی، هم در عرصه معنوی. شما دنبال انتخاباتید، برای اینکه کسی یا کسانی، دولتی، رئیس‌جمهوری بتواند عزت شما را بالا ببرد، استقلال شما را عمیق‌تر کند، وضع زندگی شما را بهتر و مرفه‌تر کند، گره‌ها را باز کند، امید و شور و شوقی در کشور به وجود آورد؛ اما دشمن شما درست بعکس، مایل است انتخاباتی انجام بگیرد. حالا که بنا است انجام بگیرد؛ البته اگر می‌توانستند کاری کنند که انتخابات انجام نگیرد، آن کار را می‌کردند؛ اما حالا که بالاخره چاره‌ای ندارند و انتخابات انجام خواهد گرفت. که برای آینده کشور این محسنات را نداشته باشد؛ بلکه کشور را به سمت وابستگی، به سمت ضعف، به سمت عقب‌ماندگی در صحنه‌های گوناگون حرکت دهد؛ کشور را به عقب بکشاند، به عقب براند؛ آنها هدفشان این است. (۱۳۹۲/۲/۲۵)

۶. اهل استقامت و ایستادگی باشد

کسانی سرکار بیابند که مصداق: «انّ اللّٰهین قالوا ربّنا الله ثمّ استقاموا» باشند؛ اهل استقامت، اهل ایستادگی باشند؛ زرهی پولادین از یاد خدا و از توکل به خدا برتن

خودشان بپوشند و وارد میدان شوند. شعارها را نگاه کنید، ببیند شعارهایی که تعیین می‌کنند، چه جور شعارهایی است؟ گاهی بعضی‌ها - البته اشتباه می‌کنند - برای جلب آراء، شعارهایی می‌دهند که این شعارها از حدود قدرت و اختیاراتشان بیرون است؛ اینها را مردم هوشمند ما می‌توانند بشناسند، مراقبت کنند، دقت کنند. آنچه که برای مردم لازم است، آنچه که فوریت بیشتری دارد، آنچه که با واقعیات و امکانات کشور سازگار است، آنچه که به افزایش قدرت درونی ملت می‌انجامد، آنها را در شعارهایشان بگنجانند؛ این یکی از معیارها است. (۱۳۹۲/۲/۲۵)

۷. به دین مردم اهمیت بدهد

در پیدا کردن نامزد مورد نظر دقت کنید. به کسی گرایش پیدا کنید که به دین مردم، به انقلاب مردم، به دنیای مردم، به معیشت مردم، به آینده مردم و به عزت مردم اهمیت می‌دهد. (۱۳۸۴/۳/۱۴)

۸. وابسته و دلبسته به نظام باشند

آن کسانی که وارد میدان می‌شوند، باید کسانی باشند که در خود توانایی کشیدن این بار را بیابند؛ صلاحیت‌هایی را هم که در قانون اساسی است و شورای محترم نگهبان بر روی آنها تکیه خواهد کرد، در خودشان ملاحظه کنند و واقعاً وابسته و دلبسته به نظام و قانون اساسی باشند؛ بخواهند قانون اساسی را اجرا کنند؛ چون رئیس‌جمهور سوگند می‌خورد که قانون اساسی را اجرا کند؛ قسم دروغ که نمی‌شود خورد. (۱۳۹۱/۱۰/۱۹)

۹. پایبند به انقلاب و ارزش‌ها باشد

هر کسی می‌آید، پایبند به انقلاب، پایبند به ارزش‌ها، پایبند به منافع ملی، پایبند به نظام اسلامی، پایبند به عقل جمعی، پایبند به تدبیر باشد. اینجوری باید این کشور را اداره کرد. (۱۳۹۲/۱/۱)

۱۰. شعارهای انقلاب را زنده کند

به کی رأی بدهند؟ شاخص این است که شعارهای انقلاب بایستی به وسیلهٔ مسئولین و منتخبین ما روز به روز زنده‌تر شود. این شاخص است. ربطی به جناح‌بندی‌ها ندارد، ربطی به اسم‌ها ندارد. علاج دردهای این ملت و وسیلهٔ رسیدن به آرمان‌های این ملت، شعارهای انقلاب است؛ اینها باید حفظ شود. آن کسانی که با این شعارها به معنای حقیقی کلمه مخالفند، دشمن این شعارهایند؛ اینها نباید در مراکز تصمیم‌گیری واقع بشوند. بین ملتند، باشند. آحاد ملت، هر کسی هر عقیده‌ای داشته باشد، اشکال ندارد؛ اما آن کسی که عقیده‌اش این است که این ماشین باید راه نیفتد، این را نمی‌شود پشت رُل گذاشت. یک آدمی که عقیده‌اش این است که از این جا باید این اتومبیل حرکت نکند، این شخص را پشت فرمان خودرو بگذاریم، هیچ وقت این اتومبیل حرکت نخواهد کرد. باید کسی را بگذاریم که معتقد به این حرکت باشد، معتقد به این راه باشد، معتقد به آن هدف باشد، معتقد به توانایی‌های ملی باشد، معتقد به اسلام، معتقد به انقلاب باشد و شاخص‌ها را قبول داشته باشد. این آن نقطهٔ حساس است. (۱۳۸۶/۱۱/۲۸)

۱۱. با حکمت و دارای برنامه باشد

انسان‌های با تدبیری باشند، با حکمت باشند. ما در سیاست خارجی گفتیم «عزت و حکمت و مصلحت»؛ در ادارهٔ کشور هم همین جور است، در مسائل داخلی هم همین جور است، در اقتصاد هم همین جور است؛ باید با برنامه، با حکمت، با تدبیر، با نگاه بلندمدت و همه‌جانبه، با یک هندسهٔ صحیح کارها را مشاهده کنند، نگاه کنند، وارد میدان شوند.

روزمه فکر کردن در مسائل اقتصادی، مضر است؛ تغییر سیاست‌های اقتصادی به طور دائم، مضر است. در همهٔ بخش‌ها، بخصوص در اقتصاد. تکیه کردن بر نظرات غیر کارشناسی، مضر است؛ اعتماد کردن به شیوه‌های تزریقی اقتصادهای تحمیلی

شرق و غرب، مضر است. سیاست‌های اقتصاد باید سیاست‌های «اقتصاد مقاومتی» باشد. یک اقتصاد مقاوم باید اقتصادی باشد که در ساخت درونی خود مقاوم باشد، بتواند ایستادگی کند؛ با تغییرات گوناگون در این گوشه دنیا، آن گوشه دنیا متلاطم نشود؛ این چیزها لازم است. (۱۳۹۲/۲/۷)

۱۲. برای ریشه کنی فقر و فساد عزم جدی داشته باشد

اصلح یعنی چه کسی؟ یعنی کسی که همین هدف‌ها را دنبال کند؛ یعنی کسی که همین دردها را بداند و حس کند؛ یعنی کسی که برای ریشه کنی فقر و فساد عزم جدی داشته باشد؛ یعنی کسی که به حال قشرهای محروم و مستضعف دل بسوزاند. اصلح کسی است که هم به ترقی و پیشرفت کشور و توسعه اقتصادی و غیراقتصادی بیندیشد؛ هم زیر توهمات مربوط به توسعه، آن چنان محو و مات نشود که از یاد قشرهای مظلوم و ضعیف غافل بماند. اصلح کسی است که به فکر معیشت مردم، دین مردم، فرهنگ مردم و دنیا و آخرت مردم باشد. (۱۳۸۴/۲/۱۷)

۱۳. توانایی، نشاط و حوصله لازم را داشته باشد

مردم باید دنبال رئیس جمهوری باشند که این توانایی، این شادابی، این قدرت، این احساس مسئولیت و این آمادگی به کار در او وجود داشته باشد. (۱۳۸۳/۱۱/۱۰)

اصلح کسی است که بتواند این بارِ عظیم را بردوش بگیرد؛ هرکسی نمی‌تواند این بار را بردوش بگیرد؛ نشاط و حوصله و همت و قدرت لازم و هوشمندی لازم دارد. البته هرکس صلاحیتش در مراکز قانونی تأیید شود، صالح است؛ اما باید در بین صالح‌ها گشت و صالح‌تر را پیدا و او را انتخاب کرد. این، هنر شما مردم است. (۱۳۸۴/۲/۱۷)

اگر خدای متعال توفیق دهد که رئیس‌جمهور کارآمد با کفایت پُرنشاط شادابی که علاقه به مردم و علاقه به عدالت و علاقه به رفع فساد و تبعیض برای او در درجه اول

برنامه‌ها قرار داشته باشد، سر کار بیاید، من به شما عرض بکنم که بسیاری از مشکلات اساسی این کشور - چه مسائل داخلی و چه مسائل خارجی - حل خواهد شد. (۱۳۸۳/۱۲/۲۷)

۱۴. بتواند نیازهای جامعه را برآورده سازد

اصلح کسی است که با نیازی که شما برای جامعه می‌فهمید، تطبیق کند و بتواند نیازهای جامعه را برآورده سازد. (۱۳۸۴/۳/۳)

۱۵. بتواند برای بازکردن گره مشکلات، ایستادگی، عزت ملی و آینده کشور

تلاش کند

مردم نگاه کنند به اظهارات داوطلبان محترمی که در این میدان وارد شدند، ماهم نگاه می‌کنیم؛ تشخیص بدهیم، ترجیح بدهیم، ببینیم آن کسی که می‌تواند برای انقلاب، برای کشور، برای آینده، برای عزت ملی، برای باز کردن گره مشکلات، برای ایستادگی قدرتمندانه و عزتمندانه در مقابل جبهه معاندان، و برای الگو کردن جمهوری اسلامی در چشم مستضعفان عالم، بیشتر و بهتر تلاش کند، کیست؟ ممکن است تشخیص یک آقایی با تشخیص یک آقای دیگر مخالف باشد؛ هیچ اشکالی ندارد. (۱۳۹۲/۳/۶)

رئیس جمهوری انتخاب شود که بتواند گره‌های زندگی مردم را در دوران کنونی باز کند؛ وظایف این دوره را بشناسد و با قوت و اقتدار به آن عمل کند. إن شاء الله مردم کاری کنند که خدای متعال رئیس جمهوری با این توانایی‌ها و با این رویکردها برای این کشور مقدر کند. (۱۳۸۴/۲/۱۱)

۱۶. دورو و دورنگ نباشد

البته باید هوشیاری بخرج داد؛ باید هوشیاری بخرج داد. از دوروها و دورنگ‌ها و ظاهر باطن مختلف‌ها بایستی ترسید. خیلی اوقات، در طول تاریخ، اسلام از این

دورنگی‌ها، یکی نبودن ظاهر و باطن اشخاص، ضربه خورده است. حالا روایت هم در این زمینه زیاد هست. این را باید مواظبت کرد. شما مردم هوشیاری هستید؛ این را چه امثال من بدانیم، چه ندانیم، چه بگوئیم، چه نگوئیم، تاریخ ما، انقلاب ما، حوادث این بیست و نه سال ثابت کرده است؛ نه فقط به خود ما، به دنیا ثابت کرده؛ لذا به نام شما و ملت شما و مردم شما و امام شما افتخار می‌کنند. (۱۳۸۶/۱۱/۲۸)

۱۷. قدر مردم را بدانند و با مردم صمیمی باشند

آنچه برای رئیس‌جمهور آینده بسیار مهم است، رئیس‌جمهوری که قدر مردم را بداند؛ با مردم صمیمی باشد؛ برای مردم مجاهدت کند؛ برای مردم کار و تلاش کند؛ ظرفیت‌های کشور را آن‌چنان به کار بگیرد که مردم بتوانند از این ظرفیت‌ها در همه جا بهره‌مند شوند؛ رئیس‌جمهوری که اعماق کشور و روستاهای دورافتاده برای او با تهران تفاوتی نداشته باشد؛ حق مردم شهرهای بزرگ و کوچک در نظر او یکسان باشد؛ بتواند برای رفع تبعیض و پُر کردن شکاف میان ثروتمندان و فقرا تلاش و کار کند؛ رئیس‌جمهوری شجاع، با تدبیر و مؤمن به هدف‌های انقلاب و نظام باشد. (۱۳۸۳/۱۲/۲۷)

۱۸. شجاع و با کفایت باشد

إن شاء الله خدای متعال کمک کند و دل‌های مردم را هدایت کند تا فرد با کفایت، شجاع، با اخلاص، دارای روح مردمی، شاداب و با نشاط، مؤمن به هدف‌ها و ارزش‌های انقلاب، مؤمن به مردم، مؤمن به نیروی مردم و معتقد به حق مردم را انتخاب کنند؛ این مهمترین بخش مشارکت عمومی مردم در امسال است. در همه چیز مشارکت عمومی مهم است، و این از جمله کلیدی‌ترین است. (۱۳۸۴/۱/۱)

۱۹. به اقتصاد مقاومتی معتقد باشد

روزمره فکر کردن در مسائل اقتصادی، مضر است؛ تغییر سیاست‌های اقتصادی

به طور دائم، مضر است. در همه بخش‌ها، بخصوص در اقتصاد. تکیه کردن بر نظرات غیر کارشناسی، مضر است؛ اعتماد کردن به شیوه‌های تزریقی اقتصادهای تحمیلی شرق و غرب، مضر است. سیاست‌های اقتصاد باید سیاست‌های «اقتصاد مقاومتی» باشد. یک اقتصاد مقاوم. باید اقتصادی باشد که در ساخت درونی خود مقاوم باشد، بتواند ایستادگی کند؛ با تغییرات گوناگون در این گوشه دنیا، آن گوشه دنیا متلاطم نشود؛ این چیزها لازم است. رئیس‌جمهوری که می‌خواهد این کشور بزرگ را اداره کند، این راه پرافتخار را به کمک مردم و برای مردم طی کند، باید اینچنین خصوصیتی داشته باشد. (۱۳۹۲/۲/۷)

۲۰. اهل تجمل و اشرافی‌گری نباشد

بهترین کیست؟ بهترین، آن کسی است که درد کشور را بفهمد، درد مردم را بداند، با مردم یگانه و صمیمی باشد، از فساد دور باشد، دنبال اشرافی‌گری خودش نباشد. آفت بزرگ ما اشرافی‌گری و تجمل‌پرستی است؛ فلان مسئول اگر اهل تجمل و اشرافی‌گری باشد، مردم را به سمت اشرافی‌گری و به سمت اسراف سوق خواهد داد. یکی از اساسی‌ترین کارها برای اینکه ما جلوی اسراف را بگیریم این است که مسئولین کشور، خودشان، کسانشان، نزدیکانشان و وابستگانشان، اهل اسراف و اهل اشرافی‌گری نباشند. چطور می‌توانیم اگر خودمان اهل اسراف باشیم، به مردم بگوییم اسراف نکنید؛ «اتأمرون الناس بالبروتسون انفسکم»؛ «یا ایها الذین امنوا لمر تقولون ما لا تفعلون. کبرمقا عند الله ان تقولوا ما لا تفعلون». اولین کار این است که ما مسئولین کشور را، افرادی انتخاب کنیم که مردمی باشند، ساده‌زیست باشند، درد مردم را بدانند و خودشان از درد مردم احساس درد کنند. این هم به نظر من شاخص مهمی است. (۱۳۸۸/۲/۲۲)

آن کسانی که امروز با مردم حرف می‌زنند، آنچه که توانایی انجام آن را دارند و مردم به آن احتیاج دارند، آن را با مردم در میان بگذارند؛ قول بدهند با عقل و درایت عمل خواهند کرد؛ اگر برنامه‌ای در هر موردی از مسائل دارند، آن برنامه را برای مردم ارائه

عظمت کبریا
تو حکیم و مهربان

کنند؛ قول بدهند که با پشتکار و ثبات قدم در این میدان پیش خواهند رفت؛ قول بدهند که از همه ظرفیت‌های قانون اساسی برای اجرای وظیفه بزرگ خودشان استفاده خواهند کرد؛ قول بدهند که به مدیریت اوضاع کشور خواهند پرداخت؛ قول بدهند که به مسئله اقتصاد که امروز میدان چالش تحمیلی بر ملت ایران از سوی بیگانگان است، بخوبی خواهند پرداخت؛ قول بدهند حاشیه‌سازی نمی‌کنند؛ قول بدهند دست کسان و اطرافیان خود را باز نخواهند گذاشت. (۱۳۹۲/۳/۱۴)

۲۱. کار اجرایی بلد باشد و بتواند بار سنگین اداره کشور را بر دوش بکشد

اداره مملکت و کار اجرائی، کار کوچکی نیست. کارهای بزرگ و بارهای سنگینی بر دوش مجریان سطوح بالاست. ممکن است کسانی که در سطوح دیگری کار می‌کنند، ابعاد این سنگینی را هم بعضاً تشخیص ندهند که چقدر این بار سنگین است. آن کسانی که وارد میدان می‌شوند، باید کسانی باشند که در خود توانایی کشیدن این بار را بیابند؛ صلاحیت‌هایی را هم که در قانون اساسی است و شورای محترم نگهبان بر روی آنها تکیه خواهد کرد، در خودشان ملاحظه کنند و واقعاً وابسته و دلبسته به نظام و قانون اساسی باشند؛ بخواهند قانون اساسی را اجرا کنند؛ چون رئیس‌جمهور سوگند می‌خورد که قانون اساسی را اجرا کند؛ قسم دروغ که نمی‌شود خورد. کسانی که این را احساس می‌کنند، در آن میدان می‌آیند؛ کسانی هم که نه، قصد ندارند در این صحنه حاضر شوند، در صحنه انتخاب کردن و کمک به پرشور شدن انتخابات شرکت خواهند کرد. (۱۳۹۱/۱۰/۱۹)

۲۲. توانایی مدیریت اجرایی کشور را داشته باشد

ما عرض کردیم سلائق مختلف و هر کسی که احساس می‌کند توانایی دارد، بیاید وسط میدان؛ توده مردم و جمعیت عظیم ده‌ها میلیونی ملت هم إن شاء الله وارد میدان خواهند شد؛ اما در محاسبه، آن کسانی که داوطلب می‌شوند، اشتباه نکنند؛ بدانند

مدیریت اجرائی کشور یعنی چه. نه در ارزیابی نیازی که کشور به یک قدرت اجرائی دارد، اشتباه کنند، نه در ارزیابی توان خودشان اشتباه کنند. اگر چنانچه ارزیابی درستی انجام دادند، بیایند توی میدان؛ ملت هم نگاه می‌کند، انتخاب می‌کند. (۱۳۹۲/۲/۷)

۲۳. همتش بر حفظ عزت و حرکت کشور در جهت هدف‌های انقلاب باشد

همان طور که عرض کردیم، یک انتخاب خوب، یک انتخاب درست، نه فقط در طول چهار سال، گاهی در طول ده‌ها سال تأثیراتش برای کشور باقی می‌ماند. برای انتخاب خوب باید فکر کرد، باید معیارها را شناخت. من ان شاء الله در آینده مطالبی عرض خواهم کرد؛ اما اجمالاً معیار اصلی این است که کسانی سر کار بیایند که همتشان بر حفظ عزت و حرکت کشور در جهت هدف‌های انقلاب باشد. آنچه ما در این سال‌های طولانی از خیرات و برکات به دست آورده‌ایم، به برکت هدف‌های انقلاب بوده است؛ هر جایی که ما کم آوردیم، عقب ماندیم، شکست خوردیم، به خاطر غفلت از هدف‌های انقلاب اسلامی و هدف‌های اسلامی بوده است. (۱۳۹۲/۲/۲۵)

عظمت کبریا
تو کلید پیروزی

۲۴. بتواند با امانت کامل بار سنگین ریاست جمهوری را بر دوش بکشد

من و شما باید نگاه کنیم ببینیم در بین این صالح‌ها کدام صالح‌ترند، کدام بیشتر به درد مردم می‌خورند، کدام بیشتر می‌توانند این بار سنگین را بر دوش بکشند و با امانت کامل این راه را ادامه دهند و پیش ببرند؛ این را باید من و شما نگاه کنیم، ببینیم، بشناسیم. از افرادی که ممکن است ما را هدایت کنند، راهنمایی کنند، کمک بخواهیم. (۱۳۹۲/۲/۲۵)

۲۵. حرف غربی‌ها را تکرار نکند

جوان‌های ما، اهل فکر ما، اهل فرهنگ ما تأمل کنند؛ مسئولین کشور به سمت سیاست‌های اسلامی حرکت کنند. اینی که یا مسئولان ما، یا در دوره‌های انتخابات مثل وضع کنونی، نامزدهای انتخاباتی ما برای جلب توجه دیگران حرف‌های غربی‌ها

را تکرار کنند، این هیچ امتیازی محسوب نمی‌شود. امتیاز این نیست که ما آن چیزی را بگوییم که غرب می‌پسندد. این‌ها کسانی‌اند که با فکر ایرانی، فکر اسلامی، هویت اسلامی و ایرانی مخالفند. (۱۳۸۸/۲/۲۶)

۲۶. به فکر بدست آوردن دل مستکبران نباشد

کسانی با رأی ملت سرکار نیابند که در مقابل دشمنان بخواهند دست تسلیم بالا بزنند و آبروی ملت ایران را ببرند. کسانی سرکار نیابند که بخواهند با تملق‌گویی به غرب، به دولت‌های غربی، به دولت‌های زورگو و مستکبر، به خیال خودشان بخواهند برای خودشان موقعیتی در سطح بین‌المللی دست و پا کنند. این‌ها برای ملت ایران ارزشی ندارد. کسانی سرکار نیابند که دشمنان ملت ایران طمع بورزند که به وسیله آن‌ها بتوانند صفوف ملت را از هم جدا کنند، مردم را از دینشان، از اصولشان، از ارزش‌های انقلابی‌شان دور کنند. ملت باید آگاه باشد. اگر کسانی بر سرکار بیایند که در مراکز گوناگون سیاسی یا اقتصادی به جای اینکه به فکر ادامه راه امام و ارزش‌ها و اصول ترسیم شده به وسیله امام باشند، به فکر به دست آوردن دل فلان قدرت غربی و فلان مستکبر بین‌المللی باشند، برای ملت ایران مصیبت خواهد بود. این آگاهی برای ملت لازم است. (۱۳۸۸/۲/۲۸)

قول بدهند که به منافع بیگانگان، به بهانه‌های گوناگون، بیش از منافع ملت ایران اهمیت نخواهند داد. بعضی با این تحلیل غلط که به دشمنان امتیاز بدهیم تا عصبانیت آنها را نسبت به خودمان کم کنیم، عملاً منافع آنها را بر منافع ملت ترجیح می‌دهند؛ این اشتباه است. عصبانیت آنها ناشی از این است که شما هستید، ناشی از این است که جمهوری اسلامی هست، ناشی از این است که امام در اذهان مردم و در برنامه‌های این کشور زنده است، ناشی از این است که روز ۱۴ خرداد. روز رحلت امام. مردم در سرتاسر کشور به جوش و خروش می‌آیند؛ عصبانیت آنها مربوط به این چیزها

عقل کلید است
و کلید تو

است. عصبانیت دشمن را باید با اقتدار ملی علاج و جبران کرد. (۱۳۹۲/۳/۱۴)

۲۷. در تبلیغات مواضع عزت آفرین داشته باشد

در تبلیغات انتخاباتی، در شعارهای انتخاباتی، آنچه که اهمیت دارد، این است که مواضع عزت آفرین و صحیح و عاقلانه و حکیمانه انقلاب و نظام تثبیت شود. مبادا در شعارهایمان، ما به زید و عمرو در خارج از این مرزها یا آدم‌هایی در داخل مرزها، چراغ سبز نشان دهیم. (۱۳۹۲/۳/۶)

۲۸. در تبلیغات ریخت و پاش نداشته باشد

نکته دیگر این است که رفتار داوطلبان در ریخت و پاش و خرج و تبلیغات زیاد از اندازه لازم میتواند ماها و آحاد مردم را نسبت به آنچه که بعداً پیش خواهد آمد، آگاه و هشیار و بیدار کند. (۱۳۹۲/۳/۶)

۲۹. برای تبلیغات از بیت المال و پول‌های مشتبه استفاده نکند

آن کسی که یا از بیت‌المال هزینه می‌کند، یا از پول مشتبه به حرام بعضی‌ها استفاده می‌کند، نمیتواند اطمینان مردم را جلب کند؛ به این چیزها خیلی باید توجه کرد. (۱۳۹۲/۳/۶)

۳۰. شعارهایی بدهد که منطبق با واقعیات کشور باشد

شعارها را نگاه کنید، ببیند شعارهایی که تعیین می‌کنند، چه جور شعارهایی است؟ گاهی بعضی‌ها. البته اشتباه می‌کنند. برای جلب آراء، شعارهایی می‌دهند که این شعارها از حدود قدرت و اختیاراتشان بیرون است؛ اینها را مردم هوشمند ما می‌توانند بشناسند، مراقبت کنند، دقت کنند. آنچه که برای مردم لازم است، آنچه که فوریت بیشتری دارد، آنچه که با واقعیات و امکانات کشور سازگار است، آنچه که به افزایش قدرت درونی ملت می‌انجامد، آنها را در شعارهایشان بگنجانند؛ این یکی از معیارها است. (۱۳۹۲/۲/۲۵)

۳۱. نقاط قوت رئیس‌جمهورهای قبلی را داشته باشد و نقاط ضعف آن‌ها را

نداشته باشد

این را همه بدانند که آنچه ما برای رئیس‌جمهور آینده نیاز داریم، عبارت است از امتیازاتی که امروز وجود دارد، منهای ضعفهایی که وجود دارد. این را همه توجه کنند؛ رئیس‌جمهور هر دوره‌ای باید امتیازات کسبی و ممکن‌الحصول رئیس‌جمهور قبلی را داشته باشد، ضعف‌های او را نداشته باشد. هر کسی بالاخره نقاط قوتی دارد و نقاط ضعفی دارد. رؤسای جمهور - چه رئیس‌جمهور امروز، چه رئیس‌جمهور فردا- نقاط قوتی دارند و نقاط ضعفی هم دارند. همه ما همین جوریم؛ نقاط قوتی داریم، نقاط ضعفی داریم. آن چیزهایی که امروز برای دولت و برای رئیس‌جمهور نقاط قوت محسوب می‌شود، اینها باید در رئیس‌جمهور بعدی وجود داشته باشد، اینها را باید در خود تأمین کند؛ آن چیزهایی که امروز نقاط ضعف شناخته می‌شود - که ممکن است شما بگوئید، من بگویم، دیگری بگوید - این نقاط ضعف را باید از خود دور کند. یعنی ما در سلسله دولت‌هایی که پشت سر هم می‌آیند، باید رو به پیشرفت باشیم، رو به تعالی و تکامل باشیم، تدریجاً بهترین‌های خودمان را بفرستیم. (۱۳۹۲/۱/۱)

عظمت کبریا
تو کلید توست

فصل ششم: وظایف رسانه‌ها

بایدها

۱. بر سطح آگاهی و تحلیل مردم بیافزایید

مطبوعات در کشور ایران و در نظام جمهوری اسلامی، کجای کارند؟ که هستند و چه هستند؟ آیا زاید و سرباری هستند؟ زینت‌المجالسی هستند؟ یا نه؛ یک عنصر حقیقی و مؤثر و اجتناب‌ناپذیر و سازنده‌اند؟ نظر ما، البته، معطوف به نکته دوم و جمله اخیر است. ما معتقدیم که مطبوعات برای نظام جمهوری اسلامی، یک مقوله تجملاتی و تشریفاتی نیست. بنابراین، افزایش آن، تنوع آن، کیفیت یافتن آن، و اگر خطایی دارد، تصحیح آن، جزو کارهای اساسی در این نظام است.

نظام جمهوری اسلامی یک نظام مردمی است و کسی نمی‌تواند این را منکر شود. مخالفین ما هم نمی‌توانند این را منکر شوند. حداکثر این است که مردم را تخطئه می‌کنند و می‌گویند «مردم نفهمیدند و با این مسئولین و این نظام، صفا کردند.» بالاخره صفای مردم با این نظام را نمی‌توانند منکر شوند و این، مطلب واضحی است. سروکار ما با مردم است؛ پس این نظام، نظامی است مردمی. مردم باید اهل تحلیل شوند تا بفهمند که نظام برایشان مفید است. آگاهی برای چنین نظامی، مثل آب و هوا، لازم و واجب است. نظام ما، این گونه است. هر چه مردم بیشتر آگاه باشند، نظام جمهوری اسلامی، بیشتر سود می‌برد. بنابراین، این نظام، به آگاه‌سازی مردم نیازمند است. مطبوعاتی که طریق سلامت پیمایند و بنا بر عناد و بدجنسی نداشته باشند. این گونه مطبوعات، در هر رشته‌ای قلم بزنند -سیاسی باشند، فرهنگی باشند، اقتصادی باشند، درباره مسائل خارجی حرف بزنند، در خصوص مسائل داخلی حرف بزنند- و هر کاری که بکنند، به نفع نظام حرکت کرده‌اند. چرا؟ چون بر مایه آگاهی مردم می‌افزایند. موضع مطبوعات در جمهوری اسلامی، این است. (۱۳۷۵/۲/۱۳)

۲. سه وظیفه عمده: نقد و نظارت، اطلاع‌رسانی و تبادل آراء

برای مطبوعات سه وظیفه عمده قائلم: وظیفه نقد و نظارت، وظیفه اطلاع‌رسانی

صادقانه و شفاف، وظیفه طرح و تبادل آراء و افکار در جامعه. معتقدم که آزادی قلم و بیان، حق مسلم مردم و مطبوعات است. در این هم هیچ تردیدی ندارم و این جزو اصول مصرحه قانون اساسی است. معتقدم اگر جامعه‌ای مطبوعات آزاد و دارای رشد و قلم‌های آزاد و فهمیده را از دست بدهد، خیلی چیزهای دیگر را هم از دست خواهد داد. وجود مطبوعات آزاد، یکی از نشانه‌های رشد یک ملت و حقیقتاً خودش هم مایه رشد است؛ یعنی از یک طرف رشد و آزادگی ملت، آن را به وجود می‌آورد؛ از طرف دیگر، آن هم به نوبه خود می‌تواند رشد ملت را افزایش دهد. البته معتقدم در کنار این ارزش، ارزش‌ها و حقایق دیگری هم وجود دارد که با آزادی مطبوعات و آزادی قلم، آن ارزش‌ها نباید پامال شود. هنر بزرگ این است که کسی بتواند هم آزادی را حفظ کند، هم حقیقت را درک کند، هم مطبوعات آزاد داشته باشد، هم آن آسیب‌ها دامنش را نگیرد. باید این‌گونه مشی کرد. (۱۳۷۹/۱۲/۹)

۳. مردم را به انتخاب اصلح تشویق کنید

کسانی که زبان گویایی دارند، قلم توانایی دارند و آبرویی پیش مردم دارند - که این آبرو هم جزو ذخایر الهی است و خدای متعال به هرکس داده است، باید آن را در راه او مصرف کند و به کار ببرد - مردم را توجیه و تشویق کنند و آدمهای خوب را به آنها معرفی نمایند. (۱۳۷۴/۱۱/۱۴)

۴. از انتخابات مانند یک نعمت الهی پاسداری کنید

انتخابات که مظهر حضور مردم است، مظهر مردم‌سالاری دینی است، باید پشتوانه امنیت ما باشد. نباید اجازه داد که این چیزی که ذخیره امنیت است، پشتوانه امنیت است، به امنیت ما صدمه وارد کند. دیدید، حس کردید، از نزدیک لمس کردید آن وقتی را که دشمنان می‌خواهند از انتخابات علیه امنیت کشور سوء استفاده کنند. باید همه مراقب باشند، همه بهوش باشند. آحاد مردم، مسئولان گوناگون،

منبرداران سیاسی، کسانی که می‌توانند با مردم حرف بزنند، همه مراقب باشند، مواظب باشند؛ از انتخابات مانند یک نعمت الهی پاسداری کنند. (۱۳۹۰/۶/۹)

۵. انتقاد، منطقی و واقع‌بینانه باشد

البته انتقاد منطقی، گفتن حرف صحیح اینقدر حرف‌های آشکار وجود دارد که انسان اگر ذکر آنها را بکند، اصلاً هم غیبت نیست، و می‌تواند انسان نقد بکند. بله مسلم است، امروز یک جریان صحیح و حقی در جامعه ما وجود دارد، جریان‌های باطلی هم وجود دارد که به انواع و اقسام طرق می‌خواهند جامعه را خراب کنند، انقلاب را منحرف کنند؛ در این شکی نیست. آدم‌هایی هم در رأس این جریان‌ها هستند. چه لزومی دارد که انسان به این آدم‌ها تهمت بزند. چه لزومی دارد که غیبت اینها را بکند. حرف آشکار این قدر دارند؛ همان حرف‌های آشکار را بیان بکنند، تبیین بکنند، توضیح بدهند، مطلب روشن خواهد شد. (۱۳۸۹/۱۰/۷)

امروز متأسفانه انسان مشاهده می‌کند که در بین برخی مسئولین و نخبگان سیاسی و غیره گأنه مد شده است که نگاه، نگاه بدبینانه باشد؛ نگاه منفی باشد؛ نقاط مثبت را نبینند؛ روی نقاط منفی تکیه کنند. در رسانه‌ها و غیررسانه‌ها مرتباً منفی‌بافی می‌شود. تا انسان می‌گوید هم چرا، می‌گویند آقا شما نمی‌گذارید ما واقعیات را بگوییم. می‌گویید سیاه‌نمایی است، می‌گویند فلان است؛ ما می‌خواهیم حقایق را بگوییم. نه، این یکسونگری است. خب، اگر فرض بفرمائید یک واحد تولیدی دچار یک اشکالی می‌شود و شما می‌خواهید به عنوان یک نگاه واقع‌بینانه آن را بیان کنید، بسیار خوب، در کنارش مثلاً دو تا واحد تولیدی هم ایجاد شده. اگر این نقطه مثبت را بیان کنیم، یک جور مسائل کشور را می‌فهمیم؛ اگر این نقطه مثبت را بیان نکنیم، مسائل کشور را جور دیگری خواهیم فهمید. اگر فقط نقاط منفی را مشاهده کنیم - که البته نقاط منفی وجود دارد- این طبعاً واقع‌بینی نیست؛ این برآورد درستی از اوضاع کشور به ما نخواهد داد؛ منجر به ناامیدی می‌شود؛ ضرر اجتماعی‌اش هم این است. (۱۳۹۰/۵/۱۶)

۶. رسانه‌های اینترنتی هم خود را به قانون مقید کنند

این رسانه‌های الکترونیکی و اینترنتی متأسفانه موجب شده است که افراد بی‌محابا علیه یکدیگر حرف بزنند، بد بگویند. باید از طرف مسئولین کشور برای این هم یک جوری تدبیر بشود. ولی عمده این است که خود ما مردم، خودمان را مقید کنیم به اخلاق اسلامی؛ خودمان را مقید کنیم به قانون. حالا این حرف من بهانه‌ای نشود برای اینکه یک عده‌ای بروند جوان‌های انقلابی را به عنوان جوان‌های تند، مورد ملامت و شماتت قرار بدهند؛ نه، من همه جوان‌های غیور کشور را، جوان‌های مؤمن انقلابی کشور را فرزندان خودم میدانم و پشت سر آنها قرار می‌گیرم؛ من از جوانان انقلابی و مؤمن و غیور حمایت می‌کنم؛ منتها همه را توصیه می‌کنم به این که در رفتار خود، با اخلاق اسلامی رفتار کنند؛ قانون را مراعات کنند. همه باید قانون را مراعات کنند. تجسم انقلاب در قانون جمهوری اسلامی است. (۱۳۹۱/۱/۱)

۷. به یکدیگر حسن ظن داشته باشیم

قرآن کریم می‌فرماید: «لولا اذ سمعتموه ظن المؤمنون والمؤمنات بأنفسهم خیراً؛ یعنی وقتی «افک» را شنیدید چرا به همدیگر حسن ظن نداشتید؟ یعنی از اول رد کنید «افک» را. [اگر] آمدند به یک نفری تهمت زدند، یک چیزی را گفتند - حالا یا با عنوان تهمت یا به عنوان غیبت - چرا قبول می‌کنید؟ ببینید این کلمه لولای تحذیریه در قرآن و در کلام عرب خیلی معنای وسیعی دارد، فقط معنایش «چرا» نیست، که ما بگوئیم چرا این کار را نکردی. چرا با تأکید است. یعنی آه، وای، چرا؛ معنای «لولا» این است؛ تحذیریه است. [چرا] «لولا اذ سمعتموه ظن المؤمنون والمؤمنات بأنفسهم خیراً»؛ یعنی چرا به هم ظن نیک ندارید، چرا به هم حسن ظن ندارید. تا فوراً کسی آمد، شما بگوئید بله، احتمال درستی اش هم اگر بود، آدم به صورت یقین آن را بداند و نقل بکند. این درست نیست، این ممنوع است. این چیزی که امروز مورد ابتلاست در جامعه ما،

از همان چیزهائی است که بایست از همین ادله غیبت بفهمیم که درست نیست؛ این وضعی که وجود دارد درست نیست. (۱۳۸۹/۱۰/۷)

✓ نیابدها

۱. به خواست دشمن کمک نکنیم

این که بنده مکرر به مطبوعات و رسانه‌ها توصیه می‌کنم که با مسائل کشور مسؤولانه برخورد کنند، به خاطر همین است. دشمن می‌خواهد مطالب خود را در بین مردم به دروغ و فریب منتشر کند. ما نباید عامل دشمن شویم و کار دشمن را آسان کنیم و همان چیزی را که او می‌خواهد در فضای فکری و فرهنگی جامعه ما به وجود آورد، در داخل کشور به وسیله مطبوعات، رسانه‌ها و تریبونها به خورد مردم دهیم. این خطای بسیار بزرگی است. اگر عمداً و با توجه صورت گیرد، خیانت بزرگی است و اگر از روی غفلت باشد، خطای بزرگی است. باید خیلی آگاه و مراقب بود. (۱۳۸۱/۵/۵)

همه باید مراقب باشند. در کشور، کسانی که اهل نوشتنند، اصحاب مطبوعات، کسانی که رسانه‌ها دست آن‌هاست، کسانی که تریبون‌ها دست آن‌هاست، مراقب باشند به این خواست دشمنان کمک نکنند. بعضی دانسته، بعضی ندانسته، با اظهار نظر هاشان، با حرف هاشان، به خواست دشمن کمک می‌کنند؛ باید همه مراقب باشند. دشمن امروز می‌خواهد از جمهوری اسلامی یک چهره نامطلوبی به ملت‌های منطقه نشان بدهد تا آنها به این طرف سوق داده نشوند و خط ایستادگی در مقابل استکبار - که خصوصیت ملت ایران است - در میان آن‌ها رواج پیدا نکند؛ لذا ما باید مراقب باشیم. (۱۳۹۰/۷/۱۷)

۲. ذهن مردم را مشغول مسائل فرعی نکنید

اینکه ما این همه عرض می‌کنیم، توصیه می‌کنیم، تأکید می‌کنیم، هم به مسئولین، هم به مردم، که خودتان را به مسائل فرعی سرگرم نکنید، برای خاطر این

بسم
عظمت
کبری
تو

است. اینکه به مطبوعات، به رسانه‌ها، به روزنامه‌ها، به پایگاه‌های اینترنتی که امروز رواج پیدا کرده است، هی سفارش می‌کنیم که از وارد کردن حرف‌ها و مطالب نادرست - که ذهن مردم را مشغول می‌کند- به فضای ذهنی مردم پرهیز کنید، به خاطر این است. (۱۳۹۱/۱۰/۱۹)

۳. مردم را نسبت به انتخابات دلسرد نکنید

مبادا در روزنامه یا در رسانه‌یی - به هر نحوش - یا در تبلیغاتی، طوری حرف زده بشود که مردم را نسبت به انتخابات دودل بکنند. البته این مردم دودل نمی‌شوند. این مردم نشان داده‌اند که در مقابل توطئه‌های دشمن، هوشیارانه عمل می‌کنند؛ مخالفان انقلاب اسلامی هم این را می‌دانند؛ اما بالاخره تبلیغات و تلاش‌های خودشان را می‌کنند. مبادا کسانی در داخل محدوده نظام اسلامی پیدا بشوند که به این خواسته دشمن کمک کنند؛ به علت اختلافی که با زید و عمرو و بکری دارند، برای خاطر یک امر جزئی، کم‌اهمیت و احياناً شخصی یا گروهی، بیایند مردم را نسبت به این حقیقت عظیم - که حضور آن‌ها را در صحنه نشان می‌دهد- مردد و دلسرد بکنند. (۱۳۷۰/۱۰/۱۹)

۴. اعتماد به نفس مردم نباید شکسته شود

انسان جایزالخطاست؛ باید تلاش کند خطا نکند یا کمتر بکند. کسانی هم که خطای طرف مقابل را می‌بینند، باید دلسوزی کنند و خطا را به گوش او برسانند؛ اما هوشیگری کردن، مردم را دلسرد کردن، اعتماد به نفس مردم را شکستن، آن‌ها را ناامید کردن نسبت به آینده، هیچ روا نیست. این خطاب من به همه است؛ هم به مطبوعات، هم به رسانه‌ها، هم به مسئولین، هم به کسانی که منبرهای گوناگون خطابه و سخن گفتن با مردم را دارند؛ در مجلس، در نماز جمعه، در جاهای دیگر، در دانشگاه‌ها. این چیزی است که بحث مصلحت کشور است؛ باید مصلحت کشور را رعایت کرد. این

هم یکی از آن راه‌های مقابله [دشمن] با اعتماد به نفس ملی است. (۱۳۸۶/۱۰/۱۳)

۵. از اختلافات جزئی و غیراصولی صرف نظر شود

حالا بعضی‌ها - چه مطبوعات، چه بعضی از عناصر گوناگون - توصیه پذیر نیستند؛ آنها از ما توصیه نمی‌خواهند؛ معلوم نیست سیاست‌های بعضی از این دستگاه‌ها و مطبوعات و رسانه‌ها را کی معین می‌کند و کجا معین می‌شود - نشان در ایجاد اختلاف است - اما آن کسانی که مصالح کشور را می‌خواهند، مایلند حقائق را غالب کنند، من توصیه‌ام به آنها این است که از این اختلافات جزئی و غیراصولی صرف نظر کنند. شایعه‌سازی و شایعه‌پراکنی درست نیست. انسان می‌بیند صریحاً و علناً به مسئولین کشور - کسانی که بارهای کشور را بردوش دارند - تهمت می‌زنند، نسبت به این‌ها شایعه‌سازی می‌کنند؛ فرق هم نمی‌کند، چه رئیس‌جمهور باشد، چه رئیس مجلس باشد، چه رئیس مجمع تشخیص مصلحت باشد، چه رئیس قوه قضائیه باشد؛ این‌ها مسئولین کشورند. مسئولین کشور کسانی هستند که زمام یک کاری به این‌ها سپرده است؛ مردم باید به اینها اعتماد داشته باشند، حسن ظن داشته باشند. نباید شایعه‌پراکنی کرد؛ دشمن این را می‌خواهد. دشمن می‌خواهد شایعه‌پراکنی کند؛ می‌خواهد دل‌ها را نسبت به یکدیگر، نسبت به مسئولین بدبین کند. (۱۳۸۸/۹/۴)

اعمال و گفتار تفرقه‌انگیز و دلسردکننده از هر کسی صادر شود، خیانت به امام و اسلام است. از حضرات نمایندگان محترم مجلس شورای اسلامی، ائمه محترم جمعه، گویندگان مذهبی و رسانه‌های عمومی تقاضا می‌کنم همگان را به این وظیفه انقلابی توجه دهند؛ و البته ضمانت اصلی برای این کار، آحاد مردم حزب‌الله‌اند که با مشاهده تخلف از این وظیفه الهی، موظف به نهی ازمکر و اعراض از متخلفین می‌باشند. (۱۳۶۸/۴/۲۳)

۶. نقاط برجسته ملت تضعیف نشود

آن کسانی هم که دارای تریبون‌های گفتن هستند، دارای رسانه هستند،

صدایشان در جامعه شنیده می‌شود، سعی کنند نقاط برجسته این ملت را طبق میل دشمن کوچک نکنند، تضعیف نکنند، کمرنگ نکنند. این هوشیاری ملت ایران باید همواره محفوظ بماند. (۱۳۹۰/۷/۲۷)

۷. هر خبری گفتنی نیست

بعضی از خبرهای دنیا، برای مردم ما اصلاً جالب نیست. حالا دانستند، دانستند؛ ندانستند، ندانستند. طبیعتاً این خبرها حذف می‌شود. بعضی از خبرها، اصلاً مضر است. حادثه‌ای را در جایی درست می‌کنند و میلیون‌ها و میلیارد‌ها دلار خرج می‌کنند، تا آن را به گوش ما برسانند. آنگاه ما بیاییم، همین حادثه را از طریق رسانه‌های گروهی خودمان، به گوش مردمان برسانیم! آیا این عاقلانه است؟! (۱۳۶۹/۱۲/۲۱)

۸. هتک آبروی افراد جایز نیست

از طرف علاقه‌مندان به نامزدهای انتخاباتی گوناگون، بداخلاقی‌های انتخاباتی، شایسته ملت ما نیست؛ تهمت زدن آدم‌های مؤمن را، مصونیت‌دار از لحاظ اسلامی و شرعی را؛ در معرض هتک آبرو قرار دادن در شب‌نامه‌ها، در مطبوعات، در پایگاه‌های اینترنتی و غیره، این‌ها اصلاً مصلحت نیست. من به طور جد از همه کسانی که نسبت به نامزدهای مختلف علاقه‌مندی‌ای دارند، درخواست می‌کنم، اصرار می‌کنم که این علاقه‌مندی خودتان را از راه تخریب دیگران، اهانت به دیگران، متهم کردن دیگران نشان ندهید. هرچه می‌خواهید، از نامزد مورد علاقه خودتان تمجید کنید، تعریف کنید؛ اما دیگران را تخریب نکنید. این علامت بدی است. (۱۳۸۶/۱۰/۱۲)

۹. تهمت به نظام، گناهی بالاتر از تهمت به افراد است

فضا را نباید از تهمت و از گمان سوء پر کرد. قرآن کریم می‌فرماید: «لولا اذ سمعتموه ظن المؤمنون والمؤمنات بانفسهم خيرا»؛ وقتی می‌شنوید که یکی را متهم می‌کنند، چرا به

همدیگر حسن ظن ندارید؟ تکلیف دستگاه اجرائی و قضائی به جای خود محفوظ است. دستگاه‌های اجرائی باید مجرم را تعقیب کنند، دستگاه‌های قضائی باید مجرم را محکوم و مجازات کنند؛ با همان روشی که ثابت می‌شود و در قوانین اسلامی و قوانین عرفی ما هست و هیچ هم در این زمینه نباید کوتاه بیایند؛ اما مجازات مجرم که از طرق قانونی جرم او ثابت شده است، غیر از این است که به گمان، به خیال، به تهمت، یکی را متهم کنیم، بدنام کنیم، توی جامعه دهن به دهن بگردانیم. اینکه نمی‌شود. این فضا، فضای درستی نیست. یا دیگران - خارجی‌ها، بیگانه‌ها، تلویزیون‌های مغرض - علیه کسی یا کسانی حرفی بزنند، ادعا کنند که اینها فلان جا خیانت کردند، فلان جا خطا کردند؛ ما هم عین همان را پخش کنیم. این، ظلم است؛ این، مورد قبول نیست. رسانه‌های بیگانه کی دلشان برای ما سوخته است؟ کی خواسته‌اند حقائق در مورد ما روشن بشود، که در این مورد بیایند حقیقت را گفته باشند؟ می‌گویند، حرف‌هایی می‌زنند، ادعاهایی می‌کنند. نباید گفت این‌ها شفافیت است. این، شفافیت نیست؛ این، کدر کردن فضا است. شفافیت معنایش این است که مسئول در جمهوری اسلامی عملکرد خودش را به طور واضح در اختیار مردم قرار بدهد؛ این معنای شفافیت است، باید هم بکنند؛ اما این که ما بیاییم این و آن را بدون اینکه اثبات شده باشد، بگیریم زیر بار فشار تهمت و چیزهایی را به آن‌ها نسبت بدهیم که ممکن است در واقع راست باشد، اما تا مادامی که ثابت نشده است، ما حق نداریم آن را بیان کنیم؛ این آن را متهم کند، آن این را متهم کند؛ از رسانه بیگانه - رسانه مغرض انگلیس - شاهد برایش بیاوریم، بعد هم یک نفر از آن طرف پیدا بشود و کل نظام را به اموری که شایسته نظام اسلامی نیست و نظام اسلامی شأنش بسیار بالاتر است از این چیزهایی که بعضی به نظام اسلامی نسبت می‌دهند، متهم بکند، این اشکال بر آن‌ها بیشتر هم وارد است. تهمت زدن به یک شخص گناه است، تهمت زدن به یک نظام اسلامی، به یک مجموعه، گناه بسیار بزرگتری است.

عظمت کبریا
و حکیمت توکل

پروردگارا! با تقوای خود ما را از این گناهان دور کن. (۱۳۸۸/۶/۲۹)

۱۰. یکدیگر را متهم نکنید

به اخلاق خودمان هم برسیم. اخلاق اهمیتش از عمل هم بیشتر است. فضای جامعه را فضای برادری، مهربانی، حسن ظن قرار بدهیم. من هیچ موافق نیستم با اینکه فضای جامعه را فضای سوءظن و فضای بدگمانی قرار بدهیم. این عادات را از خودمان باید دور کنیم. اینکه متأسفانه باب شده که روزنامه و رسانه و دستگاه‌های گوناگون ارتباطی - که امروزه روز به روز هم بیشتر و گسترده‌تر و پیچیده‌تر می‌شود - روشی را در پیش گرفته‌اند برای متهم کردن یکدیگر، این چیز خوبی نیست؛ این چیز خوبی نیست، دل ما را تاریک می‌کند، فضای زندگی ما را ظلمانی می‌کند. هیچ منافات ندارد که گنهکار تاوان گناه خودش را ببیند، اما فضا، فضای اشاعه گناه نباشد؛ تهمت زدن، دیگران را متهم کردن به شایعات، به خیالات. (۱۳۸۸/۶/۲۹)

۱۱. غیبت در رسانه‌ها و وبلاگ‌ها جایز نیست

اینی که اصلاً این کار [غیبت] جایز است یا جایز نیست ولو به قصد اصلاح باشد، این را نمی‌شود به طور مطلق یک چنین چیزی را پابند شد؛ که ما بگوئیم ما چون می‌خواهیم در امر جامعه اصلاح کنیم، پس زیدی را، عمروی را یا یک جریان را به طور مطلق مورد تهاجم قرار بدهیم، غیبت کنیم؛ حالا آن کسانی که این کارها را می‌کنند، خیلی اوقات به غیبت هم اکتفاء نمی‌کنند؛ خب، ملاحظه می‌کنید دیگر. گاهی چیزهائی را می‌آورند که معلوم نیست حد غیبت بر او صادق باشد؛ شاید مصداق تهمت است، مصداق افتراء است، مصداق قول به غیر علم است، مصداق سب و شتم است؛ نمی‌شود این را گفت که اگر طرف قصد اصلاح دارد، پس بنابراین این جایز است برای او، نه؛ موارد استثناء همان مواردی است که [در کتب فقهی] ذکر شده است. منتها باید این موارد صدق کند، احراز بشود. این خیلی مهم است. واقعاً یکی از

چیزهائی که ما همه مان [باید توجه کنیم]، به مردم هم باید بگوئیم، یاد بدهیم که توجه بکنند این است که: به صرف توهم این که حالا این کار مصلحت دارد، دستشان را، یا قلمشان را، یا ویلاگشان را آزاد نکنند که هر چه به دهنشان آمد، آن را بگویند؛ اینجور نیست، چون وسائل مدرن امروز همه مشمول همین حکم است. یعنی خواندن وبلاگ هم مثل خواندن کاغذ است، کتاب است، نامه است، مثل شنیدن حرف است. استماع غیبت شامل همهٔ اینها می‌شود؛ یعنی ملاک استماع در اینها وجود دارد مسلماً. شنیدن به گوش خصوصیتی ندارد، خواندن تونامه هم عین همان است که ما در بحث استماع این را تأکید کردیم و عرض کردیم.

خب، دوربین هم همین جور است. فرض کنید که اگر چنانچه انسان یک خطائی را از کسی دید، این را رفت با دوربین ثبت کرد، بعد آمد یک جائی نشان داد؛ این هم همان است دیگر، چه فرقی می‌کند؟ یعنی بایستی واقعاً به اینها توجه کرد. محیط را باید محیط اخلاقی کرد. ما اگر بخواهیم جامعه را اصلاح بکنیم، این اصلاح فقط به این نیست که انسان از افراد غیبت بکند. راه‌های دیگری هم وجود دارد. حالا من غیبت را عرض می‌کنم. فضلاً از تهمت و افتراء و این‌ها. (۱۳۸۹/۱۰/۷)

۱۲. هوجیگری رسانه‌ای ممنوع!

یکی از راه‌ها - که این راه سوم را هم غربی‌ها بشدت در این سال‌ها دنبال کردند - مسئلهٔ هوجیگری است؛ هوجیگری مطبوعاتی. آدم خیال می‌کند که هو کردن افراد مال محدوده‌های خاصی از مردم است، توی مجامع خاصی؛ نخیر، در سطح بین‌الملل یکی از کارهائی که بسیار رایج است، هوجیگری است؛ هوجیگری رسانه‌ای. امروز امکانات رسانه‌ای هم فراوان است. (۱۳۸۶/۱۰/۱۳)

۱۳. از بی‌احترامی به شورای نگهبان پرهیز شود

مبادا خدای نکرده کسی از هیأت‌های نظار در گوشه‌ای از کشور کاری کند که

دهان بدخواهی را باز کند و احترام شورای نگهبان هتک شود؛ یا در بیان مطالب طوری حرف زده شود که احیاناً کسانی به عنوان اعتراض - نه از سر خیرخواهی - حرمت شورای نگهبان را هتک کنند. کسانی هم که در بیرون این مجموعه هستند، همین طور باید رعایت کنند. آنهایی که قلمی به دستشان هست، تریبونی در اختیارشان هست، بفهمند که اعتراض کردن، بی احترامی کردن و هتک حرمت شورای نگهبان، خطای کوچکی نیست. قابل قبول و قابل تحمل نیست. (۱۳۷۴/۱۱/۱۴)

عقل کبریا
تو کلید تو

